

การสอนความมีวินัยในตนเองให้แก่เด็ก

15 ทักษะที่จำเป็นที่สุด

โดย บาร์บารา ซี.วาซิลอฟ

สารบัญ

บทนำ	2
การฟัง	10
การทำตามคำสั่ง	22
การถามคำถาม	33
การแบ่งปัน	42
ทักษะทางสังคม	52
การทำงานร่วมกัน	61
การเข้าใจเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์	70
การทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ	81
การแสดงความเป็นผู้นำ	90
การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	96
การบริหารเวลา พื้นที่ คน และสิ่งของ	105
การแก้ไขปัญหา	113
การเริ่มต้นแก้ไขปัญหา	124
การแยกความจริงออกจากความรู้สึก	132
การเสียสละเพื่อรับใช้ผู้อื่น	138

บทนำ

ครูคำสอนหรือนักการศึกษาคาทอลิกควรรู้อะไรเกี่ยวกับวินัยและความมีวินัยในตนเอง

ไม่ใช่เป็นเรื่องบังเอิญที่คำว่า “ศิษย์” (Disciple) กับคำว่า “ความมีวินัย” (Discipline) สะกดคล้ายกันมาก คำทั้งสองนี้มีรากคำมาจากภาษาละติน 2 คำ คือ discipulus ซึ่งหมายถึง ระเบียบวินัย และ discere ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้ ทั้งคำว่าศิษย์ และคำว่าความมีวินัย มีบทบาทในการสอนคริสตศาสนธรรม

มีโอกาสอยู่ 3 วาระที่ผู้ใหญ่รู้สึกสบายใจในการสอนความมีวินัยแก่ผู้อื่น:

- ◆ เมื่อใดก็ตามที่ใครคนใดคนหนึ่งตกอยู่ในภาวะอันตรายทางร่างกายหรือทางจิตใจ
- ◆ เมื่อใดก็ตามที่ใครคนใดคนหนึ่งกำลังถูกหมิ่นประมาทด้วยน้ำเสียงหรือท่าทาง
- ◆ เมื่อใดก็ตามที่ใครคนใดคนหนึ่งไม่สามารถควบคุมหรือผลักดันไปเกินขอบเขตการแสดงออกที่เหมาะสม

ในสถานการณ์เหล่านี้ การปฏิบัติการที่รวดเร็วฉับพลันกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นตามมาได้รับการรับรองพฤติกรรมส่วนใหญ่ที่เด็กๆ เข้าไปมีส่วนร่วมไม่จัดอยู่ในกรณีนี้ พฤติกรรมที่น่ารำคาญหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กๆ ส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงการขาดความมีวินัยในตนเอง หรือการควบคุมตนเอง พฤติกรรมของเขาบ่งบอกว่าพวกเขายังไม่ได้รับทักษะหรือการพัฒนาไปสู่วุฒิภาวะที่จะเลือกแสดงออกอย่างเหมาะสม

การเป็นคนมีวินัยในตนเอง ดนนั้นต้องได้รับข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่เขา / เธอกระทำเป็นลักษณะเฉพาะในชีวิต ข้อมูลนี้ในเบื้องต้นได้รับโดยผ่านการไตร่ตรองพระวาจา ประสบการณ์ชีวิต และการแนะนำทางจากผู้อื่นโดยมุ่งไปที่ทักษะที่เราทำได้ดีหรือทำได้ไม่ดี เมื่อครูคำสอนเข้าใจทักษะที่ทำให้คนเป็นคนมีวินัยในตนเอง

- ◆ พวกเขาสามารถทำงานที่จะจัดเตรียมทิศทางและจุดประสงค์ให้เด็กซึ่งอยู่ในกระบวนการของการเจริญเติบโต
- ◆ พวกเขาสามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมที่เรียกร้องการปฏิบัติที่เคร่งครัดในกฎระเบียบ และพฤติกรรมที่ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการสอน
- ◆ พวกเขาสามารถช่วยเด็กให้ฝึกฝนการปฏิบัติตามพระคัมภีร์ในชีวิตประจำวัน
- ◆ เด็กๆ สามารถตระหนักได้ว่าทางเลือกที่พวกเขาเลือกนั้นอาจช่วยเหลือหรือด้านล้างคม
- ◆ เด็กๆ และผู้ใหญ่สามารถถูกกระตุ้นให้ใช้ทักษะของเขาเพื่อเปลี่ยนสถานะที่ไม่เป็นธรรมหรือเป็นอันตรายต่อผู้อื่น
- ◆ ครูคำสอนสามารถแสดงทักษะความมีวินัยในตนเองในขณะที่กำลังปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

ความมีวินัยในตนเองคืออะไร

ความมีวินัยในตนเองเป็นความสามารถของบุคคลในการรอ ขณะที่ท่านรอ ท่านคิดและจัดการและตัดสินใจว่าจะแสดงออกอย่างไร การรอเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่ช่วยผู้คนให้ชะลอพฤติกรรมที่หุนหันพลันแล่น บุคลิกลักษณะ คุณงามความดี งานของความเมตตาทางด้านร่างกายและจิตใจ ความปิติสุขทั้งหมดนี้เป็นผลของความมีวินัยในตนเองทั้งสิ้น

คนจะเป็นผู้มีวินัยในตนเองได้อย่างไร นักเขียน Thomas Power เขียนไว้ว่า

ก่อนที่เด็กจะมีอายุ 5 ปีพัฒนาการด้านจิตใจ ความสามารถที่จะควบคุมตนเอง และแรงจูงใจภายในที่จะเลือกทำสิ่งที่ถูกต้อง (AKA มโนธรรม) ยังไม่พัฒนาเต็มที่ และปรากฏในรูปแบบที่ไม่มีตัวตนในผู้ใหญ่

เด็กสามารถได้รับการสอนพื้นฐานของควมมีระเบียบวินัยในตนเองได้ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเขาอายุได้ 5 ปี พื้นฐานนี้สามารถสรุปได้ดังนี้ เด็กๆจำเป็นต้องได้รับการสอนด้วยวิธีการที่เต็มไปด้วยความรักซึ่งมีความตั้งใจที่เข้มแข็งมากกว่าของพวกเขา และพวกเขาไม่ใช่ศูนย์กลางของจักรวาล สิ่งนี้บรรลุผลสำเร็จได้ดีที่สุดโดยผู้ใหญ่ผู้ซึ่งรู้และเข้าใจว่าเด็กเจริญเติบโตและพัฒนาอย่างไร; คงเส้นคงวาในการแสดงออกของเขา; เป็นแบบอย่างที่เหมาะสมในพฤติกรรมการณ์สนทนาได้ต่อกัน; เต็มใจที่จะให้ใช้ประโยชน์เพื่อสนองความต้องการพื้นฐานของเด็ก; และไม่กลัวที่จะอบรมเมื่อการแสดงออกของเด็กเป็นอันตราย ทำให้เดือดร้อน หรือเป็นภัย

ครูคำสอนสามารถช่วยเด็กๆให้เรียนรู้ว่าพวกเขาไม่สามารถได้ในทุกสิ่งที่เขาต้องการจากความสุญญะของผู้อื่น ครูที่ห่วงใยใช้ความกลัวการลงโทษ (ผลที่เกิดขึ้นในภายหลัง), การสัญญาให้รางวัล และความต้องการของเด็กเพื่อให้พอใจ เป็นตัวจูงใจภายนอกที่มีพลังเพื่ออบรมเด็กๆ ในเวลาเดียวกันพวกเขาสามารถเริ่มกระบวนการสอนทักษะควมมีวินัยในตนเองแก่เด็กนักเรียน

ทักษะควมมีวินัยในตนเอง 15 ประการคืออะไร

โอกาสทางธรรมชาติ 15 ประการสำหรับผู้คนในการฝึกฝนการรอคอยมีปรากฏอยู่ในชีวิตประจำวัน โอกาสเหล่านี้เป็นธรรมชาติมากจนกระทั่งบ่อยครั้งมันถูกหลีกเลี่ยงหรือไม่เห็นคุณค่า ในปี ค.ศ.1984 ขณะที่กำลังสอนการศึกษาศาสนา Paula Lenz และข้าพเจ้าจำแนกทักษะ 15 ประการที่ทำให้ผู้คนมีโอกาสฝึกฝนการรอคอยที่มีวินัยในตนเองดังนี้

1. การฟัง
2. การปฏิบัติตามคำแนะนำ / คำสั่ง
3. การถามคำถาม
4. การใช้เวลา พื้นที่ บุคคล และสิ่งของร่วมกับคนอื่น
5. การใช้ทักษะทางสังคม
6. การทำงานด้วยความร่วมมืออย่างดี
7. การเข้าใจและการอธิบายเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์
8. การทำงานให้สำเร็จด้วยตนเอง
9. การแสดงภาวะผู้นำ
10. การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
11. การจัดการเวลา พื้นที่ บุคคล และสิ่งของ
12. การแก้ไขปัญหา
13. การเสนอวิธีแก้ปัญหา/ การริเริ่มวิธีแก้ปัญหา
14. การจำแนกข้อเท็จจริงออกจากความรู้สึก
15. การเสียสละอุทิศตนและ/หรือการรับใช้ผู้อื่น

กรอบทักษะ 15 ประการนี้ถูกใช้เพื่อวัดการพัฒนาเรื่องพฤติกรรมการณ์ควบคุมตนเอง

ในหนังสือเล่มนี้ทักษะควมมีวินัยในตนเองถูกจัดเป็น 3 ประเภท ขณะที่เด็กๆวัยสามารถได้รับการสอนบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับทักษะทั้ง 15 ประการ มีบางวัยซึ่งทักษะจะยากสำหรับเด็กที่จะแสดงออกด้วยตนเองโดยไม่มีคำแนะนำหรือการสอนจากผู้ใหญ่

ทักษะ 5 ประการแรกเรียกว่าทักษะพื้นฐาน และจำเป็นต่อการปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น มันเป็นเรื่องที่ยาก

สำหรับเด็กในระดับอนุบาลจนถึงเกรด 3 จะเข้าใจอย่างถ่องแท้

ช่วงอายุ 9 ปี หรือ 10 ปี เด็กๆสามารถเรียนรู้บทเรียนสำคัญอื่นๆ: วิธีการดำเนินชีวิตในสภาพแวดล้อมแบบประชาธิปไตย ทักษะความมีวินัยในตนเอง 5 ประการที่สองเรียกว่าทักษะที่ช่วยให้พัฒนาขึ้น เด็กๆในเกรด 4 ถึง 7 มีความพร้อมของการพัฒนาทางด้านจิตใจที่จะเรียนรู้ทักษะทั้ง 5 ประการนี้ ทักษะเพิ่มเติมอีก 5 ประการจะได้รับการเรียนรู้จากเกรด 8 ถึงระดับมัธยมปลาย ทักษะ 5 ประการสุดท้ายนี้เรียกว่าทักษะเกิดใหม่ และต้องการโลกทัศน์ที่กว้างขวางมากขึ้น ผู้คนได้รับการจูงใจให้แสดงทักษะระดับสูงขึ้น เหล่านี้เมื่อความต้องการของผู้อื่นได้รับการยอมรับและคำนึงว่าสำคัญ

ทำไมเราพูดถึงความมีวินัยว่าเป็นทักษะ

ผู้ใหญ่ที่ข้าพเจ้ารู้จักเมื่อไม่นานมานี้ตั้งเป้าหมายของการเรียนรู้วิธีการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ Tonya ดูคู่มือซึ่งมาพร้อมกับซอฟต์แวร์และโยนมันกลับเข้าไปในกล่องอย่างรวดเร็ว เธอหยิบโทรศัพท์ที่ขึ้นมาและโทรหาเพื่อนของเธอ ซึ่งมีความรู้เรื่องคอมพิวเตอร์ เธอขอให้เขาอธิบายถึงวิธีการทำงานของคอมพิวเตอร์ให้เธอ ทีละขั้นตอน ด้วยความช่วยเหลือของเพื่อน Tonya เข้าใจขั้นตอนของคอมพิวเตอร์เบื้องต้นได้อย่างถ่องแท้

เมื่อ Denise หยิบคู่มือคอมพิวเตอร์ขึ้นมา เธอนั่งลง พร้อมกับปากกาสำหรับเน้นข้อความสีเหลือง อ่านบทนำจนจบ เธอขีดปากกาเน้นขั้นตอน ที่เธอต้องการจำ การทำเช่นนี้ทำให้เธอต้องใช้เวลาหลายชั่วโมง ในระหว่างเวลานี้ เธอไม่ได้สัมผัสคอมพิวเตอร์เลย หลังจากที่เธอซึมซับสิ่งๆที่เธอต้องการทำบนคอมพิวเตอร์ เธอจึงเปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ทำงาน ทันทีที่ Denise เตรียมพร้อมแล้ว เธอเต็มใจที่จะแสดงให้โลกรู้ถึงสิ่งๆที่เธอสามารถทำได้ด้วยทักษะนี้

Bernie ใส่จอคอมพิวเตอร์ แป้นพิมพ์ และอุปกรณ์ที่ทำหน้าที่บันทึกข้อมูล ลงแผ่นดิสก์ (Hard drive) เข้าด้วยกัน โดยการดูรูปภาพ เลียบปลั๊กและต่อสายไฟ โดยวิธีการลองผิดลองถูก เขาเริ่มใช้เครื่อง เขาเปิดเครื่อง และเริ่มกดแป้นพิมพ์ และใช้เมาส์เพื่อตรวจสอบว่าเครื่องสามารถทำอะไรได้ ก่อนจะสิ้นสัปดาห์ Bernie ได้แยกชิ้นส่วนส่วนใหญ่ของเครื่องออก และใส่กลับเข้าไปใหม่ วิธีการทำให้ถึงจุดหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงนี้ คงจะดำเนินการต่อไปอย่างไม่มีกำหนด จนกว่าเขาจะบรรลุความสำเร็จที่เขาต้องการ- หรือจนกระทั่ง เขาจะท้อแท้หมดกำลังใจ

ทุกวันนี้ Tonya ,Denise และ Bernie มีความรอบรู้ในคอมพิวเตอร์ทุกคน แต่ละคนได้เสาะหาทักษะใหม่ทั้งสามคนรู้เป้าหมายที่พวกเขาต้องการไปให้ถึงมันโดยการเลือกรูปแบบในการเรียนรู้และวิธีการที่เป็นแรงจูงใจเฉพาะของเขา

มันก็เหมือนกับทักษะความมีวินัยในตนเอง ผู้คนแสวงหาละเลาะเหล่านี้โดยการฝึกฝน การเลือกรูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นเอกลักษณ์ของเขาเอง ตัวอย่างเช่น ขณะที่กำลังเรียนรู้ทักษะการทำตามคำสั่ง ผู้คนอาจจะใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งในสามวิธีการดังต่อไปนี้

1. คนบางคนเรียนรู้ที่จะทำตามคำแนะนำเมื่อเขาได้รับรายการของขั้นตอนที่เกี่ยวข้องเพื่ออ่านและคิดตรึกตรอง พวกเขาฝึกฝนขั้นตอนเหล่านั้นตามลำพัง และเมื่อเขารู้สึกพร้อมในตัวเองเขาสามารถแสดงออกให้เห็นว่าคำแนะนำนั้นถูกทำตามอย่างไร

2. คนบางคนต้องการเพื่อนหรือหุ้นส่วนในการแสดงวิธีทำทักษะ พวกเขาถามคำถามขณะที่พวกเขาไปและตรวจสอบเพื่อทำความเข้าใจว่ากำลังทำสิ่งต่างๆอย่างถูกต้อง ทันทีที่ได้แสดงทักษะ พวกเขาเลียนแบบขั้นตอนและทำให้มีทักษะของตนเอง

3. คนบางคนใช้วิธีการลองผิดลองถูก พวกเขาเริ่มทำงานก่อนที่จะได้รับคำแนะนำทั้งหมดด้วยซ้ำโดยผ่านการสอนอย่างใกล้ชิดและการแก้ไข พวกเขาปรับตัวจนกระทั่งพวกเขาทำให้คำแนะนำครบถ้วน แต่พวกเขาอาจ

จะสูญเสียความสนใจและพักโครงการที่ยังไม่สมบูรณ์ หากการแก้ไขนั้นรุนแรงหรือต่อเนื่องเกินไป ด้วยอารมณ์
ขันและบุคคลที่พวกเขาไว้วางใจ พวกเขาจะยอมรับการแก้ไขและฝึกฝนทักษะนั้นต่อไป

ทักษะไม่เหมือนกับกฎเกณฑ์ เมื่อกฎเกณฑ์ถูกสร้างขึ้นมา และแล้วไม่มีการปฏิบัติตาม
ผลสืบเนื่องก็เกิดตามมา ท่านไม่สามารถทำลาย(หยุด)ทักษะได้ เมื่อทักษะใดทักษะหนึ่งขาด
ไปหรือยังไม่ชำนาญ บุคคลนั้นจะได้รับโอกาสอีกครั้งในการฝึกฝนทักษะนั้น ผู้ใหญ่มักจะจัด
เตรียมข้อมูลหรือสอนเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ มีคำกล่าวที่ว่า ต้อง
ใช้การฝึกฝนระหว่าง 17-21 ครั้งก่อนที่ใครคนใดคนหนึ่งจะเรียนรู้ทักษะใหม่จะรู้สึกสุขใจ
ในการแสดงทักษะนั้น

ความมีวินัยในตนเองคือความสามารถในการรอคอยและคิด

1. ขณะที่เราฟัง เรารอที่จะพูด เราคิด ฉันเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดกำลังพูดไหม ฉันมีคำถามไหม ฉันสามารถทำ
ในสิ่งที่ได้รับคำแนะนำไหม
2. ขณะที่เราทำตามคำแนะนำ เรารอให้ผู้พูดแนะนำจนจบเราคิด ฉันสามารถทำตามขั้นตอนในแผน
ปฏิบัติการของฉันได้ไหม
3. เมื่อเราถามคำถาม เรารอให้ผู้พูดพูดจนจบ เราคิด ฉันรู้สึกอยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับบางสิ่งที่ผู้พูด
ได้พูด ฉันจะใช้คำอะไรเพื่อถามคำถามของฉัน ฉันรู้เกณฑ์สำหรับคำถามที่ดีไหม
4. เมื่อเราใช้เวลาด้วยกัน เรารอให้ถึงโอกาสของเรา เราคิด: ฉันจะใช้เวลาเมื่อถึงโอกาสของเราอย่างไร
เมื่อเราใช้พื้นที่ร่วมกันเราอนุญาตให้คนอื่นขยับออกจากพื้นที่ที่เราวางแผนจะเคลื่อนตัวเข้าไป เราคิด: ฉัน
สามารถนับได้นานเท่าใด ก่อนที่จะถึงโอกาสของฉันที่จะเข้าไปในพื้นที่นั้น
- ◆ เมื่อเราใช้คนร่วมกัน เราอนุญาตให้คนอื่นนั้นพร้อมที่จะได้รับความสนใจของพวกเขา เราคิด: มีอะไรบ้าง
ที่ฉันสามารถทำเพื่อช่วยเหลือตัวฉันเองได้
- ◆ เมื่อเราใช้สิ่งของร่วมกัน เราอนุญาตให้คนอื่นใช้สิ่งของนั้นเสร็จเรียบร้อย เราคิด: สิ่งของนั้นจะอยู่ใน
สภาพใดเมื่อฉันได้รับมันมา ฉันจะมั่นใจได้อย่างไรว่าฉันจะส่งมันคืนในสภาพเดิมหรือสภาพที่ดีกว่า
5. เมื่อเราใช้ทักษะทางสังคม เราอนุญาตให้เรารู้สึกเห็นคนอื่น เราคิด : ฉันจะทำให้คนอื่นรู้สึก
สะดวกสบาย และสบายใจได้อย่างไร
6. เมื่อเราทำงานร่วมกัน เรารอให้ทุกคนทำงานของเขาเสร็จ เราคิด : เราสามารถช่วยคนอื่น ๆ ได้ไหม
งานส่วนของฉันมันดีที่สุดในขณะที่มันสามารถเป็นได้หรือ ฉันสามารถทำให้มันดียิ่งขึ้นไหม
7. เมื่อเราเข้าใจเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์ เรารอและเรียนรู้ว่ากฎเกณฑ์เหล่านี้ได้ถูกสร้างขึ้นแล้วไหม เรา
คิด : ฉันรู้เหตุผล สำหรับกฎเกณฑ์นี้ไหม ใครที่ฉันสามารถสอบถามได้เมื่อฉันไม่เข้าใจว่าทำไมกฎเกณฑ์นี้จึงถูก
สร้างขึ้นมา กระบวนการใดที่จำเป็น เพื่อให้กฎเกณฑ์นี้ได้รับการเปลี่ยนแปลง
8. เมื่อเราเรียนรู้ด้วยตนเองถึงวิธีการที่จะทำให้งานสำเร็จ เราอนุญาตให้ เราได้เรียนรู้ขอบข่ายหรือ
กฎเกณฑ์เพื่อทำให้งานเสร็จสิ้น เราคิด : ฉันรู้วิธีทำงานไหม แผนปฏิบัติการอะไร ที่จะทำให้งานนี้เสร็จสิ้น ฉัน
สามารถทำงานได้ทั้งหมด หรือทำได้เพียงบางส่วนของงานเท่านั้น
9. เมื่อเราเป็นผู้นำ เรารอจนกระทั่งเราได้สังเกตเห็นสถานการณ์ที่ต้องการผู้นำ เราคิดวิธีการแสดงออก
แบบไหน ที่จะทำให้ชีวิตดีขึ้นสำหรับผู้คน ความต้องการของผู้อื่นมีความสำคัญต่อฉันไหม ฉันเต็มใจลงมือทำ

แม้ว่าจะเป็นฉันเพียงลำพังคนเดียวใช้ไหม ฉันเต็มใจที่จะลำบากเพื่อผู้อื่นใช้ไหม

10. เมื่อเราพูดคุยกัน เรารอจนกระทั่งอีกคนหนึ่งพูดจบ เราคิด : ฉันจะใช้คำพูดอะไรดีถึงจะสามารถแสดงถึงสิ่งที่ฉันต้องการพูดได้อย่างถูกต้อง

11. เมื่อเราจัดการเรื่องเวลา พื้นที่ คน และสิ่งของ เรารอจนกระทั่งเราได้ภาพจินตนาการถึงวิธีการที่สิ่งต่างๆ ถูกจัดลำดับ เราคิด : รูปแบบ กรอบเวลา กำหนดการ ภาชนะบรรจุของ หรือพื้นที่แบบใดจะทำงานได้ผลดีที่สุด

12. เมื่อเราแก้ปัญหาความสับสนซึ่งกันและกัน เรารอจนกระทั่งเราสามารถเข้าใจปัญหาจากหลายๆ มุมมอง เราคิด: ฉันจะบรรยายปัญหาจากมุมมองที่แตกต่างกัน 2 ด้านได้อย่างไร หนทางแก้ปัญหาใดจะทำให้เราเป็นผู้ชนะทั้งสองฝ่าย

13. เมื่อเราเป็นผู้ริเริ่มในการแก้ปัญหา เรารอจนกระทั่งเราเห็นว่าปัญหามีอยู่จริง เราคิด: ฉันจะเรียกชื่อปัญหาอย่างไร เพื่อที่จะทำให้คนอื่น ๆ เข้าใจ ทางแก้ไขใดจะทำให้ทุกฝ่ายเป็นผู้ชนะ

14. เมื่อเราแยกความจริงออกจากความรู้สึก เรารอจนกระทั่งเรามีอารมณ์ที่เข้มแข็ง เป็นกลาง เราคิด: ฉันจะเรียกความรู้สึกของฉันว่าอะไรดี ฉันพบความรู้สึกเหล่านี้ตรงส่วนไหนของร่างกายของฉัน อะไรคือสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ อะไรที่ฉันสามารถเปลี่ยนแปลงได้

15. เมื่อเราปรับใช้ผู้อื่นและเสียสละตนเอง เรารอเพื่อให้ความต้องการหรือความปรารถนาของเรามาบรรจบกันในขณะที่เราให้ความต้องการและความปรารถนาของผู้อื่นมาเป็นอันดับแรก เราคิด : อะไรคือสิ่งที่ฉันเต็มใจอดทน หรือยอมแพ้เพื่อชีวิตที่ดีขึ้นสำหรับผู้อื่น

วิธีการที่ได้ผล

ทักษะการควบคุมตนเองทั้ง 15 ประการทำให้ผู้ใหญ่และเด็กมีวิธีการร่วมกันในการพูดคุยเกี่ยวกับการเจริญเติบโตขึ้นและเป็นคนที่คุณควบคุมตนเองได้ ในฐานะนักการศึกษาด้านศาสนา ฉันพบว่าทักษะที่จัดเตรียมให้นักเรียนด้วยตัวอย่างในแต่ละวันว่าเขาสามารถดำเนินชีวิตตามคุณค่าพระวรสารอย่างไร กรอบความมีวินัยในตนเองกระตุ้นพวกเขาให้ตั้งเป้าหมายส่วนตัวและผลักดันความสะดวกสบายของเขาในการเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นออกไป

โอกาสในการฝึกฝนทักษะ 15 ประการนี้ขยายออกไปไกลจากห้องเรียนวิทยาศาสตร์ เด็กๆ และวัยรุ่น ในไม่ช้าเกิดความตระหนักถึงโอกาสและสถานที่ เมื่อสถานการณ์เรียกร้องให้แสดงทักษะความมีวินัยในตนเองหนึ่งประการหรือมากกว่า พวกเขาสังเกตเห็นว่าการมีวินัยในตนเองสามารถช่วยคนให้ทำงานด้วยกันและสร้างความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งซึ่งเช่นเดียวกับความไม่สามารถมีวินัยในตนเอง สามารถทำให้เกิดความตึงเครียดในความสัมพันธ์และสร้างกำแพงระหว่างผู้คน เด็กๆ ทุกคนสามารถแสดงทักษะความมีวินัยในตนเองทั้ง 15 ประการในหนังสือเล่มนี้ได้ ถ้าหากพวกเขาได้รับการช่วยเหลือให้ทำเช่นนั้น แต่ละคนจะพบว่าทักษะบางอย่างเข้าใจได้มากกว่าทักษะอื่นๆ เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้อาจต้องฝ่าฟันกับทักษะของการฟังและการทำตามคำแนะนำ ตัวอย่างเช่น แม้ว่าเขา / เธออาจจะมีความเป็นเลิศในการแสดงออกถึงการแบ่งปันและการเสียสละ นักเรียนที่อัจฉริยะซึ่งเก่งในการสื่อสาร มักจะต่อสู้กับทักษะของการร่วมมือ พวกเขาพบว่ามันยากในการทำงานกับคนอื่น เมื่อเขามีความสามารถที่จะทำงานนั้นสำเร็จด้วยตนเองเพียงลำพัง มันเป็นเรื่องจริงสำหรับผู้ใหญ่ด้วยเช่นกัน ในฐานะครูคำสอน ท่านอาจจะเป็นผู้จัดการยอดเยี่ยมและมิชชันนารีที่พัฒนาอย่างดี เตรียมพร้อมแต่ละสัปดาห์ แต่ถ้าท่านไม่ได้เป็นคนที่สามารถฟังและแยกแยะความจริงจากความรู้สึกได้ เด็กๆ ของท่านอาจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ท่านได้วางแผนไว้ เช่นเดียวกัน(นอกจากนั้น) หากท่านเป็นผู้ฟังที่เป็นเลิศ แต่ขาดความสามารถใน

การจัดการอุปสรรคเรื่องเวลาเพื่อทำงานให้สำเร็จ งานที่เกิดผลดีเพียงเล็กน้อยอาจจะเกิดขึ้นในห้องเรียนของท่าน

การฝึกฝนและการเรียนรู้ทักษะความมีวินัยในตนเองมีความสำคัญสำหรับทั้งเด็กและผู้ใหญ่ การคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมทำให้ทัศนคติและภาษาของเราเป็นกลาง เราหลีกเลี่ยงการเลี่ยงในการส่งผ่านคำตำหนิหรือบุคลิกภาพที่จับผิดเมื่อเราอภิปรายพฤติกรรมด้วยบทบาทที่คล่องแคล่ว

ฉันทอนความมีวินัยในตนเองหรือทักษะในการร่ออย่างไร

การเรียนรู้ทักษะของความมีวินัยในตนเองนั้นเป็นกระบวนการตลอดชีวิต ขณะที่เราเติบโตและบรรลุนิติภาวะ ความสามารถในการฝึกฝนความมีวินัยในตนเองเปลี่ยนแปลงไป เพื่ออย่างก้าวไปกับชีวิตของเราอย่างที่เราคาดหวังไว้ ทำตามแนวทางบางประการต่อไปนี้ เพื่อช่วยท่านสอนความมีวินัยในตนเองให้แก่เด็กเรียนของท่าน

1. เรียนรู้ความจริงเหล่านี้เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง

- ◆ ความมีวินัยในตนเองเป็นความสามารถของบุคคลในการร่อคอย ในขณะที่ร่อคนก็คิดและตัดสินใจวิธีการแสดงออก
- ◆ โอกาสในการฝึกฝนการร่อคอยมีอยู่ในชีวิตประจำวันแล้ว (ที่เป็นธรรมชาติ 15 ประการ)
- ◆ เนื่องจากทักษะสามารถสังเกตได้ คนอื่นๆสามารถบอกได้ว่าคนๆนั้นมีวินัยในตนเองหรือไม่ ในขณะที่ที่คนๆหนึ่งไม่สามารถหรือเลือกที่จะไม่ฝึกฝนทักษะที่ยังคงถูกซ่อน หรือฝังแน่นภายในคนนั้น
- ◆ แต่ละคนต้องเลือกที่จะใช้ทักษะของเขา
- ◆ ทักษะความสามารถเรียกได้ว่าเป็นพลังภายในหรือทักษะซ่อนเร้น คำว่า “พลัง” มาจากคำภาษากรีก 2 คำ ซึ่งหมายถึง “ความสามารถในการทำบางสิ่งบางอย่าง” และ “สมรรถนะ(ประสิทธิภาพ)ในการทำบางสิ่งบางอย่าง” เกี่ยวกับทักษะความมีวินัยในตนเอง พลังมีความหมายว่าบุคคลรู้เกี่ยวกับทักษะ 15 ประการ และเลือกใช้มันตามต้องการ

2. แนะนำนักเรียนให้รู้จักทักษะโดยการใช้ตัวอย่าง หนังสือเล่มนี้มีตัวอย่างซึ่งพัฒนาขึ้นโดยครูคำสอนและครูในระดับประถม มัธยมต้น และมัธยมปลายจัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้เด็กๆมีทักษะความมีวินัยในตนเองเกิดขึ้นภายใน ตัวอย่างเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นในหน้าไตร่ตรองที่แนะนำไว้สำหรับแต่ละบท

- ◆ ทักษะ 5 ประการแรก ถูกกล่าวถึงว่าเป็นทักษะพื้นฐาน ใช้ภาพวาดซึ่งนักเรียนในระดับก่อนวัยเรียนจนถึงเกรด 4 อาจพบว่ามันช่วยในการสร้างภาพของวิธีการซึ่งคนอาจจะแสดงออกเมื่อเขาแสดงทักษะนั้น
- ◆ ทักษะ 6-10 ทักษะสร้างสรรค์ มีภาพวาดที่พัฒนาขึ้นโดยศิลปินชาวอเมริกันพื้นเมืองใน Tucson รัฐอริโซนา ภาพประกอบเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนในเกรด 4-6 เริ่มเข้าใจว่าทักษะเหล่านี้มีความสำคัญอย่างไรในวัฒนธรรมที่ต่างกัน
- ◆ ทักษะ 11-15 ทักษะที่สร้างขึ้น ใช้ภาพวาดโดย Dan Mc Shane ครูอาวุโสระดับมัธยมปลาย ในแต่ละภาพประกอบนี้ Dan ใส่เนื้อหาของเขาเองเพื่อเน้นว่านักเรียนเกรด 7-10 อาจจะคิดเกี่ยวกับทักษะเหล่านี้ได้อย่างไร รูปร่างในภาพเหล่านี้ใบหน้าจะวางไว้เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนสามารถวาดภาพของตัวเองในภาพประกอบนั้น

ท่านสามารถทำสำเนาและขยายภาพประกอบเหล่านี้ และมอบให้เด็กๆหรือวัยรุ่น แล้วพวกเขาสามารถ

ใช้ภาพเหล่านี้ ในการสร้างหนังสือเล่มเล็กหรือเอกสารสะท้อนมุมมอง ความคิด จินตนาการ และการตอบสนอง ของพวกเขา แต่ครั้งที่ทักษะใหม่ถูกอภิปราย นักเรียนสามารถจดบันทึกเกี่ยวกับทักษะนั้น และบันทึกการ ฝึกฝนที่เขาจะใช้เพื่อจะได้เข้าใจทักษะนั้นอย่างถ่องแท้ การไตร่ตรองที่ได้รับการแนะนำนี้ ส่งเสริมให้นักเรียน วาดภาพที่เขาสร้างขึ้นจากการไตร่ตรอง

ในตอนเริ่มต้นของแต่ละบท ท่านจะพบภาพประกอบอีกภาพหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อความในพระคัมภีร์ สิ่งเหล่านี้ก็เช่นกันที่ท่านหรือนักเรียนสามารถทำสำเนา และนำไปใช้เพื่อสนับสนุนความเชื่อมโยงกับพระคัมภีร์ สำหรับทักษะความมีวินัยแต่ละข้อ

3. ตัดสินใจพักเวลาของการเรียนหลัก 5 นาที เพื่อทำกิจกรรมหนึ่งอย่างหรือหลายอย่างของรายการต่อไป

- ◆ ให้เวลาสำหรับเด็กวัยรุ่นได้ตัดสินใจเป็นส่วนตัว ในการเลือกว่าทักษะใดที่พวกเขาต้องการฝึกฝนใน ระหว่างสัปดาห์ จัดเวลาให้พวกเขาได้บันทึกเป้าหมายของเขา และแนะนำให้พวกเขา ทำตาม แนวทางการฝึกฝน
- ◆ ขอให้เด็กๆ รายงานเรื่องเวลาและสถานที่นอกเวลาเรียนวิชาศาสนา เมื่อพวกเขาได้ฝึกฝนทักษะ
- ◆ นำนักเรียนในการไตร่ตรอง เกี่ยวกับพระคัมภีร์ที่ตรงกับแต่ละทักษะ ให้เวลาพวกเขาในการ วาดภาพประกอบหรือเขียนเกี่ยวกับการไตร่ตรองของพวกเขา
- ◆ เลือกการฝึกทักษะหนึ่งอย่าง หรือมากกว่าและขอให้นักเรียนมาเรียนเกี่ยวกับทักษะ และฝึกฝน ทักษะนั้น
- ◆ สอนเด็กหนุ่มสาวเกี่ยวกับบทประพันธ์ หรือบทเพลง ซึ่งไปด้วยกันได้กับทักษะหลายๆทักษะ
- ◆ อ่านหนังสือวรรณคดีสำหรับเด็กซึ่งเน้นทักษะที่ได้รับการแนะนำให้เด็กๆ ฟัง
- ◆ ใช้ช่วงเวลาที่สามารถสอนได้ เมื่อมีสถานการณ์เกิดขึ้น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะแก่เด็กวัยรุ่น

4. ทักษะหลายๆ อย่างสามารถนำมาใช้ กับการรวมตัวกัน หรือชั้นเรียนใดๆก็ได้ ทักษะต่างๆ ไม่ต้อง สอนตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อครูคำสอน เริ่มทำงานกับกลุ่มเป็นครั้งแรก หลายคนพบว่าประโยชน์ มาก ที่อภิปราย และฝึกฝนทักษะเหล่านี้ก่อนอื่นใด : ทักษะ #1 (การฟัง); ทักษะ #2 (การทำตามคำแนะนำ) ; ทักษะ # 7 (การเข้าใจเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์) ; และทักษะ #12 (การแก้ปัญหา) ทักษะทั้ง 4 ประการนี้ ช่วยสร้าง โครงสร้าง สำหรับเวลาของท่านกับเด็กๆ และให้แนวทาง สำหรับการสร้าง การบริหารชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ

5. ใช้เวลาในการอ่าน และให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ เพ่งความสนใจครั้งละทักษะ พิจารณาคำถามไตร่ตรองที่แสดงไว้ ที่ช่วงต้นของแต่ละบท คำถามเหล่านี้สามารถใช้เป็นแนวทาง เพื่อช่วย นักเรียนของท่านในการเริ่มการฝึกฝนทักษะต่างๆมากมาย ที่ถูกรวบรวมไว้ในหนังสือเล่มนี้ อ่านเรื่องราวต่างๆ ที่ พบตลอดเล่มหนังสือที่เน้นทักษะเฉพาะ หรือภาษาที่คล่องแคล่วสามารถนำมาใช้ได้อย่างไร ตระหนักว่า ทักษะ ใดเหมาะสมที่จะใช้ในชีวิตของเราเมื่อไร และใช้อย่างไร ไตร่ตรองด้วยว่า บ่อยแค่ไหนที่พระเยซูเจ้า ทรงเรียก ผู้คนในพระคัมภีร์ให้แสดงทักษะเหล่านี้

6. นำรายการทักษะความมีวินัยในตนเองทั้ง 15 ประการ ไปแบ่งปันกับพ่อแม่ เมื่อครอบครัวยอมรับ การแนะนำให้แก่เด็กวัยรุ่นแล้ว ผู้ใหญ่สามารถใช้กรอบนี้เป็นมาตรฐานตัวบ่งชี้เป้าหมาย สำหรับการพูดคุยกับ เด็กๆ และพ่อแม่เกี่ยวกับพฤติกรรม การเติบโต และการดำเนินชีวิตตามคำสอนในชีวิตประจำวัน

พระเยซูเจ้าทรงแสดงแบบอย่างวิธีการดำเนินชีวิตและสอนผู้อื่น

1. เปิดรับเพื่อเปลี่ยนแปลง พระเยซูเจ้าทรงเรียกบรรดาศิษย์เข้ามาเพื่อสนทนา การเปลี่ยนแปลงจิตใจ พระองค์ทรงเรียกพวกเขาให้เปลี่ยนแปลงไม่ใช่เพียงเพื่อจุดหมายที่จะเปลี่ยนแปลงเท่านั้น แต่เปลี่ยนแปลงเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น เราเต็มใจแค่ไหนที่จะเปลี่ยนแปลง เพื่อเจริญเติบโตในการพัฒนาทักษะความมีวินัยในตนเองของเรา ทักษะความมีวินัยในตนเองอะไรบางอย่างที่เราเข้าใจอย่างถ่องแท้ ในฐานะนักการศึกษา เราสอนเด็กๆ ของเราอย่างมีสติอย่างไรเพื่อควบคุมพวกเขา

2. แสดงออกจากระบบความเชื่อ พระเยซูเจ้าทรงเตรียมบรรดาศิษย์ของพระองค์ด้วยความเชื่อซึ่งพวกเขาสามารถใช้เป็นกรอบเพื่อความเข้าใจการปฏิบัติที่พระองค์ทรงขอกับพวกเขา พระองค์ทรงเสริมแรงความเข้าใจของพวกเขาในเรื่องพระเจ้าในฐานะบิดา และทรงขอพวกเขาให้คิดถึงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ รูปแบบนี้จะมีความหมายว่าอะไรในชีวิตของนักการศึกษา ซึ่งต้องการตรวจสอบความเชื่อของเขาหรือเธอในแง่ของเด็กๆ เรียนรู้ที่จะมีวินัยในตนเองอย่างไร

3. มีทัศนคติเชิงบวก พระเยซูเจ้าทรงสอนบรรดาศิษย์ของพระองค์ว่า ทัศนคติของพวกเขาต้องเป็นด้านดี พวกเขาถูกเลือกให้มารับใช้ ไม่ใช่เพื่อรับการรับใช้ เมื่อผู้ใดถูกเรียกให้มารับใช้ พวกเขาเข้ามาวิถีทางบวกในการมองชีวิต พวกเขานำสันติสุขไปสู่ผู้อื่น ในฐานะครูคำสอน และครู พวกเรานำทัศนคติด้านบวกไปสู่ห้องเรียนของเราหรือไม่ ไปสู่เด็กๆ ของเราหรือไม่ ไปสู่เนื้อหาวิชาของเราหรือไม่

4. ริเริ่มพัฒนานิสัยซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติ พระเยซูเจ้าทรงส่งเสริมศิษย์ของพระองค์ให้พัฒนานิสัยหรือวิธีการแสดงออกบางอย่างซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น พระองค์ทรงบอกให้พวกเขาสวดภาวนาอย่าง ไม่สิ้นสุด พระองค์ทรงสอนพวกเขาว่านิสัยที่ดี หมายถึง การให้อาหารแก่ผู้วิกลจริต การให้เสื้อผ้าแก่ผู้ไม่มีเสื้อผ้าจะนุ่งห่ม การเยี่ยมเยียนผู้เจ็บป่วย การแนะนำผู้ที่ไม่มีความรู้ นิสัย หรือทักษะอะไรที่เราต้องสอนเด็กๆ ของเรา ถ้าพวกเขาจะเป็นคนที่มีวินัยในตนเอง ตรงนี้เราต้องจำไว้ว่าเราจะประสบความสำเร็จในการสอนทักษะเหล่านี้ในระดับที่เราจะครอบครองมัน หรือพยายามจะเข้าใจมันอย่างถ่องแท้ในชีวิตของเรา

5. เคารพในเสรีภาพ พระเยซูเจ้าทรงเคารพในความตั้งใจอิสระของแต่ละคน แม้เมื่อพระองค์ทรงตั้งคำถามซึ่งทำให้ผู้ฟังคิดทบทวนการแสดงออกของพวกเขา หรือเรียกร้องให้พวกเขาค้นหา หรือบางครั้งเปลี่ยนแปลง พวกเขาก็ยังคงได้รับเสรีภาพส่วนตัวในการเลือก เราทอดทิ้งเด็กๆ ของเราหลังจากการเผชิญหน้าหรือปะทะกับเราอย่างไร

บทสรุป

- เมื่อกรอบทักษะ 15 ประการถูกเด็กๆ และผู้ใหญ่ใช้ มันทำให้เกิดภาษาและแนวทางร่วมกันสำหรับการเติบโตขึ้น
- ทักษะสามารถสังเกตเห็นได้ ดังนั้นผู้คนสามารถรู้ได้ว่าความเจริญก้าวหน้ากำลังถูกดำเนินการ เพื่อเป็นคนมีวินัยในตนเอง
- เราสามารถอดทนกับตัวเราเอง และเด็กๆ เรียนรู้วิธีสร้างทักษะความมีวินัยในตนเอง รู้ว่าวิธีการ 1 ใน 3 จะถูกใช้เพื่อได้เรียนรู้ทักษะใหม่
- แสดงความมีวินัยในตนเองและ ไม่ยอมให้พฤติกรรมหุนหันพลันแล่น เป็นวิธีที่จะดำเนินชีวิตพระวรสารในชีวิตประจำวันของเรา

คำถามไตร่ตรอง

- ทำไมจึงมีความสำคัญสำหรับครูสอน ที่จะเข้าใจความแตกต่างระหว่างวินัยและความมีวินัยในตนเอง
- ท่านคิดอย่างไรกับความคิดว่าความมีวินัยหมายถึงความสามารถของบุคคลใน “การรอคอย”
- ท่านเห็นประโยชน์อะไรในการมีมาตรฐานเป้าหมายเพื่อบรรยายสิ่งที่หมายถึง สำหรับบุคคลที่มีวินัยในตนเอง
- วิธีการใดใน 3 วิธี ที่บรรยายในหน้า 4 ที่ท่านใช้เมื่อท่านเรียนรู้ทักษะใหม่
- ความจริงที่ว่าทักษะไม่ใช่กฎเกณฑ์ ทำความแตกต่างอย่างไรในการสอนของท่านหรือไม่

การฟัง

พระนางมารีย์ตรัสว่า ; “ ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า;
ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด,” (ลก1 :38)

การไตร่ตรอง : ฉันสามารถช่วยนักเรียนของฉันให้ได้ยิน และฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า
เหมือนอย่างที่พระนางมารีย์ทรงทำได้อย่างไร

6 ขั้นตอนของการฟังคือ

1. หยุดสิ่งที่ฉันกำลังทำ หรือกำลังพูด
2. จัดสิ่งที่ทำให้เสียสมาธิ
3. มองที่คนพูด
4. สามารถเล่าให้คนฟังในสิ่งที่ฉันได้ยิน
5. ถามคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่เข้าใจ
6. ทำงานที่ผู้พูดขอร้องให้ทำ

ผู้ฟังที่ดี

- มองผู้พูด
- เงียบขณะที่มีคนพูด
- เก็บมือของเขา/เธอให้นิ่ง
- อย่ามองไปรอบๆห้อง
- ไม่พูดคุยขณะที่คนอื่นกำลังพูด
- ไม่เล่นกับสิ่งของที่ทำให้เสียสมาธิ

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา ขอให้เตรียมตัวเพื่อฟังเรื่องราวเรื่องหนึ่งจากพระวรสาร หลับตาของท่านลง เงียบ และหายใจลึกๆ และทำให้ร่างกายของท่านผ่อนคลาย รู้สึกถึงเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย สังเกตว่าแขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนัก ลมหายใจของท่านช้าลง

เรากำลังจะเดินทางย้อนเวลากลับไป ขอให้เราย้อนเวลากลับไป 2,000 ปี โลกเป็นสถานที่เงียบ ไม่มีเครื่องรับโทรศัพท์ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ หรือรถยนต์ที่จะทำให้เรารู้สึกว่าวุ่นวาย นึกภาพเด็กผู้หญิงคนหนึ่งเธอชื่อมารีย์ มารีย์อาศัยในเมืองเล็กๆ แห่งหนึ่งมีชื่อว่านาซาเร็ธ วันหนึ่งขณะที่มารีย์อยู่ตามลำพังในห้องเล็กๆ แสงสว่างเจิดจ้าปรากฏขึ้นในห้อง ทูตสวรรค์ออกมาจากแสงสว่างจ้า ตรงมาหาเธอ ทูตสวรรค์เริ่มกล่าวกับ มารีย์ มองดูที่ใบหน้าของมารีย์ ท่านมองเห็นอะไร

ทูตสวรรค์แจ้งแก่มารีย์ว่า นางกำลังจะเป็นมารดาของพระบุตรของพระเจ้า มารีย์มีท่าทีอย่างไร เธอทำอะไร มารีย์รู้สึกสับสนกับสิ่งที่เธอได้ยิน และเธอถามทูตสวรรค์ว่า “เหตุการณ์นี้จะเป็นไปได้ได้อย่างไร ฉันเป็นสาวพรหมจารี” ทูตสวรรค์ตอบว่า “สำหรับพระเจ้าทุกสิ่งเป็นไปได้ อย่างกังวลใจว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นอย่างไร จงวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด” มารีย์ตอบว่า “ข้าพเจ้าคือผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ทุกสิ่งเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” เมื่อทูตสวรรค์จากไปแล้ว มารีย์ก็ออกเดินทางทันที เพื่อไปเยี่ยมนางเอลิซาเบธ ลูกพี่ลูกน้องของเธอ มารีย์ต้องการเล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับเธอให้เอลิซาเบธฟัง

นึกภาพมารีย์ในใจของท่าน ขณะที่พระเจ้าทรงตรัสกับเธอผ่านทางทูตสวรรค์ เธอทำอะไร เธอมีท่าทีอย่างไรขณะที่เธอฟังข่าวนั้น เก็บภาพนั้นไว้ในใจของท่านขณะที่ท่านค่อยๆ ลืมตาขึ้น บัดนี้ให้หีบสมุดบันทึกการไตร่ตรองเล่มน้อยของท่านขึ้นมา และวาดภาพของสิ่งที่ท่านได้เห็น หรือได้ยินระหว่างการไตร่ตรอง

เมื่อเด็กส่วนใหญ่วาดภาพประกอบของเขาเสร็จแล้ว ให้เขามองดูรูปภาพของเขา และบรรยายสิ่งที่เขาได้เห็นหรือได้ยิน

ร่วมการอภิปราย

มารีย์ฟังทูตสวรรค์ในการไตร่ตรองนี้ ดูที่ 6 ขั้นตอนของการฟัง และบอกช่วงเวลาขณะที่มารีย์ใช้ในแต่ละขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1: เธอหยุดสิ่งที่เธอกำลังทำ

ขั้นตอนที่ 2: เธอจดสิ่งที่ทำให้เธอสับสน

ขั้นตอนที่ 3: เธอมีสมาธิ/ ให้ความสนใจกับทูตสวรรค์

ขั้นตอนที่ 4: เธอพูดสิ่งที่เธอได้ยินแก่เอลิซาเบธลูกพี่ลูกน้องของเธอ

ขั้นตอนที่ 5: เธอถามทูตสวรรค์ว่า “แต่สิ่งนี้จะเป็นไปได้ได้อย่างไรในเมื่อฉันเป็นพรหมจารี”

ขั้นตอนที่ 6: เธอทำในสิ่งที่เธอถูกขอให้ทำโดยการกล่าวว่า “ขอให้ทุกสิ่งเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด”

การฟัง

ขั้นตอนการปฏิบัติ

ทุกครั้งที่มิใครขอให้ท่านฟังในวันนี้ ให้คิดถึงมารีย์ เธอจะเป็นผู้ฟังที่เป็นแบบอย่างของเรา

เคล็ดลับในการสอนทักษะนี้

การฟังเป็นทักษะพื้นฐานที่สุด และเป็นพื้นฐานสำหรับทักษะอื่นๆที่เหลือ หากเด็กๆไม่สามารถหรือไม่เต็มใจทำตามขั้นตอนของทักษะ 3 ขั้นตอนแรก พวกเขาจะไม่พร้อมที่จะฝึกความมีวินัยในตนเอง พวกเขาจำเป็นต้องมีความมีวินัยจากการแนะนำด้วยความรักจากแหล่งข้อมูลภายนอก

- มันเป็นทักษะเดียวที่สอนโดยให้เด็กๆท่องจำขั้นตอนที่เป็นความจริง 6 ข้อ ทักษะอื่นๆทั้งหมดเรียนรู้โดยการฝึกปฏิบัติซึ่งทักษะถูกแสดงให้เห็นจริง
- เมื่อเด็กๆฝึกขั้นตอนทั้ง 6 นี้ พวกเขากำลังใช้ทักษะที่เรียกว่าการฟังแบบเพ่งความคิด เมื่อเราขอให้เขาฟังในรูปแบบนี้ เราควรบอกพวกเขาว่า พวกเขาถูกคาดหวังให้อยู่ในสถานการณ์การฟังนานเท่าใด หลักการทั่วไปสำหรับใครก็ตามที่แสดงการฟังแบบเพ่งความคิด คือ 1 นาทีต่อปีอายุของผู้ฟัง
- สอนขั้นตอนของการฟังทั้ง 6 ขั้นที่พบในหน้าเริ่มต้นของบทนี้ ตามด้วยสัญญาณภาพจากหน้า 24 ขอให้นักเรียนใช้ทักษะการฟัง โดยการใช้คำเตือนใจนี้ “โปรดแสดงให้ฉันเห็นทักษะการฟังของท่าน”
- สอนบทกวีนี้ให้เด็กอายุ 6 ขวบ หรือต่ำกว่า หากท่านไม่เห็นดวงตาของฉันทัน จงอย่าเริ่มพูดกับฉันทาแผ่นป้ายและโปสการ์ดขนาดเล็กซึ่งมีบทกวีนี้ วางมันไว้รอบห้องเรียนหรือในบ้านของท่าน เพื่อเตือนให้ทุกคนรอ จนกว่าเราสามารถมองเห็นดวงตา หรือใบหน้าของบุคคลซึ่งเราต้องการสื่อสารด้วยก่อนการพูด

คำศัพท์ทักษะ

ใช้วลีเหล่านี้ในชั้นเรียนตลอดปี เพื่อช่วยเสริมทักษะการฟัง :

- โปรดแสดงให้ฉันเห็นทักษะการฟังของท่าน
- ขณะนี้ฉันถูกทำให้ไม่มีสมาธิ และไม่สามารถให้ความสนใจท่านอย่างเต็มที่ ท่านยังต้องการพูดคุยกับฉัน หรือรออีกสักครู่หนึ่ง
- โปรดใช้การฟังอย่างเพ่งความคิดของท่าน เป็นเวลานาที
- บอกสิ่งที่ท่านเพิ่งจะได้ยินฉันพูดให้ฉันฟัง
- เมื่อท่านเลือกที่จะฟัง จะมีประโยชน์สำหรับท่านและคนอื่นๆทุกคนที่อยู่รอบตัวท่าน !

วิธีการที่ได้ผล

Marti เป็นครูปีแรกซึ่งเริ่มสอนนักเรียนเกรด 3 มาหลายเดือนแล้ว เธอรู้สึกอึดอัดกับบทบาทของเธอในฐานะผู้ควบคุมระเบียบวินัย และหวังว่าเธอคงจะมีเด็กๆซึ่งสามารถแสดงการควบคุมตนเอง หัววันแรกของโรงเรียนผ่านไปได้อย่างยอดเยี่ยม ช่วงเริ่มต้นสัปดาห์ที่สอง เธอพบว่าเด็กๆใช้เวลานานมากขึ้นเรื่อยๆ กว่า

ให้ความสนใจเมื่อเธอขอร้องให้พวกเขาสนใจ การคุยกับคนข้างๆ เริ่มต้นขึ้น และเด็กๆ พุดคุยแม้เมื่อเธอพยายามที่จะสอน

Marti ค้นหาข้อมูลของรายการทักษะความมีวินัยในตนเอง และตระหนักว่า เธอไม่ได้พุดคุยกับชั้นเรียนของเธอเกี่ยวกับทักษะใดๆ เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะแรก เธอคิดว่าเด็กๆ ของเธอจะรู้วิธีปฏิบัติตนในชั้นเรียน และเชื่อว่างานหลักของเธอคือแสดงให้พวกเขาเห็นว่าเธอเป็นครูที่เอาใจใส่พวกเขา และวิชาชีพการสอน

วันถัดมา Marti ถามนักเรียนเกรด 3 ของเธอ จำนวน 28 คน “ใครรู้บ้างว่าฉันคาดหวังให้พวกเธอทำอะไรเมื่อฉันให้พวกท่านฟัง” เด็กสองสามคนเสียงบอกชื่อขั้นตอนของการฟัง “เราควรจะมีเปิดหูและปิดปากของเรา เราควรมั่นใจว่าหูของเราว่าง เพื่อเราสามารถได้ยินท่าน เราควรทำตามคำแนะนำของท่าน”

Marti ใช้เวลา 15 นาที เพื่อแสดงและบอกกับเด็กๆ ว่า เธอกำลังคาดหวังว่าพวกเขากำลังจะใช้ทักษะความมีวินัยในตนเองในการฟัง เธอบอกพวกเขาว่ามี 3 สิ่งที่พวกเขาจะต้องทำเพื่อเตรียมพร้อมที่จะฟัง:

1. หยุดการเคลื่อนไหวและการพุดคุย
2. จัดสิ่งที่ทำให้เสียสมาธิ (โดยปกติหมายถึงการวางทุกอย่างที่อยู่ในมือของท่าน)
3. มองที่ หรือมองตรงไปยังคนที่กำลังพุด

เธอบอกพวกเขาด้วยว่า เธอรู้คนที่สามารถทำตาม 3 ขั้นตอนนี้ แต่ก็ยังไม่ฟัง เธอแนะนำพวกเขาให้ใช้เพิ่มอีก 3 ขั้นตอนเพื่อว่าผู้พุดจะได้รู้ว่า พวกเขาได้ยินสิ่งที่กำลังถูกพุดถึงอยู่

4. ถามคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้พุดได้พุดออกไป
5. สามารถพุดเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านคิดว่าท่านได้ยิน โดยใช้คำพุดของท่านเอง
6. ถ้าท่านได้ยินคำสั่ง ท่านที่ผู้พุดสั่งจบ ให้เริ่มทำตามสิ่งที่ท่านได้ยิน

Marti ใช้กระดาษการทำเครื่องหมายกากบาทด้านหน้าและตรงกลางห้อง แสดงให้นักเรียนเห็นว่า เมื่อใดก็ตามที่มีคนกำลังยืนอยู่บนเครื่องหมายกากบาท เป็นสิ่งเตือนให้พวกเขาอยู่ในสถานะการฟัง เด็กแต่ละคนทำโปสการ์ดรายการขั้นตอนทั้ง 6 ขั้นตอนเพื่อเก็บไว้เป็นเครื่องเตือนความจำบนโต๊ะของเขา ในที่สุด แต่ละครั้งที่เธอต้องการให้พวกเขาใช้ทักษะความมีวินัยในตนเอง เธอจะเริ่มโดยการพุดว่า “โปรดแสดงทักษะการฟังของท่านให้ฉันดู”

นักเรียนของ Marti ไม่ทุกคนที่ได้แสดงความสามารถในการทำทักษะนี้ด้วยตนเอง โดยไม่มีใครช่วยเหลือ นักเรียนหนึ่งหรือสองคนจำเป็นต้องมีเพื่อนหรือคู่หูคอยเตือนเมื่อถึงเวลาฟัง แต่นักเรียนทุกคนของ Marti รู้ว่าเมื่อเป็นเวลาฟัง พวกเขาจะถูกคาดหวังให้เงียบและให้ความสำคัญ

กิจกรรม

การใช้ภาพแม่เหล็ก

การใช้ภาพที่พบในหน้า 24 แสดงขั้นตอนการฟังทั้ง 6 ขั้นตอน และสามารถใช้ได้หลายวิธี เพื่อสร้างเกมการเรียนรู้ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่าง 2 ตัวอย่าง

ขยายขนาดของภาพและตัดมัน แยกมันออกมา และติดแถบแม่เหล็กที่ด้านหลังของแต่ละภาพ ให้เด็กๆ จัดวางขั้นตอนทั้ง 6 ขึ้นตามลำดับ และนำไปติดที่ตู้เย็นของเขาที่บ้าน เลือกหนึ่งขั้นตอนเพื่อเน้นหรือฝึกหัดในแต่ละวัน

เกมจับคู่

ฝึกภาพที่ใช้บอกใบ้แต่ละภาพของทั้ง 6 ภาพจากหน้า 24 บนกระดาษแข็งที่เป็นสีต่างๆ เขียนความหมายของแต่ละคำใบ้แยกกันบนแผ่นกระดาษสีขาว ที่ด้านหลังของความหมายของแต่ละคำใบ้ให้ติดวงกลมเล็กๆ สีเดียวกับภาพคำใบ้ที่สอดคล้องกัน

ขอให้เด็กๆ จับคู่คำใบ้กับภาพ เมื่อพวกเขาคิดว่าจับคู่ได้อย่างถูกต้องแล้ว พวกเขาสามารถพลิกแผ่นความหมายคำใบ้ขึ้น หากวงกลมสีตรงกับสีของกระดาษแข็งซึ่งภาพบอกใบ้ถูกติดไว้ เขาก็จะรู้ว่าเขาตอบถูก ถ้าหากตอบไม่ถูก พวกเขาจะสามารถฝึกฝนการเรียนรู้ความหมายของแต่ละ คำใบ้ได้ใหม่อีก

ปริศนาการฟัง

ขยายภาพที่พบในหน้า 24 และติดมันบนแผ่นกระดาษแข็ง ติดกระดาษและตัดแต่ละรูปภาพให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส เอาคละรวมกัน และขอให้นักเรียนเรียงภาพกลับเข้าด้วยกัน

เกมเสียงโชค

เริ่มด้วยกล่องของขวัญกระดาษสีขาวรูปทรงลูกบาศก์ (ลูกเต๋า) ขนาดเล็ก 1 ใบ (ท่านสามารถหาได้จากร้านอุปกรณ์กระดาษ) วาดภาพหรือลอกเลียนภาพทักษะการฟัง 1 ใน 6 ข้อ ที่แต่ละด้านของลูกเต๋า ขยายกระดานเกมที่วาดไว้ในหน้า 25 ติดมันลงบนกระดาษแข็ง หาเหรียญเล็กๆ หลายอัน และลูกเต๋า 1 ลูก เพื่อใช้ในการเกม ให้ผู้เล่นคนแรกโยนลูกเต๋า หากมันตกลงบนช่องเครื่องหมายหยุด- ขั้นตอนแรกของการฟัง- ผู้เล่นสามารถวางเหรียญของเขาบนแผ่นกระดาษ เขาได้รับโอกาสอีกครั้งหนึ่ง หากมันไม่ตกลงที่เครื่องหมายหยุด เกมจะดำเนินต่อโดยผู้เล่นคนถัดไป ดำเนินวิธีการนี้จนกระทั่งผู้เล่นคนหนึ่งระบุขั้นตอนการฟังทั้ง 6 ขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง และได้ย้ายเหรียญไปบนช่องแต่ละช่องจนครบทั้ง 6 ช่อง

ถอดรหัสข้อความ

นักเรียนระดับกลางสามารถได้รับการกระตุ้นให้ค้นหาขั้นตอนทั้ง 6 ขั้นโดยการฝึกทักษะระดับสูงขึ้นเป็นทีม พวกเขาสามารถทำงานเพื่อคิดหาวิธีทำให้ใบงานเสร็จเรียบร้อย พวกเขาจะฝึกความร่วมมือในการทำงานโดยการคิดหาวิธีการทำงานให้สำเร็จด้วยตัวของเขาเอง

ถ่ายสำเนาเอกสารในหน้า 25 ให้มีจำนวนเพียงพอสำหรับแจกนักเรียนทุกคน แบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็นทีมๆ ละ 4 คนเพื่อทำแบบฝึกหัด ให้คำแนะนำดังต่อไปนี้

1. เมื่อฉันพูดจบ ฉันจะให้กระดาษแก่สมาชิกทุกคนของกลุ่ม คนละ 1 แผ่น
2. อ่านคำสั่งที่ด้านบน และให้คิดหาด้วยตนเองว่าท่านถูกคาดหวังให้ทำอะไร
3. ท่านมีเวลา 10 นาทีในการทำงานชิ้นนี้

ขอให้เด็กๆ ถามคำถามเกี่ยวกับหัวข้อนี้ก่อนแจกเอกสาร พวกเขาอาจถาม :

- ทำไมเราต้องทำสิ่งนี้ คำตอบ : “ เพื่อทุกคนที่ต้องการฝึกฝนทักษะความมีวินัยในตนเอง ที่พวกเขาจำเป็นต้องมี เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะมีโอกาสได้ทำเช่นนั้น”
- เราต้องทำมันด้วยหรือ คำตอบ : “ ไม่ต้อง พวกเขาต้องเลือกที่จะฝึกฝนทักษะ ถ้าพวกเขาเลือก

- ที่จะไม่ฝึก ก็หาอะไรอ่านหรือทำ ในขณะที่พวกเราที่เหลือทำงานกัน”
- เรากำลังถูกให้ระดับผลการเรียนหรือเปล่า คำตอบ: “พวกเธอจะถูกขอให้ประเมินตนเอง โดยการ จัดระดับการฝึกทักษะของพวกเธอในระดับ 1 ถึง 5”

หนังสือรับรองการฟัง

ให้นักเรียนในเกรด 3 ถึงเกรด 9 เข้าร่วมในการอภิปราย โดยการใช้คำถาม 3 ข้อ

- ระบุชื่อคนที่ท่านคิดว่าเป็นผู้ฟังที่ดี
- อะไรที่บุคคลนั้น / บุคคลเหล่านั้นทำ ซึ่งทำให้ท่านประทับใจ
- อะไร 2 สิ่งที่บุคคลสามารถทำ หากเขาต้องการพัฒนานิสัยการฟังของเขา

ในช่วงท้ายของการอภิปราย เติมนลงในหนังสือรับรองการฟังที่พบในหน้า 26 ทำสำเนาเพิ่มเติมตามที่ต้องการสำหรับเด็ก เพื่อมอบให้กับผู้ฟังที่พวกเขาชื่นชอบ

บัตรกำหนดวิธีการต่างๆในการฟัง

สอนนักเรียนเกรดกลางและมัธยมต้นถึงรูปแบบที่หลากหลายในการฟัง ทำสำเนาบัตรการฟังที่พบในหน้า 26 ทำสำเนาหลายๆชุดและวางไว้ในจุดที่สะดวกสำหรับให้ทุกคนนำไปใช้ อธิบายว่าพวกเขาสามารถบอกคนอื่น ๆ ถึง 6 วิธีการที่แตกต่างกันที่ผู้คนสามารถฟังได้ กระตุ้นพวกเขาให้ใช้บัตรเมื่อใดก็ตามที่ใครคนใดคนหนึ่งต้องการผู้ฟังที่ดี

การฟังและการปฏิบัติ

ขอให้เด็กเล็กวาดภาพรูปทรงเรขาคณิต 4 รูป : สี่เหลี่ยมจัตุรัส วงกลม สามเหลี่ยม และสี่เหลี่ยมผืนผ้า (นักเรียนที่โตกว่าอาจต้องการเพิ่มสี่เหลี่ยมคางหมู และสี่เหลี่ยมด้านขนาน) สร้างข้อความที่สามารถอ่านได้ให้นักเรียน ขอบข่ายเนื้อหาที่กว้างขวางสามารถนำมาใส่ในกิจกรรมนี้ ใช้สูตรนี้สำหรับเนื้อหา : ถ้า.....และทำอย่างนี้, แต่ถ้า.....แล้วทำแบบนี้ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่าง:

1. ถ้าวันนี้เป็นวันอังคาร ดังนั้นให้เขียนชื่อของท่านลงในรูปสามเหลี่ยม;
ถ้าวันนี้ไม่ใช่วันอังคาร ให้เขียนชื่อของท่านลงในวงกลม
2. ถ้าโทมัสเป็นอัศวินที่ทรยศต่อพระเยซูเจ้า ให้เขียนคำว่าพระเยซูเจ้าลงในรูปวงกลม;
ถ้าอัศวินคนอื่นเป็นผู้ทรยศต่อพระเยซูเจ้า ให้เขียนชื่อของผู้นั้นลงในรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส
3. ถ้าเราฉลองการเสด็จมาของพระจิตเจ้าในวันปัสกา ให้วาดภาพนกพิราบหนึ่งตัวลงในรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส;
ถ้าเราฉลองการเสด็จมาของพระจิตเจ้าในวันเพนเทกอสเต ให้วาดภาพดอกไม้ 1 ดอกในรูปวงกลม
4. ถ้าพระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนบนภูเขาซีนาย ให้ทำเครื่องหมายกากบาทในรูปสามเหลี่ยม;
ถ้าพระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนบนภูเขากัลวารีโอ ให้ทำเครื่องหมายกากบาทในรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส

เมื่อเด็กๆ เรียนรู้รูปแบบแล้ว พวกเขาสามารถได้รับการกระตุ้นให้พัฒนาแบบฝึกของตนเอง เพื่อเป็นการ ทบทวน หรือทดสอบเพื่อนร่วมชั้น

การฟังคำปฏิเสธ

ขยายขนาดและทำสำเนาคำถามที่พบในหน้า 27 ตัดเป็นชิ้นๆ และนำไปใส่ซองจดหมาย และขอให้นักเรียน :

1. เอาคำถามปริศนามาเรียงเข้าด้วยกัน
2. อ่านภาพใบคำตอบ
3. หาคำตอบของคำถามปริศนานั้น

อภิปรายกับนักเรียน :

- คำตอบสำหรับปัญหาปริศนา (ดวงอาทิตย์)
- ร่องรอย / ตัวบ่งชี้ที่มีประโยชน์ช่วยแก้ปัญหาปริศนา
- สิ่งทีบอกใบ้คำตอบปริศนาทั้งหมดมีเหมือนกัน (คำว่า “ไม่”)

สรุปโดยการบอกเด็กๆว่า แบบฝึกหัดนี้ ให้โอกาสพวกเขาในการฝึกการฟังคำปฏิเสธ คำที่บอกว่า บางสิ่งบางอย่างไม่ใช่ แล้วมันง่ายขึ้นในการค้นหาว่ามันคืออะไร

ขอให้เด็กๆสร้างคำบรรยายอีก 1 ชุด ซึ่งคนจะต้องฟังคำปฏิเสธ

ตัวอย่าง : ฉันไม่อ่อนนุ่ม ฉันไม่ได้มีรูปร่างแบบเดียว หรือขนาดเดียวกัน ฉันไม่ได้เติบโตเหมือนแบบต้นพืช ฉันไม่รังเกียจการถูกเปลี่ยนแปลงให้เป็นวัตถุที่มองดูแตกต่างกัน แต่มันไม่่ง่ายสำหรับคนที่เปลี่ยนแปลงรูปร่างของฉัน รูปร่างของฉันไม่สามารถถูกเปลี่ยนแปลงโดยไม่ได้ตัดฉันออก ฉันคืออะไร (ก้อนหิน)

ใช้วรรณกรรมเด็ก

The Blue Willow (ต้นหลิวสีน้ำเงิน) เขียนโดย Pam Conrad ในตำนานจีนโบราณ กษัตริย์ Shi Fair พบกับชาวประมงพื้นบ้านและตกหลุมรัก ผลที่เกิดตามมาเป็นเรื่องน่าโศกเศร้า และพ่อได้เรียนรู้ว่าเขาควรจะได้ฟังลูกสาวของตน จากนั้นหลิวสีน้ำเงินถูกทำขึ้นมาเพื่อเป็นสิ่งเตือนพ่อแม่ให้ฟังลูกๆของพวกเขา

The Whale's song (เพลงของปลาวาฬ) โดย Dyan Sheldon , Lily ได้ฟังคุณยายของเธอเล่าเรื่องปลาวาฬที่เธอรักเหมือนลูก เธอนั่งรอที่ริมมหาสมุทร พร้อมกับของขวัญสำหรับปลาวาฬ และในที่สุดพวกเขามาหาเธอโดยแบกของขวัญของพวกเขาเองมา 1 ชิ้น บัดนี้เป็นเวลาของ Lily ที่รอและฟังปลาวาฬ

Why Mosquitoes Buzz in People's Ears (ทำไมยุงจึงทำเสียงดังในหูคน); นิทานของชาวอัฟริกันตะวันตก, โดย Verna Aardema เมื่อ Iguana รู้สึกเหน็ดเหนื่อยกับการฟังยุงเล่าเรื่องราวไร้สาระของมัน เขาเอาไม้ใส่เข้าไปในหูของเขาเพื่อจะได้ไม่ได้ยินอีกต่อไป โชคไม่ดี เขาไม่รู้ว่าสิ่งที่เขานั้นทำให้เกิดความสับสนมากมายกับสัตว์ป่าอื่นๆที่เหลือ จนกระทั่งพระอาทิตย์ลึบฉายแสง และนั่นคือหายนะ

Welcome Home, Fergie! (ยินดีต้อนรับกลับบ้าน Fergie) โดย Nancy Cocks , Fergie ไม่ฟังแม่ของเขาและได้รับความทุกข์ตามมา

ใช้ดนตรี

สอนทักษะการฟังโดยการปรบมือเป็นจังหวะด้วยมือของท่าน หรือตีดนิ้วมือของท่านเป็นจังหวะ ให้เด็กๆลองทำตามจังหวะ ทำจังหวะให้ยากมากขึ้น ตามปีที่รู้ด้น้ำขึ้น

เล่นเก้าอีดนตรี สอนเพลง “Are you listening?” แต่งโดย Lynn Baker และขับร้องโดยใช้ทำนองเพลง “Are you sleeping?”

Are you listening? Are you listening? (ท่านกำลังฟังอยู่ใช่ไหม (ซ้ำ))

I hope so! I hope so! (ฉันหวังว่าท่านกำลังฟังอยู่ (ซ้ำ))

Can you sing the six steps? Can you sing the six steps? (ท่านร้องเพลงขั้นตอนทั้ง 6 ได้ไหม (ซ้ำ))

Ready, set, go! Ready, set, go! (พร้อม เตรียมตัว ไป ! (ซ้ำ))

Stop what you are doing. Stop what you are doing. (หยุดสิ่งที่ท่านกำลังทำอยู่ (ซ้ำ))

Clear things away. Clear things away. (เก็บสิ่งของทั้งหมด (ซ้ำ))

Turn towards the speakers. Turn toward the speakers. (หันหน้าไปหาผู้พูด (ซ้ำ))

Hear what they say. Hear what they say. (ฟังสิ่งที่เขาพูด (ซ้ำ))

Think things over. Think things over. (คิดทบทวนสิ่งที่ฟัง (ซ้ำ))

Ask question, too. Ask questions, too. (ถามคำถามด้วย (ซ้ำ))

These are all the six steps. These are all the six steps. (นี่คือขั้นตอนทั้งหมด (ซ้ำ))

That I can do. That I can do. (ที่ฉันทำได้ (ซ้ำ))

ตัดภาพของใบหูที่มีขนาดใหญ่มา 1 ข้าง ตัดรูปภาพนั้นที่ด้านหลังของเก้าอี้ตัวหนึ่ง จัดเก้าอี้เป็นวงกลม เริ่มร้องเพลง เมื่อเพลงหยุด คนที่ได้นั่งบนเก้าอี้ที่มีรูปใบหูติดอยู่ ต้องท่องขั้นตอนการฟังทั้ง 6 ข้อ

ฟังเพื่อหาเบาะแส

ไล่สิ่งของต่างๆลงในกล่องบรรจุฟิล์ม หรือกล่องเล็กๆ ขอให้เด็กเขย่ากล่อง และบอกว่ามีอะไรอยู่ในกล่องโดยการฟังเสียงที่เกิดขึ้น

เรียนการฟังจากการแสดงท่าทาง

สอนการฟังที่มีประสิทธิภาพด้วยการแสดงท่าทางแก่เด็กๆ

- พยักหน้าเพื่อให้ผู้พูดรู้ว่าท่านเข้าใจ
- หันหน้าไปหาคนที่ท่านต้องการจะพูดด้วย
- ยกมือของท่านขึ้น เมื่อท่านต้องการจะถามคำถาม
- มีใบหน้าที่แสดงความเป็นมิตร
- หัวเราะกับผู้พูด ไม่หัวเราะเยาะผู้พูด

แสดงละครเรื่องที่ได้ฟัง

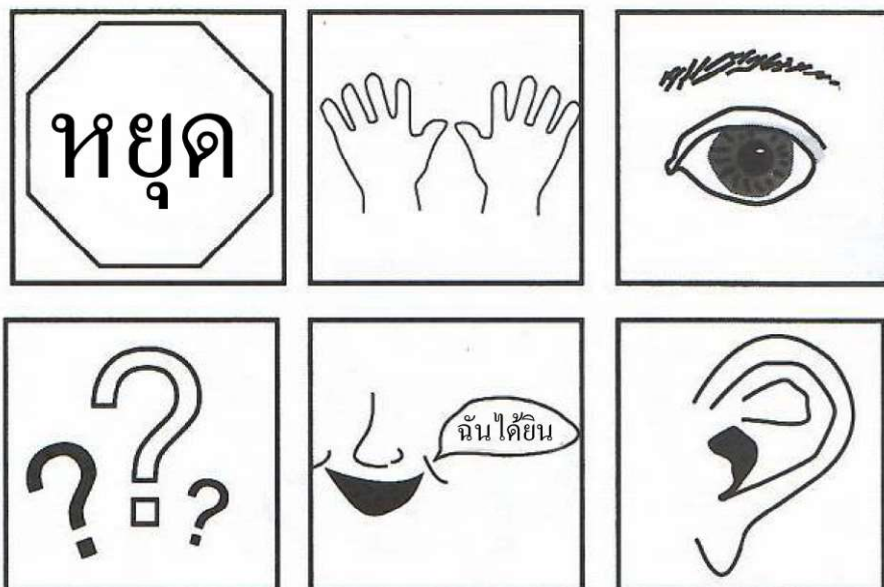
อ่านนิทานให้เด็กๆฟัง ขอให้พวกเขาแสดงออกในรูปแบบที่แสดงให้คนอื่นเห็นว่าพวกเขาตั้งใจฟังเพียงใด

การฟังอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อวิทยาการพูด

ความคิดนี้เสนอโดย Chris Broslavick และ Tony Pichler ขอให้นักเรียนใช้การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะ
ที่วิทยาการพูดในหัวข้อที่เขาเลือก ใช้รูปแบบนี้

1. ทบทวนขั้นตอนทั้ง 6 ที่เกี่ยวข้องกับทักษะความมีวินัยในตนเอง ในการฟัง
2. แนะนำวิทยาการ
3. เชิญวิทยาการให้พูดไม่มากกว่า 1 นาที ต่อปีอายุที่เพิ่มขึ้นของกลุ่ม
4. หลังจากการนำเสนอ แจกกระดาษ และดินสอให้นักเรียนแต่ละคน หรือขอให้นักเรียนตอบในสมุด
บันทึกของตนเอง
5. ขอให้นักเรียน ฝึกฝนขั้นตอนที่ 4 และ 5 ของทักษะการฟัง
ขั้นตอนที่ 4: บอกสิ่งที่ท่านได้ยิน
ขั้นตอนที่ 5: ถามคำถาม ที่อยู่ในหัวข้อนั้น
สั่งให้พวกเขาเขียนประโยค 3 ประโยค ซึ่งบรรยายสิ่งที่วิทยาการพูด และเขียนคำถาม 1 คำถาม ที่พวกเขา
อยากจะถามวิทยาการ
6. แบ่งปันคำตอบกับเพื่อนๆในชั้นเรียน และวิทยาการ
7. สั่งให้นักเรียนให้คะแนนตนเอง จากระดับ 1-10 โดยที่ 10 เป็นคะแนนสูงเพื่อบ่งชี้ว่าพวกเขาฝึกทักษะ
การฟังของเขาดีแค่ไหน

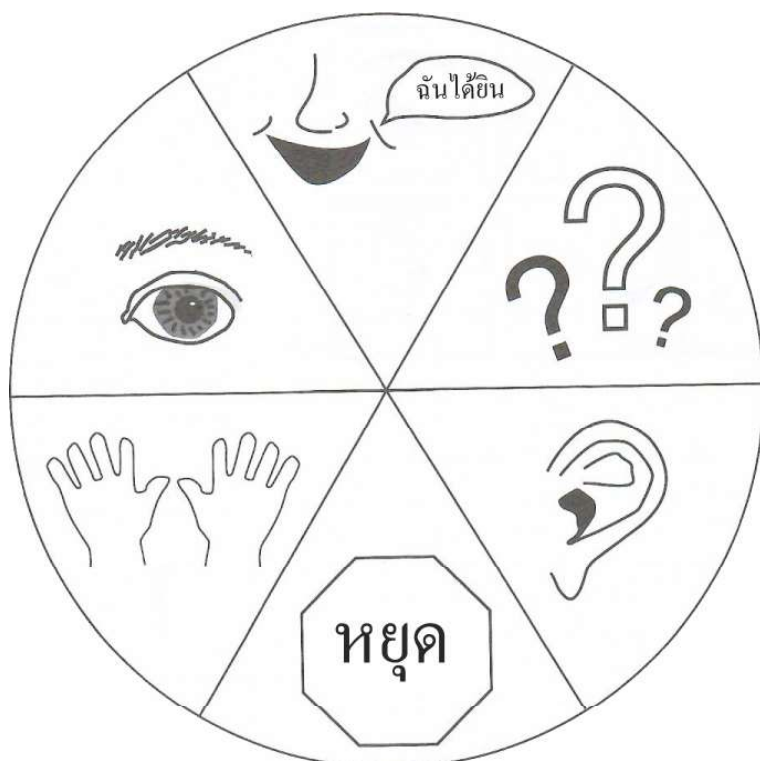
➡ เกมจับคู่

➡ ประสิทธิภาพการฟัง

1		หยุดสิ่งที่ท่านกำลังทำหรือกำลังพูด
2		เอาสิ่งที่ทำให้เสียสมาธิออกไป
3		จ้องหรือมองตรงไปยังผู้ที่กำลังพูด
4		ถามคำถามหากท่านไม่เข้าใจ
5		บอกสิ่งที่ท่านได้ยิน
6		ทำสิ่งที่ท่านได้ยินผู้พูดบอก

➡ กระดานเกมเสียงโชค

➡ ถอดรหัสข้อความ

อะไรคือ 6 ขั้นตอนของการฟัง

131 250 255 159, 261 110 139 654 200 654 80 654 169
33 53 131 250 200 654 261 250 53 255 72 131, 110 255 255 362
ใช้รหัสนี้ในการหาคำตอบ
654 250 255 200 250 255 80 654 200 33 250 574 139
131 159 139 654 362 139 200, 250 139 110 110 80 574 654 250
169 255 980 574 139 654 200 33, 654 131 362
400 980 139 131 250 53 255 72 131, 33 255
250 574 139 250 654 131 362

(259 + 40) - 38	(36 + 25) + 19	68 + 91	(46 + 82) + 41	752 - (284 - 106)	725 - (282 + 304)	59 + 72	(752 - 284) - 106	(75-32) - 10
C	W	P	Y	H	E	S	K	D
826 - (32 x 18)	(3 + 7) x 98	75 - (32 - 10)	(59 - 23) + 74	375 - (12 x 10)	(56 + 39) - 23	264 - (8 x 8)	(561 - 59) + 152	(15 + 5) x 20
T	U	I	L	O	N	R	A	Q

วิธีการต่างๆ ในการฟัง

บัตรอุปกรณ์

- ☐ การฟังแบบเพ่งความคิด : ทักษะความมีวินัยในตนเอง
- ☐ การฟังแบบเห็นคุณค่า: เมื่อเราฟังดนตรี หรือเรื่องราวที่มีคนอ่าน
- ☐ การฟังแบบแยกแยะ: เมื่อเราแยกความจริงออกจากความคิดเห็น
- ☐ การฟังเพื่อความเข้าใจ: เมื่อเราพยายามเข้าใจความหมายของสิ่งที่ถูกพูด
- ☐ การฟังเพื่อการบำบัดรักษา: เมื่อเราช่วยเหลือในฐานะเป็นกรรมการตรวจการฟัง โดยไม่ต้องให้คำตัดสิน
- ☐ การฟังแบบวิเคราะห์: เมื่อเราฟังและวางแผนเพื่อประเมินผลเมื่อเราได้ยิน

บันทึกนี้มอบให้แก่

สำหรับเวลา.....นาทีกของการสนใจที่ไม่ได้แบ่งแยกไปยังสิ่งอื่น

โปรดตรวจสอบประเภทของการฟังที่ท่านต้องการให้ฉันทำขณะที่เราทำงานร่วมกัน

ประกาศนียบัตรผู้ฟังที่ดี

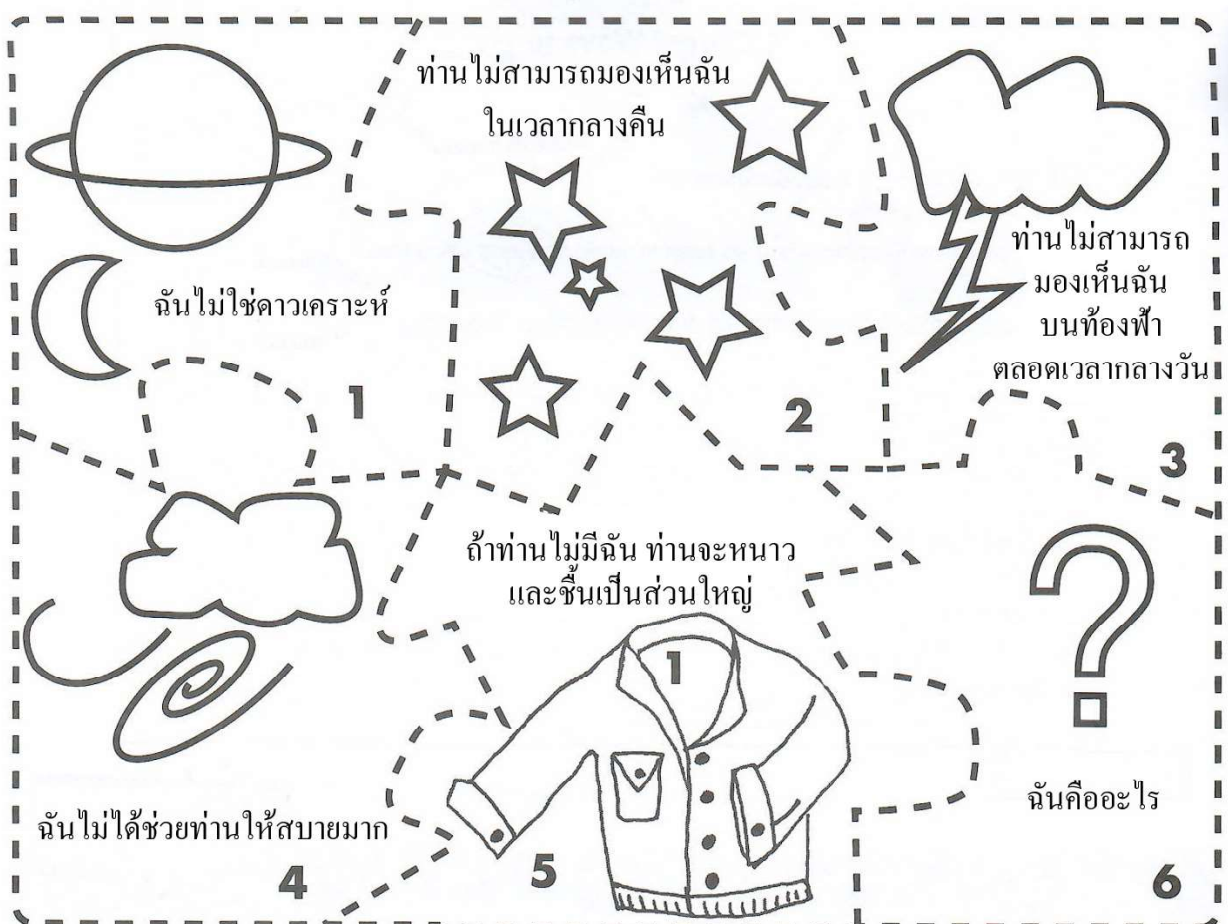
มอบให้แก่.....

สำหรับการใช้เวลาในการเป็นผู้ฟังที่ดี

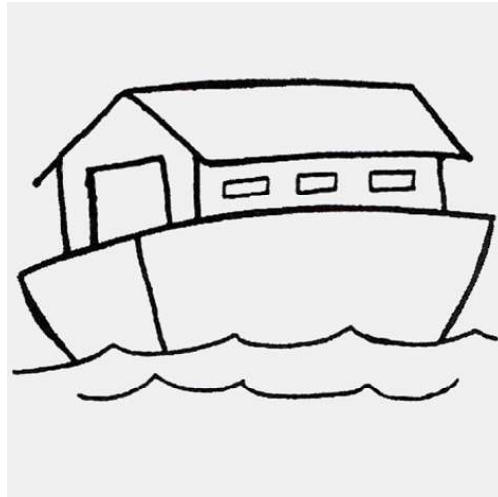
มอบให้โดย

วัน เดือน ปี ที่มอบ.....

➡ การฟังปฏิเสธ

การทำตามคำสั่ง

จงให้เรือมีลักษณะดังนี้ (ปฐมกาล 6:15)

การไตร่ตรอง : ฉันช่วยเด็กชายของฉันให้ทำตามแผนการของพระเจ้าสำหรับพวกเขา
ตามแบบทีโนอาห์ ทำอย่างไร

6 ขั้นตอนในการทำตามคำสั่งคือ

1. ฝึกทักษะการฟังที่ดี
2. พุดซ้ำคำสั่งกับตัวฉันเอง หรือกับคนอื่น หรือ
จดบันทึกมัน
3. เขียนหรือพูด 3 สิ่งแรกที่ฉันต้องทำ เพื่อเริ่มงาน
4. ลงมือทำงานตรงเวลา
5. อยู่ทำงานตลอดเวลาของการทำงาน
6. ประเมินผลงานและฉันได้ทำตามคำสั่งเพียงใด
เมื่อจบเวลาทำงาน

คนที่ทำตามคำสั่งอย่างดี

- ทำงานเสร็จเรียบร้อย
- วางแผนการทำงาน
- ใช้เวลาอย่างฉลาด
- รู้ว่าต้องทำอะไร และทำอย่างไร
- รู้ว่าต้องใช้เวลานานเท่าใด
- ไม่พูดคุยระหว่างฟังคำสั่ง
- ไม่ฝืนกลางวันหรือมีงง
- ไม่ทำให้คนอื่นเสียสมาธิ

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา เตรียมตัวฟังบทอ่านจากพระวรสาร หลับตาลง หายใจลึกๆ และทำตัวผ่อนคลาย รู้สึกเท่าและซาทั้งสรวงข้างผ่อนคลาย สังเกตว่าแขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนัก การหายใจของท่านช้าลง

ขอให้เราย้อนกลับไปในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมา ชายคนหนึ่งชื่อโนอาห์ อาศัยอยู่บนโลก เขารักพระเจ้าอย่างมาก และเชื่อฟังพระเจ้า เขาทำตามคำแนะนำของพระองค์เมื่อเขาได้ยินพระองค์ตรัสกับเขาในการภาวนา

วันหนึ่ง พระเจ้าทอดพระเนตรลงมายังโลก และทุกแห่งหนที่พระเจ้าทรงทอดพระเนตร พระองค์ทรงเห็นความชั่วช้า และความไม่มีระเบียบ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงสังเกตเห็นว่า มีบุรุษผู้หนึ่งยังคงเป็นคนดีมากๆ ด้วยใจที่เศร้าหมอง พระองค์เสด็จมาหาโนอาห์และตรัสว่า “เราวางแผนที่จะทำลายสิ่งมีชีวิตทั้งหลายบนโลก เพราะมันชั่วร้ายมาก แต่สำหรับท่านเราจะช่วยให้ปลอดภัย”

ดังนั้น พระเจ้าทรงตรัสว่า “ให้ท่านต่อเรือขนาดใหญ่ขึ้นลำหนึ่ง จงสร้างตามที่เราบอกท่านให้สร้างทุกประการ ให้นำสัตว์ทุกชนิดที่เราสั่งให้ท่านนำเข้าไปในเรืออย่างละหนึ่งคู่ แม้ว่าผู้คนสงสัยว่าท่านทำอะไรหรือเรียกท่านว่าคนบ้า จงทำตามคำสั่งของเราต่อไป”

โนอาห์ทำตามคำสั่งของพระเจ้า และสร้างเรือขึ้นตามที่พระเจ้าทรงสั่งให้เขาทำ จงจินตนาการภาพโนอาห์ที่กำลังสร้างเรือ ท่านเห็นอะไร เขาอยู่ที่ไหน โนอาห์รู้สึกอย่างไร ขณะที่เขาทำตามคำสั่งที่พระเจ้าทรงสั่งเขา จดจำภาพนั้นในใจ ขณะที่ท่านค่อยๆ ลืมตาขึ้น บัดนี้ให้ท่านหุบสมุดไตร่ตรองของท่านขึ้นมา และวาดรูปภาพของสิ่งที่ท่านเห็นหรือได้ยินระหว่างการไตร่ตรอง

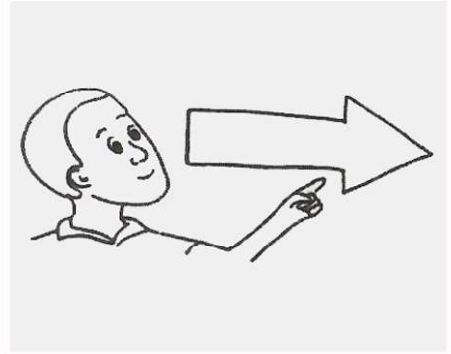
เมื่อเด็กส่วนใหญ่วาดภาพเสร็จแล้ว ให้พวกเขาดูภาพของเขาและบรรยายสิ่งที่เขาได้เห็นหรือได้ยิน

ร่วมกันอภิปราย

ขอให้เด็กๆ คิดเกี่ยวกับคำถามดังต่อไปนี้

- ท่านคิดว่ามันกินเวลานานเท่าใดจากช่วงที่โนอาห์ได้รับคำสั่งจากพระเจ้า และเวลาที่เขารับทำตามคำสั่งนั้น เพราะเหตุใดท่านจึงคิดเช่นนั้น
- ท่านคิดว่าคนอื่นๆ คิดอะไร ขณะที่พวกเขาเฝ้าดูโนอาห์ทำตาม
- คำสั่งของพระเจ้า
- ท่านคิดว่าโนอาห์รู้สึกอย่างไรในการทำตามคำสั่งของพระเจ้า
- หากโนอาห์ไม่ทำตามคำสั่งของพระเจ้า ท่านคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้น

สรุปการอภิปรายโดยการบอกเด็กๆ ว่ามันสำคัญต่อเราเพียงใด ที่คนอย่างโนอาห์เต็มใจเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า พวกเราได้รับการขอในขณะนี้ให้ฟังและปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้าด้วย เมื่อเราปฏิบัติ เราจะได้รับการรวมอยู่ในกลุ่มผู้มีความเชื่อในโลก และช่วยเหลือผู้อื่นให้มีความเชื่อ

การทำตามคำสั่ง

ขั้นตอนการปฏิบัติ

ทุกครั้งที่ท่านได้รับคำสั่งในวันนี้ คิดถึงเรื่องโนอาห์และวิธีการที่เขาทำตามพระวาจาของพระเจ้า

เคล็ดลับสำหรับการสอนทักษะนี้

มีเหตุผล 3 ข้อที่ว่าเพราะเหตุใดคำสั่งจึงไม่ได้รับการปฏิบัติ

- เมื่อคนเหล่านั้นไม่รู้ว่าจะทำอะไร
- เมื่อคนเหล่านั้นไม่รู้วิธีทำมัน ; และ
- เมื่อคนเหล่านั้นไม่ถูกกระตุ้น พวกเขาไม่เห็นความสัมพันธ์ระหว่างงานและตัวของเขา

เพื่อช่วยในการพิจารณา บอกเป็นนัยให้คนที่ท่านกำลังจะให้คำสั่ง เพื่ออธิบาย 6 ขั้นตอนของการฟัง ก่อนที่ท่านจะออกคำสั่ง หลีกเลี่ยงการออกคำสั่งโดยไม่ได้มองดูก่อนว่าคนนั้นพร้อมที่จะฟังข้อมูลแล้วหรือยัง ตั้งเป้าหมาย สอนมากเท่าที่จะสามารถทำได้เสร็จในระยะเวลาสั้นๆ บอกว่าคนนั้นจะต้องทำงานนานเท่าใด ให้ความสนใจกับเด็กที่อายุมากกว่า โดยการถามว่าเขาคิดว่าจะต้องใช้เวลานานเท่าใดเพื่อทำให้งานที่กำลังทำ อยู่เสร็จเรียบร้อย

สอนคำถาม 3 ข้อ

ก่อนที่จะอนุญาตให้เด็กๆของท่านเริ่มทำงาน สอนพวกเขาโดยการถามคำถาม 3 ข้อ

- ท่านรู้สิ่งที่จะต้องทำหรือไม่
- ท่านรู้วิธีทำมันหรือไม่
- ท่านต้องใช้เวลานานเท่าใดในการทำงานนี้ให้เสร็จเรียบร้อย

หลีกเลี่ยงหลุมพรางในการให้คำแนะนำ

หลุมพรางเหล่านี้สามารถทำให้เกิดความสับสน และทำให้ยากสำหรับเด็กๆในการทำตามคำสั่งอย่าง ถูกต้อง

1. อย่าเริ่มกิจกรรมหนึ่งแล้วเปลี่ยนไปอีกกิจกรรมหนึ่ง โดยที่กิจกรรมแรกยังไม่เสร็จ แล้วกลับมาที่ กิจกรรมแรกอีก
2. ท่านไม่ควรหยุดกิจกรรมหนึ่ง เริ่มกิจกรรมใหม่ และแล้วก็กลับไปทำกิจกรรมก่อนหน้านี้อย่างรวดเร็วด้วย
3. อย่าทำลายกระบวนการเรียนรู้ โดยการทำให้เสียสมาธิ ด้วยสิ่งเร้าที่ไม่เกี่ยวข้อง
4. อย่าอยู่กับหัวข้อใดนานเกินความจำเป็น

วิธีที่ได้ผล

ครูกลุ่มหนึ่งไปเยี่ยมชมโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง ซึ่งเด็กๆได้เรียนรู้เกี่ยวกับทักษะความมีวินัยในตนเอง 15 ประการ มาหลายปีแล้ว ผู้ไปเยี่ยมชม แต่ละคนใช้เวลาประมาณ 10-15 นาทีในห้องเรียนประถมศึกษาตอนต้น ประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษา

ตอนต้น พวกเขารู้สึกตื่นเต้นกับการเฝ้ายาม และมีหลายสิ่งหลายอย่างพูดคุยกันระหว่างช่วงเวลาประชุมซักถาม รายละเอียดช่วงอาหารกลางวัน

มีสิ่งหนึ่งที่เห็นได้ชัดในความคิดของเขา: ครูใจดีกับเด็กมัธยมต้น “ท่านเห็นหรือได้ยินอะไร” ผู้ดำเนินการประชุมของกลุ่มถาม “ครูถามนักเรียน ถามแล้วถามอีก “เวลามากเท่าใดที่ท่านานเธอคิดว่าต้องใช้เพื่อทำงานนี้ให้เสร็จ” หรือพวกเขาพูดว่า “ฉันสามารถให้เวลาพวกท่าน 10 นาทีเพื่อทำโครงการนี้ พวกท่านบางคนอาจทำไม่เสร็จ แต่ทำดีที่สุดเท่าที่ท่านสามารถทำได้” กลุ่มได้อภิปรายกันยาวนานเกี่ยวกับประโยชน์ของการถ่วงเวลาความต้องการแบบหมุนหันที่จะเริ่มงานของเด็กทันทีที่ได้รับมอบหมาย พวกเขาชอบความคิดของการรอจนกระทั่งคำถามคำถามทั้ง 3 ข้อ ถูกถามและตอบ

1. ท่านรู้สิ่งที่จะต้องทำใช่หรือไม่ ถ้าไม่รู้ ช่วงนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุด ในการถามคำถามที่ท่านมี เกี่ยวกับสิ่งที่ท่านต้องทำ

2. พวกท่านรู้วิธีทำมันใช่ไหม ใครจะเป็นผู้ร่วมงานของท่าน อุปกรณ์อะไรที่ท่านจำเป็นต้องมี ฯลฯ

3. ระยะเวลาานเท่าใดที่ท่านคิดว่าต้องใช้เพื่อทำงานให้เสร็จเรียบร้อย

ขณะที่ครูสร้างวิธีการประจำเพื่อช่วยเด็กๆ ให้รอและคิดก่อนที่จะผลิตผลงานทำงาน พวกเขากำลังทำมากที่สุดเท่าที่เขาสามารถทำได้ เพื่อช่วยให้เด็กๆ ทุกคนประสบความสำเร็จในการทำตามคำสั่ง การกระทำแบบเรียบง่ายนี้ แสดงให้เห็นทัศนคติความเคารพยำเกรงระหว่างนักเรียนกับครู

กิจกรรม

การทำตามคำสั่งในชีวิตประจำวัน

นางานธรรมดาซึ่งทำที่โรงเรียนหรือบ้าน (ตัวอย่าง เช่น ออกจากห้องเรียนและไปที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์: ทำแซนวิชเนยถั่วและวุ้น) และขอให้ทุกคนเขียนคำสั่งเพื่อให้เห็นว่างานนี้จะได้รับการทำให้สำเร็จได้อย่างไร ทำการทดลองโดยการแลกเปลี่ยนคำสั่ง และทำตามคำสั่งของคนอื่นอย่างที่มีนัยถูกเขียนขึ้นมาอย่างครบถ้วน ค้นหาวาเพราะเหตุใดการทำตามคำสั่งจึงไม่ง่ายในการทำเสมอไป

การฝึกทำตามคำสั่ง

ความคิดนี้สร้างขึ้นมาจาก Rick Hook อ่านแต่ละรายการข้างล่างนี้อย่างช้าๆ ขอให้คนที่ต้องการฝึกและทำตามคำสั่งที่เป็นคำพูด ให้ฟังและทำสิ่งที่เขาคิดว่าเขาได้ยินท่านพูด สนุกกับการเปรียบเทียบผลงานที่ทำเสร็จ (ดูตัวอย่างประกอบ หน้า 41 เพื่อดูว่าภาพที่เสร็จสมบูรณ์แล้วควรมีลักษณะอย่างไร)

1. วางกระดาษ 1 แผ่นตามแนวยาวบนพื้นราบ

2. ที่ด้านล่างของกระดาษวาดภาพสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดเล็ก 2 ภาพ ให้ห่างกันประมาณ 3 นิ้ว

3. ที่ด้านล่างภายในของรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสให้วาดภาพครึ่งวงกลม 1 ชุดต่อเนื่อง

4. วาดภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดใหญ่ 1 ภาพ ที่ด้านบน และเชื่อมต่อกับสี่เหลี่ยมจัตุรัสทั้งสองภาพ

5. ที่ด้านบนของมุมบนขวาของสี่เหลี่ยมผืนผ้าให้วาดภาพวงกลม 1 วง โดยให้มีเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับ ความสูงของสี่เหลี่ยมผืนผ้า

6. ถ้าวางกลมเป็นหน้าปัดของนาฬิกา ให้วาดตัวอักษร S ตัวใหญ่ เริ่มที่ตำแหน่ง 5:00 น.ของวงกลม แล้วออกไปด้านนอกของวงกลม

7. วาดภาพตัว S อีก 1 ตัว ขนานกับตัวที่เพิ่งจะวาดไป ให้ห่างออกไป 1/8 นิ้ว
8. วาดภาพวงกลมอีก 1 วง ที่ด้านบนมุมซ้ายของวงกลมวงแรก ครึ่งหนึ่งอยู่ข้างใน อีกครึ่งหนึ่งอยู่ด้านนอกของวงกลม
9. ตรงมุมบนซ้ายของสี่เหลี่ยมผืนผ้า ให้วาดภาพตัว S อีกหนึ่งตัวยื่นออกไปข้างนอกสี่เหลี่ยมผืนผ้า
10. ตรงเหนือตัว S คู่ขนาน 2 ตัวให้วาดรูปวงรี 2 รูป วงหนึ่งอยู่ภายในของอีวงหนึ่ง วงในให้อยู่บริเวณครึ่งล่างของวงนอก

ประเมินความสามารถของท่านในการทำตามคำสั่ง

ฝึกการทำตามคำสั่งกับเด็กๆ โดยให้ทุกส่วนในร่างกายมีส่วนเกี่ยวข้องในการฝึก บอกให้เด็กๆ ฟังสิ่งที่ท่านพูด และเมื่อท่านพูดจบให้ทำในสิ่งที่พวกเขาได้ยิน แล้วสร้างคำสั่งง่ายๆ 3 คำสั่งให้พวกเขาทำตาม ตัวอย่างเช่น: “เมื่อฉันหยุดพูด ฉันต้องการให้พวกท่านลุกออกจากเก้าอี้ เดินรอบโต๊ะ 3 รอบ และจับและเขย่ามือกับใครคนใดคนหนึ่งในห้อง เริ่มได้”

ใช้วิธีการเดียวกันกับเด็กที่อายุน้อยกว่า ถามพวกเขาว่า เขาต้องการลอง และทำตามคำสั่ง : 4, 5 หรือ 6 ขอให้เขาประเมินตนเอง เมื่อพวกเขาทำเสร็จโดยใช้ระดับคะแนน 1-5 :

- 5 = ดีมาก ฉันจะไม่เปลี่ยนอะไรเลย
- 3 = ค่อนข้างดี แต่ไม่ดีเท่าที่ควร
- 1 = ไม่ค่อยดี ถ้าฉันสามารถ ฉันต้องการที่จะทดลองฝึกทักษะนี้ใหม่

ยืนขึ้นและนั่งลง

เกมนี้เป็นการฝึกที่สนุกในกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มเล็ก ทันทีกที่เกมนี้จบ เด็กที่อายุมากกว่าสามารถได้รับการกระตุ้นให้เขียนตัวอย่างของตนเอง เพื่ออ่านออกเสียงเมื่อมีคนต้องการฝึกความสามารถของเขาในการทำตามคำสั่งด้วยคำพูด

อ่านเรื่องราวข้างล่างนี้ให้เด็กๆ ฟัง แต่ก่อนอื่น ให้คำแนะนำเหล่านี้แก่พวกเขา : ทุกครั้งที่ท่านได้ยินคำที่ขึ้นต้นด้วยตัวอักษร C ให้ยืนขึ้น ให้ยืนจนกว่าจะได้ยินคำว่า Jesus แล้วให้นั่งลง ให้นั่งจนกระทั่งพวกท่านได้ยินคำอื่นที่ขึ้นต้นด้วยตัวอักษร C แล้วให้ยืนขึ้น ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ จนกระทั่งจบเรื่อง

My Secret Hope

I've been a Christian all my life. I was baptized as a baby and my mother put a picture of Jesus in my room the day I was born. She says she wanted my room to be filled with charity and love that only Jesus could bring that much love. As I grew up I traded my picture of Jesus with a big heart for one of him on the cross. This reminds me of the great love Jesus has for all people.

The picture of the cross keeps my secret hope alive. I know the power and love of Jesus can break down all the hatred and evil in the

world. I know when I receive communion I bring Jesus into the world with me. I am then able to share my love with the people I meet. My secret hope is that I can tell everyone I meet about the work that Jesus is doing in the world.

(คำแปล) ความหวังลับเฉพาะของฉัน

ฉันเป็นคริสตชนตลอดชีวิตของฉัน ฉันได้รับศีลล้างบาปตั้งแต่เป็นทารก และคุณแม่ของฉันได้นำรูปพระเยซูเจ้ามาวางไว้ในห้องนอนของฉันในวันที่ฉันเกิด เธอบอกว่าเธอต้องการให้ห้องของฉันเต็มไปด้วยเมตตาจิตและความรัก และพระเยซูเจ้าเพียงพระองค์เดียวเท่านั้นที่สามารถนำความรักมากมายเช่นนั้น เมื่อฉันเติบโตขึ้นฉันเปลี่ยนรูปพระเยซูเจ้าของฉันกับรูปหัวใจดวงใหญ่เป็นรูปของพระองค์บนไม้กางเขน นี่เป็นสิ่งที่เตือนฉันถึงความรักยิ่งใหญ่ที่พระเยซูเจ้าทรงมีต่อประชากรทั้งมวล

รูปไม้กางเขนทำให้ความหวังลับเฉพาะของฉันมีชีวิตชีวา ฉันรู้ว่าพลังอำนาจและความรักของพระเยซูเจ้าสามารถทำลายความเกลียดชังและความชั่วร้ายทั้งสิ้นในโลก ฉันรู้ว่าเมื่อฉันรับศีลมหาสนิท ฉันรับพระเยซูเจ้าเข้ามาในโลกกับฉัน ดังนั้นฉันจึงสามารถที่จะแบ่งปันความรักของฉันกับผู้ที่ฉันได้พบปะ ความหวังลับเฉพาะของฉัน ก็คือ ฉันสามารถบอกเกี่ยวกับภารกิจที่พระเยซูเจ้ากำลังกระทำในโลกนี้แก่ทุกคนที่ฉันพบ

อ่านและทำตามคำสั่ง

ขยายขนาดและทำสำเนาของแบบฝึกนี้ เพื่อแจกจ่ายให้แก่นักเรียนในชั้นของท่าน

นี่เป็นแบบทดสอบจับเวลา ท่านมีเวลา 3 นาทีเท่านั้น ในการทำตามคำสั่ง

1. อ่านทุกสิ่งอย่างรอบคอบก่อนลงมือทำสิ่งใด
2. เขียนชื่อของท่านที่มุมบนด้านขวามือของกระดาษแผ่นนี้
3. วงกลมคำว่า "ชื่อ" ในประโยคที่ 2
4. วาดภาพสี่เหลี่ยมจัตุรัส 5 รูปที่มุมบนด้านซ้ายมือ
5. ใส่เครื่องหมาย X ในสี่เหลี่ยมจัตุรัสทุกรูป
6. ลงลายมือชื่อของท่านใต้ชื่อเรื่องของกระดาษแผ่นนี้
7. เขียนวงกลมล้อมรอบประโยคหมายเลข 7
8. ใส่เครื่องหมาย X ที่มุมล่างด้านซ้ายมือของกระดาษแผ่นนี้
9. วาดภาพสามเหลี่ยมรอบเครื่องหมาย X ที่ท่านเพิ่งจะใส่ลงไป
10. ที่ด้านหลังของกระดาษแผ่นนี้ให้คูณ 703 ด้วย 12
11. วาดภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้ารอบคำว่ามุมในประโยค #4
12. ที่ด้านตรงข้ามของกระดาษแผ่นนี้ให้บวก 8950 กับ 9850
13. ใส่วงกลมล้อมรอบคำตอบของท่าน และใส่รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสรอบวงกลม
14. ชิดเส้นใต้หมายเลขคู่ทุกตัวในแบบทดสอบนี้
15. บัดนี้ท่านได้อ่านทุกสิ่งอย่างรอบคอบแล้ว ให้ทำเฉพาะคำสั่งที่ 1 และ 2 เท่านั้น

ทำตามคำสั่งเพื่อทำคำสั่ง

ให้โอกาสนักเรียนที่มีอายุมากกว่าในการสร้างเกมไฟด้วยตนเอง โดยการทำตามชุดของคำสั่งที่เขียนเป็นตัวอักษร ทำสำเนาและแจกจ่ายให้แก่ทีมของสมาชิก 5 คน ไม่มีการจำกัดเวลาว่าทีมจะใช้เวลานานเท่าใดในการทำงานที่ทำทายนี้นี้ให้เสร็จเรียบร้อย

ก่อนการทำงานเป็นกลุ่ม ให้ทำขั้นตอนที่ 1-4 เป็นรายบุคคล

1. แจกบัตรรายการ ให้ทีมละ 52 ใบ แต่ละคนควรหยิบบัตรคนละ 10 ใบ

2. แต่ละคนวางบัตรรายการ 5 ใบไว้ที่กลางโต๊ะ

3. เด็กๆแต่ละคนคิดถึงชื่อของบุคคลคนหนึ่งในพระคัมภีร์ และเขียนชื่อของบุคคลนั้นบนบัตรใบหนึ่ง บนบัตรอีก 2 ใบให้เขียนเหตุการณ์หรือกิจกรรมหนึ่งอย่างที่เกี่ยวข้องกับบุคคลคนนั้น บนบัตรอีก 2 ใบให้เขียนคำพูดหรือคำสอนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น

4. หยิบบัตร 5 ใบชุดที่สองมา และทำด้วยวิธีการเดียวกัน โดยใช้บุคคลอื่น ทำเช่นนี้ต่อไปจนกระทั่งบัตรทั้ง 50 ใบได้ถูกทำให้มีรายละเอียดเรียบร้อยแล้ว

ทำงานเป็นกลุ่มเพื่อ:

5. แ่บัตรทั้งหมดที่ทีมของท่านทำขึ้นมา วางหงายหน้าขึ้น เพื่อทุกคนสามารถมองเห็นมัน

6. ศึกษาบัตรเป็นเวลา 3 นาที เพื่อท่านจะได้ความคิดดีๆ จากเนื้อหาของมัน

7. หลังจากทีทุกคนดูบัตรแล้ว หยิบบัตรขึ้นมาละบัตรเหล่านั้นเข้าด้วยกัน และเอาบัตรเหล่านั้นให้แก่คนหนึ่งซึ่งจะเป็นคนแจก

8. พูดคุยกันและตัดสินใจว่าคนแจกควรจะทำอะไรกับบัตรเหล่านั้นเพื่อสร้างเกมขึ้นมา (เขาควรจะวางมันลงตรงกลางบริเวณที่เล่นหรือไม่ เขาควรแจกบัตรให้แก่ทุกคนๆละ 3-10 ใบหรือไม่ เขาควรแจกบัตรให้คนอื่นๆทุกคนยกเว้นตัวเขาเองหรือไม่)

9. ตัดสินใจว่าบัตรที่ว่าง 2 ใบนั้น ควรจะถูกใช้หรือไม่และใช้อย่างไร

10. เล่นเกม 1 ครั้ง

11. ปรับปรุงเกมหลังจากการพูดคุยกันว่ามันยุติธรรม สนุก และท้าทายหรือไม่

12. เล่นเกมใหม่อีกครั้งตามที่ท่านปรับปรุงมัน

13. เมื่อเกมยุติธรรม สนุก และท้าทาย ให้ตั้งชื่อหรือสัญลักษณ์ให้เกมของท่าน

14. แบ่งบัตรกัน ให้แต่ละคนเขียนชื่อ หรือทำสัญลักษณ์ที่ด้านหลังของบัตรแต่ละใบ เพื่อระบุว่าเป็นบัตรของท่าน

15. ต่อไป พูดคุยกันและเขียนคำสั่งสำหรับวิธีการเล่นเกม จำไว้ว่าคนอื่นซึ่งเห็นเกมนี้เป็นครั้งแรกจำเป็นต้องรู้

- ชื่อของเกม
- จุดประสงค์: ท่านควรพยายามทำอะไรเพื่อจะได้ชนะ
- กติกาสำหรับวิธีการเล่น
- ผู้คิดเกม เขียนรายชื่อของพวกท่าน

16. รวบรวมกระทั้งคนอื่นๆทุกคนในห้องมาถึงจุดนี้เช่นกัน แล้วแลกเปลี่ยนเกมไฟกัน และเล่นเกมของซึ่งกันและกันตามคำสั่งที่เขียนไว้

17. เขียนรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่อีกทีมเกี่ยวกับเกมของเขา เขียนบนแผ่นกระดาษเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านชอบ และสิ่งที่ท่านไม่ชอบ ให้คำแนะนำว่าควรปรับปรุงคำสั่งอย่างไร
18. พบปะกับทีมอื่นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน
19. กลับไปยังกลุ่มแรกเริ่มของท่าน และทำการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่จำเป็น ที่กลุ่มอื่นแนะนำไว้
20. แล้วทำบัตรใหม่สำหรับใบที่ยากเกินไปสำหรับคนอื่นที่จะอ่าน ทำความสะอาดเกมไฟ และคำสั่งของท่าน เก็บทุกอย่างใส่ถุงพลาสติก
21. ทำเกมตัวอักษรให้เป็นชั้นๆ เก็บมันไว้ที่ศูนย์เกม เพื่อใช้สำหรับทบทวน หรือแบ่งปันกับระดับชั้นอื่นๆ หัวข้ออื่นๆ สำหรับบัตร อาจรวมถึง ข้อความเชื่อ พระบัญญัติ คีลคักดีลิตี้ นักรบ และอื่นๆ

ฝึกการทำตามคำสั่ง

รวบรวมดินสอสี 7 สี: สีน้ำเงิน สีแดง สีเหลือง สีม่วง สีส้ม สีดำ และสีเขียว ทำสำเนาใบงาน ที่พบในหน้า 41 ใหม่ ถามเด็กๆว่าพวกเขาต้องการให้ออกคำสั่งครั้งละกี่คำสั่ง เริ่มด้วย 1 หรือ 2 และทำจนถึง 3 อ่านข้อความแต่ละข้อซ้ำๆ และขอให้เด็กๆทำสิ่งที่เขา /เธอได้ยินท่านพูด

1. ระบายวงกลมเล็กด้วยสีน้ำเงิน
2. ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ในรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส
3. ใส่วงกลมรอบรูปสามเหลี่ยมรูปเล็กโดยใช้ดินสอสีเขียว
4. เขียนเลข 2 ในรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าด้วยดินสอสีเหลือง
5. ระบายสามเหลี่ยมรูปเล็กด้วยสีส้ม
6. เขียนชื่อของท่านในสี่เหลี่ยมผืนผ้ารูปใหญ่ด้วยดินสอสีดำ
7. วาดภาพสามเหลี่ยมสีเขียวในวงกลมรูปใหญ่
8. ในแถบสีม่วงในสามเหลี่ยมรูปใหญ่
9. ใส่เส้นสีแดงใต้สี่เหลี่ยมจัตุรัสรูปเล็ก และระบายสี่เหลี่ยมจัตุรัสนี้ให้เป็นสีม่วง
10. วาดสี่เหลี่ยมจัตุรัสสีเหลืองรอบวงกลมรูปเล็ก

ให้เด็กๆประเมินผลงานการฝึกทักษะการทำตามคำสั่งของพวกเขา โดยการใส่ A, B, C, D บนหน้ากระดาษ เพื่อบ่งบอกว่าพวกเขาฝึกทักษะได้ดีเท่าใด

เปลี่ยนแปลงคำสั่งห้องเรียน

อีกทางเลือกหนึ่งสำหรับการฝึกทำตามคำสั่งในห้องเรียน คือเปลี่ยนวิธีการที่ท่านนำเข้าสู่การมอบหมายงาน ตัวเริ่ม 2 ตัวนี้สามารถให้ความหมายใหม่แก่คำพูด “เรามาเริ่มบทเรียนของเรากันเถอะ” แทนที่จะพูดว่า “หยิบกระดาษขึ้นมา และเขียนชื่อบนนั้น” ลองพูดเช่นนี้แทน “วันนี้ฉันต้องการให้ท่านฝึกการทำตามคำสั่ง 3 คำสั่ง รอกันว่าท่านได้ยินครบทั้ง 3 คำสั่งแล้วจึงค่อยเริ่มงานของท่าน”

1. เขียนชื่อของหนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์ บนบรรทัดบนสุดของกระดาษของนักเรียน
2. เขียนชื่อของบุคคลในพระคัมภีร์ซึ่งสร้างเรือโนอาห์ บนบรรทัดที่สอง
3. หาความหมายของคำว่า “คีลคักดีลิตี้” ในหนังสือเรียนของท่านและเขียนลงบนกระดาษ

ทำจุลสารวิธีดำเนินการ

ทำหนังสือจุลสารชื่อว่า “วิธีการดำเนินการสิ่งต่างๆในห้องเรียนของเรา” หรือ “วิธีดำเนินการสิ่งต่างๆในครอบครัวของเรา” ขอความช่วยเหลือให้นักเรียนที่อายุมากกว่าให้เตรียมรายการของคำแนะนำ สำหรับกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง หรือทั้งหมดของกิจกรรมต่อไปนี้

1. คำแนะนำสำหรับครูที่มาแทนครู
2. คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการต้อนรับสมาชิกใหม่ของห้องเรียน
3. คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลห้องเรียน หรือสิ่งแวดล้อมของครอบครัว
4. คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อย้ายไปยังสถานที่ที่ปลอดภัย ในกรณีเกิดไฟไหม้
5. คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในระหว่างพิธีมิสซา
6. คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการทำงานบ้าน
7. คำแนะนำที่ผู้ใหญ่ให้บ่อยมากที่สุด

แผ่นกระดาษ “ฉันลืม”

กิจกรรมนี้คิดขึ้นโดย Mary Jo Malm ส่งจดหมายลักษณะคล้ายกันกับข้างล่างนี้ไปบ้าน ท่านจะพบสำเนาตัวอย่างของแผ่นกระดาษ “ฉันลืม” ด้านล่างนี้

เรียน ท่านผู้ปกครอง

ปีนี้บุตรหลานของท่านกำลังจะทำงาน เรื่องทักษะความมีวินัยในตนเอง ในการทำตามคำสั่ง เพื่อช่วยให้เด็กๆทุกคนเรียนรู้ทักษะนี้ ฉันจะใช้แผ่นกระดาษ “ฉันลืม”

อาจมีโอกาที่บุตรหลานของท่านลืมนำสิ่งของจำเป็นมาโรงเรียน หรือชั้นเรียน เพื่อจดจำในการทำตามคำสั่งข้ามคืน หรือจากอาทิตย์หนึ่งไปอาทิตย์ถัดไป เป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียนในชั้นประถม เมื่อบุตรของท่านลืมสิ่งของ แผ่นกระดาษที่แนบมาพร้อมนี้จะถูกส่งถึงบ้าน มันจะบอกท่านถึงสิ่งที่เขา/เธอได้ลืม และขอให้ท่านลงนามในแบบฟอร์ม และส่งกลับในช่วงเวลาถัดมา แบบฟอร์มจะถูกเก็บในแฟ้ม เอกสาร ช่วงปลายภาคเรียน แบบฟอร์มเหล่านั้นจะถูกส่งคืนให้แก่เด็กๆ

จะไม่มีใครถูกลงโทษหรือถูกปรับ หากเขามีแผ่นกระดาษจำนวนมาก เด็กทุกคนเรียนรู้ทักษะความมีวินัยในตนเอง ในระดับของตนเอง เด็กๆจะแข่งขันกับตนเองเท่านั้น พวกเขาจะได้รับการช่วยเหลือให้ลดจำนวนของแผ่นกระดาษที่เขาได้รับ และคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการที่จะเข้าใจทักษะนี้จะถูกจัดเตรียมให้อย่างละเอียด

ท่านสามารถช่วยบุตรของท่านเรียนรู้ทักษะนี้โดย :

1. ปฏิเสธที่จะนำสิ่งของที่ถูกลืมมาให้ที่โรงเรียน และปล่อยให้เขา/เธอรับผลที่จะเกิดขึ้น จากการกระทำของเขา/เธอตามธรรมชาติ
2. กระตุ้นให้บุตรของท่านวางสิ่งของใกล้ประตูหน้าบ้าน
3. ยอมรับว่าการทำตามคำสั่งเป็นระยะเวลานาน เป็นทักษะที่ยากต่อการเรียนรู้ คนทุกคนมีโอกาสลืมสิ่งต่างๆได้ การเรียนรู้ด้วยการจัดการโดยการไ้ระบบเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้น ท่านอาจต้องการฝึกทักษะของการทำตามคำสั่งที่บ้านด้วยตัวของท่านเองด้วยแผ่นกระดาษ “ฉันลืม”

ด้วยความนับถือ

ใช้บทประพันธ์

ผู้ใหญ่ออกคำสั่งหลายครั้งตลอดทั้งวัน ให้อ่านบทประพันธ์ต่อไปนี้ ให้เด็กๆของท่าน ขอให้พวกเขาคิดถึงเกี่ยวกับคำสั่งอื่นๆที่เขาได้ยิน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อสอนบทเรียนเกี่ยวกับชีวิตแก่พวกเขา กระตุ้นเด็กที่มีอายุมากกว่า และตัวท่านเองให้คิดบทประพันธ์เพิ่มเติม

ระวังชิปเสื้อโค้ท

ฉันมีข้อมูลบางอย่าง
ซึ่งฉันคิดว่าท่านทั้งหลายควรทราบ
มันต้องจัดการกับชิป
บนเสื้อผ้าวที่ท่านสวมกันหิมะ
เมื่ออากาศเริ่มหนาว
และลมก็เริ่มพัด
อย่าดึงชิปเสื้อโค้ทขึ้นอย่างรวดเร็ว
มิฉะนั้น น้ำตาของท่านจะเริ่มไหลริน
ท่านจะแหมะริมฝีปาก ฉันขอบอก
มิฉะนั้นท่านจะรูดโดนคอ โอ ไม่
อย่ารูดชิปเสื้อโค้ทของท่านอย่างรวดเร็ว
เมื่อท่านรูดชิปเสื้อโค้ท ให้รูดช้า ช้า

- Christine Marie Rhytarsyk

แผ่นกระดาษข้อมูล “ฉันลืม”

วันที่.....

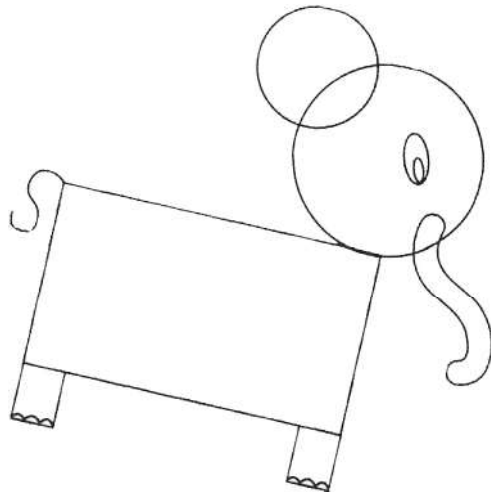
ภาคเรียนที่ 1.... 2..... 3..... 4.....

ฉันได้รับ.....ของฉันวันนี้ เมื่อฉันไม่ได้นำสิ่งของนี้ไปโรงเรียน ฉันไม่สามารถทำตามคำสั่งเป็นระยะเวลานาน ฉันกำลังดำเนินการเพื่อปรับปรุงทักษะนี้ คุณครูของฉันกำลังช่วยฉันในการฝึกและฉันรู้ว่าฉันสามารถพัฒนาได้

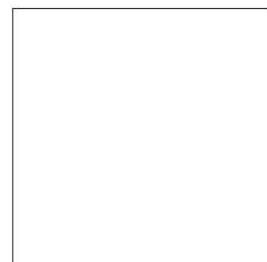
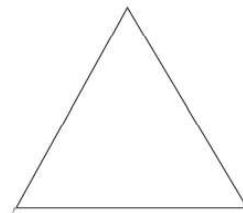
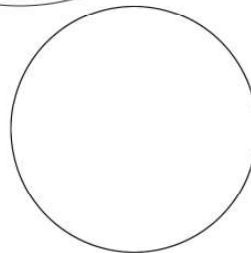
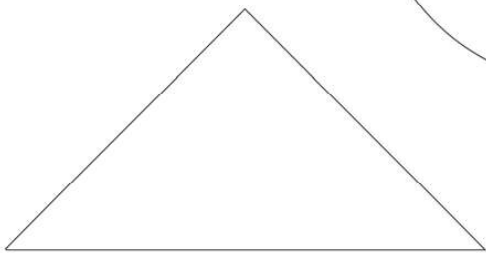
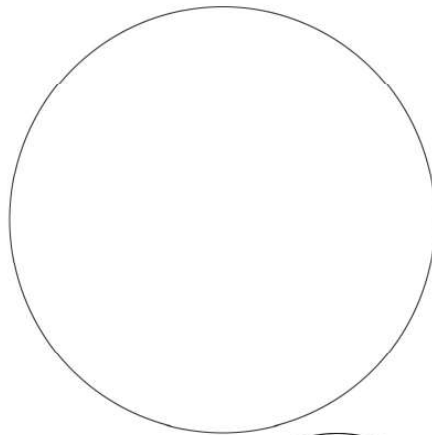
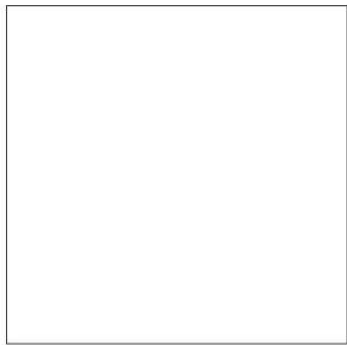
ลายมือชื่อนักเรียน.....

ลายมือชื่อผู้ปกครอง.....

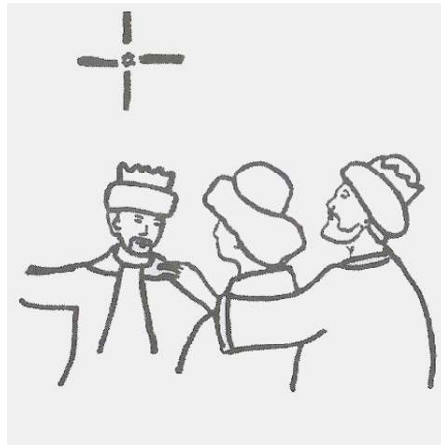
ฝึกการทำตามคำสั่ง

กระดาศกิจกรรมทำตามคำสั่ง

การถามคำถาม

“กษัตริย์ชาวยิวที่เพิ่งประสูติอยู่ที่ใด” (มัทธิว 2:2)

การไตร่ตรอง : ข้าพเจ้าสอนเด็กฯ ให้ใช้คำถาม เพื่อทำให้ความเชื่อของเขาลึกซึ้งมากขึ้น
และอยากรู้ อยากเห็นเหมือนนักปราชญ์อย่างไร

คำถามที่ดีคือคำถามที่

1. ไม่เคยถูกถามมาก่อน
2. ผู้พูดยังไม่ได้บอกเราเกี่ยวกับมัน
3. ผู้อื่นอาจต้องการคำตอบด้วย
4. ทำให้ผู้พูดรู้สึกสบายใจ และไม่รู้สึกรู้สึกอึดอัดใจ
5. ช่วยทำให้คนคิด
6. ทำให้การสนทนาอยู่ภายในหัวข้อนั้น

คนที่ถามคำถามที่ดี

- ใช้คำว่าใคร อะไร ที่ไหน อย่างไร และทำไม
- เพื่อเริ่มประโยคของเขา
- ค้นหาข้อมูลมากขึ้น
- พูดอย่างสุภาพ
- ควบคุมการสนทนาให้อยู่ในร่องรอย
- พูด “ฉันไม่รู้คำตอบ แต่ต้องการที่จะรู้”
- ไม่ถามคำถามที่ทำให้ไขว่เขวจากหัวข้อเรื่อง
- ไม่ถามคำถามที่ถูกถามไปแล้ว
- ไม่ถามคำถามที่สร้างขึ้นเป็นการบอกเล่า
- ไม่ถามคำถามที่เป็นการถ่วงเวลา

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา ให้เตรียมพร้อมเพื่อฟังบทอ่านจากพระวรสาร หลับตาของท่านลง หายใจลึกๆ และรู้สึกร่างกายของท่านผ่อนคลาย รู้สึกว่าเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย สังเกตว่าแขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนัก การหายใจของท่านช้าลง

วันนี้เราจะเดินทางย้อนกลับไปในช่วงเวลาการประสูติของพระเยซูเจ้า พระนางมารีย์ โยเซฟ และพระเยซูเจ้า ทั้งหมดอยู่ในคอกสัตว์ ในคอกสัตว์มีวัว และแกะ มีฟางหญ้า และที่สำหรับพระนางมารีย์วางพระเยซูกุมาร

ในระยะทางไกลออกไป คนเลี้ยงแกะกำลังเฝ้าฝูงแกะของเขาอยู่ ทันใดนั้นมีแสงสว่างจ้าปรากฏขึ้นรอบตัวพวกเขา พวกเขา

รู้สึกตกใจกลัว ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาปรากฏต่อหน้าพวกเขา พลังกล่าวว่า “อย่ากลัวเลย เรามีข่าวดี คือนี่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะทรงบังเกิดเพื่อท่าน คือ พระคริสตเจ้า จงไปเฝ้าพระองค์เถิด” คนเลี้ยงแกะฟังและปฏิบัติตาม

ขณะนี้ ทางทิศตะวันออกมีปราชญ์ สามองค์ซึ่งศึกษาพิเคราะห์เรื่องดวงดาว พวกเขาเห็นดาวสว่างจ้าซึ่งไม่เคยเห็นมาก่อน กำลังส่องแสงทางทิศตะวันออก พวกเขาออกเดินทางจากบ้านเกิด และมุ่งหน้าไปยังทิศของดาวดวงนั้น มันนำพวกเขาไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อพวกเขามาถึงกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขามีคำถามมากมาย จงฟังอย่างตั้งใจในสิ่งที่พวกเขากำลังถาม

ท่านได้ยินพวกเขาพูดหรือไม่ว่า “ทารกที่จะเป็นกษัตริย์ของพวกท่านอยู่ที่ใด พระบุตรของพระเจ้าจะทรงบังเกิดที่ใด พวกเขาถามอะไรอื่นอีก

เมื่อพวกท่านได้ยินคำถามของพวกเขา สองหรือสามข้อ ค่อยๆ ลืมตาขึ้น แล้วหยิบสมุดบันทึกการไตร่ตรองของท่านขึ้นมา และเขียนคำถามนั้น วาดภาพสิ่งที่ท่านได้เห็น

เมื่อเด็กส่วนใหญ่ทำคำถามและวาดภาพของเขาเสร็จแล้ว ขอให้พวกเขาแบ่งปันคำถามของพวกเขา จากนั้นพวกเขาสามารถดูรูปภาพของเขา และบรรยายสิ่งที่พวกเขาได้เห็นหรือได้ยิน

รวมการอภิปราย

- เขียนคำถามที่แบ่งปันกันทั้งหมดบนกระดาน
- อ่านเกณฑ์สำหรับคำถามที่ดีให้เด็กๆ ฟัง และให้เขาระบุคำถามซึ่งเข้าเกณฑ์แต่ละข้อ ให้ทำเครื่องหมายด้วยตัวอักษร a, b, c, d หรือ e เพื่อระบุเกณฑ์
- สรุปการอภิปรายโดยการบอกนักเรียนให้ทราบว่ามันสำคัญเพียงใดสำหรับพวกเรา ที่คนอย่างปราชญ์ทั้งสามคนรู้สึกเต็มใจถามคำถาม และมีความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับโลกของพวกเขา เราสามารถใช้เกณฑ์เดียวกับสิ่งพวกเขาทำ เมื่อเราถามคำถาม

การถามคำถาม

ขั้นการปฏิบัติ

แต่ละครั้งที่ท่านอยากรู้ อยากเห็นอะไรบางอย่างในปัจจุบันนี้ พยายามใช้เกณฑ์นี้เพื่อจะได้คำถามที่ดี

เคล็ดลับสำหรับการสอนทักษะนี้

การถามคำถามเป็นทักษะความมีวินัยในตนเองขั้นพื้นฐาน ซึ่งหมายความว่า มันจะเป็นสิ่งที่ยากสำหรับเด็กระดับอนุบาลถึงเกรด 3 ที่จะทำให้ด้วยตนเองโดยไม่มีการกระตุ้น

เมื่อเราถามคำถาม เรารอให้ผู้ฟังตอบอยู่ ผู้ฟังให้จบเสียก่อน เราคิด: ฉันอยากรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ฟังได้พูด ฉันจะวางแผนความคิดของฉันอย่างไร เพื่อฉันจะได้ใช้คำที่ถูกต้อง ฉันรู้เกณฑ์สำหรับคำถามที่ดีหรือไม่

กระตุ้นคำถามด้วยท่าทาง และน้ำเสียงของท่าน พูดว่า “ถามคำถามฉันได้ทุกคำถามที่ท่านมีเกี่ยวกับหัวข้อนี้” แทนที่จะพูดคำว่า “มีคำถามอะไรไหม” หลีกเลี่ยงการถามคำถามซึ่งสามารถตอบได้ด้วยคำเพียงคำเดียว หรือ “ใช่” และ “ไม่ใช่” ปล่อยให้มีความล่าช้าหลังจากการถามคำถาม มันเป็นการปฏิบัติที่ดีที่บอกเด็กๆ ว่าท่านกำลังจะนับถึง 20 ก่อนที่ท่านจะให้ถามคำถาม หรือตอบคำถาม นับจากหนึ่งถึงสิบเจ็ดในใจ พูดออกเสียงสิบแปด สิบเก้า ยี่สิบ แล้วเรียกคนที่ยกมือขึ้น

เทคนิคการถามคำถาม

บางครั้งผู้ใหญ่ไม่ได้ส่งเสริมเด็กๆ ให้ฝึกทักษะการถามคำถาม เพราะว่าขณะที่เด็กๆ กำลังฝึกทักษะนี้ พวกเขาไม่รู้วิธีที่จะทำให้ดี แล้วผู้ใหญ่รู้สึกตกหลุมพรางหรือติดขัด ท่านสามารถแสดงให้เด็กๆ เห็นว่าผู้ใหญ่รู้สึกไม่สบายในการจัดการกับคำถามส่วนใหญ่ โดยการใช้เทคนิคเหล่านี้

- “ฉันขอไม่ตอบคำถามนี้” หากท่านไม่ต้องการตอบคำถามหรือไม่แน่ใจถึงวัตถุประสงค์เบื้องหลังคำถามนั้น ถามว่า “ท่านต้องการทำอะไรกับข้อมูลนี้” หรือจะให้ตรงประเด็นมากขึ้น “นั่นเป็นเรื่องส่วนตัวมาก ถ้าท่านต้องการรู้คำตอบจริงๆ เราสามารถคุยกันเป็นการส่วนตัว เมื่อไรจะเป็นเวลาที่สะดวกสำหรับท่านจะมาพบฉัน”

- การกดดันเพื่อคำตอบ เมื่อเด็กๆ กดดันกับคำถาม และท่านไม่ต้องการโต้แย้ง หรือให้เหตุผล ให้ถาม “ท่านต้องการให้ฉันพูดอะไร” หรือ “ท่านคิดอย่างไร” หรือ “ท่านรู้ว่าฉันคิดอย่างไร ท่านคิดว่าฉันจะพูดอะไร”

- คำตัดสินสุดท้าย เมื่อใครคนหนึ่งต้องการเป็นคนพูดสรุปตัดสิน หรือต้องการโต้แย้งต่อไป โยนลูกบอลให้พวกเขาก่อนที่ท่านจะปะทะกับจุดที่ผิดหวัง ตัวอย่างเช่น “Mark ทำไมท่านไม่สรุปในประเด็นนี้ ท่านได้ยินแล้วทุกคนพูดว่าอะไร”

- การให้คำตอบซึ่งไม่เป็นที่ชื่นชอบ หากท่านต้องการให้เด็กๆ รู้ว่าคำตอบของท่าน อาจจะไม่สัมพันธ์กับสิ่งที่เขาต้องการได้ยิน เตรียมป้องกันความไม่พอใจล่วงหน้า “ฉันกำลังจะพูดอะไรบางอย่างในตอนนี และพวกท่านอาจไม่ชอบคำตอบของฉัน ฉันหวังว่าพวกท่านจะสามารถยอมรับมัน และหยุดการถามคำถาม

- ถ้าสมมุติว่า เด็กๆในระดับประถมปลายชอบ คำถาม “ถ้าสมมุติว่า.....” ครูหลายคนปิดประกาศม้วนกระดาษยาวไว้ในห้อง พวกเขาตั้งชื่อมันว่า “สมมุติว่า.....” ขณะที่คำถามเหล่านี้ปรากฏขึ้นมา ให้เขียนคำถามบนม้วนกระดาษไว้เพื่ออภิปรายตลอดทั้งเดือน สามารถขอให้เด็กๆ รวบรวมข้อมูล และสอบถามคนอื่นๆ ที่อยู่นอกโรงเรียนเกี่ยวกับหัวข้อนั้น กำหนดเวลาเป็นช่วงๆ สำหรับข้อมูล หรือความคิดใหม่ๆ ที่จะถูกนำมาอภิปรายเกี่ยวกับ “ถ้าสมมุติว่า.....” ที่เขียนรายการไว้บนม้วนกระดาษของท่าน

5 รูปแบบของคำถามที่ควรหลีกเลี่ยง

รูปแบบของคำถามเหล่านี้ควรหลีกเลี่ยง :

1. คำถามที่รู้คำตอบอยู่แล้ว ตัวอย่าง การถาม “ ท่านทำอะไร” เมื่อท่านเห็นเหตุการณ์นั้น
2. คำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “ทำไม” เด็กๆซึ่งยังไม่ได้รับการพัฒนาในการไตร่ตรองการคิด อาจจะไม่รู้ว่าทำไม คนอื่นๆอาจจะได้รับโอกาสในการหาเหตุผลที่หลีกเลี่ยงผลที่จะเกิดตามมา การพูดสิ่งที่ท่านเห็นหรือได้ยิน และถามว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นอย่างไรจะดีกว่า
3. คำถามที่ดูเหมือนจะเหยียบย่ำคนอื่น ตัวอย่างเช่น “ท่านไม่สามารถทำอะไรถูกต้องบ้างเลยหรือ”
4. คำถามที่ไม่ปล่อยให้มีความเลือก เช่น ข้อเสนอที่ยื่นให้อีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติตามโดยเด็ดขาด หรือคำถามที่ไม่สมเหตุผล
5. คำถามที่ขึ้นต้นด้วย “ ท่านต้องการที่จะ.....หรือ” นักเรียนระดับชั้นประถมปลายและมัธยมต้น มักจะถูกหลอกล่อให้ตอบคำถามด้วยคำตอบที่เป็นด้านลบ

วิธีการที่ได้ผล

เมื่อ Miss Przybocki เริ่มการสอนทักษะความมีวินัยในตนเองครั้งแรก เธอใช้บทเรียนหนึ่งบทต่อสัปดาห์ นักเรียนในระดับเกรดสองของเธอเรียนรู้ 6 ขั้นตอนในการฟัง และวิธีทำตามคำสั่ง พวกเขาทำสมุดบันทึกทักษะ และบันทึกสิ่งที่พวกเขาต้องการจำเกี่ยวกับทักษะทุกครั้งที่ได้รับการสอนบทเรียนใหม่

นอกจากนั้น Miss Przybocki ทำภาพพลิกสำหรับชั้นเรียนของเธอ ทุกครั้งที่เธอสอนบทเรียน เธอมักจะวาดภาพ หรือเขียนคำสำคัญ หรือความคิด ที่เธอตั้งใจจะทบทวนหลายๆครั้งระหว่างปีการศึกษา ในหน้าหนึ่งของภาพพลิก เธอบันทึกเกี่ยวกับกฎเกณฑ์สำหรับคำถามที่ดี ด้วยความช่วยเหลือของเด็กๆ รายการที่ถูกระบุไว้มีดังนี้

คำถามที่ดีคือคำถามที่ :

- ผู้พูด/วิทยากรยังไม่ได้ตอบมัน
- ยังไม่ถูกถามมาก่อน
- คนอื่นๆต้องการได้รับคำตอบด้วย
- เริ่มต้นด้วยคำถามข้อมูล ใคร อะไร ที่ไหน อย่างไร(W, H question)
- จะไม่ทำให้ผู้พูด /วิทยากรขายหน้า
- ตรงกับหัวข้อ

Ms Przybocki ใช้แผ่นภาพพลิก เมื่อใดก็ตามที่คนใดคนหนึ่งในห้องฉลองวันเกิด เด็กคนนั้นจะถูกเชิญให้นั่งรับเกียรติที่เก้าอี้วันเกิดในห้องเรียน เด็กผู้ชาย/ผู้หญิงที่มีวันเกิดจะถูกเพื่อนๆร่วมชั้นเรียนถามคำถาม 10 ข้อ คำถามนั้นต้องเข้าเกณฑ์ลักษณะของคำถามที่ดี เมื่อคำถามทั้งหมดถูกถามและตอบแล้ว ครูขอให้เด็กที่เกิดวันนั้น บอกเพื่อนๆถึงขั้นตอนการปฏิบัติหนึ่งขั้นที่เขาต้องการให้กลุ่มทำ 10 ครั้ง เด็กคนหนึ่งในห้องต้องการให้นักเรียนในชั้นดูหน้าท้องของพวกเขาด้วยมือข้างหนึ่ง และดูบนศีรษะด้วยมืออีกข้างหนึ่ง 10 ครั้ง เด็กอีกคนหนึ่งต้องการให้เพื่อนๆในชั้นจับมือกับนักเรียน 10 คน เพื่อสันติภาพ ในที่สุดนักเรียน ทั้งชั้นร้องเพลงอวยพรวันเกิดให้นักเรียนคนนั้น

กับห้องเรียนที่มีนักเรียน 28 คน Ms Przybocki ย้ำให้แน่ใจว่า ทักษะความมีวินัยในตนเอง เกี่ยวกับการถามคำถาม ได้ถูกทบทวน อย่างน้อย 20 ครั้ง หรือมากกว่านั้นใน 1 ปี นอกเหนือจากนั้น กิจกรรมนั้น เป็นกิจกรรมที่น่าพึงพอใจ ดังนั้นเด็กๆจึงร่วมในการฝึกทักษะนั้น ด้วยประสบการณ์ที่พวกเขาตั้งตาคอย

กิจกรรรม

บัตรคำถาม

เพื่อส่งเสริมให้เด็กๆ ถามคำถาม ทำบัตรคำถามตั้งไว้ บนบัตรแต่ละใบเขียนคำหนึ่งคำใดของคำถามเหล่านี้ 1 คำ : .ใคร อะไร เมื่อไร ที่ไหน ทำไม สมมุติว่า คำถามที่ให้ตอบว่า ใช่ ไม่ใช่ (Do, Does, Can) มอบบัตรให้นักเรียน 2-3 คนๆ ละ 1 ใบ ระหว่างการอภิปราย เด็กๆเหล่านั้นจะรับผิดชอบ ต่อการถามคำถาม ซึ่งขึ้นต้นด้วยคำบนบัตรของพวกเขา

คำถามมากเกินไป

เมื่อเด็กๆ ถามคำถามมากเกินไป ช่วยพวกเขาจำแนกระหว่างคำถามที่พวกเขาสามารถตอบได้ด้วยตนเอง และคำถามที่พวกเขาจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ หรือจัดหาไม้คำถามให้เด็กๆ เหล่านี้ ห้องละ 6 - 8 อัน ใส่เครื่องหมายคำถามบนไม้ไอศกรีม หรือแผ่นกระดาษแข็ง บอกเด็กๆว่า ท่านจะขอไม้คำถาม 1 อัน ทุกครั้งที่พวกเขาต้องการให้คำถามได้รับการตอบ เดือนพวกเขาให้คิดอย่างรอบคอบ เพราะว่าหลายๆ คำถามพวกเขาจะสามารถตอบได้ด้วยตนเอง

เมื่อไม้ของพวกเขาถูกส่งคืนไปจนหมด พวกเขาจะต้องพยายามตอบคำถามของตนเอง จนกระทั่งถึงเวลาแจกไม้คำถามอีกครั้ง กำหนดความยาวของเวลาให้เหมาะสมกับวัยของพัฒนาการของเด็ก

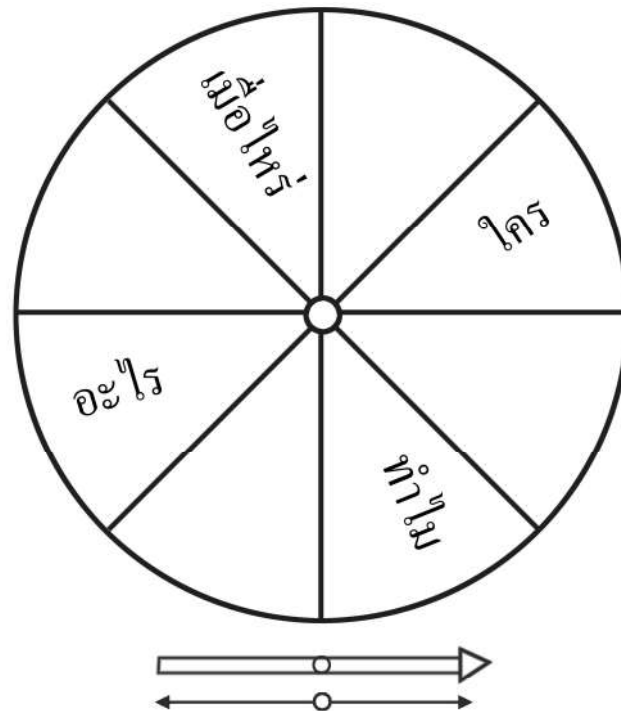
ถามคำถามหรือไม่ถาม

ช่วยนักเรียนชั้นประถมปลายตัดสินใจว่า คำถามใดที่พวกเขาสามารถตอบด้วยตนเอง ขอให้พวกเขาฟังเป็นเวลา 1 วัน และเขียนคำถามทุกคำถามที่พวกเขาได้ยินเพื่อนๆในห้องถาม

ตอนช่วงท้ายของวัน แบ่งเด็กๆออกเป็นทีมๆ ละ 3 คน ขอให้เขาเปรียบเทียบรายการคำถาม และเขียนคำถามที่ถูกถามมากที่สุด 10 คำถาม บนกระดาษหนังสือพิมพ์ ให้แต่ละกลุ่มแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาได้ยิน แล้วกระตุ้นให้นักเรียนทบทวนรายการคำถาม และวงกลมคำถามทุกข้อ ที่พวกเขาคิดว่านักเรียนสามารถตอบได้ด้วยตนเอง ขอให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาทำโปสเตอร์บัญชีรายการคำถามเหล่านี้ แหวนโปสเตอร์ในจุดที่มองเห็นได้ชัดเจนสำหรับเด็กๆ ที่จะเริ่มตรวจคำถามที่พวกเขาได้ถาม

วงล้อคำถาม

ใช้ตัวอย่างด้านล่างสร้างวงล้อคำถามโดยใช้กระดาษแข็ง และแกนหมุนโลหะ ใช้วงล้อเพื่ออนุญาตให้เด็กๆ สัมภาษณ์ซึ่งกันและกันเมื่อมีชั่วโมงเรียน หรือการพบปะกันในครอบครัว หรือเวลาอื่นใดเมื่อท่านต้องการเข้าร่วมในการอภิปรายที่มีการจัดเตรียมขึ้น

ใช้นิทานเพื่อสอนเกี่ยวกับคำถาม

อ่านเรื่องนี้ให้เด็กๆ ฟัง:

ลูกนกตัวเล็กๆ ตัวหนึ่งรบนร้านนกเค้าแมวแก่ที่ฉลาดตัวหนึ่งด้วยคำถาม มันถามว่า “ทำไมช่างมีงูมกยาว และขาใหญ่เทอะทะอย่างนั้น แต่ของฉันเล็กนิดเดียวล่ะ”

“อย่ารบกวนฉัน” นกเค้าแมวตอบ

“ทำไมกระรอกจึงมีหางนุ่มเป็นพวง และฉันไม่มีขนมากเช่นนั้นบนตัวของฉันทั้งตัว”

“หยุดเป็นตัวรบกวนเสียที” นกเค้าแมวพูด

“ทำไมลูกสุนัขจึงวิ่งไล่ตามแมว แต่สิ่งที่ฉันไล่ตามคือนกอื่นๆ ล่ะ”

“เงียบเสีย” นกเค้าแมวพูด

“ทำไมลาจึงมีเขา แต่ฉันไม่มีแม้กระทั่งตอเล็กๆ เลยล่ะ”

“ฉันบอกไว้ให้หยุด” นกเค้าแมวพูดด้วยน้ำเสียงที่โหม่มาก “อย่ารบกวนฉันอีกนะ”

“ทำไมผู้ใหญ่คนอื่นๆ ทั้งหลายตอบคำถามเด็กๆ เมื่อพวกเขาถาม แต่ท่านไม่เคยตอบฉันเลย ท่านพูดแค่เพียง “ไปให้พ้น อย่ารบกวนฉัน”

“เพราะว่าเธอไม่ได้ถามคำถามจริงจังนะสิ” นกเค้าแมวพูดอย่างค่อนข้างจริงจัง “เธอเพียงแค่อยากถามคนอื่นๆ ทุกคนเท่านั้น”

ทีนี้ถามเด็กๆ: พวกเขาคิดว่านิทานนี้มีจุดมุ่งหมายอะไร หากตัวละครในนิทานเป็นมนุษย์ แทนที่จะเป็นสัตว์ คำถามอะไรที่คนจะถาม ตัวอย่างบางอย่าง คือ:

- ทำไมพี่สาวของฉันมีผมสีทองสวยงาม และผมของฉันเป็นสีน้ำตาลทึมๆคล้ายหนู
- ทำไม Joe สูงเกือบ 6 ฟุต และฉันสูงเพียง 5 ฟุต 7 นิ้ว
- ทำไมแม่ของ Tonya จึงอนุญาตให้เธอออกนอกบ้านจนเลยเที่ยงคืน และฉันต้องกลับบ้านภายในเวลา 5 โมง

คำถามแยกแยะ/จัดประเภท

แจกสำเนาเกมทายปริศนาต่อไปนี้ให้เด็กๆ ขอให้พวกเขาถามคำถามซึ่งสามารถตอบด้วยคำตอบ “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” หรือ “ไม่เป็นไร” เพื่อพยายามแก้ปริศนา เก็บร่องรอยของคำถามที่ถามแล้วโดยการจดลงบนแผ่นกระดาษภายใต้หัวข้อ ใช่ ไม่ใช่ หรือ ไม่เป็นไร

เกมปริศนา

ทุกๆ เย็นชายคนหนึ่งกลับบ้าน หลังจากการทำงานและเข้าไปในลิฟต์ที่ห้องชุดของเขา ทุกๆ เย็นเขากดปุ่มสำหรับชั้นที่ 3 ขึ้นไปชั้น 3 ออกจากลิฟต์ แล้วเดินขึ้นบันไดไป 7 ชั้น เพื่อไปถึงห้องชุดของเขา ทุกๆ เช้าเขาเข้าลิฟต์ที่ชั้น 10 และกดปุ่มสำหรับชั้นหนึ่ง เขาลงลิฟต์มา แล้วออกจากห้องชุดของเขาและไปทำงาน ท่านจะอธิบายพฤติกรรมแปลกประหลาดนี้ของเขาอย่างไร

อนุญาตให้เด็กๆ ถามคำถามจนกระทั่งมีเด็กคนใดคนหนึ่ง เข้าใจว่าชายคนนั้นตึ๋มมาก และสามารถเอื้อมมือถึงปุ่มที่ต่ำสุดของลิฟต์เท่านั้น อภิปรายร่วมกันว่าคำถามใดที่ช่วยแก้ปริศนาได้มากที่สุด

ใช้ลูกเต๋าคำถาม

สร้างลูกเต๋าคำถามขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อช่วยให้เด็กๆ เรียนรู้คำและประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนเกี่ยวกับศาสนาของเขา ใช้ลูกเต๋าระดาษแข็ง ขนาด 3" X 3" หรือ 4" X 4" หรือใช้ก้อนไม้สำหรับกิจกรรมนี้ ติดคำหนึ่งคำที่ทั้ง 6 ด้านของลูกเต๋า ขอให้เด็กๆ โยนลูกเต๋า ใช้คำที่ปรากฏอยู่ด้านบนของลูกเต๋า เพื่อถามคำถาม หัวข้ออาจประกอบด้วยพระคัมภีร์ ศีลศักดิ์สิทธิ์ นักบุญ พระบัญญัติ 10 ประการ และบทภาวนา

วันเกิดคนมีชื่อเสียง

ทำการฉลองวันเกิดเป็นประจำตามแบบที่ Ms Przybocki ทำในเรื่องหน้า 46 ให้คนที่มียี่สิบเอ็ดปีที่มีวันเกิดนั้นนั่งบนเก้าอี้วันเกิด ทบทวนกับนักเรียนในชั้นถึงกติกาสสำหรับการถามคำถามที่ดี ขอให้เด็กๆถามคำถามของคนที่มีชื่อเสียงที่มีวันเกิดคนนั้น 10 ข้อ บันทึกคำตอบบนแผ่นกระดาษวันเกิดคนมีชื่อเสียงด้วยชื่อและรูปภาพของคนนั้น

กล่องคำถาม

บอกกับเด็กๆว่าท่านจะสอนเกี่ยวกับคำถามแบบต่างๆ ที่เราสามารถถามเกี่ยวกับความเชื่อของเรา เขียนคำถามแต่ละข้อบนกระดาษ หรือกระดาษหนังสือพิมพ์ หรือบนแผ่นภาพพลิก คำถามแบบต่างๆดังต่อไปนี้สามารถนำมาแนะนำได้:

1. คำถามเกี่ยวกับพระคัมภีร์: ใครเป็นผู้นำประชากรของพระเจ้าพ้นจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์
2. คำถามเกี่ยวกับความเชื่อ : ชื่อของพระมารดาของพระเยซูเจ้าคืออะไร
3. คำถามเกี่ยวกับศีลศักดิ์สิทธิ์: ศีลศักดิ์สิทธิ์ใดทำให้เราเป็นลูกของพระเจ้า และสมาชิกของครอบครัวของพระเจ้า
4. คำถามเกี่ยวกับพระบัญญัติ 10 ประการ พระบัญญัติประการใดที่บอกเราไม่ให้ต่อสู้ หรือทำร้ายผู้อื่น

แสดงสิ่งของ 6 - 8 อย่าง ที่สัมพันธ์กับคำถามข้างต้น ให้โอกาสแก่เด็กๆในการดูสิ่งของแต่ละชิ้น แอบเอาสิ่งของชิ้นหนึ่งใส่ในกล่องคำถาม และเอาชิ้นอื่นๆทั้งหมดออกไป ขอให้เด็กๆเลือกประเภท และถามคำถามหนึ่งคำถาม ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาตัดสินใจว่าสิ่งของที่อยู่ในกล่องคืออะไร

การใช้บทประพันธ์

อ่านบทโคลงต่อไปนี้ให้เด็กๆ ฟัง

ท่านกำลังจะไปไหน

ท่านกำลังจะไปไหน
อะไรอยู่ในกระสอบ
ทำไมท่านจะจากไป
ท่านจะกลับมาไหม

ท่านจะไปที่ไหนอย่างไร
ใครจะอยู่ที่นี้
ท่านบอกได้ไหมฉันกลัว
ด้วยดวงตาที่น้ำตานอง

เมื่อไรที่ท่านจะจากไป
ทำไมท่านจึงไม่อยู่
ฉันจะทำอะไร
ขณะที่ท่านจากไป

ฉันมีคำถามสุดท้าย
ที่จะถามท่านได้โปรด.....
ท่านจะบอกฉันว่าท่านรักฉัน
ก่อนที่ท่านจากไปได้ไหม

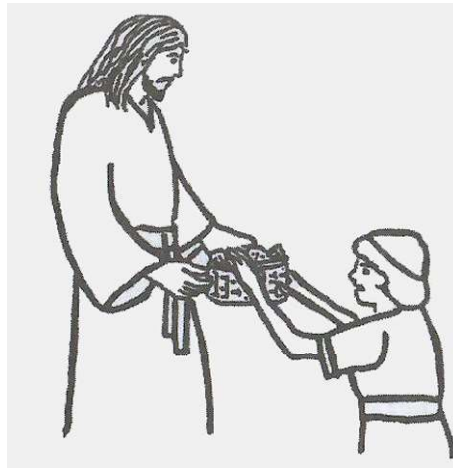

Christine Marie Ryktarsyk

ขอให้นักเรียนอธิบายถึงคำตอบที่เป็นไปได้ สำหรับคำถามที่ถูกละเลยนี้ นักเรียนที่มีอายุมากกว่า อาจ
จะแสดงบทบาทสมมติ เป็นบุคคลในภาพ และให้คำตอบแก่คำถามที่ได้กล่าวน้อยกว่าถาม

ช่วงนี้กระตุ้นเด็กๆให้เขียนบทโคลง ซึ่งบรรทัดแรกเป็นหนึ่งในตัวเลือกต่อไปนี้ : นักเรียนรบเร้าครู; ลูก
รบเร้าพ่อแม่; ลูกจ้างรบนายจ้างของเขา; นักเรียนร่วมชั้นเรียนรบนักเรียนคนอื่น ; ผู้ปกครองรบลูก

การแบ่งปัน

แล้วพระเยซูเจ้าทรงหยิบขนมปังขึ้น ทรงขอบพระคุณพระเจ้า แล้วทรงแจกจ่ายให้แก่ผู้ที่นั่งอยู่ (ยอห์น 6:11)

การไตร่ตรอง : ฉันช่วยนักเรียนของฉันให้เห็นว่าของขวัญทั้งหมดมาจากพระเจ้า
และมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ให้แบ่งปันกันอย่างไร

มีสิ่งที่เราสามารถแบ่งปันกันอยู่ 4 อย่าง

1. เวลา: รอให้ถึงจังหวะของเรา เริ่มงานทันที จำกัด
การสนทนาของเราระหว่างเวลาอภิปรายกลุ่ม เพื่อ
ให้คนอื่นได้พูดด้วย
2. พื้นที่: ทางเดิน ระหว่างโต๊ะหรือโต๊ะทำงาน และ
พื้นที่ร่วม สนามเด็กเล่น ห้องอาหารกลางวัน ฯลฯ
เป็นสถานที่ที่ต้องรักษาความเป็นระเบียบทั้งสิ้น
เพื่อคนอื่น ๆ สามารถใช้ได้ด้วย
3. คน: ครู เพื่อน และบุคคลที่เป็นที่รัก จำเป็นต้องใช้
ร่วมกับคนอื่น
4. สิ่งของ: การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดร่วมกัน
และคืนสิ่งของในสภาพที่ดี หรือเหมือน หรือดีกว่า
ที่เราพบมัน

คนที่แบ่งปัน

- อยู่ในพื้นที่ของเขา
- ใช้สิ่งของในส่วนที่เป็นของเขา
- ทำงานอย่างอิสระ
- ใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม
- ไม่แะต้องผู้อื่นหรือสิ่งของของเขา
- ไม่ทำลายสิ่งของต่างๆ
- ไม่พึ่งพาครูเท่านั้น
- ไม่ใช่เสียงดังเมื่ออยู่ภายในอาคาร

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา ให้เตรียมฟังบทอ่านจากพระวรสาร หลับตาของท่านลง หายใจลึกๆ และทำตัวผ่อนคลาย รู้สึกเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย สังเกตว่าแขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนัก การหายใจของท่านช้าลง

ย้อนกลับไปที่ กลับไปยังความทรงจำของท่าน นึกภาพในสมัยที่พระเยซูเจ้ากำลังยืนในทะเลกาลิลี กำลังรับพิธีล้างจากยอห์นบัพติศมห์ ไม่นานหลังจากพิธีล้างของพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงเสด็จออกไปนอกเมือง ทรงเทศนา และสั่งสอน พระองค์ทรงทำอัศจรรย์ สำหรับผู้ที่มีความต้องการเป็นพิเศษ ประชาชนจำนวนมากเริ่มมาติดตามพระเยซูเจ้า

วันหนึ่ง ผู้คนกลุ่มหนึ่ง ติดตามพระเยซูเจ้า และบรรดาศิษย์ของพระองค์ เมื่อพระเยซูเจ้าเหลือวไป ดูรอบๆ พระองค์ ทรงเห็นว่ามีผู้คนประมาณ 5,000 คน พระเยซูเจ้าทรงต้อนรับพวกเขา พระองค์ทรงตรัสกับพวกเขา ถึงพระอาณาจักรของพระเจ้า และทรงรักษาผู้เจ็บป่วย

ในเวลาต่อมา ประชาชนเริ่มรู้สึกหิว และพวกเขาต้องการอาหาร พระเยซูเจ้าทรงสั่งให้ประชาชนเหล่านั้นนั่งลงเป็นกลุ่มๆ กลุ่มละห้าสิบคน แล้วพระองค์ตรัสกับบรรดาศิษย์ของพระองค์ว่า ให้หาอะไรให้พวกเขากิน บรรดาศิษย์จะไปหาอาหารมากเพียงพอ มาเลี้ยงประชาชนจำนวนมากนี้ได้จากที่ไหน พวกเขา มองและหา พวกเขาพบเพียงขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัว ซึ่งเด็กผู้ชายเล็กๆ คนหนึ่งมีอยู่เท่านั้น เด็กชายคนนั้นกำลังจะนำอาหารกลับบ้านไปให้แม่ และน้องสาวกับน้องชายของเขา แต่เมื่อเขาเห็นว่าพระเยซูเจ้ากำลังมองหาอาหาร เด็กชายเล็กๆ คนนั้น มอบสิ่งที่มีอยู่ให้พระเยซูเจ้า พระเยซูเจ้าทรงรับขนมปังและปลาและทรงพระพักตร์ขึ้นเบื้องบนสวดวิงวอน พระองค์ทรงอวยพรอาหาร พระองค์ทรงบิขนมปังและปลานั้นเป็นชิ้นๆ และใส่ลงในตะกร้า แล้วพระองค์ทรงสั่งบรรดาศิษย์ให้แจกอาหารนั้นแก่ประชาชน ทุกคนกินจนอิ่ม เมื่อพวกเขารวบรวมสิ่งที่เหลือ เด็กชายเล็กๆ คนนั้น มีอาหารมากกว่าที่เขาใช้ในตอนต้นที่จะนำกลับไปบ้านให้ครอบครัวของเขา

นึกภาพของเด็กชายเล็กๆ คนนั้นในใจของท่าน เขาได้ทำอะไร เด็กชายคนนั้นและพระเยซูเจ้ารู้สึกอย่างไร กับสิ่งที่พวกเขาได้ทำ เก็บภาพนี้ไว้ในใจของท่าน ขณะที่ท่านค่อยๆ ลืมตาขึ้น บัดนี้ให้หยิบสมุดบันทึกการไตร่ตรองของท่านขึ้นมา แล้ววาดภาพสิ่งที่ท่านได้เห็น หรือได้ยินในระหว่างการไตร่ตรอง

เมื่อเด็กส่วนใหญ่วาดภาพของพวกเขาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอให้พวกเขาดูภาพของเขา และบรรยายสิ่งที่เขาได้เห็น หรือได้ยิน

รวมการอภิปราย

- ท่านคิดว่าเพราะเหตุใดเด็กชายคนนั้นจึงยอมมอบอาหารที่เขา กำลังจะนำกลับไปให้ครอบครัวอย่างง่ายดาย
- เตือนใจเด็กๆ ว่า ทุกสิ่งที่มีในชีวิต พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานให้แก่เรา และทุกสิ่งนั้นมีเพื่อให้แบ่งปันกัน พูดคุยเกี่ยวกับวิธีการที่เราสามารถทำสิ่งนี้ในชีวิตประจำวันของเรา
- เราสามารถทำตามแบบที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำ เมื่อพระองค์ทรงแบ่งปันขนมปัง และปลากับฝูงชนได้อย่างไร

ขั้นตอนการปฏิบัติ

ปัจจุบันนี้ ทุกครั้งที่มีคนขอให้ท่านแบ่งปันจงคิดถึงเด็กชายเล็กๆในเรื่องข้างต้น เขาเป็นแบบอย่างแก่พวกเราในการแบ่งปัน

เคล็ดลับสำหรับการฝึกทักษะนี้

การแบ่งปันเป็นการทำงานเคียงข้างกันกับคนหนึ่งคนหรือมากกว่าในการทำสิ่งเดียวกัน มันเป็นทักษะความมีวินัยในตนเองขั้นพื้นฐาน หมายถึงว่ามันจะเป็นสิ่งที่ยากสำหรับเด็กในระดับชั้นอนุบาล ถึงเกรดสามที่จะทำด้วยตนเอง โดยปราศจากการกระตุ้น

เด็กๆระดับชั้นประถมเรียนรู้ที่จะแบ่งปันเวลา พื้นที่ คน และสิ่งของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมเรียนรู้ที่จะแบ่งปัน ความรับผิดชอบ ข้อมูลข่าวสาร วัฒนธรรม และเพื่อน

- เมื่อเราใช้เวลาด้วยกัน เรารอโอกาสของเรา เราคิด: ฉันจะใช้เวลาอย่างไร เมื่อมันเป็นโอกาสของฉัน
- เมื่อเราใช้พื้นที่ร่วมกัน เรารอจนกระทั่งคนอื่นได้ขยับออกจากที่ที่เราต้องการเข้าครอบครอง หรือจนกว่าเราสามารถขอให้เขาขยับออกไป เราคิด: ฉันจะต้องนับไปไกลเท่าใด ก่อนที่จะถึงโอกาสที่ฉันจะเข้าไปในพื้นที่นั้น
- เมื่อเราใช้คนร่วมกัน เรารอคอยจนกว่าคนนั้นจะว่างที่จะรับความสนใจของพวกเขา เราคิด: มีอะไรที่เราสามารถทำเพื่อช่วยเหลือตัวเองขณะที่ฉันรออยู่
- เมื่อเราใช้สิ่งของร่วมกัน เรารอให้คนอื่น ๆ ใช้สิ่งของนั้นเสร็จก่อน เราคิด: สิ่งของจะอยู่ในสภาพใด เมื่อฉันได้รับมัน ฉันจะมั่นใจได้อย่างไรว่า ฉันจะคืนมันในสภาพที่เหมือนเดิม หรือดีกว่า

เมื่อเด็กได้รับของขวัญหรือสิ่งของใหม่ อาจจะมีบางครั้งที่พวกเขาไม่อยากแบ่งปัน ปกป้องสิทธิ์ของพวกเขาเพื่อหาของใหม่ๆ ผู้กริบบิ้น หรือแขวนเครื่องหมายบนสิ่งของเพื่อบอกให้คนอื่นรู้ว่า ของชิ้นนี้ไม่พร้อมที่จะใช้ร่วมกับใคร คนที่เป็นเจ้าของสิ่งของนั้น ควรจะกำหนดว่า เมื่อไรจึงจะอนุญาตให้คนอื่นใช้สิ่งของนั้นได้

คำศัพท์ทักษะ

ใช้วลีเหล่านี้ในห้องเรียนตลอดปี เพื่อช่วยส่งเสริมทักษะของการแบ่งปัน

- กรุณาเข้าไปอยู่ในพื้นที่ส่วนตัวของท่าน
- เราจะต้องใช้ระเบียบทางเดินร่วมกัน ขณะที่เราไปห้องเรียน ฉันต้องการอาสาสมัคร 3 คน ออกมาแสดงว่า มันมีลักษณะอย่างไร และดูเหมือนอะไร
- นี่คือโอกาสของท่าน นี่คือโอกาสของฉัน
- ควบคุมเสียงของท่าน ในพื้นที่ที่ใช้ร่วมกัน
- กรุณาออกจากห้องในสภาพที่ดีกว่าตอนที่ท่านเข้ามาพบเห็นมัน

วิธีการที่ได้ผล

บ่ายวันหนึ่งครูสองคนขับรถไปในพื้นที่ของโรงเรียน และมาหยุดที่ท่าเรือขนถ่ายสินค้า ที่ซึ่งพวกเขาจะขนถ่ายกล่อง และสิ่งของสำหรับการประชุมปฏิบัติการที่จะมาถึง พวกเขาสังเกตเห็นเด็กผู้ชายเกรด 9 สองคน กำลังใช้พื้นที่ว่างและผนังของอาคารเรียน เพื่อฝึกทักษะการเล่นเทนนิสของพวกเขาอยู่ ทันทีที่เด็กผู้ชายทั้งสองคนเห็นรถยนต์ จึงหลบจากพื้นที่ตรงนั้น และเดินห่างออกไปประมาณ 25 ฟุตตรงไปที่รั้ว พวกเขาดูเหมือนรู้สึกอายเล็กน้อย ครูคิดว่าอาจจะเป็นเพราะพวกเขาไม่ได้ถูกคาดหวังว่าจะอยู่ในบริเวณของโรงเรียน และรู้สึกกลัวว่าพวกเขาอาจจะได้รับความเดือดร้อน

ครูคนหนึ่งลงจากรถ และตรงไปที่เด็กชายทันที เธอยื่นมือของเธอออกไปและแนะนำตัวเอง เด็กชายจับมือทักทาย และบอกชื่อของพวกเขา สิ่งที่เกิดขึ้นมาเป็นเรื่องประหลาดโดยสิ้นเชิงสำหรับเด็กชายทั้งสองคน ครูกล่าวว่า “เราสังเกตเห็นว่า เมื่อเราขับรถเข้ามา พวกเขากำลังเล่นเทนนิสอยู่ เราขอโทษที่เราต้องใช้สถานที่นี้และขัดจังหวะการเล่นของเธอ เราเพียงแต่ต้องการให้เธอรู้ว่าเราจะใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที ในการเอาของลง และหลังจากนั้น เราก็จะย้ายรถของเราออกไป”

เด็กชายทั้งสองพูดทันทีว่า “ท่านต้องการให้ช่วยไหม” “นั่นจะดีเยี่ยมเลย” ครูตอบ เมื่อทำงานด้วยกันเสร็จงานที่ต้องใช้เวลา 15 นาที ลดเวลาลงเหลือเพียง 5 นาทีเท่านั้น

เมื่อครูออกไป พวกเขาชมเชยเด็กชายทั้งสองคนเกี่ยวกับทักษะทางสังคมของพวกเขา ความเต็มใจของพวกเขาในการใช้สถานที่ร่วมกัน และความเต็มใจในการรับใช้ผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ “ไม่มีปัญหาครับ” เด็กชายคนหนึ่งกล่าว “ยินดีช่วยครับ” เด็กชายคนที่สองกล่าว เด็กชายทั้งสองคนนี้ไม่รู้เกี่ยวกับทักษะความมีวินัยในตนเอง 15 ข้อ พวกเขาเพียงแค่ออบสนองต่อผู้ใหญ่ที่ให้แบบอย่างด้วยการกระทำ ครูใช้เวลาในการเอ่ยชื่อทักษะที่พวกเขาได้สังเกตเห็นว่า เด็กๆ กำลังฝึกอยู่ให้เขาฟัง พวกเขาใช้ภาษาที่คล่องแคล่วในบทสนทนาของเขา และชี้ให้เห็นวิธีการใช้ทักษะของเด็กๆ นั้น เป็นการช่วยเหลือต่อผู้อื่น

กิจกรรม

การแบ่งปันครู

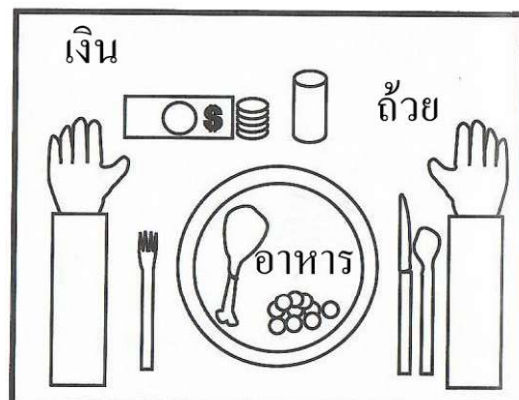
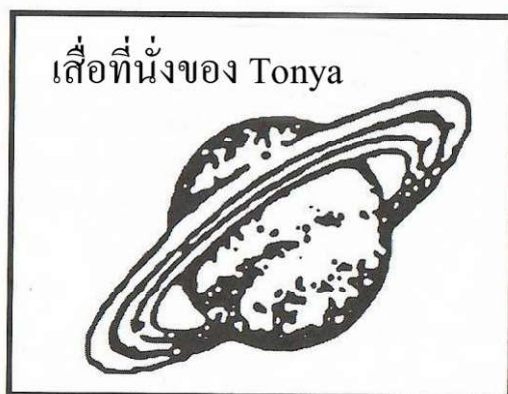
สอนเด็กๆ ถึงภาพบอกใบ้หลายๆ ภาพซึ่งจะช่วยให้เรียนรู้วิธีการแบ่งปันครู ขยายขนาดของภาพซึ่งอยู่ด้านล่างนี้ และใช้มันสำหรับกระตุ้นนักเรียนในชั้น

- เมื่อท่านต้องการความสนใจจากครู ท่านควรยกมือขึ้น และรอให้ท่านถูกเรียกชื่อ
- ถ้าครูของท่านกำลังคุยกับใครบางคนอยู่ และท่านต้องการให้ครูสนใจ ท่านสามารถเดินไปหาผู้ใหญ่ และกล่าวคำว่า “ขอโทษ” ผู้ใหญ่จะชูนิ้วมือขึ้นนิ้วหนึ่ง เพื่อบอกท่านว่า เธอ / เขาจะมากอยู่กับท่าน ภายใน 2-3 วินาที
- ถ้าท่านไม่สามารถรอได้จะมีกระดิ่ง หรืออุปกรณ์ที่ทำให้เกิดเสียงบนโต๊ะครู ซึ่งท่านสามารถสั่นมัน เพื่อเตือนทุกคนให้รู้ว่ามีความเร่งด่วน
- ถ้าครูของท่านกำลังมีงานยุ่งอยู่และไม่สามารถให้ความสนใจท่านได้ ท่านสามารถเดินไปหาคนในห้องซึ่งติดกระดุมป้าย “ฉันสามารถช่วยเหลือได้” และขอความช่วยเหลือจากพวกเขา

เลื้อยที่นั่ง

สร้างความคิดรวบยอดของการแบ่งปันพื้นที่ให้เป็นรูปธรรมมากขึ้นสำหรับเด็กๆ มอบแผ่นกระดาษสร้างแบบ ขนาด 2 ฟุต x 3 ฟุต ให้นักเรียนทุกคน และขอให้พวกเขาออกแบบเป็นส่วนตัวบนกระดาษ เมื่อพวกเขาทำเสร็จแล้วให้แผ่เลื้อยออก สอนให้นักเรียนนำเลื้อยที่นั่งนี้ออกมาพร้อมกับเขาเมื่อนั่งในกลุ่ม จำนวนพื้นที่ที่พวกเขาต้องใช้ถูกกำหนดโดยขนาดของเลื้อยที่นั่งส่วนตัวของเขา รูปแบบเลื้อยขนาดเล็กสามารถถูกสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ที่โต๊ะอาหารกลางวันหรือที่ศูนย์สื่อ นักเรียนที่โตกว่าอาจจะถูกขอให้ช่วยนักเรียนที่เล็กกว่า ทำเลื้อยที่นั่ง

การใช้ทรัพยากรร่วมกัน

สอนเด็กที่มีอายุมากกว่าถึงกฎเกณฑ์บางประการในการใช้สิ่งของร่วมกัน

- จำไว้ว่าทรัพยากรมีจำนวนจำกัด
- ขออนุญาตในการใช้สิ่งของที่ไม่ใช่เป็นของท่าน
- ปฏิบัติตนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยการรอให้ถึงเวลาของท่านในการใช้สิ่งของ
- ใช้สิ่งของเป็นเวลานานพอเหมาะ
- ส่งคืนทรัพยากรที่มีอย่างจำกัด ในสภาพที่ดีเหมือนกับตอนที่ท่านรับมา
- หากมีอะไรเสียหายเกิดขึ้น ช่อมแซมมัน หรือจ่ายเงินชดเชยความเสียหายนั้น
- ขอบคุณ และชื่นชมคนอื่นซึ่งดูแลรักษาทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด
- เก็บสิ่งของต่างๆ กลับเข้าที่เดิมที่ท่านนำออกมา

เกมความหิว

วิธีการอีกวิธีหนึ่งซึ่งช่วยให้เด็กๆ มีความสนใจเรื่องการแบ่งปันคือ การแสดงบทบาทสมมติ เกม “ความหิว” เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากเสมอ ในการช่วยให้เด็กๆ มีประสบการณ์ ความอยู่ดีศรีธรรมที่ทำให้คนยากจน ยังคงจนอยู่ และคนที่หิวก็ยังคงความหิวต่อไป

เกมนี้อาจจะซับซ้อน หรือเรียบง่ายตามโอกาสของท่านที่มีให้ รูปแบบที่เรียบง่าย เกี่ยวข้องกับคุกกี้ ขนมปัง และขนมปังกรอบ อันดับแรกให้จัดโต๊ะ 3 ตัว ตั้งให้แต่ละตัวห่างกันเล็กน้อย (หากท่านไม่มีโต๊ะ ก็ใช้วิธีการทำเครื่องหมาย บนพื้น 3 จุด) บนโต๊ะตัวที่หนึ่งวางกล่องคุกกี้กล่องใหญ่ บนโต๊ะที่สองวางขนมปัง 1 ชิ้น และบนโต๊ะที่สามวาง ขนมปังกรอบ 4 ชิ้น (จำนวนเหล่านี้ใช้กับเด็กนักเรียนในชั้น 12 คน ดังนั้นท่านต้องปรับจำนวนสำหรับกลุ่มที่มี ขนาดใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า)

บอกกับเด็กๆ ว่าท่านได้นำอาหารว่างมาให้พวกเขา และขอให้เด็ก 2 คน มาหนึ่งที่โต๊ะคุกกี้ เด็ก 3 คน มาหนึ่งที่โต๊ะขนมปัง และอีก 7 คนหนึ่งที่โต๊ะขนมปังกรอบ มันใช้เวลาไม่นานสำหรับเด็กๆ ที่โต๊ะ 2 คน และ 3 คน จะทักท้วงความไม่ยุติธรรมที่เด็ก 2 คนมีคุกกี้ทั้งกล่อง

ขอให้เด็กๆ จัดการกันเอง โดยมีพระเยซูเจ้าเป็นผู้นำของพวกเขา ถามพวกเขาว่าพระเยซูเจ้าจะทรงทำ เช่นไรในสถานการณ์นี้ แ่แน่นอนผลการแก้ปัญหาก็คือ เด็กๆ ที่โต๊ะที่ 1 แบ่งปันของที่มีจำนวนมากของพวกเขา และ สำหรับทั้งสามโต๊ะที่จะเอาอาหารทั้งหมดมารวมกัน แต่บางครั้งเด็กๆ ก็ปฏิเสธที่จะแบ่งปัน เหมือนกับประเทศ ชาติที่ร่ำรวย บางครั้งก็ปฏิเสธที่จะช่วยเหลือประเทศที่ยากจน

พูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์นี้หลังจากนั้น อธิบายว่า ประชากรโลกอีกจำนวนมากมายมหาศาลมีแค่ เพียง “ขนมปังกรอบ” รับประทาน บางคนโชคดีมากกว่า และเขามี “ขนมปัง” แต่กลุ่มประชากรที่เล็กที่สุด (และ ร่ำรวยที่สุด) “มีคุกกี้” ทั้งหมด คำถามที่ท่านอาจจะถามต่อ : ประเทศของเราอยู่ในกลุ่มใด มันยุติธรรมหรือไม่ ที่เรามีอาหารทั้งหมดที่เราต้องการ ในขณะที่คนอื่น ๆ หิว มีวิธีการใดที่เราสามารถแบ่งปันกับคนยากไร้

เราเรียนรู้ที่จะแบ่งปันอะไร

ขยายขนาดตารางการแบ่งปันข้างล่างนี้ให้ใหญ่ขึ้น กระตุ้นให้นักเรียนเติมคำลงในช่อง ซึ่งเป็นชื่อของ เวลา สถานที่ คน สิ่งของ และความรับผิดชอบ ซึ่งสามารถจะแบ่งปันกันได้

ตารางการแบ่งปัน					
	เวลา	พื้นที่	คน	สิ่งของ	ความรับผิดชอบ
SHARE					

การแบ่งปันวัฒนธรรม

อ่านนิยายปรัมปราเกี่ยวกับเทศกาลปีใหม่ของชาวเวียดนาม
ที่ตามมา นี้ อภิปรายถึงนิยายนี้โดยใช้คำถามเหล่านี้

- เราสามารถเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับชาวเวียดนามจากเรื่องนี้
- เรื่องราวเกี่ยวกับการมอบของขวัญ มีในนิยายปรัมปราของชาวอเมริกัน
ซึ่งเราเล่ากันในช่วงปีใหม่ไหม
- ท่านรู้จักนิยายปรัมปราจากประเทศอื่นๆ ที่ส่งเสริมการมอบของขวัญ รวมทั้งสิ่งของที่เราไม่สามารถ
ซื้อหาบ้างไหม

นิยายปรัมปราเกี่ยวกับเทศกาลปีใหม่ของชาวเวียดนาม (A Vietnamese Tet Legend)

พระเจ้าจักรพรรดิ Hung - Vuong ตรัสกับพระโอรส 22 องค์ของพระองค์ว่า คนที่นำของขวัญที่มีความ
หมายที่สุดมาถวายเทพเจ้าแห่งสวรรค์และพิภพในวันปีใหม่ จะได้รับบัลลังก์เป็นมรดก

พระโอรส 21 องค์ เดินทางไปในสถานที่แสนไกล เพื่อพยายามค้นหาของขวัญที่ล้ำค่า แต่พระโอรส
องค์เล็กสุด Lieu เห็นต้นข้าวที่สุกใวเอนในทุ่งนา และเห็นว่ามันสวยงามมาก จนกระทั่งไม่มีสิ่งอื่นใดสามารถ
ที่จะมีคุณค่าในการมอบให้มากกว่า ดังนั้นเขาจึงขอให้พระชายาของพระองค์ทำขนมเค้กข้าวพิเศษ 2 ก้อน ก้อน
หนึ่งกลมเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของท้องฟ้า และอีกก้อนหนึ่งเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของโลก

เมื่อบรรดาเจ้าชายทั้งหลายกลับมาพร้อมกับของขวัญของพระองค์ มีงาช้าง นอแรด และสิ่งของมีค่าอื่นๆ
พระเจ้าจักรพรรดิรู้สึกพอใจ และในที่สุดพระองค์ก็มาถึงเค้กข้าวธรรมดาๆ 2 ก้อน ซึ่ง Lieu เป็นผู้มอบให้ และได้
รับการบอกเล่าถึงความหมายของมัน พระองค์ทรงชิมและรู้สึกตื่นตันกับความนุ่มนวล และความเรียบง่ายของ
มัน พระองค์แบ่งปันเค้กกับพระโอรสของพระองค์ และทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่าเค้กนั้นเป็นของขวัญที่มีความ
หมายที่สุดของปีใหม่

พระเจ้าจักรพรรดิ Hung -Vuong ทรงตั้งชื่อเค้กก้อนกลมว่า Banh Day และเค้กสี่เหลี่ยมจัตุรัสว่า Banh
Chung ตั้งแต่นั้นมาเค้กข้าวกลายเป็นของขวัญตามประเพณีที่มอบให้กันระหว่างเทศกาลปีใหม่ (Tet)

กระตุ้นให้นักเรียนค้นหาและแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมอื่นๆ รายงานของพวกเขา ควรจะมีคำ
สำคัญ ซึ่งทำให้คนเข้าใจวัฒนธรรม และประเทศที่ค้นพบ นักเรียนอาจจะต้องงการรวมเรื่องที่มีความหมาย
พิเศษเข้ากับวัฒนธรรมหรือประเทศนั้น และ/หรือ บางอย่างที่เป็นรูปธรรมเพื่อช่วยให้จดจำ เข้าใจวัฒนธรรม
หรือประเทศ

ใช้วรรณกรรมเด็ก

Lunch Bunnies เขียนโดย Kathryn Lasky, Clyde เป็นเพื่อนกับ Rosemary ในวันแรก
ของการเรียนชั้นประถมหนึ่ง เขาวิตกกังวลเกี่ยวกับการถืออาหารกลางวันของเขา
จนกระทั่ง Rosemary ทำอาหารของเธอหก และแล้วเขากับคนดูแลอาหาร
กลางวัน ก็แบ่งปันเวลาของพวกเขา来帮助ทำความสะอาด

Shoemaker Martin (มาร์ตินช่างทำรองเท้า), มาจากเรื่องที่เขียนโดย Leo
Tolstoy, Brigitte Hanhart ตีพิมพ์ใหม่ ในปี 1997 การแก้ไขปรับปรุงนวนิยาย
ของเยอรมันเรื่องนี้ เล่าเกี่ยวกับช่างทำรองเท้าชาวรัสเซียคนหนึ่ง ซึ่งแบ่งปัน
สิ่งของของเขากับแขกผู้มาเยือนเขา 3 คนในคืนหนึ่ง และเรียนรู้ว่าพระเยซูเจ้ามา

เยื่อนเขาส้มครั้ง

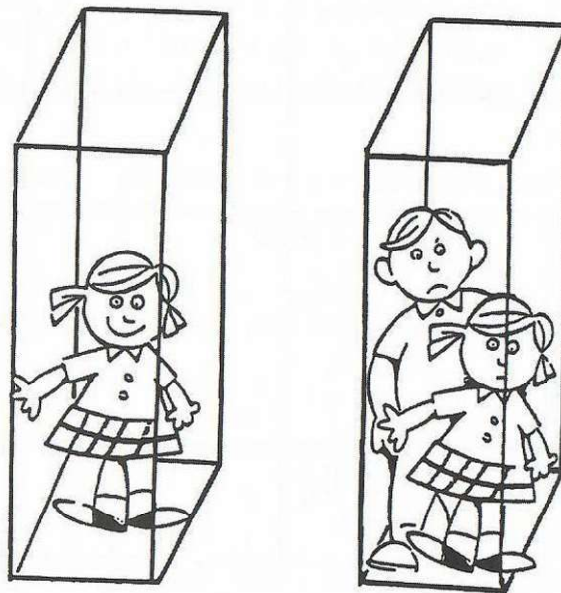
The Selfish Giant (ยักษ์ที่เห็นแก่ตัว) เขียนโดย Oscar Wilde เป็นประจําในช่วงฤดูหนาวที่ในสวนยักษ์ไม่ยอมให้เด็กๆ มาเล่นที่นั่น เจ้ายักษ์ที่เห็นแก่ตัวนี้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อหัวใจที่แข็งราวกับหินของมันเป็นลูกเด็กผู้ชายเล็กๆ คนหนึ่งซึ่งยืนร้องอยู่ตามลำพังทำให้ใจอ่อนลง

Third Grade Stinks! (ความยุ่งเหยิงของนักเรียนชั้นประถมสาม) เขียนโดย Colleen Mc Kenna , ในที่สุด Gordie ก็ได้รับครูที่เขาชื่นชอบในชั้นประถมสาม แต่ Miss Tingle ทำให้เขาต้องใช้ตู้เก็บของร่วมกับเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง แทนที่เพื่อนที่ดีที่สุดของเขา

The Well : David's Story (บ่อน้ำ : เรื่องราวของเดวิด) เขียนโดย Mildred Taylor ระหว่างช่วงเวลาที่แห่งแล้งในมิสซิสซิปปี (Mississippi) ในต้นๆของปี 1900 ครอบครัวของ David Logan แบ่งปันน้ำบ่อของเขาให้กับทั้งชาวอเมริกัน-อัฟริกัน และเพื่อนบ้านผิวขาว และความไม่พอใจก็เกิดขึ้นทันทีทันใด

พื้นที่ส่วนบุคคล

สอนเด็กๆ ว่าทุกคนมีพื้นที่จินตนาการ 12 นิ้ว รอบๆ ตัวเขา เมื่อพวกเขาเคลื่อนย้ายที่ พื้นที่ก็จะเคลื่อนย้ายตามพวกเขาด้วย เขาควรจะอยู่ในพื้นที่ส่วนตัวของเขาเอง เมื่อเขาเข้าไปใกล้คนอื่นมากเกินไป เขารู้ล้าพื้นที่ของคนเหล่านั้น ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะมีพื้นที่ส่วนตัวของเขา / เธอ ที่ได้รับการเคารพจากผู้อื่น

พื้นที่ที่ไม่มีแบบแผน กับ พื้นที่ที่มีระเบียบแบบแผน

สาธิตให้เด็กๆ ดูว่าพื้นที่สามารถได้รับการรักษาเมื่อสิ่งต่างๆ เป็นระเบียบ วางกล่องขนาดกลาง (พร้อมฝาปิด) บนพื้นห้อง ขอให้ผู้คนสุ่มโยนรองเท้าของเขาข้างหนึ่งลงในกล่อง โยนต่อไปเรื่อยๆ เพื่อให้กล่องเต็ม ตราบเท่าที่กล่องนั้นยังสามารถปิดฝาได้ เมื่อคนจำนวนมากพอได้ทำเช่นนี้ ให้ผลัดกันเดาว่ามีจำนวนรองเท้ามากเท่าใดอยู่ในกล่อง

จากนั้นเทรองเท้าออกจากกล่อง ขอให้คนที่เดาได้ใกล้เคียงจำนวนที่ถูกต้องมากที่สุด มาวางรองเท้าจำนวนเดียวกันนั้นให้เป็นระเบียบลงในกล่อง หากมีพื้นที่เหลือมากพอให้เพิ่มจำนวนรองเท้าลงไปอีก เมื่อเสร็จ

เรียบร้อยแล้ว ให้นำจำนวนรองเท้าที่เพิ่มเติมลงในกล่องทันทีที่มันถูกวางอย่างเป็นระเบียบ สรุปลเกี่ยวกับการใช้พื้นที่อย่างไม่มีแบบแผนกับการใช้พื้นที่อย่างมีแบบแผน

ขอให้ผู้มีส่วนร่วม ไปตรวจสอบพื้นที่ของโรงเรียน และ/ หรือบ้านซึ่งสามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นำข้อเสนอแนะทั้งหมดมาในการอภิปรายภายหลังและวางแผนร่วมกันถึงวิธีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ที่จำเป็นต้องใช้ร่วมกัน

ใช้ดนตรี

เด็กๆสามารถได้รับการสอนเกี่ยวกับการแบ่งปันเพิ่มมากขึ้น โดยใช้ดนตรีและท่าทาง บทเพลงข้างล่างนี้ร้องโดยใช้ทำนองเพลง “Bingo”

Hidden Power Medley (เพลงเมดเลย์พลังซ่อนเร้น)

โดย Jo Mersnick

Hidden Power Medley

By Jo Mersnick

S - H - A - R - E (to the tune of BINGO)

(repeat)

verse 2	(clap) - H - A - R - E
verse 3	(clap - clap) - A - R - E
verse 4	(clap - clap - clap) - R - E
verse 5	(clap - clap - clap - clap) - E
verse 6	(clap - clap - clap - clap - clap)

เพลงเมดเลย์พลังซ่อนเร้น

โดย Jo Mersnick

(ใช้ทำนองเพลง Bingo)

หนึ่งพลังซ่อนเร้น คือ วิธีการแบ่งปันเวลา

พื้นที่ สิ่งของ และ คน แบ่งปัน

แบ่งปัน แบ่งปัน เรา

ทุกคน ต้อง เรียนรู้ เพื่อ แบ่งปัน

(ปรบมือ) H - A - R - E

(ปรบมือ - ปรบมือ) - A - R - E

(ปรบมือ - ปรบมือ - ปรบมือ) - R - E

(ปรบมือ - ปรบมือ - ปรบมือ - ปรบมือ) - E

(ปรบมือ - ปรบมือ - ปรบมือ - ปรบมือ - ปรบมือ)

การแบ่งปันมีหลายความหมาย

ความคิดเห็นที่เสนอโดย Chris Broslavick และ Tony Pichler

แบ่งนักเรียนในห้องออกเป็นกลุ่มๆ ละ 3 คน แจกซองจดหมายให้กลุ่มละ 1 ซอง ในซองจดหมายใส่

- วงกลมกระดาษขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 3 นิ้ว
- สี่เหลี่ยมจัตุรัสกระดาษ ขนาด 5 นิ้ว
- สามเหลี่ยมกระดาษ ซึ่งด้านยาวที่สุด คือ 4 นิ้ว
- เชือก 2 เส้น แต่ละเส้นยาว 54 นิ้ว

- กรรไกร 1 อัน
- ไม้บรรทัด 1 อัน

สั่งให้นักเรียนคนหนึ่งในแต่ละกลุ่มหยิบเชือกจากซองและแบ่งให้เท่าๆกันกับเด็กอีก 2 คนในกลุ่ม แล้วให้นักเรียนคนที่สองแจกวงกลมกระดาษ สีเหลืองจัตุรัส หรือ สามเหลี่ยมจากซองให้แต่ละคน คนสุดท้ายในกลุ่มควรจะหยิบเชือกเส้นที่สองจากซอง และตัดให้ยาวพอที่จะเอาไปล้อมรอบรูปกระดาษของแต่ละคน แล้วอภิปรายคำถามเหล่านี้หรือคำถามที่คล้ายคลึงกันนี้

- ข้อสังเกตของท่านเกี่ยวกับความยาวของเชือกเส้นแรกคืออะไร
- ข้อสังเกตของท่านเกี่ยวกับความยาวของเชือกเส้นที่สองคืออะไร
- อะไรที่เราสามารถทำได้ เพื่อแบ่งเชือกให้เท่ากันมากยิ่งขึ้น
- ถ้าเรานำเส้นเชือกมาผูกเข้าด้วยกัน มีความเป็นไปได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น
- ในชีวิตของเราเอง เราสามารถแบ่งปันอย่างเต็มที่มากขึ้นกับคนที่มีน้อยกว่าเราได้อย่างไร

สรุปการฝึกฝนโดยการอ่านพระวรสาร ลูกา 11:5-13 และเน้นย้ำว่า การแบ่งปันสามารถ หมายถึง เราได้รับส่วนแบ่งที่เท่ากัน และยังหมายถึง ทุกคนควรได้รับสิ่งที่เพียงพอสำหรับความจำเป็นของเขาด้วย

การแบ่งปันความเชื่อ

เริ่มต้นโดยการทำให้กลุ่มเงียบ จุดเทียน 1 เล่ม และตั้งบนที่ตั้งที่เหมาะสม สวดภาวนาร่วมกัน อย่างเช่น

พระเยซูเจ้าตรัสว่า “เราเป็นแสงสว่างส่องโลก ผู้ที่ตามเรามา จะไม่เดินในความมืด แต่จะมีแสงสว่างส่องชีวิต” (ยอห์น 8:12)

ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงตรัสอีกว่า ที่ใดที่มีคนสองหรือสามคน อยู่ร่วมกันในนามของพระองค์ พระองค์ประทับอยู่ท่ามกลางเขา แสงสว่างของเทียนนี้เป็นเครื่องหมายถึงการประทับอยู่ของพระองค์ในท่ามกลางเรา เราเริ่มการแบ่งปันความเชื่อของเราในคืนนี้ ด้วยเครื่องหมายกางเขน เพื่อเตือนใจเราว่า ไม่ใช่เพียงพระองค์เท่านั้นที่ประทับอยู่กับเรา แต่พระบิดา และพระจิต ก็ประทับอยู่กับเราด้วย ขอให้ทุกคนทำเครื่องหมายกางเขน

ขอให้อาสาสมัครอ่านหนังสือกิจการอัครสาวก 2: 42-47 หลังจากการอ่านบทอ่านแล้ว ขอให้เด็กๆ ไตร่ตรองพระวาจาที่เพิ่งจะได้ยินมา พวกเขาอาจทำอย่างเงียบๆ หรือเขียนความคิดของเขาออกมา

หลังจากนั้นสองสามนาที ขอให้นักเรียนแบ่งปันความคิดของพวกเขากับคนอื่นๆในกลุ่ม เมื่อทุกคนซึ่งต้องการมากมีโอกาสนี้จะพูดแล้ว อ่านข้อความให้นักเรียนฟังอีกครั้งหนึ่ง คราวนี้ แทนที่จะเน้นที่วลี คำ หรือความคิดเห็นใดโดยเฉพาะ แนะนำเขาให้พยายาม และเข้าใจความหมายของข้อความโดยครบถ้วน แล้วหลังจากช่วงเวลาของการไตร่ตรอง ขอให้ทุกคนแบ่งปันความคิดเห็นของเขา

สรุปการแบ่งปันความเชื่อนี้ด้วยการสวดบทข้าแต่พระบิดาร่วมกัน

ทักษะทางสังคม

สตรีผู้หนึ่งชื่อมารธาได้รับเสด็จพระองค์ที่บ้าน (ลูกา 10:38)

การไตร่ตรอง : ฉันช่วยนักเรียนของฉันให้ประพฤติตนเป็นคริสตชนที่เต็มเปี่ยมด้วยความเชื่ออย่างไร

การมีทักษะทางสังคมที่ดีหมายถึง

1. การใช้มารยาทที่โต๊ะอาหาร
2. การใช้คำพูดกรุณา ขอบคุณ และขอโทษ
3. การแต่งกายอย่างเหมาะสม
4. การดูแลสุขอนามัยส่วนตัว
5. การให้และการรับคำชม
6. ทักษะการใช้คำทักทายและการอำลา
7. การช่วยให้แขกและผู้มาใหม่รู้สึกได้รับการต้อนรับและสบายใจ

คนที่มีทักษะทางสังคมที่ดี

- ใช้กิริยามารยาทที่ดีและสุภาพ
- ทำให้คนอื่นรู้สึกสบายใจ
- คิดถึงความต้องการของผู้อื่น
- ไม่หยาบคาย
- ไม่ทำให้ผู้อื่นรู้สึกเสียหน้า
- ไม่คิดถึงแต่ตัวเองเท่านั้น

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา เตรียมตัวฟังบทอ่านจากพระวรสาร หลับตาของท่านลง หายใจเข้าลึกๆ และรู้สึกร่างกายของท่านผ่อนคลาย รู้สึกว่าเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย สังเกตว่าแขนและศีรษะ

ของท่านรู้สึกหนัก ลมหายใจของท่านช้าลง

นี่ภาพพระเยซูเจ้าประทับนั่งอย่างสบายๆบนเนินเขาอีกครั้งหนึ่ง ผู้คนล้อมรอบพระองค์อยู่ พระองค์กำลังเล่าเรื่องอุปมาแก่พวกเขา พระองค์ทรงช่วยรักษาคนเจ็บป่วย พระองค์ทรงภาวนากับผู้คนที่เป็ผู้เคราะห์ร้ายและกำลังทุกข์ทรมาน ในที่สุดก็ถึงเวลาพระองค์เดินทางต่อไป พระองค์ทรงลุกขึ้น และเริ่มเดินไปบนถนนที่เต็มไปด้วยฝุ่น

พระเยซูเจ้าเสด็จเข้าไปในหมู่บ้านที่พระองค์มีเพื่อนพิเศษอยู่ สตรีผู้หนึ่งชื่อมารธาอยู่ที่นั่นพร้อมกับน้องสาวของเธอมาเรีย เมื่อพระองค์เสด็จมาถึงบ้านของพวกเขา มาเรียและมารธาต้อนรับพระเยซูเจ้า พวกเขาสวมกอดพระองค์ และยิ้มกว้างเมื่อพบพระองค์ พวกเขาขอให้พระองค์ถอดรองเท้าที่เปื้อนฝุ่นออก และนำน้ำและผ้ามาไว้ให้พระองค์ เพื่อทำความสะอาดเท้าของพระองค์

เมื่อพวกเขาเชิญให้พระองค์ประทับนั่ง มาเรียเลือกที่จะนั่งข้างๆพระเยซูเจ้า เธอฟังทุกสิ่งที่พระองค์ต้องตรัส มารธาวุ่นวายอยู่ในครัว กังวลว่าเธอจะมีอะไรให้พระเยซูเจ้าเสวยและดื่ม พระเยซูเจ้าทรงพอพระทัยการเยี่ยมเพื่อนสนิททั้งสองคนของพระองค์ พระองค์ทรงเศร้าใจที่ต้องกล่าวอำลาพวกเขา

จงพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งที่มารธาและมาเรียได้ทำ อะไรคือสิ่งแรกที่พวกเขาได้ทำ เมื่อพบกับพระเยซูเจ้า เก็บภาพนั้นไว้ในใจของท่าน ค่อยๆลืมนตาขึ้น บัดนี้ให้หยิบสมุดบันทึกการไตร่ตรองของท่านขึ้นมา และวาดภาพสิ่งที่ท่านได้เห็นหรือได้ยินระหว่างการไตร่ตรองนี้

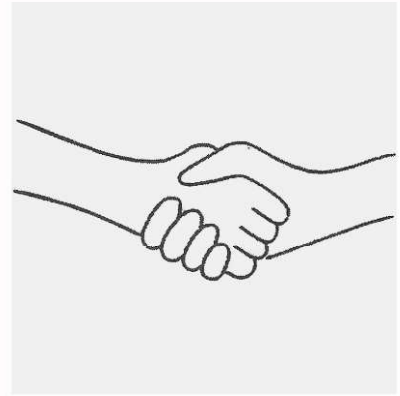
เมื่อเด็กๆ ส่วนใหญ่วาดภาพของพวกเขาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอให้พวกเขามองดูรูปภาพของเขา และบรรยายสิ่งที่พวกเขาได้เห็นหรือได้ยิน

ร่วมในการอภิปราย

- ขอให้เด็กๆ ของท่านยกตัวอย่างคำพูดและการกระทำของพ่อแม่ของพวกเขา เมื่อมีแขกมาที่บ้านของเขา หรือพวกเขาได้พบปะผู้คนที่ไม่คุ้นเคย เป็นครั้งแรก
- เขียนรายการของทักษะทางสังคมอื่นๆ ที่เด็กๆ คิดว่าสำคัญบนกระดาน
- เราสามารถพัฒนาความสัมพันธ์แบบเดียวกับที่พระเยซูเจ้าทรงทำกับมารธา และมาเรียได้อย่างไร

ขั้นตอนการปฏิบัติ

ขอให้เด็กๆ เขียนรายการทักษะทางสังคมทั้งหมดที่พวกเขาเห็นหรือได้ยิน สำหรับช่วงเวลาที่เหลืออยู่ของวันนั้น ขอให้พวกเขาแบ่งปันกันเป็นเวลา 5 นาที ก่อนที่จะจบวัน

ทักษะทางสังคม

เคล็ดลับสำหรับการฝึกทักษะนี้

ทักษะทางสังคมเป็นกฎซึ่งช่วยให้ผู้คนสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในทางบวก การใช้ทักษะทางสังคม เป็นทักษะความมีวินัยในตนเองขั้นพื้นฐาน หมายความว่ามันจะเป็นเรื่องยากสำหรับเด็กๆในระดับชั้นอนุบาลถึงเกรด 3 ที่จะแสดงออกด้วยตนเองโดยปราศจากการกระตุ้น

เมื่อเราใช้ทักษะทางสังคม เรารอจนกระทั่งเราลังเกตเห็นคนอื่น เราคิด: เราจะสามารถทำให้คนอื่นๆรู้สึกอบอุ่นและสบายใจได้อย่างไร ทักษะทางสังคมใดที่ฉันสามารถแสดง

สอนเด็กๆว่าถ้าพวกเขาเลือกที่จะใช้ทักษะทางสังคม มันจะมีประโยชน์ต่อตัวเขาเองและคนอื่นๆด้วยเช่นกัน

วิธีการที่ได้ผล

ครูรู้สึกกังวลเกี่ยวกับวิธีการที่นักเรียนคนหนึ่งซึ่งได้เชิญวิทยากรมาบรรยายในชั้นเรียน อาจจะใช้ทักษะทางสังคมของเธอ จึงได้มีการสนทนากัน ดังนี้

ครู: “Bess ฉันรู้ว่าท่านจะแนะนำ Mr. Rockwell แก่ชั้นเรียนของเราในวันพฤหัสบดี และฉันก็กำลังสงสัยว่าท่านเคยทำสิ่งนี้มาก่อนหรือไม่”

Bess: “ไม่เคยค่ะ”

ครู: “เอาละ ฉันอยากจะทบทวนกับท่านถึงสิ่งที่คนอื่นๆทำ เมื่อเขาแนะนำวิทยากร หากท่านได้ยินอะไรบางอย่างที่คิดว่าท่านสามารถนำไปใช้ได้ ท่านก็สามารถจดบันทึกได้เลย ท่านจะตกลงหรือไม่”

Bess: “ได้แน่นอนค่ะ”

ครู: “ขอให้เรามานึกภาพว่ามันจะเป็นอย่างไร ท่านได้บอกกับวิทยากรว่า ท่านจะพบกับเขาที่ไหน”

Bess: “เขาจะมาที่สำนักงานของโรงเรียน และฉันจะพบกับเขาที่นั่นค่ะ”

ครู: “เมื่อท่านพบกับ Mr. Rockwell สิ่งที่คุณคาดหวังก็คือท่านแนะนำตัวเอง และได้รับชื่อเต็มของเขา เพื่อจะได้มั่นใจว่า ท่านกำลังนำบุคคลที่ถูกต้องมายังห้องเรียนของเรา ท่านได้คิดเกี่ยวกับวิธีที่ท่านจะทำสิ่งนี้หรือไม่”

Bess: “ฉันจะพูดว่า ‘สวัสดีค่ะ ฉันชื่อ Bess’”

ครู: “จำไว้ว่าให้ยื่นมือออกไปจับมือของเขา เขายื่นมือขณะที่ท่านบอกทั้งชื่อและนามสกุลของท่าน ท่านอาจต้องการค้นหาว่า เขาเคยพบกับครูใหญ่มาก่อนหรือไม่ หากไม่เคย ท่านอาจจะต้องการแนะนำเขาให้เธอรู้จัก ในระหว่างทางจากสำนักงานลงไปยังห้องเรียนของเรา ท่านได้คิดไว้ว่าท่านจะพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องอะไรหรือไม่”

Bess: “อ้อ ฉันมีคุณลุงคนหนึ่งซึ่งทำงานกับเขา และฉันคิดว่าฉันจะพูดคุยกับ Mr. Rockwell เกี่ยวกับเขาค่ะ”

ครู: “นั่นก็คงจะดีนะ การสร้างเครือข่ายเป็นสิ่งสำคัญเสมอ ท่านอาจจะพบครูคนอื่นๆในระหว่างทาง และมันจะเป็นสิ่งที่ดีที่จะแนะนำเขาแก่ครูเหล่านั้น”

Bess: “ฉันไม่เคยคิดถึงเรื่องนั้นเลยค่ะ”

ครู: “เมื่อท่านมาถึงห้องเรียน เขาต้องการให้จัดห้องเรียนแบบใดสำหรับการบรรยายของเขาครั้งนี้ เขาจะนำประวัติของเขาสำหรับให้ท่านใช้เมื่อท่านแนะนำเขาหรือไม่ เขาจะต้องการให้ท่านพูดอะไรเกี่ยวกับเขา”

Bess: “ฉันควรจะจดบางสิ่งเหล่านี้ลงบนกระดาน”

การสนทนาดำเนินต่อไปจนกระทั่งหมดเวลา 10 นาที Mrs. Cardwell ให้ผ่านแก่ Bess และการประชุมสิ้นสุดลง Bess ทำงานได้โดดเด่นในการเป็นผู้ติดตาม Mr. Rockwell ไปยังห้อง และแนะนำเขา โดยไม่ทำเรื่องตลก หรือหัวเราะอย่างประหม่า ด้วยความคิดริเริ่มของเธอเอง เธอแนะนำบัตรขอบคุณ และขอให้ทุกคนในชั้นเรียนลงลายมือชื่อในวันถัดมา Bess ได้มีโอกาสดึงทักษะทางสังคม ซึ่งเธอไม่เคยทำมาก่อน Mrs. Cardwell ปลดปล่อยจากสถานการณ์น่าละอายที่อาจเกิดขึ้นได้ และทุกคนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี

คำศัพท์เกี่ยวกับทักษะ

ใช้วลีเหล่านี้ในชั้นเรียนตลอดปี เพื่อช่วยเสริมแรงทักษะทางสังคม

- เมื่อท่านเลือกที่จะแสดงทักษะ มันจะมีประโยชน์ต่อตัวของท่านเอง และคนอื่นๆ เสมอ
- การใช้ทักษะทางสังคมของท่าน เป็นวิธีการหนึ่งในการทำให้คนอื่นๆ รู้สึกดี (ตัวอย่าง: สำคัญ, ได้รับความสนใจ, ได้รับการยอมรับ)
- ถ้าสมมุติทุกคนตัดสินใจทำพฤติกรรมนี้ แล้วจะเกิดอะไรขึ้น
- ถ้าสมมุติไม่มีใครเคยทำพฤติกรรมนี้แล้วจะเกิดอะไรขึ้น
- มีประเพณีใดที่เราสามารถยกย่องหรือไม่ เราควรทำการเปลี่ยนแปลงหรือไม่
- ท่านต้องการให้ใครทำอะไรเพื่อท่านในสถานการณ์นี้

กิจกรรม

การเรียนรู้เพื่อกล่าวขอบคุณ

มี 3 โอกาสที่เด็กๆ ควรได้รับการสอนให้กล่าวขอบคุณ

- เมื่อมีคนให้สิ่งของแก่ท่าน
- เมื่อมีคนทำบางสิ่งบางอย่างให้แก่ท่าน
- เมื่อมีคนชมเชยท่าน

ใช้บัตรนี้เพื่อช่วยนักเรียนให้เก็บร่องรอยของการใช้ทักษะนี้ของพวกเขา

บัตรขอบคุณ

ชื่อ

ให้ทำเครื่องหมาย x บนเส้นแต่ละครั้งที่ท่านได้ยินคนกล่าว “ขอบคุณ” หรือ
ท่านกล่าวคำเหล่านี้

.....			
.....			
.....			
.....			
.....			
.....			

การกล่าวคำขอโทษ

ต่อไปนี้เป็นรายการตรวจสอบสำหรับการช่วยเหลือให้เด็กๆ ระลึกถึงโอกาสที่เหมาะสมที่จะกล่าวคำ
“ขอโทษ” นักเรียนสามารถใช้สิ่งนี้ในการแสดงบทบาทสมมติ ถึงวิธีการที่ถูกต้องและวิธีการที่ไม่ถูกต้องที่จะ
กล่าวคำ “ขอโทษ”

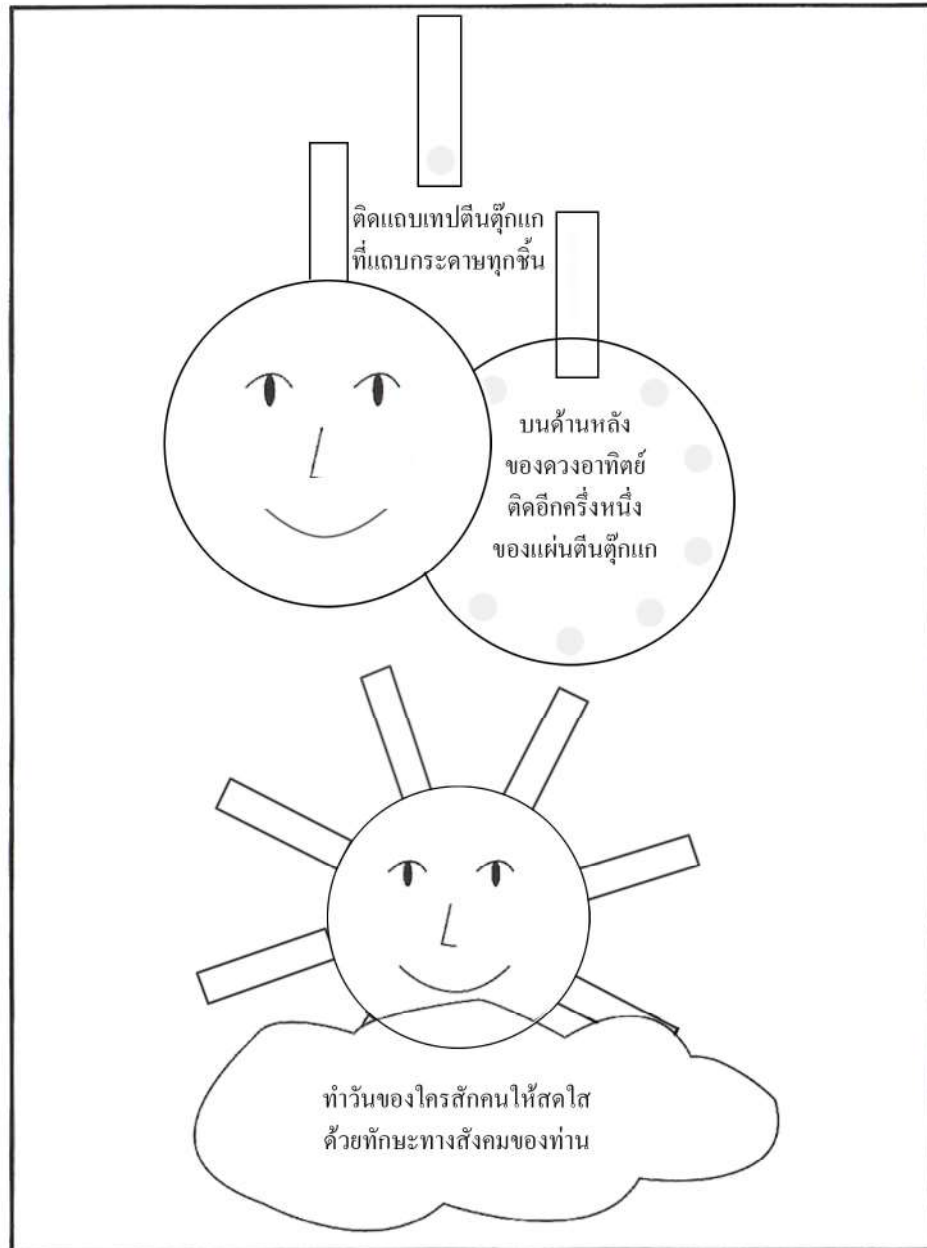
5 โอกาสที่ท่านควรกล่าวคำ “ขอโทษ”

- ☐ เมื่อท่านจำเป็นต้องขัดจังหวะ
- ☐ เมื่อท่านต้องการให้ใครคนใดคนหนึ่งขยับตัวออกให้พ้นทาง
- ☐ เมื่อท่านต้องการลุกจากโต๊ะอาหารขณะกำลังรับประทานอาหารอยู่
- ☐ เมื่อท่านเดินชนผู้อื่นโดยบังเอิญ
- ☐ เมื่อท่านทำเสียงไม่สุภาพ (ข้อสังเกต: เสียงไม่สุภาพคือเสียงที่สามารถทำให้ผู้อื่นไม่พอใจ)

แผ่นป้ายสื่อสาร

ตัดกระดาษเป็นแถบขนาด 3 นิ้ว X 1 นิ้ว จำนวน 10 ชิ้น เพื่อทำเป็นรังสีของดวงอาทิตย์ หากาววงกลม
ที่มีดินตึกแกดิดที่ด้านหลังของแถบกระดาษแต่ละแถบ ลอกแถบเป็นแผ่นเพื่อว่าเครื่องหมายจะสามารถลบออก
และนำมาใช้ใหม่ได้อีก เขียนคำแสดงทักษะทางสังคมและการปฏิบัติที่เด็กๆ กำลังจะฝึกในวันนั้น หรือในระหว่าง
สัปดาห์บนแถบกระดาษ

ออกแบบแผ่นป้ายด้วยก้อนเมฆสีน้ำเงิน และดวงอาทิตย์สีเหลืองเหมือนอย่างภาพที่แสดงข้างบนนี้
พิมพ์คำบรรยายที่ด้านล่างของแผ่นป้ายว่า : ทำวันของใครสักคนให้สดใส ใช้ทักษะทางสังคมของท่าน! หากาว
วงกลมเทปดินตึกแกดิดที่ขอบด้านนอกของดวงอาทิตย์ ทุกครั้งที่คำเกี่ยวกับทักษะทางสังคมคำหนึ่งถูกกล่าวถึงใน
บริบท หรือพฤติกรรมที่แสดงออกโดยไม่มีผู้เตือน ให้ติดแถบที่มีคำ หรือพฤติกรรมนั้นบนดวงอาทิตย์ เพื่อให้
รูปภาพสมบูรณ์ เมื่อจบวันของแต่ละวัน ให้เด็กๆ มารวมตัวกันรอบแผ่นป้าย และอภิปรายถึงความก้าวหน้าของ
พวกเขา

วาดภาพทักษะทางสังคม

ขอให้เด็กๆ วาดภาพทักษะทางสังคมที่พวกเขาคิดว่าสำคัญในการจดจำ เมื่อพวกเขาทำเสร็จ แขนงภาพบนแผ่นป้ายประกาศ หรือติดไว้รอบห้อง เชิญนักเรียนจากห้องอื่นๆ มาชมแผ่นป้าย และฟังนักเรียนของท่านอธิบายรูปภาพของเขา

การกล่าวคำทักทายและการอำลา

สอนเด็กๆ ถึงคำที่ใช้กล่าวทักทายและอำลาในประเทศอื่นๆ ฝึกการกล่าวคำทักทายต่างๆ แต่ละวันในสัปดาห์

<u>ภาษา</u>	<u>คำทักทาย</u>	<u>คำอำลา</u>
สเปน	Hola	Adios
รัสเซีย	Priviyet	Dobre Vetcher
อิตาลี	Buon giorno	Arrividerci
ฝรั่งเศส	Bonjour	Aurevoir
ญี่ปุ่น	O Ha Ya O	O Ya Su Mi
เกาหลี	O Yun Ha Say Yo	On Yo Ge Say Yo

มารยาทบนโต๊ะอาหาร

สอนกฎเกณฑ์บางประการของมารยาทบนโต๊ะอาหารให้แก่เด็กๆ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของทักษะทางสังคม

- อย่าเอื้อมมือข้ามฟากโต๊ะเพื่อหยิบสิ่งของ ให้พูดว่า “ กรุณาช่วยส่ง.....”
- พูดคุยเบาๆกับคนที่นั่งข้างๆท่าน ผลัดกันพูดทีละคน
- คลี่ผ้ากันเปื้อนของท่านออก และวางมันบนตักของท่าน
- กล่าวคำว่า “ขอโทษ” เมื่อท่านต้องลุกจากโต๊ะ
- ทันทีกที่ท่านแตะอาหารขึ้นโต๊ะ ให้ตักขึ้นมาและใส่ในจานของท่าน
- เมื่อท่านรับประทานอาหารเสร็จแล้ว พับผ้ากันเปื้อนของท่าน และวางมันบนโต๊ะ
- เคี้ยวอาหารโดยปากปิด และไม่พูดโดยที่มีอาหารอยู่ในปาก
- อย่าทะเลาะกันที่โต๊ะอาหาร
- ล้างมือของท่านก่อนรับประทานอาหาร
- อย่าวางข้อศอกของท่านบนโต๊ะอาหาร

การทักทายผู้อื่น

หาโอกาสสำหรับเด็กๆ เพื่อฝึกฝนทักษะทางสังคมที่พวกเขากำลังเรียนรู้ อภิปรายขั้นตอนที่ตามมา ขอให้นักเรียนรายงานเรื่องผู้คนที่พวกเขาได้พบ และขั้นตอนในรูปแบบนี้ที่พวกเขารู้สึกสบายใจในการใช้

- ยืนด้านหน้าคนที่ถูกทักทาย (หลีกเลี่ยงการตะโกน หรือการยืนด้านข้าง ซึ่งทำให้ยากในการมองเห็นซึ่งกันและกัน)
- ยื่นมือขวาออกไป
- จับมือของอีกคนหนึ่ง และเขย่าขึ้นและลงเบาๆ
- พูดกับบุคคลนั้นว่า “ฉันชื่อ.....” (ใช้ชื่อต้นและนามสกุลของท่าน หากท่านพบกับใครก็ตามเป็นครั้งแรก)
- ฟังเมื่อบุคคลนั้นบอกชื่อของเขาหรือเธอแก่ท่าน
- ใช้ชื่อของบุคคลนั้น หากท่านต้องการถามคำถาม หรือมีเวลาไปเยี่ยมเยียน
- เมื่อท่านพร้อมจะอำลาซึ่งกันและกัน ให้กล่าวว่า “ฉันรู้สึกดีใจที่ได้พบท่าน” หรือ “ฉันหวังว่าเราจะพบกันอีก”

3 Cs ของทักษะทางสังคม

เมื่อเด็กๆ เข้าใจถ่องแท้ถึงทักษะทางสังคม พวกเขาสามารถได้รับการช่วยเหลือให้ตัดสินใจด้วยตนเอง เมื่อต้องใช้ทักษะทางสังคมขึ้นมา และการกระทำนั้นควรเป็นเช่นใด สอนนักเรียนในเกรด 5 และเหนือขึ้นไปให้ใช้ 3 Cs Custom = ประเพณี; Courtesy= ความสุภาพ และ Common Sense =สามัญสำนึก เพื่อช่วยตัดสินใจว่าการกระทำแบบใดจึงจะเหมาะสม

- ประเพณี (Custom) (กล่าวถึงอดีต) มีประเพณีหรือวัฒนธรรมที่ผู้อื่น ได้ทำมาก่อนหรือไม่ ฉันสามารถยกย่องวัฒนธรรมนั้นไหม ฉันควรจะเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขมันหรือไม่
- ความสุภาพ (Courtesy) (กล่าวถึงปัจจุบัน) ถ้าฉันอยู่ในสถานการณ์นี้ ฉันต้องการให้ใครสักคนทำอะไรให้ฉัน
- สามัญสำนึก (Common Sense) (กล่าวถึงอนาคต) จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าไม่เคยมีใครแสดงพฤติกรรมนี้ จะเกิดอะไรขึ้นหากทุกคนทำพฤติกรรมนี้
- ท้ายที่สุดนักเรียนสามารถถามคำถามนี้ :
- พระเยซูเจ้าจะทรงทำอย่างไรในสถานการณ์นี้

การแสดงบทบาทสมมติ

เด็กๆ มีปัญหาบ่อยๆ เกี่ยวกับวิธีการที่พวกเขาควรกระทำ หรือตอบสนองในสถานการณ์ทางสังคมเพื่อช่วยในความสนใจนี้ เด็กๆควรแสดงบทบาทสมมุติสถานการณ์ต่างๆ ตัวอย่างเช่น:

- การไปบ้านของใครคนหนึ่งเป็นครั้งแรก
- การไปโบสถ์
- การเดินทางไปกับเพื่อนบ้าน
- การไปร่วมงานศพ
- การไปเยี่ยมญาติผู้ใหญ่
- การไปร่วมงานสังคมโดยไม่มีสมาชิกในครอบครัวไปด้วย
- การให้และการรับคำชมเชย
- วิธีการตอบสนองเมื่อได้รับการให้เกียรติ หรือรางวัล
- การใช้ โปรดตอบกลับ (RSVP)

มารยาทในการใช้โทรศัพท์

อภิปรายรายการมารยาทในการใช้โทรศัพท์ ซึ่งหลายๆ ครอบครัวใช้พูดคุยเกี่ยวกับแต่ละรายการ และทำการดัดแปลงจนกระทั่งท่านได้พัฒนารายการตรวจสอบก่อนการสอนของท่าน

- การสนทนาทางโทรศัพท์ ยกเว้นกรณีฉุกเฉิน (สถานการณ์ความเป็น/ความตาย) จะใช้เวลาไม่เกินคนละ 10 นาที สำหรับสมาชิกทุกคนในครอบครัว
- เมื่อรับโทรศัพท์ กล่าวคำทักทาย และชื่อของท่าน เพื่อบอกให้ผู้โทรมาทราบว่าเขา /เธอได้ติดต่อคนที่ต้องการพูดด้วยอย่างถูกต้อง
- เมื่อเรียกใครคนใดคนหนึ่งให้รับโทรศัพท์ ให้รอจนกว่าท่านเห็นหน้าของคนๆ นั้น ก่อนที่จะบอกเขา/เธอว่าโทรศัพท์ที่เข้ามานั้นเป็นของเขา หลีกเลี่ยงการตะโกนเรียกคนที่เป็นที่ต้องการ

- วางกระดานสำหรับเขียนข้อความ และปากกาหรือดินสอไว้ข้างๆโทรศัพท์ตลอดเวลา เพื่อจะได้สามารถจดบันทึกข้อความได้
- ถามผู้โทรมาว่าซื้อสื่อก่ออย่างไร ที่อยู่ ฯลฯ อ่านทวนข้อมูลกลับเพื่อรับการยืนยันว่ามันถูกต้อง
- เมื่อมีใครคนใดกำลังใช้โทรศัพท์อยู่ หลีกเลี่ยงการทำเสียงดัง หรือการรบกวน

ทักษะทางสังคมทางโทรศัพท์

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพื่อสำรวจรายการแสดงทางโทรศัพท์ที่ใช้เวลาครึ่งชั่วโมง ซึ่งนักเรียนชมบ่อยที่สุด 2 หรือ 3 รายการ เลือก 1 รายการแสดงและบันทึกเทปวิดีโอไว้ กำหนดเวลาเมื่อนักเรียนสามารถดูการแสดงนั้น ตัดสินใจก่อนการแสดงเริ่มต้นว่าใครจะสังเกตเห็นสิ่งต่างๆ ดังนี้:

1. คนที่อยู่ในการแสดงมีความสุภาพต่อกันมากเท่าใด พวกเขาทักทายกันไหม พวกเขาพูดโดยใช้คำว่า “กรุณา” และ “ขอบคุณ”หรือไม่
2. นิสัยการรับประทานอาหารและมารยาทที่ได้ะอาหารของพวกเขาเป็นอย่างไร
3. อะไรคือการแสดงออกทางสีหน้าโดยไม่มีคำพูด การแสดงออกทางกาย และการสบสายตา ที่ถูกแสดง หรือไม่ถูกแสดงโดยสมาชิกของรายการแสดง
4. การใช้อารมณ์เป็นอย่างไร มันทำให้คนอื่นซึมเศร้า หรือยกย่องพวกเขา และทำให้เขารู้สึกดี
5. ทักษะติดต่อบุคคลที่มาจากต่างวัฒนธรรมและประเพณีเป็นอย่างไร

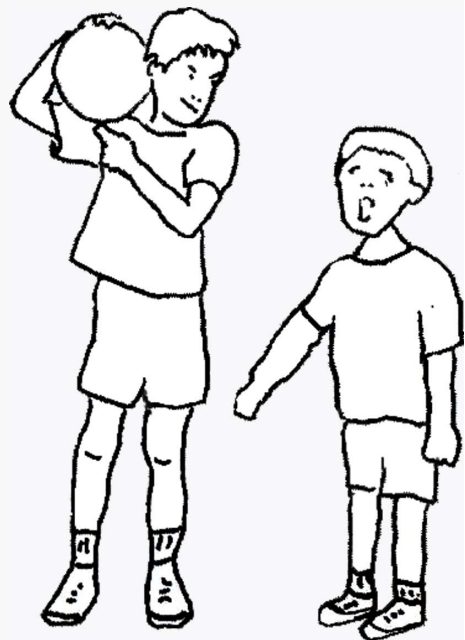
ในช่วงท้ายของการชม อภิปรายสิ่งที่ได้สังเกต เขียนจดหมายถึงหนังสือพิมพ์ในท้องถิ่นของท่าน แบ่งปันข้อสังเกตของท่าน กับบรรณาธิการฝ่ายบันเทิง กระตุ้นให้นักเรียนทำการทดลองคล้ายกันนี้ที่บ้านกับครอบครัวของเขา

การระราน: พฤติกรรมทางสังคมด้านลบ

การระรานสามารถพบได้ใน 2 รูปแบบ ของพฤติกรรม

- พฤติกรรมโดยตรง คือ การขู่เข็ญ การพูดเลียดลี้ การข่มขู่ การชกต่อย และการลักขโมย ซึ่งเริ่มจากคนหนึ่งต่ออีกคนหนึ่ง
- พฤติกรรมทางอ้อม คือ การปล่อยข่าวลือซึ่งเป็นต้นเหตุ ทำให้คนอื่นรู้สึกถูกแกล้งออกไปหรือโดดเดี่ยว

การพิจารณาว่าเป็นการระราน พฤติกรรมต้องเกิดซ้ำๆหลายครั้ง เหลือต้องรู้สึกว่ามันเป็นการข่มขู่ ไม่หยุดยั้ง หรือ/และการใช้การโจมตีทางร่างกาย ข่มเหง เป็นรูปแบบของการระรานที่ง่ายที่สุดในการควบคุม การข่มเหงด้วยคำพูด หยุดยั้งได้ยากกว่า การระรานบ่อยครั้งมักจะเป็นคนที่คิดว่าการลงโทษทางกาย หรือการชกต่อยคนอื่นเป็นวิธีการจัดการกับปัญหา พวกเขา มักจะแสดงการทำลายต่ออำนาจหรือทำผิดระเบียบ การระรานในปีการศึกษาสามารถนำไปสู่ปัญหาทางกฎหมาย หรืออาชญากรรมแบบผู้ใหญ่ เหลือของการระรานไม่ค่อยจะปกป้องตนเองเมื่อเผชิญหน้า พวกเขาต้องการเพื่อนซึ่งจะเป็นมิตรกับพวกเขา และช่วยทำให้พวกเขารู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

การทำงานร่วมกัน

เขาจึงส่งสัญญาณเรียกเพื่อนในเรืออีกลำหนึ่งให้มาช่วย (ลูกา 5:7)

การไตร่ตรอง : ฉันได้ช่วยนักเรียนของฉันให้สร้างชุมชนที่แสดงว่า
พวกเรารวมกันเป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสต์ได้อย่างไร

เมื่อเราทำงานร่วมกัน เรา

1. สำเร็จงานที่ต้องทำให้เสร็จ
2. สามารถบอกเป้าหมายได้
3. ระดมความคิดเห็นเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
4. เห็นด้วยกับยุทธศาสตร์และมอบหมายงาน
5. ทำงานส่วนของฉันเสร็จตรงเวลา
6. พูดเกี่ยวกับวิธีการที่กลุ่มของเราทำงานได้สำเร็จ
7. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ซึ่งช่วยเหลือ หรือ
ขัดขวางการทำงานร่วมกัน

บุคคลผู้ร่วมมือกัน

- มุ่งเน้นเป้าหมายของกลุ่ม
- ทำงานในส่วนของเขา / เธอ อย่างเท่าเทียม
- เสนอที่จะช่วยหากมีคนต้องการ
- ไม่ทำงานขัดแย้งกับกลุ่ม
- ไม่ปล่อยให้คนอื่นทำงานทั้งหมด
- ไม่คิดถึงเฉพาะความต้องการของเขา / เธอเองเท่านั้น

การไตร่ตรองนำทาง

ในขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา เตรียมตัวเพื่อฟังบทอ่านจากพระวรสาร หลับตาของท่านลง หายใจลึกๆ และรู้สึกว่าร่างกายของท่านผ่อนคลาย รู้สึกถึงเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย สังเกตว่าแขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนักๆ การหายใจของท่านช้าลง

นึกภาพทะเลสาบสีน้ำเงินที่สงบสวยงามในใจ ท่านและเพื่อนของท่านมีแห เบ็ด และเหยื่อ ท่านกำลังมองหาจุดที่ดีเพื่อหาปลา ท่านเตรียมเรือและเลือกทำเลที่ดูว่าดีเลิศอย่างรอบคอบ ผู้นำกลุ่มของท่านคือ เด็กผู้ชายที่ชื่อว่าซีโมน ท่านออกเรือ และหาปลาทั้งคืน

มันใกล้จะเช้าแล้วเมื่อท่านกลับเข้าฝั่ง ท่านโชคไม่ดีในการจับปลา ท่านรู้สึกเหนื่อย หดแรงแรง และหิวมาก ซีโมนเป็นคนท้อแท้ เมื่อท่านมาถึงที่พักบนชายฝั่ง ท่านเห็นชายคนหนึ่งกำลังพูดคุยกับกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง เขาเห็นท่าน และเมื่อท่านสบสายตากับเขา ท่านจำเขาได้ เขาพูดกับท่าน “จงกลับไปที่นี่น้ำลึก และหย่อนอวนของท่านลงเพื่อจับปลา” ซีโมนกล่าวกับนายของเขา “พวกเราทำงานอย่างหนักมาทั้งคืน และจับปลาไม่ได้เลย แต่เมื่อท่านบอกพวกเราให้ไป เราจะหย่อนอวนของเราอีกครั้งหนึ่ง”

เมื่อเรากลับขึ้นเรือและหย่อนอวนลงไปในน้ำ พวกเรารู้สึกประหลาดใจ ปลาจำนวนมากติดอวนของเรา มีปลาจำนวนมากจนกระทั่งอวนของเราจะฉีกขาด ความพยายามที่จะนำปลาที่จับได้ขึ้นเรื่อนั้นมันเกินกำลัง พวกเราส่งสัญญาณไปยังเรือลำอื่น ให้เข้ามาช่วยพวกเรา พวกเขาริบนันเรือของพวกเขาเพื่อช่วยเรารวบรวมปลาทั้งหมดขึ้นมา

นึกภาพเหตุการณ์ในใจของท่าน และเก็บภาพนั้นไว้ในใจขณะที่ท่านค่อยๆ ลืมตาขึ้น บัดนี้ให้ท่านหยิบสมุดบันทึกการไตร่ตรองของท่านขึ้นมา และวาดภาพสิ่งที่ท่านได้เห็นหรือได้ยินในระหว่างการไตร่ตรองนี้

เมื่อเด็กๆ ส่วนใหญ่วาดภาพของพวกเขาเสร็จแล้ว ขอให้พวกเขาดูรูปภาพของเขา และบรรยายสิ่งที่เขาได้เห็นหรือได้ยิน

ร่วมในการอภิปราย

- ผู้คนในเรื่องนี้ร่วมมือกันอย่างไร
- ท่านคิดว่าคนที่อยู่บนฝั่งเป็นใคร ทำไมท่านจึงคิดเช่นนั้น
- เตือนเด็กๆ ว่า พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาอัครสาวกว่า พระองค์จะทำให้พวกเขาเป็น “ชาวประมงจับมนุษย์” บรรดาอัครสาวกจะต้องทำอะไร เพื่อร่วมมือกับพระเยซูเจ้า
- เราสามารถเรียนรู้ในการร่วมมือกับคนอื่น เหมือนที่บรรดาอัครสาวกร่วมมือกับพระเยซูเจ้าได้อย่างไร

ขั้นตอนการปฏิบัติ

ทุกครั้งที่มิไครรอร้องท่านให้ร่วมมือในทุกวันนี้ จงคิดถึงซีโมนและเพื่อนๆ ของเขา ท่านจะเลือกการฝึกปฏิบัติทักษะนี้เช่นเดียวกับที่พวกเขาทำหรือไม่

เคล็ดลับสำหรับการฝึกทักษะนี้

การร่วมมือกัน หมายถึงการทำงานหรือการปฏิบัติร่วมกับคนอื่น เพื่อความดีของทุกคน ในวัฒนธรรมชาวอเมริกันพื้นเมือง ประชาชนจำนวนมากใช้ไม้ตีกลอง ถ้าแต่ละคนไม่เล่นจังหวะที่กำหนด ดนตรีที่ตั้งใจให้เกิดก็ไม่สามารถจะได้ยิน

การร่วมมือเป็นทักษะความมีวินัยในตนเองที่สร้างสรรค์ หมายความว่าฉันจะยากสำหรับเด็กๆ ในชั้นอนุบาลถึงเกรด 6 ที่จะแสดงออกด้วยตนเองโดยไม่มีการนำ เมื่อเราร่วมมือกัน เราขอเพื่อให้ทุกคนทำงานส่วนของตนเองเสร็จเรียบร้อย เราคิด: ฉันสามารถช่วยใครคนอื่นได้บ้างหรือไม่ งานส่วนของฉันมันดีที่สุดในที่มันจะเป็นได้หรือไม่ ฉันสามารถทำให้มันดีขึ้นได้หรือไม่

พื้นฐานของทักษะนี้เริ่มขึ้นเมื่อเด็กๆ เรียนรู้ที่จะแบ่งปันกัน การแบ่งปันคือการทำงานเคียงข้างกัน ทำงานเดียวกันหรือคล้ายกัน การร่วมมือหมายถึง การทำงานเคียงข้างกัน(หรือแยกกัน) การทำงานที่แตกต่างกันเพื่อให้ทำให้โครงการซึ่งต้องการกิจกรรมรายบุคคลของทุกคนสำเร็จ

เด็กๆ สามารถได้รับการสอนให้ทำงานเป็นทีมๆ ละ 4-5 คนในกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ขอให้เด็กๆ เลือกว่าพวกเขายากทำงานด้วยกับคนกี่คนในระหว่างการทำกิจกรรมการร่วมมือกันบางอย่าง

อภิปรายร่วมกับเด็กนักเรียนของท่านว่าต้องทำอะไรในการร่วมมือกัน

1. แต่ละคนต้องตัดสินใจที่จะทำดีที่สุด
2. ทุกคนมีความสำคัญในการทำให้งานเสร็จ
3. เราสามารถเสนอที่จะช่วยเหลือได้ หากมีคนต้องการความช่วยเหลือ
4. เราสามารถขอความช่วยเหลือเมื่อเราต้องการมัน

คำศัพท์ทักษะ

ใช้วลีเหล่านี้ในชั้นเรียนตลอดปี เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกัน

- เมื่อเราร่วมมือกัน ทุกคนต้องทำงานส่วนที่เป็นของตนเอง เพื่อให้งานนั้นสำเร็จ
- ท่านพร้อมจะร่วมมือ แม้ว่าผลสุดท้ายมันแตกต่างจากที่ท่านต้องการให้มันเป็นหรือไม่
- จำไว้ว่าท่านทำงานเป็นทีม เพื่อนร่วมทีมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- คนอื่นสามารถช่วยท่านได้หรือไม่
- ท่านสามารถช่วยคนอื่นได้หรือไม่
- ขอให้เรามาระดมความคิดเห็นกัน
- ฉันสามารถช่วยท่านให้เริ่มต้นได้อย่างไร

วิธีการที่ได้ผล

Bo เป็นนักเรียนในเกรด 6 เขาอยู่ในโรงเรียนที่มีการสอนทักษะความมีวินัย 15 ประการมาเป็นเวลา 4 ปีแล้ว นักเรียนทั้งหมดกำลังเรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะและกำลังฝึกทักษะที่พวกเขาจำเป็นต้องมีเพื่อเติบโตมากขึ้น

ในวันนั้นๆ เด็กๆถูกขอให้เอ่ยชื่อทักษะที่พวกเขามีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ 1 ทักษะ และทักษะที่ทำหายสำหรับพวกเขา 1 ทักษะ Bo บอกกับเพื่อนนักเรียนในชั้นของเขาถึงการถามคำถามว่าเป็นทักษะที่ง่ายสำหรับเขาอย่างไร แต่การร่วมมือเป็นสิ่งที่ยาก “ฉันไม่ได้ร่วมมือที่บ้าน และฉันไม่ได้ร่วมมือที่โรงเรียน” เขากล่าวเพื่อนร่วมชั้นเรียนของเขาหัวเราะเบาๆ เพราะพวกเขารู้ว่า Bo พูดความจริง

ครูชอบใจเขาสำหรับการแบ่งปันข้อมูลนั้น แล้วกล่าวเสริมว่า “การร่วมมือเป็นทักษะที่ยากสำหรับบางคนในการได้มาโดยปราศจากความช่วยเหลือ ฉันไม่รู้ว่ามีเมื่อใด ที่ท่านจะตัดสินใจฝึกทักษะนี้ ฉันหวังว่ามันจะเป็นช่วงเวลาในอนาคตอันใกล้นี้ เพราะว่า ท่านจะต้องการทักษะนั้น ในชีวิตที่เหลืออยู่ของท่าน” Bo ฟังและยอมรับคำวิจารณ์นั้น

ช่วงเวลานั้นๆ ต่อมาเด็กๆในชั้นเรียนก็ได้รับมอบหมายงาน และครูก็สังเกตเห็นว่า Bo เป็นคนแรกที่ทำเสร็จ “ท่านจะช่วยเก็บกระดาษคำตอบเมื่อเพื่อนๆของท่านทำรายงานนี้เสร็จได้ไหม” ครูถาม Bo “ได้ครับครู” เขาตอบ และเดินเจียบๆไปรอบห้องเก็บรวบรวมรายงานที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว

เมื่อครูเงยหน้าขึ้น เธอสังเกตเห็นว่า Bo ยังไม่กลับไปยังที่นั่งของเขา แม้ว่าเพื่อนของเขาทุกคนทำงานของตนเสร็จเรียบร้อยแล้ว เธอมองไปรอบห้องและเห็น Bo อยู่ข้างโต๊ะ กำลังแยกกระดาษคำตอบ ดังนั้น กระดาษทุกแผ่นหันหัวขึ้นอยู่ด้านบน เมื่อกระดาษทั้งกองเสร็จเรียบร้อยแล้ว Bo ส่งกระดาษที่เรียงเรียบร้อยแล้วนั้นให้ครู “โอ Bo” ครูพูดด้วยความรู้สึกมากมาย “เมื่อประมาณยี่สิบนาทีที่ผ่านมา ท่านบอกกับพวกเราว่า การร่วมมือเป็นทักษะที่ยากในการทำสำหรับท่าน แต่ตอนนี้โดยการกระทำของท่าน ท่านแสดงให้เห็นว่าทักษะนั้นมีลักษณะอย่างไร”

เพื่อนร่วมชั้นของ Bo หลายคนได้ยินคำวิจารณ์นั้น และเริ่มปรบมือ “Bo เพิ่งจะฝึกความร่วมมือ” เพื่อนคนหนึ่งในกลุ่มพูด และจากคำพูดนั้น นักเรียนทั้งชั้นปรบมือให้ Bo หนึ่งรอบ Bo เรียนรู้บทเรียนที่สำคัญมากในวันนั้น : คนบางคนอาจจะเก่งในทักษะบางอย่าง และไม่เก่งในทักษะบางอย่าง เมื่อท่านต้องการเก่งมากขึ้น เราเพียงต้องฝึกฝนเท่านั้น

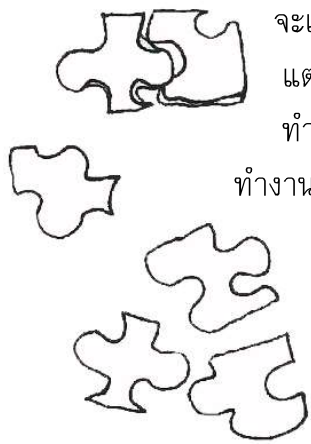
กิจกรรม

แสดงตัวอย่างความร่วมมือ

ขอให้เด็กๆเขียนเกี่ยวกับ หรือแสดงตัวอย่างเวลาที่เขาเข้าไปมีส่วนร่วม หรือเกี่ยวข้องกับทักษะความร่วมมือ รูปภาพหรือเรื่องราวควรมีองค์ประกอบเหล่านี้ :

- คนมากกว่าหนึ่งคนกำลังทำงานนี้
- คนแต่ละคนได้รับมอบหมายงานแตกต่างกัน
- งานไม่สามารถสำเร็จได้ นอกเสียจากว่าแต่ละคนทำงานในส่วนของตนเอง

ร่วมมือกันเพื่อต่อจิ๊กซอให้เสร็จ

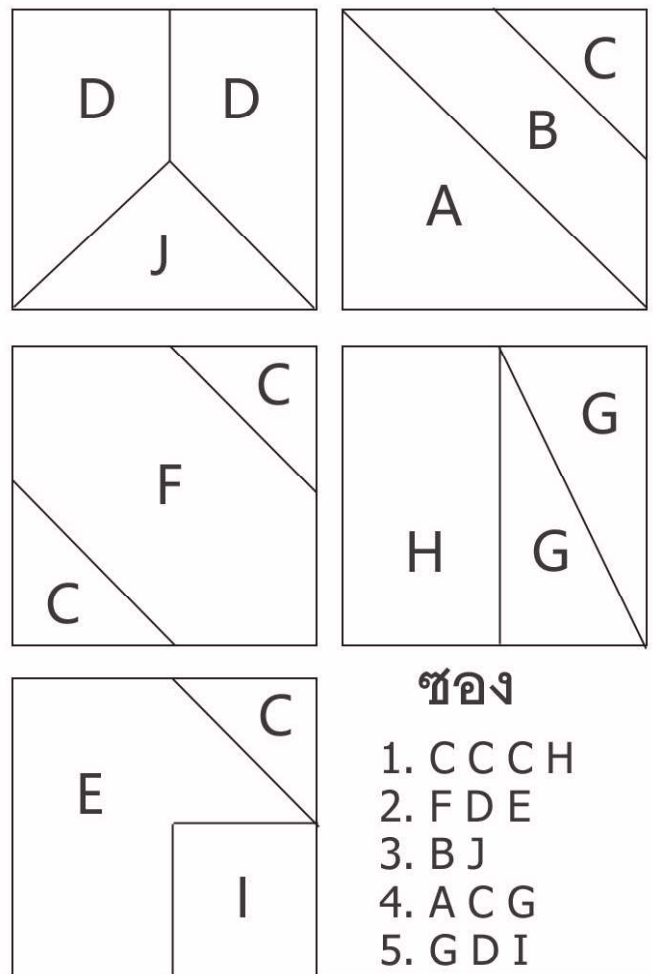
แบ่งคนออกเป็นกลุ่มๆละ 4-5 คน หาภาพปริศนาจิ๊กซอที่มี 75-100 ชิ้นให้แต่ละกลุ่ม ก่อนที่จะแนะนำการฝึกนี้ ให้ใส่ชิ้นส่วนปริศนาที่มีจำนวนเท่ากันนี้ในถุงพลาสติก เพื่อว่าสมาชิกแต่ละคนของกลุ่ม จะได้ชิ้นส่วนคนละประมาณ 15-20 ชิ้น ขอให้แต่ละกลุ่มบันทึกคำทำนายว่าพวกเขาจะใช้เวลานานเท่าใด ในการเรียงภาพปริศนา แล้วให้เวลาเขาในการทำงาน เมื่อทำเสร็จแล้วให้สรุปโดยการใช้คำถามต่อไปนี้ :

- ท่านเข้าใจแค่เพียงคำทำนายของท่านมากเท่าใด
- อะไรคือสิ่งท้าทายบางอย่างในการร่วมมือทำงานปริศนาให้สำเร็จ
- ท่านจะจัดอันดับการร่วมมือของกลุ่มในการทำงานอย่างไร ท่านจะประเมินระดับความร่วมมือของท่านเองในงานนี้อย่างไร ใช้เกณฑ์ระดับ 1-5 โดยที่ 5 เป็นตัวชี้วัดที่สูงสุดของการร่วมมือ

ไขปริศนา

เพื่อสร้างแบบฝึกหัดการเรียนรู้ความร่วมมือนี้

1. ตัดกระดาษโปสเตอร์สี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 6 นิ้ว จำนวน 5 ชิ้น แล้วตัดสี่เหลี่ยมจัตุรัสตามที่แสดงในแผนภาพ ใส่ตัวอักษรบนชิ้นส่วนตามที่แสดงไว้
2. ใส่ชิ้นส่วนในช่องต่างกัน 5 ช่อง ทำเครื่องหมาย ตามที่แสดงในแผนภาพ
3. สร้างทีมของผู้เล่น ทีมละ 5 คน
4. ให้ช่องทุกคนๆละ 1 ช่อง
5. ชี้แจงกลุ่มว่า วัสดุของแบบฝึกหัดนี้ เป็นของแต่ละคนในกลุ่มเพื่อสร้างรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาด 6 นิ้ว จากรูปร่างนั้น ไม่มีช่องใดที่มีรูปร่างที่ถูกต้องที่จะทำให้งานนี้สำเร็จ ท่านต้องร่วมมือกันทำให้งานนี้สำเร็จ
6. สำหรับช่วงเวลา 5 นาทีแรก ผู้เข้าร่วม
 - อาจจะไม่พูดคุยกัน
 - อาจจะไม่มองที่ชิ้นอื่นๆ แต่ไม่หยิบสักรชิ้น
 - อาจจะไม่ลองชิ้นหนึ่งไปให้คนอื่น หรือลองไปตรงกลางโต๊ะแต่อาจจะไม่เหมาะสำหรับเข้าที่ช่อง
 - ใครคนใดคนหนึ่ง

7. สำหรับห้านาทีถัดไป ผู้เข้าร่วมสามารถพูดคุยสื่อสารกัน และฝึกการร่วมมือกัน
8. เมื่อหมดเวลา ให้อภิปรายประสบการณ์โดยใช้คำถาม 3 ข้อ ดังนี้:
 - ความคิดเห็น และความรู้สึกส่วนตัวของท่าน ขณะที่ท่านฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน คืออะไร
 - สิ่ง чтоช่วยให้งานของท่านทำงานได้สำเร็จ คืออะไร
 - โอกาสอื่นใดอีกบ้างที่ท่านต้องฝึกการทำงานร่วมกัน

วาระความร่วมมือ

ใช้ขั้นตอนของการร่วมมือ ขอให้สมาชิกของชั้นเรียนตั้งเป้าหมายส่วนตัวเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ เพื่อฝึกฝนทักษะ ขอให้พวกเขาดำเนินการบันทึกเหตุการณ์ส่วนตัวซึ่งพวกเขาบันทึก 2 ครั้งในระหว่างสัปดาห์ เมื่อพวกเขาเลือกที่จะร่วมมือ ทำสำเนาคำถามต่อไป นี้ เพื่อทุกคนจะได้มีสำเนาไว้ใช้เพื่ออ้างอิง

การฝึกความร่วมมือ

- ฉันสังเกตเห็น, หรือบางคนที่ยังอยู่ด้วยสังเกตเห็น, ว่างานที่จำเป็นต้องทำ และมันอาจจะต้องใช้คนมากกว่าหนึ่งคนในการทำ ท่านสังเกตเห็นอะไร
- บรรยายการตัดสินใจว่าจำเป็นต้องทำให้สำเร็จ เป้าหมายคืออะไร
- จดรายการการกระทำ หรืองานที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย
- มันต้องใช้เวลามากเท่าใด
- ในระดับ 1-5 (5 คือระดับดีที่สุด) ท่านจะให้งานที่ทำเสร็จเรียบร้อยในระดับใด เพราะเหตุใด
- ท่านมีคำแนะนำอะไรที่จะทำให้การร่วมมือที่น่าตื่นเต้นมีความสำเร็จมากขึ้น

งานที่เหมาะสมกับอายุของท่าน

การร่วมมือในครอบครัว หมายถึง เด็กๆรับผิดชอบในการทำงานจำนวนพอเหมาะตามอายุของเขา เมื่อขอให้เขียนงาน 14 อย่าง ที่พวกเขาอาจจะรับผิดชอบในบ้านของเขา กลุ่มของนักเรียนเกรด 8 ทำรายการนี้

1. นำขยะไปทิ้ง
2. ช่วยจัดจานและเก็บโต๊ะ
3. ดูแลสัตว์หรือสัตว์เลี้ยง
4. ทำความสะอาดห้องนอนของฉัน
5. ปิดฝุนและดูฝุน
6. ทำการบ้าน และนำไปให้พ่อแม่ดู
7. ดูแลสนามหญ้า รวมทั้งตัดหญ้า ตัดแต่งต้นไม้หรือพุ่มไม้
8. เคารพสมาชิกในครอบครัว โดยการเคารพความเป็นส่วนตัวของคนอื่น และไม่ใช้คำพูดหยาบคาย
9. ช่วยซักผ้า
10. ตื่นนอนเองตอนเช้า
11. เก็บรองเท้าและเสื้อผ้า ถามทุกวันว่าฉันสามารถช่วยงานบ้านอะไรได้บ้าง

12. ไม่ได้แย้งหลังจากได้รับฟังเหตุผลที่เหมาะสม
13. กล่าวคำว่า “ฉันรักคุณ” ทุกวัน
14. ทหารายการแสดงทางโทรทัศน์ที่ดีๆ ให้ครอบครัวได้ดู

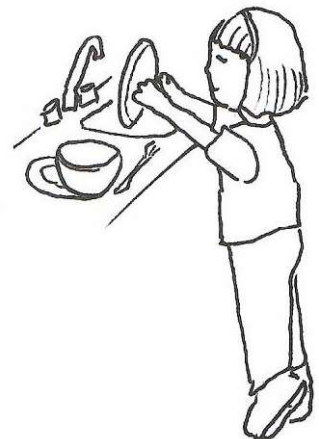
ขอให้นักเรียนของท่าน เขียนรายการกิจกรรมที่พวกเขาแต่ละคนถูกคาดหวังให้ทำในครอบครัวของเขา

การระดมสมอง

เมื่อคนทำงานด้วยความร่วมมือกัน เทคนิคที่รู้จักกันว่า การระดมสมองมักจะถูกนำมาใช้บ่อยๆ เพื่อว่าทุกคนรู้สึกว่าคุณเขาได้มีส่วนร่วมในการอภิปราย เพื่อเป็นการฝึกทักษะนี้ ให้เลือกหัวข้อเรื่องมา หนึ่งเรื่องเพื่อการอภิปราย แนะนำขั้นตอนการระดมสมองต่อไปนี้แก่นักเรียนของท่าน ใช้สิ่งเหล่านี้ ในการไปถึงข้อสรุป หรือคำตอบสำหรับหัวข้อที่กำลังอภิปรายอยู่

กฎของการระดมสมอง

1. ทุกความคิดเห็นสำคัญ และจะถูกบันทึก (เขียนรายการความคิดเห็นบนกระดานดำหรือกระดาษภาพพลิก ขอให้เด็กๆ เขียนรายการของตนเองในสมุดบันทึกของเขา)
2. ทุกคนสามารถมีเวลาเท่ากันในการอธิบายความคิดเห็นของเขา
3. ความคิดเห็นจะถูกประเมินตามกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน ความสมเหตุสมผล เวลา ค่าใช้จ่าย และสิ่งที่จะถูกสอน หรือเรียนรู้
4. กลุ่มจะจบลงที่ความคิดเห็นซึ่งคนส่วนใหญ่เลือก
5. ความคิดเห็นที่ดีที่สุดจะเป็นความเห็นที่รวมมุมมองมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

ใช้วรรณกรรมเด็ก

เสริมความเข้าใจของเด็กๆ ถึงความร่วมมือว่ามีลักษณะอย่างไรในการปฏิบัติ ด้วยการอ่านออกเสียงหนังสือหนึ่งหรือหลายเล่ม ดังต่อไปนี้

Angel Child, Dragon Child, Michele Surat. Ut ไม่ชอบโรงเรียนอเมริกันใหม่ของเธอ เด็กคนอื่นๆ หัวเราะเยาะเธอ เธอคิดถึงแม่ของเธอซึ่งยังคงอยู่ในเวียดนาม เด็กผู้ชายที่ Ut ไม่ชอบ คิดหาวิธีการมาอยู่รวมตัวกันใหม่ได้ และ Ut ได้พบทักษะการร่วมมือกัน

Ox Cart Man, Donald Hall เรื่องราวนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความมุ่งมั่นของการร่วมมือกัน ซึ่งมีอยู่ในครอบครัวเคร่งศาสนา(Quaker)จำนวนมาก สมาชิกแต่ละคนของครอบครัวมีความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญต่อการดำรงอยู่ของครอบครัว รางวัลเหรียญคัลลิดคอต ** (Caldecott Medal) 1980)

(**รางวัลวรรณกรรมที่มอบให้แก่ผู้วาดภาพประกอบหนังสือภาพสำหรับเด็ก : ผู้แปล)

Drummer Hoff, Barbara Emberley ผู้ได้รับรางวัลเหรียญคัลดีคอต (Caldecott Medal) 1968 หนังสือเล่มนี้แสดงให้เห็นถึงว่าต้องใช้คนมากเท่าใดในการทำงาน 1 ชิ้นให้สำเร็จเรียบร้อย

It Takes a Village, Jane Cowen-Fletcher ประชาชนทั้งหมดจากหมู่บ้านอัฟริกัน มีส่วนร่วมในการดูแล Kokou ที่ตลาด Yemi มีความสุขที่ดูแลน้องชายของเธอ แต่ไม่เข้าใจ เรียนรู้ว่าการรับผิดชอบถูกแบ่งปันโดยทุกคนในหมู่บ้านอย่างเท่าเทียมกันและด้วยความภูมิใจ

ใช้ดนตรี

เด็กๆสามารถได้รับการสอนเกี่ยวกับทักษะความมีวินัยในตนเอง ในการร่วมมือโดยผ่านทางดนตรี ท่านสามารถเริ่มต้นโดยการสอนบทเพลงข้างล่างนี้แก่พวกเขา

Hidden Power Medley (เพลงผสมผสานพลังซ่อนเร้น)

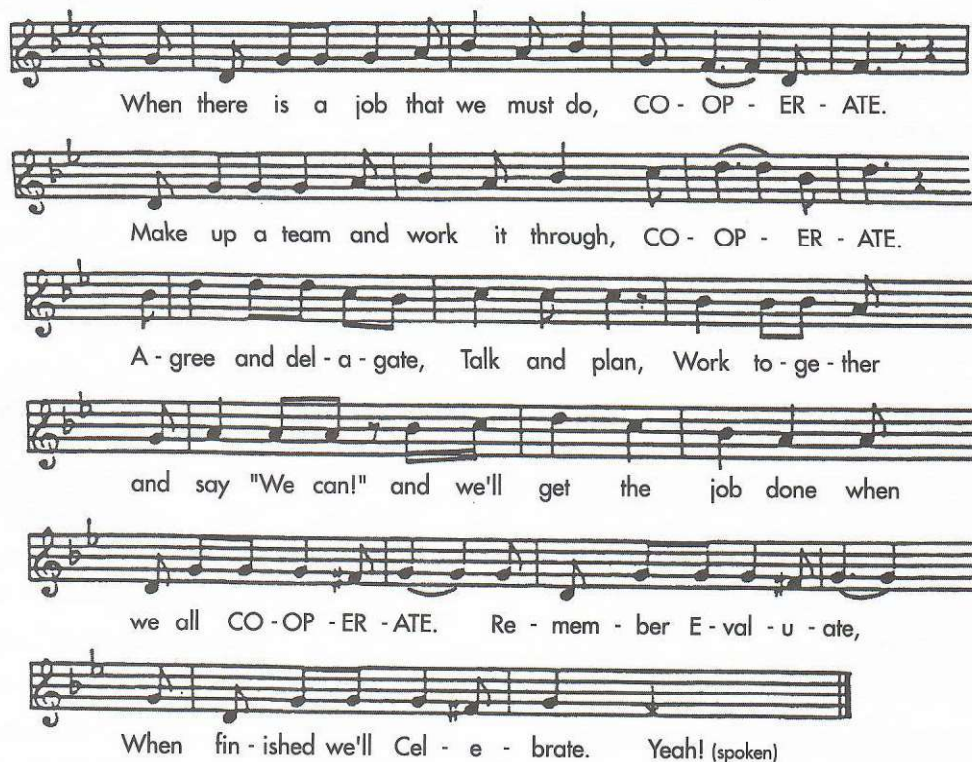
โดย Jo Mersnick

Hidden Power Medley

By Jo Mersnick

COOPERATE

To the tune of "When Johnny Comes Marching Home"

When there is a job that we must do, CO - OP - ER - ATE.

Make up a team and work it through, CO - OP - ER - ATE.

A - gree and del - a - gate, Talk and plan, Work to - ge - ther

and say "We can!" and we'll get the job done when

we all CO - OP - ER - ATE. Re - mem - ber E - val - u - ate,

When fin - ished we'll Cel - e - brate. Yeah! (spoken)

(การร่วมมือกัน)

ขับร้องโดยใช้ทำนองเพลง “When Johnny Comes Marching Home”

เมื่อมีงานที่เราต้องทำ ร่วมมือกัน

สร้างทีมขึ้นมาและทำงานให้เสร็จ ร่วมมือกัน

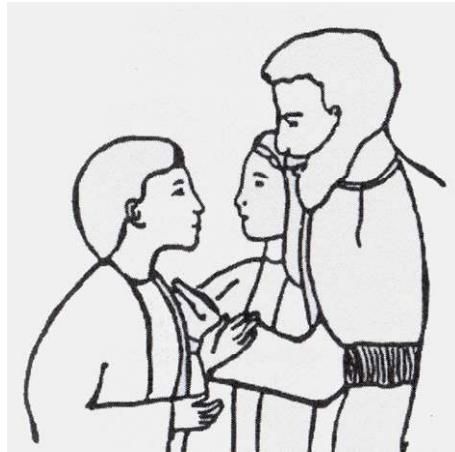
ตกลงและมอบหน้าที่ พูดคุยและวางแผน ทำงานร่วมกัน

และพูดว่า “เราทำได้” และเราจะทำงานเสร็จ เมื่อ

เราทุกคนร่วมมือกัน จำไว้ให้ประเมินผล

เมื่อเสร็จสิ้น เราจะฉลองกัน เย้! (พูด)

การเข้าใจเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์

“ลูกเอ๋ย, ทำไมทำกับเราเช่นนี้ ดุซึ พ่อกับแม่ต้องกังวลใจตามหาลูก” (ลูกา 2 : 48)

การไตร่ตรอง : ฉันช่วยให้นักเรียนของฉันเข้าใจกฎของพระเจ้าและวิธีการปฏิบัติตามกฎนั้นอย่างไร

เมื่อเราเข้าใจกฎเกณฑ์เรา

1. รู้กฎเกณฑ์และสามารถทอ้งให้คนอื่นฟังได้
2. ถามใครสักคนเมื่อเราไม่เข้าใจกฎเกณฑ์ หรือเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์
3. เลือกที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ แม้ว่าเราจะรู้สึกไม่อยากทำเช่นนั้น
4. สอนกฎเกณฑ์ให้คนที่อายุน้อยกว่า หรือคนอื่นซึ่งไม่รู้กฎเกณฑ์
5. ใช้กระบวนการที่ถูกต้องเพื่อเสนอแนะการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ ถ้าหากเราไม่ชอบมัน หรือไม่เห็นด้วยกับมัน

คนที่เข้าใจเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์

- สามารถทำตามกฎเกณฑ์ได้
- เลือกทำตามกฎเกณฑ์
- สามารถบอกเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์
- สามารถทำงานเพื่อเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์
- ไม่บ่นโดยที่ไม่ลงมือทำ

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา เตรียมตัวฟังบทอ่านจากพระวรสาร หลับตาของท่านลง หายใจลึกๆ และรู้สึกว่าร่างกายของท่านผ่อนคลาย รู้สึกว่าเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย สังเกตแขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนักๆ การหายใจของท่านช้าลง

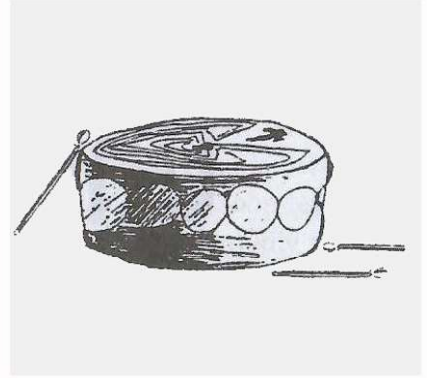
นี่ภาพในใจของท่าน โยเซฟและพระนางมารีย์ และพระเยซูกำลังเดินทางไปเป็นกลุ่ม ถนนที่พวกเขาเดินทางไปในนั้นเต็มไปด้วยฝุ่น และฝุ่นละอองดินลอยขึ้นมาขณะที่พวกเขากำลังเดินทางมุ่งหน้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม มันเป็นเวลาช่วงปีศาจ ช่วงเวลาแห่งการเฉลิมฉลอง หลังจากใช้เวลาหลายวันในกรุงเยรูซาเล็ม พระนางมารีย์และโยเซฟ เริ่มการเดินทางระยะไกลเพื่อกลับบ้าน ถึงแม้ว่าพระเยซูไม่ได้เดินทางมาด้วยกับท่าน ท่านทั้งสองมั่นใจว่าพระเยซูอยู่ในหมู่เพื่อนหรือญาติของพระองค์ที่ตามมาห่างๆ ในขบวนนักเดินทาง

เมื่อกลุ่มนักเดินทางหยุดพักครั้งแรก พระนางมารีย์และโยเซฟเริ่มมองหาพระเยซูในท่ามกลางคนอื่นๆ พวกเขามองหาแล้วมองหาอีก เมื่อพวกเขาไม่พบพระเยซู ก็เริ่มเกิดความวิตกกังวลมาก พวกเขาคิดว่าบางทีพวกเขาได้ทิ้งพระองค์ไว้ข้างหลัง ดังนั้นท่านจึงหันหลังกลับและเดินทางกลับไปกรุงเยรูซาเล็ม

พวกเขามองหาบุตรชายเป็นเวลา 3 วัน ท่านทั้งสองรู้สึกอย่างไรในระหว่างช่วงเวลานั้น ท่านกำลังคิดอะไร ในที่สุด ในวันที่สามพวกเขาพบพระองค์กำลังนั่งอยู่ท่ามกลางบรรดาอาจารย์ในพระวิหาร เมื่อพระนางมารีย์และโยเซฟเห็นพระเยซู พวกเขา รู้สึกแปลกใจ พระนางมารีย์ตรัสกับพระเยซูว่า “ลูกเอ๋ย, ทำไมลูกทำกับเราเช่นนี้ พ่อของลูกและแม่ตามหาลูกด้วยความวิตกกังวลอย่างมาก”

นี่ภาพเหตุการณ์ในใจของท่าน : แม่และพ่อกำลังตามหาลูกชายที่หายไปเป็นเวลาหลายวัน พวกเขาพูดอะไรต่อกันและกันเมื่อพวกเขาพบกัน พระนางมารีย์ตรัสอะไรเมื่อท่านพบพระเยซู โยเซฟทำอะไร พระเยซูทรงทำอะไร

ขณะที่ภาพปรากฏชัดเจนในใจของท่าน นั่งตัวตรง ลืมตาของท่านขึ้นและนำสมุดบันทึกการไตร่ตรองของท่านขึ้นมา วาดภาพสิ่งที่ท่านได้เห็นหรือได้ยินในระหว่างการไตร่ตรอง

การเข้าใจเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์

ร่วมในการอภิปราย

- มีเหตุผลหลายประการที่ทำไมพ่อแม่บอกลูกๆ ของตนให้อยู่กับพวกเขา หรือทำไมพ่อแม่ต้องการให้ลูกๆ บอกว่าพวกเขากำลังจะไปไหน ท่านคิดว่าเพราะเหตุใดพ่อแม่จึงทำเช่นนี้
- บางครั้งเราอาจไม่คิดว่ากฎเกณฑ์สำคัญ เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น เราจำเป็นต้องชี้ให้เห็นเหตุผลว่าเพราะเหตุใดกฎเกณฑ์จึงถูกสร้างขึ้น อะไรคือกฎเกณฑ์ที่ท่านมีปัญหาในการเข้าใจ ท่านคิดว่าเพราะเหตุใดกฎเกณฑ์ยังคงมีอยู่
- วิธีการอะไรที่ท่านคิดว่าเหมาะสมที่จะทำให้กฎเกณฑ์ได้รับการเปลี่ยนแปลง
- เราสามารถทำตามกฎเกณฑ์ของห้องเรียน วัดและบ้านของเราได้อย่างไร เหมือนที่พระเยซูพยายามปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของบิดามารดาของพระองค์ แต่ตามความเชื่อของพระองค์ด้วย

ขั้นการปฏิบัติ

ทุกครั้งที่ใครขอให้ท่านปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในวันนี้ หยุด และคิดถึงเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังกฎเกณฑ์นั้น

เคล็ดลับในการสอนทักษะนี้

ความเชื่อเรื่องโชคลางและกฎเกณฑ์ซึ่งควบคุมชีวิตไม่ใช่สิ่งเดียวกัน มันเป็นสิ่งที่ถูกต้องสำหรับผู้ใหญ่ หรือที่เชื่อว่า ถ้าท่านเหยียบคางคกท่านจะเจ็บป่วย หรือเป็นโรค นักเรียนในเกรด 3° 8 กำลังคิดถึงความแตกต่างระหว่างกฎเกณฑ์กับโชคลาง

คำว่า “กฎเกณฑ์” มาจากภาษาละติน regere “นำให้ตรง” กฎเกณฑ์ถูกจำกัดความหมายว่าเป็นคำแนะนำที่ถูกกำหนดขึ้นสำหรับการประพฤติหรือพฤติกรรม หรือมาตรฐานของการตัดสินใจ คำว่า “procedure” (กระบวนการ) มาจากภาษาละติน procedere “ไปข้างหน้า” กระบวนการหมายถึงวิธีการที่ถูกสร้างขึ้นในการทำสิ่งต่างๆ รากศัพท์สำหรับ “ทักษะ” หมายถึง “ทำความแตกต่าง” ทักษะเป็นพลังการเรียนรู้ในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างครบถ้วน

การเข้าใจกฎเกณฑ์และเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์ เป็นทักษะความมีวินัยในตนเองที่สร้างสรรค์ หมายถึงถึงมันยากสำหรับเด็กในชั้นอนุบาลถึงเกรด 6 ที่จะแสดงออกโดยปราศจากการกระตุ้น เพื่อฝึกฝนทักษะนี้คนๆ หนึ่งอาจจะสามารถจำความลับสนได้ และรับรู้ถึงความต้องการระเบียบวินัย

เมื่อเราเข้าใจเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์ เรารอเพื่อทำความเข้าใจว่ากฎเกณฑ์อยู่ที่นั่น เราคิด : ฉันรู้เหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์นี้หรือ ฉันสามารถถามใครได้หากฉันไม่เข้าใจว่าทำไมมีกฎเกณฑ์ขึ้นมาตรงนั้น

ยังมีกฎเกณฑ์น้อยเท่าใดก็ยิ่งดีเท่านั้น มีกฎเกณฑ์ที่ทุกคนรู้ และกระบวนการ หรือวิธีการต่างๆ ในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เป็นสิ่งที่ดีกว่า สอนเด็กๆ ว่า กระบวนการอาจเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับครู, วิชา, ระดับชั้นของพวกเขา แต่กฎเกณฑ์จะคงเดิมเสมอ เงื่อนไขสำหรับกฎเกณฑ์ที่มีประสิทธิภาพคือ :

- มันถูกกำหนดขึ้นในด้านบวก
- มันมีเหตุผล
- มันบังคับใช้ได้
- มันปกป้องสิทธิของผู้อื่น
- มันมีจุดประสงค์เฉพาะ หากมันไม่บรรลุจุดประสงค์อีกต่อไปแล้ว มันสามารถถูกเปลี่ยนแปลงได้

จำไว้ว่าทักษะไม่เหมือนกับกฎเกณฑ์ ท่านไม่สามารถทำลายทักษะได้ ท่านเพียงแต่สามารถเรียนรู้ในการทำมันดีขึ้นเท่านั้น

วิธีการที่ได้ผล

Mrs. Martin เป็นครูที่ยอดเยี่ยม เธอมีชื่อเสียงโด่งดังในเรื่องที่สามารถช่วยให้นักเรียนของเธอทุกคนเรียนรู้ Mrs. Martin ได้รับแนวความคิดในการสอนทักษะความมีวินัยในตนเอง 15 ประการในทันที เพราะเธอเชื่อว่าเด็กๆ ของเธอต้องการทักษะเหล่านี้ในชีวิตที่เหลืออยู่ของพวกเขา อย่างไรก็ตามเมื่อเธอเริ่มสอนพวกเขาเกี่ยวกับความเข้าใจกฎเกณฑ์ เธอไม่ได้คาดหวังว่านักเรียนเกรด 5 ของเธอจำนวน 32 คน จะส่งเสียงดังพูดเกี่ยวกับกระบวนการที่โรงเรียนมีอยู่ ก่อนการอภิปรายจบลง พวกเขารู้สึกสับสน ส่งเสียงร้องทุกเรื่องหลักเกี่ยวกับ

ตารางของโรงเรียน และไม่มีเวลามากพอสำหรับการเรียนวิชาพลศึกษามากกว่าลัปดาห์ละครึ่ง

ในตอนแรก Mrs. Martin คิดว่าบทเรียนของเธอเป็นความหายนะ และเธอได้เปิดกระป๋องของหนอน ซึ่งปล่อยทิ้งไว้โดยไม่แตะต้องดีกว่า ในการอภิปรายปัญหานั้นกับเพื่อนๆ เธอเข้าใจวิธีการที่เธอสามารถใช้การรับรู้ของเด็กๆ เป็นโอกาสในการปล่อยให้พวกเขาฝึกทักษะของการเข้าใจกฎเกณฑ์ อย่างไรก็ตามนี่คือหัวข้อของเด็กๆ และไม่ใช่ของเธอ พวกเขาควรจะทำลายงานเพื่อพยายามคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหานั้น

ทันทีที่เธอเปลี่ยนวิธีที่เธอคิดเกี่ยวกับปัญหานั้น ทศนคติและการแสดงออกของเธอก็เปลี่ยนไปด้วย เธอรายงานต่อครูใหญ่ด้วยความกระตือรือร้นว่านักเรียนของเธอคงจะกำลังทำวิจัยและกระตุ้นให้ครูใหญ่สนับสนุนเท่าที่เธอสามารถจะทำได้ เพราะว่าพวกเขากำลังฝึกทักษะความมีวินัยในตนเองซึ่งมีความยากอยู่ แล้วเธอพูดกับนักเรียนในชั้น เธอกล่าวกับพวกเขาว่าในความต้องการเรียนวิชาพลศึกษามากกว่าลัปดาห์ละครึ่ง พวกเขาสังเกตเห็นความจำเป็นอย่างชัดเจน เธอชมเชยพวกเขาเกี่ยวกับความต้องการทำอะไรบางอย่างเกี่ยวกับมัน เธอขออาสาสมัครกลุ่มหนึ่งซึ่งอยากวิจัยปัญหาและหาข้อเสนอแนะเพื่อทำการเปลี่ยนแปลง

กลุ่มเริ่มแรกของผู้เข้าร่วมที่เต็มใจ 16 คน ในไม่ช้าถูกลดลงเหลือกลุ่มละ 5 คน เมื่อพวกเขาได้รับการบอกถึงภาระหน้าที่ของพวกเขา ในช่วงการประชุม 20 นาทีแรก Mrs. Martin ให้ข้อกำหนดของรัฐ 1 ชุดเกี่ยวกับจำนวนชั่วโมงเรียนที่นักเรียนต้องเข้าเรียนในแต่ละวิชา ในระหว่างปีการศึกษา พวกเขาได้รับตารางของครูสอนวิชาพลศึกษา 1 ชุดด้วย และตารางสำหรับชั้นเรียนในปัจจุบัน เอกสารเหล่านี้เป็นข้อมูลขึ้นใหม่ที่นักเรียนไม่ได้คำนึงถึงมาก่อนหน้านี้

Mrs. Martin ขอให้เด็กคนหนึ่งเขียนจดหมายแนะนำตัวซึ่งเธอจะลงนามว่าอนุญาตให้พวกเขาสัมภาษณ์ครู และได้รับสิทธิ์ในการใช้สำเนาบันทึกที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวมที่พวกเขาอาจต้องการได้รับจากสำนักงานของโรงเรียน เด็กๆ กระตือรือร้นที่จะเริ่มและตัดสินใจว่าพวกเขาทั้งหมดจะเขียนจดหมายแนะนำตัว

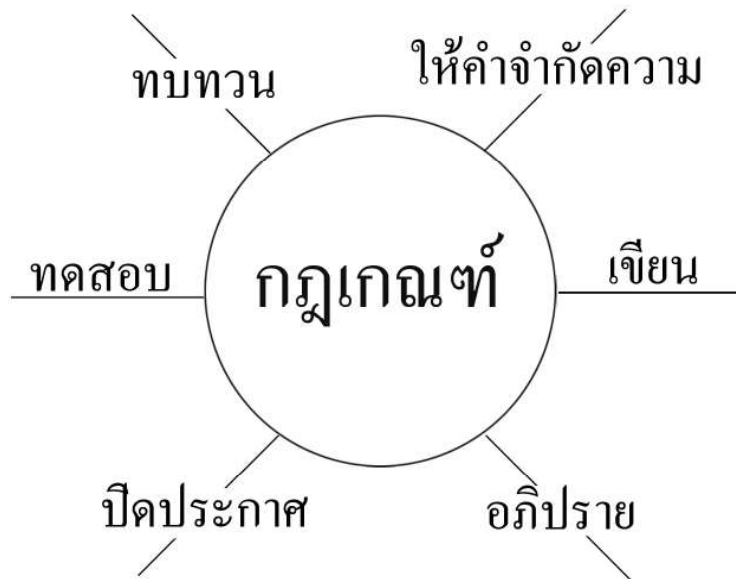
ระหว่างการประชุมระดมสมอง พวกเขาเขียนรายการสิ่งต่างๆทั้งหมดที่พวกเขาอาจจำเป็นต้องทำ พวกเขาแนะนำปฏิทินของเขาออกมาและกำหนดตารางเวลาประชุม พวกเขาทำตารางเวลาที่พวกเขาจะสามารถรายงานความก้าวหน้าของพวกเขากลับมาให้ชั้นเรียน บางคนถูกมอบหมายให้หาป้ายโปสเตอร์ เพื่อแสดงให้เห็นตารางปัจจุบัน คนอื่นๆไปพูดคุยกับครู เพื่อดูว่าชั้นเรียนของพวกเขาต้องการเรียนพลศึกษาเพิ่มขึ้นด้วยหรือไม่

ตั้งแต่งานของพวกเขาเริ่มต้นในเดือนมกราคม พวกเขาตั้งเป้าหมายว่า งานของพวกเขาทุกชิ้นนี้จะสิ้นสุดในเดือนกุมภาพันธ์ ลัปดาห์แรกความกระตือรือร้นพุ่งสูงมาก ในวันศุกร์ที่ประชุมของชั้นเรียน นักเรียนได้ออกแบบโปสเตอร์ขนาดใหญ่แสดงถึงลักษณะของตารางว่าเป็นอย่างไร พวกเขาบอกกับนักเรียนในชั้นเรียนว่าพวกเขาได้พูดคุยกับครูใหญ่ด้วย และเธอได้ให้กำลังใจพวกเขาในการทำโครงการนี้ ลัปดาห์ที่ 2 พวกเขารายงานว่ายังมีอีกหลายสิ่งที่ต้องนำเข้ามาพิจารณามากกว่าที่พวกเขาคิดในเบื้องต้น และมันอาจต้องใช้เวลายาวนานกว่าปลายเดือนกุมภาพันธ์ที่จะทำให้สิ่งต่างๆจบลง

ลัปดาห์ที่ 3 นักเรียนไม่มีโอกาสประชุมเป็นกลุ่ม ดังนั้นจึงไม่มีอะไรรายงานในที่ประชุมของชั้นเรียน สำหรับลัปดาห์ที่ 4 พวกเขารายงานว่าพวกเขายังคงทำโครงงานอยู่ แต่มันยากกว่าที่พวกเขาคิด ในลัปดาห์ที่ 5 พวกเขารายงานว่าในขณะที่ความคิดของเขาดูเหมือนจะเป็นโครงการที่ดีกับเด็กๆมากกว่า 700 คนในโรงเรียน แต่ตารางปัจจุบันเป็นตารางเดียวเท่านั้นที่ดูเหมือนเป็นไปได้

Mrs. Martin ชมเชยกลุ่มสำหรับความพยายามที่จะแก้ไขปัญหามา เธอถามพวกเขาว่า ได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับการเข้าใจเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์บ้าง ไม่มีใครบ่นเกี่ยวกับการมีพลศึกษาไม่เพียงพอสำหรับเวลาส่วนที่เหลือของปี

การรับรู้เรื่องกฎเกณฑ์ของเรา
ทำให้มันเป็นอุปสรรค หรือโอกาส

กิจกรรม

รายการสำรวจการดำเนินงาน

ใช้รายการสำรวจนี้เป็นแนวทางดำเนินงานสำหรับนักเรียนของท่าน เพื่อทำตามตลอดปี

1. การจัดเตรียมเอกสาร
 - การจัดเตรียมแบบเปิด
 - การจัดเตรียมแบบที่ถูกกำหนดไว้
2. พฤติกรรมสำหรับการเข้าชั้นเรียน
 - วางสิ่งของในโต๊ะ ตู้เก็บของ หรือชั้นวางหนังสือ
 - วางอุปกรณ์การเรียนบนโต๊ะ
 - ลอกงานในชั้นเรียนจากกระดาน
 - ลอกการบ้านที่ได้รับมอบหมายจากกระดาน
 - อื่นๆ
3. พฤติกรรมขณะออกจากห้องเรียน
 - ออกจากห้องเมื่อได้ยินเสียงกระดิ่ง
 - ออกจากห้องเมื่อครูอนุญาตเท่านั้น
4. วิธีการขออนุญาตเพื่อไปดื่มน้ำ ใช้ห้องน้ำ ฯลฯ
5. วิธีการในการไปพบพยาบาล ผู้เชี่ยวชาญ สำนักงาน ห้องเรียนอื่นๆ
6. ขั้นตอนการทำการบ้าน
7. ขั้นตอนของการเหลาดินสอ และการขอลืมของ

8. สิ่งที่ต้องทำเมื่อมาโรงเรียนสาย
9. ระเบียบการไปที่ตู้เก็บของ
10. อุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการเรียน
11. การปฏิบัติในกรณีที่ท่านไม่มีอุปกรณ์การเรียน
12. สถานที่ทิ้งขยะ
13. อนุญาตให้เคี้ยวหมากฝรั่ง หรือกินขนมขบเคี้ยวหรือไม่
14. วิธีการขอความช่วยเหลือจากครู
15. เมื่อไรที่ท่านจำเป็นต้องฟังอย่างตั้งใจ อะไรคือสิ่งที่คนฟังถูกคาดหวัง
16. วิธีการสำหรับการถามคำถามที่เหมาะสม
17. รูปแบบสำหรับการเขียนหัวรายงาน
18. ขั้นตอนการส่งงานที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว
19. นโยบายของชั้นเรียนสำหรับการสร้างงาน
20. ตารางการทดสอบ
21. นโยบายการให้คะแนน
22. โครงสร้างของชั้นเรียน
 - งานเอกสาร
 - งานกลุ่มย่อย
 - งานเดี่ยว
 - การอภิปรายกลุ่มใหญ่
 - การอภิปรายกลุ่มย่อย
 - การนำเสนอวิธีทัศน์ / สื่อ
 - อื่นๆ.....

กฎเกณฑ์มีผลกระทบต่อผู้อื่นอย่างไร

สอนเด็กๆ ว่ากฎเกณฑ์มีผลกระทบทางบวก ทางลบ และน่าสนใจต่อผู้อื่น ขอให้เด็กๆ ระดมสมองเกี่ยวกับสถานการณ์ต่อไปนี้

- เขียนรายการผลลัพธ์ทางบวก 5 ข้อ ทางลบ 5 ข้อ และน่าสนใจ 5 ข้อ ถ้าหากมีกฎว่ารถทุกคันในอเมริกาต้องเป็นสีน้ำเงิน
- เขียนรายการผลลัพธ์ทางบวก 5 ข้อ ทางลบ 5 ข้อ และน่าสนใจ 5 ข้อ ถ้าหากท่านตื่นขึ้นมา ในเช้าวันหนึ่ง และพบว่าทั้งบ้านได้ถูกทำให้เป็นระบบคอมพิวเตอร์
- เขียนรายการผลลัพธ์ทางบวก 5 ข้อ ทางลบ 5 ข้อ และน่าสนใจ 5 ข้อ ถ้าทุกคนทำตามคำแนะนำในการให้อาหารแก่ผู้หิวโหย และให้เสื้อผ้าแก่ผู้ไม่มีเสื้อผ้าอุ่นห่ม และไปเยี่ยมเยียนผู้เจ็บป่วย

ใช้เวลาเพื่อแบ่งปันความคิดเห็น และอภิปรายสามหัวข้อนี้ แล้วช่วยให้เด็กๆ เข้าใจเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์โดยการอภิปรายผลลัพธ์ทางบวก ทางลบ และน่าสนใจที่เกิดขึ้นเพราะกฎเกณฑ์ที่มีในห้องเรียนหรือครอบครัวของท่าน

แผนภูมิกฎเกณฑ์

สร้างแผนภูมิขึ้นมา 1 แผ่น เหมือนอย่างแผนที่ตามมานั้น เพื่อบรรยายกฎเกณฑ์สำหรับห้องเรียนของท่าน และวิธีการที่ใครคนใดคนหนึ่งซึ่งเคารพกฎเกณฑ์เหล่านี้จะ / จะไม่ปฏิบัติ ตัดแผนภูมิของท่านและใช้มันตลอดทั้งปี เพื่อทบทวนวิธีการดำเนินการของห้องเรียน และทบทวนตามที่จำเป็น เดือนตัวของท่านเองถึงวิธีการดำเนินการทั้งหมดที่ได้กระทำเป็นประจำต้องเรียนรู้สำหรับครูแต่ละคน

กฎของห้องเรียน

กฎ # 1 เคารพตนเอง ผู้อื่น และสิ่งของ

คนที่เคารพตนเองและผู้อื่น

- มีลักษณะเรียบร้อยและสะอาด
- เข้าร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณและการสวดภาวนา
- ให้เกียรติต่อพื้นที่ และสิ่งของ ของผู้อื่น
- เคารพต่อความรู้สึกของผู้อื่น

คนที่ไม่เคารพตนเองและผู้อื่น

- มีลักษณะไม่สะอาด หรือไม่เป็นระเบียบ
- ระบายผู้อื่นในพิธีบูชาขอบพระคุณหรือการสวดภาวนา
- เข้าไปที่ตู้เก็บของหรือโต๊ะของเด็กคนอื่น
- ใช้คำพูดดูถูกหรือนินทา

กฎ # 2 สนับสนุนสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

คนที่สนับสนุนสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

- ร่วมมือและทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จเรียบร้อย
- เข้าเรียนตรงเวลา
- นำอุปกรณ์การเรียนมาห้องเรียน

คนที่ทำให้เสียสมาธิจากสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

- ไม่เต็มใจทำงานร่วมกับคนอื่น
- มาสายหรือไม่เข้าเรียน
- ไม่ส่งคืนวัสดุอุปกรณ์

กฎ #3 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนและห้องเรียน

คนที่ปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน

- ปฏิบัติตามการฝึกซ้อมอัคคีภัยและพายุไต้ฝุ่น
- ปฏิบัติตามระเบียบการแต่งกาย

คนที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบเหล่านี้

- ใช้โทรศัพท์โดยไม่ได้รับอนุญาต
- นำของเล่นหรือสิ่งของที่ไม่เหมาะสมมาในห้องเรียน
- เคี้ยวหมากฝรั่ง หรือกินอาหารในห้องเรียน

การศึกษาคู่มือกฎของโรงเรียน

แบ่งนักเรียนในชั้นเป็นกลุ่มย่อยๆ มอบคู่มือโรงเรียน และรายการคำถามซึ่งอยู่ด้านล่างนี้ให้กลุ่มละ 1 ชุด ให้เวลาพวกเขา 15 นาที เพื่อ :

- อ่านกฎในคู่มือโดยตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ
- แนะนำกฎที่กลุ่มต้องการอภิปราย 1 กฎ
- อภิปรายกฎข้อนั้น และตอบคำถามในใบงาน
- มอบหมายผู้แทน 1 คนที่จะรายงานสิ่งที่ได้อภิปรายให้เพื่อนในชั้นฟัง

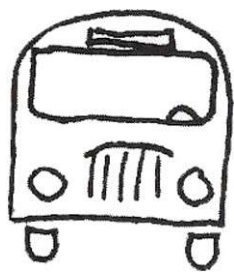
นี่คือตัวอย่างของรายการคำถาม

1. อะไรคือเหตุผลที่ทำให้ไว้ในคู่มือของกฎ
2. กลุ่มของท่านจะให้เหตุผลอะไรสำหรับกฎนั้น
3. จัดอันดับกฎ 1-5 , 1 = ยอดเยี่ยม, 2 = ดี , 3 = พอใช้ , 4 = แย่ , 5 = เลว
4. ทำไมกลุ่มของท่านจึงจัดให้มันอยู่ในอันดับนั้น
5. เกิดอะไรขึ้นเมื่อกฎนั้นไม่ได้รับการปฏิบัติตาม
6. ท่านเห็นอะไรเกิดขึ้นในการปฏิบัติ
7. อะไรคือผลสืบเนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎ
8. ให้ข้อเสนอแนะว่ากฎนี้หรือผลสืบเนื่องอาจจะถูกเปลี่ยน เพื่อให้เหมาะสมมากขึ้นกับคนในโรงเรียนนี้ได้อย่างไร

สร้างกฎความปลอดภัย

เมื่อเด็กๆ สอนกฎเกณฑ์ให้คนอื่น พวกเขาได้รับการให้โอกาสแสดงว่าพวกเขาเข้าใจเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์ที่ดีหรือแย่เพียงใด แนะนำเด็กๆ ในระดับมัธยมต้นและมัธยมปลายถึงงานของการสร้างกฎเกณฑ์และออกแบบยุทธวิธีในการสอนเด็กที่เล็กกว่าเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ความปลอดภัย (ความปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัย ยาเสพติด สิ่งแวดล้อม อาหาร น้ำ)

ขอให้เด็กวัยรุ่นคิดถึงช่วงเวลาที่ถูกเกณฑ์ความปลอดภัยเป็นสิ่งจำเป็น เช่น ขณะโดยสารรถประจำทาง

กฎเกณฑ์ความปลอดภัยอะไรที่เด็กๆ ควรเรียนรู้ขณะที่กำลังรถประจำทาง ยืนห่างในระยะปลอดภัยจากที่รถจอด กฎเกณฑ์ความปลอดภัยที่ดีคือมีคนแรกในแถวยืนห่างออกไป 5 ก้าวใหญ่ๆ

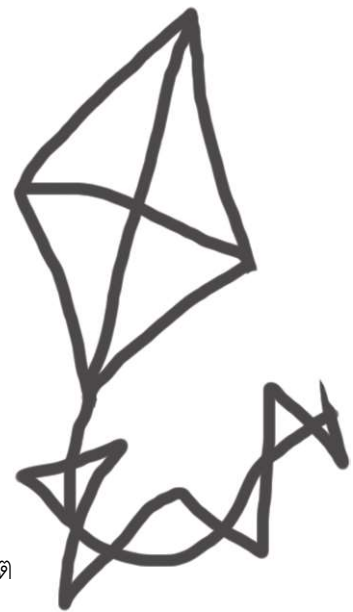
แล้วขอให้พวกเขาคิดถึงวิธีการสำหรับการสอนกฎเกณฑ์ คือ สื่อการสอน ตัวอย่าง พวกเขาสามารถวาดภาพ 5 ก้าว และตัดมันออก ส่งฝีก้าวนั้นให้เด็กๆ และขอให้พวกเขาวางมันลงบนพื้นห้อง เด็กวัยรุ่นสามารถสร้างทำเป็นรถประจำทางขณะที่เด็กต้องการที่

ตั้งจุดปลอดภัย 5 ก้าวใหญ่ๆ เพื่อรถโดยสารประจำทาง

อีกโอกาสหนึ่งเมื่อท่านต้องการกฎเกณฑ์ความปลอดภัย คงจะเป็นเวลาที่ท่านเล่นว่ากฎเกณฑ์ความปลอดภัยอะไรที่เด็กๆ ควรเรียนรู้ ไม่ควรเล่นว่าใกล้สายไฟหรือหอส่งสัญญาณ

อภิปรายวิธีการหรืออุปกรณ์การสอนใดที่ท่านสามารถใช้สอนกฎเกณฑ์ ตัวอย่าง ท่านสามารถสอนเพลงจังหวะแรพนี้แก่เด็กๆ เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการเล่นว่า

หากท่านชอบเล่นว่าว
ต้องปลอดภัยทุกครั้งในการเล่น
สายไฟฟ้าหรือหอส่งสัญญาณ
มีกระแสไฟมากและพลังร้ายกาจ
ดังนั้น ต้องปลอดภัยทุกครั้งที่ท่านเล่น
นำว่าวออกห่างจากกระแสไฟทั้งปวง

สอนเด็กวัยรุ่นว่าเด็กที่เล็กกว่าเรียนรู้ได้ดีที่สุด

- เมื่อสิ่งต่างๆถูกอธิบายทีละขั้นตอน
- เมื่อความคิดที่เป็นนามธรรมถูกทำให้เป็นรูปธรรม
- เมื่อนักเรียนที่อายุมากกว่าบอกสิ่งต่างๆแก่พวกเขาเกี่ยวกับชีวิต ซึ่งพวกเขาอาจจะไม่รู้
- เมื่อความคิดถูกทำให้เป็นบทกวี เกมทายปริศนา เพลงแรพ บทเพลง ป้ายประกาศ หุ่นกระบอก หรืออุปกรณ์การสอน ทำทาง และการเคลื่อนไหวทางกาย

ขอให้เด็กวัยรุ่นเขียนสัญญาณสั้นๆ สำหรับเกรดที่เขาต้องการได้รับในงานที่ได้รับมอบหมายข้างต้นเกี่ยวกับการสอนกฎเกณฑ์ของโรงเรียนแก่เด็กที่เล็กกว่า

การได้รับเกรด A : ต้องทำงานอย่างครบถ้วนและประณีต แบ่งปันกับเพื่อนในชั้น อาสาสมัครที่จะไปยังระดับประถม และสอนกฎเกณฑ์โดยใช้วิธีการที่ฉันได้คิดขึ้นมา

กฎ 3 ข้อที่ครูคำสอนและครูทั่วไปสามารถนำไปใช้ได้ คือ:

1. เคารพตัวของท่านเอง ผู้อื่น และสิ่งของ
2. สนับสนุนสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้
3. ปฏิบัติตามระเบียบของห้องเรียนและโรงเรียน

กฎทั้ง 3 ข้อนี้สามารถประยุกต์ใช้ในห้องเรียน และในพื้นที่ร่วม ตลอดจนที่บ้านได้

เพื่อจะได้เกรด B: ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วน และเรียบร้อย และแบ่งปันกับเพื่อนในห้องเรียน

เพื่อจะได้เกรด C: ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วน เรียบร้อย และส่งโดยไม่ได้แบ่งปันกับเพื่อนในห้องเรียน

สร้างกฎเกณฑ์สำหรับเกม

เลือกกระดานเกม และรายการเกมต่างๆไปที่เด็กๆได้ใช้มาก่อนหน้านี้ ขอให้เขาสร้างเกมขึ้นมาใหม่โดยการเขียนกฎเกณฑ์ขึ้นมาใหม่ ทดสอบกฎเกณฑ์ที่เขียนขึ้นมา และทำการปรับปรุงเพื่อให้เกมสนุกสำหรับทุกคนที่มีส่วนร่วม ทันทีกฎเกณฑ์ของเกมใหม่ถูกทำครบถ้วนแล้ว ขอให้เด็กมอบเกมนี้แก่คนอื่นเพื่อเล่นและวิจารณ์

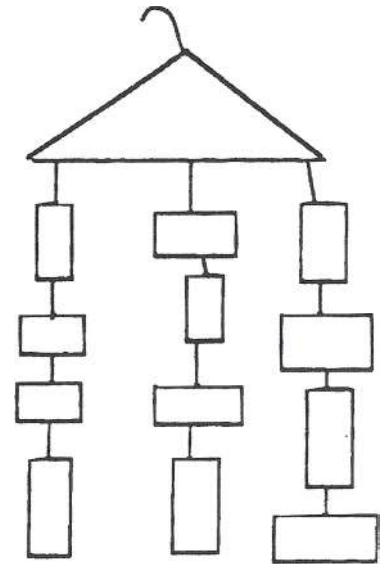
สร้างโมบายบทกลอนที่มีเสียงสัมผัส

เด็กๆ ระดับประถมเข้าใจกฎเกณฑ์ได้ดีกว่าเมื่อมันถูกทำให้เป็นบทกลอนที่มีเสียงสัมผัส ที่ด้านล่างนี้ ท่านจะพบตัวอย่างของบทกลอนเสียงสัมผัส ที่นักเรียนเกรด 4 สร้างขึ้นสำหรับนักเรียนเกรด 1 นักเรียนเกรด 4 แต่ละคนออกแบบบัตรขนาด 5 นิ้ว X 11 นิ้ว แสดงตัวอย่างบทกลอนที่มีเสียงสัมผัส ไม่เว้นทำจากลวด และ เชือกถูกนำมาใช้ทำโมบาย ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของบทกลอนสัมผัส:

- If you share, you will show how to care.
- If you fight, you better be ready to write.
- When you eat, you must take your seat.
- If you are kind, you will be easy to find.
- To show you care, you must share.
- If it is sloppy, you must recopy!
- If you hit, you must sit.
- If my eyes you cannot see, don't begin to speak to me.

***** คำแปลเนื้อความบทกลอนที่มีเสียงสัมผัส *****

- ✧ หากท่านแบ่งปัน ท่านจะแสดงวิธีดูแลกัน
- ✧ หากท่านสู้รบ ท่านเตรียมพร้อมที่จะเขียนดีกว่า
- ✧ ขณะที่ท่านกิน ท่านต้องนั่งอยู่กับที่
- ✧ หากท่านมีเมตตา ท่านจะง่ายต่อการพบ
- ✧ เพื่อแสดงความห่วงใย ท่านต้องแบ่งปัน
- ✧ หากมันเลอะเทอะ ท่านต้องลอกใหม่
- ✧ หากท่านได้แต้ม ท่านต้องนั่งลง
- ✧ หากท่านไม่สามารถมองเห็นดวงตาของฉัน อย่าเริ่มพูดกับฉัน

ใช้วรรณกรรมเด็ก

Mick Harte Was Here (Mick Harte อยู่ที่นี่) โดย Barbara Park เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับพี่น้อง ครอบครัว และความปลอดภัยของจักรยาน Phoebe เล่าเรื่องน้องชายของเธอชื่อ Mick ในอุบัติเหตุจักรยาน ซึ่งเขาอาจจะไม่เป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตหากเขาได้สวมหมวกนิรภัยของเขา

Miss Nelson Is Missing! (มิสเนลสันหายไป) โดย Harry Allard เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับชั้นเรียนของเธอกำลังจะทำอะไร วันหนึ่งเธอหายไป และ Viola Swamp คนที่มาแทนเธอ เข้าควบคุมชั้นเรียนที่ชอบก่อความวุ่นวาย พวกเขาจะอยู่กับ Viola ตลอดไปหรือ

Stop, Drop and Roll (หยุด หมอบ และ กลิ้ง) โดย Margery Cuyler Jessica รู้ลึกเกี่ยวกับกฎเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอัคคีภัย และดีกว่าเธอไม่สามารถจำได้ “หยุด หมอบ และกลิ้ง” เมื่อถูกขอให้อธิบายการดำเนินงานสำหรับโรงเรียนของเธอ ผู้อ่านจะได้รับเคล็ดลับความปลอดภัยที่สำคัญ

สิทธิและหน้าที่

นักเรียนระดับมัธยมเรียนรู้เกี่ยวกับกฎ โดยการพูดคุยเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ จดหมายด้านล่างนี้สามารถนำไปทำเพิ่มและแจกให้แก่เด็กๆ ตอนเริ่มต้นปี เพื่อสอนพวกเขาเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ และเหตุผลสำหรับกฎเกณฑ์

นักเรียนที่รัก

ขอต้อนรับเข้าสู่ปีใหม่ของการเรียนรู้ นอกเหนือจากวิชาต่างๆทั้งหมดที่ท่านจะเรียนรู้ในปีนี้ ท่านจะได้รับโอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง ท่านมีสิทธิที่จะรู้ข้อมูลนี้ ทุกๆสิทธิมาพร้อมกับหน้าที่ ท่านรู้สิทธิบางประการของท่านในฐานะนักเรียนหรือไม่ ท่านรู้หน้าที่ซึ่งมาควบคู่กับสิทธิเหล่านี้หรือไม่ สิทธิและหน้าที่บางอย่างของท่านมีดังนี้ :

สิทธิ

1. เรียนรู้เกี่ยวกับตัวฉันเอง
2. ปลอดภัยในห้องเรียนศาสนา/โรงเรียน และคาดหวังว่าทรัพย์สินของฉันปลอดภัย
3. ฟังและได้ยิน นี่หมายความว่า ไม่มีใครให้ ตะโกนร้อง หรือรบกวนการเรียนรู้ของฉัน
4. ได้รับการช่วยเหลือให้เรียนรู้การควบคุมตนเอง ไม่มีใครจะสนับสนุน ขณะที่ฉันละเมิดสิทธิของผู้อื่น หรือเมื่อผู้อื่นละเมิดสิทธิของฉัน
5. คาดหวังว่าสิทธิเหล่านี้จะเป็นของฉันในทุกสถานการณ์ตรงเท่าที่ฉันทำหน้าที่ของฉันอยู่

หน้าที่

1. สนับสนุนสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ เพื่อที่คนอื่นสามารถเรียนรู้ได้
 2. ไม่ลักขโมย หรือทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น
 3. ช่วยรักษาพื้นที่การเรียนรู้ที่สงบ และเงียบ ฉันจะไม่โห่ ไม่ทำเสียงดัง ตะโกน หรือรบกวนผู้อื่น
 4. เรียนรู้การควบคุมตนเอง ฉันคาดหวังว่าจะได้รับการแก้ไขเมื่อฉันละเมิดสิทธิของผู้อื่น ฉันจะยอมรับคำวิจารณ์ด้วยท่าทางสุภาพเรียบร้อย
 5. ปกป้องสิทธิของฉัน และสิทธิของผู้อื่น โดยการปฏิบัติหน้าที่ของฉันในทุกสถานการณ์
- สำหรับงานที่ได้รับมอบหมายชิ้นแรกของท่าน ให้แสดงรายการสิทธิและหน้าที่นี้แก่ผู้ปกครองและนำการปรับปรุงแก้ไขหรือสิ่งเพิ่มเติมกลับมาส่งคืน

ครูของท่าน

การทำให้ภารกิจบรรลุผล

แล้วเขานำชายคนนั้นขึ้นหลังสัตว์ของตน พาเขาไปถึงโรงแรมแห่งหนึ่งและช่วยดูแลเขา (ลูกา 10:34)

การไตร่ตรอง: ฉันช่วยนักเรียนของฉันให้ทำงานด้วยพรสวรรค์ที่พระเจ้าทรงประทานแก่พวกเขาอย่างไร

นี่คือขั้นตอนการทำให้ภารกิจบรรลุผล

1. ระดมสมองวิธีการทำภารกิจอย่างเดียวกันให้บรรลุผลด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน 3 วิธี
2. เลือกวิธีการที่จะช่วยให้ท่านบรรลุเป้าหมายของท่านได้ดีที่สุด
3. กำหนดเวลาตามความเป็นจริง
4. ทำงานตามแผนของท่าน
5. ทำงานตามแผนของท่านต่อไปแม้ว่าท่านจะทำงานนั้นไม่สำเร็จ
6. ประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

คนที่ทำให้ภารกิจบรรลุผลด้วยตนเอง

- วางแผนการทำงาน
- ตั้งเป้าหมายที่เป็นไปได้จริง
- ทำงานจนแล้วเสร็จ
- ทำงานเสร็จตรงเวลา
- เจาะต่อร้องขอเวลาเพิ่มเมื่อจำเป็น
- ไม่ปล่อยเวลาทำงานให้สูญเปล่า
- ไม่ทำงานโดยไม่มีจุดสนใจ
- อย่าปล่อยให้งานไม่เสร็จ
- ไม่ส่งงานล่าช้า
- ไม่ละทิ้งความพยายาม

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา เตรียมตัวฟังบทอ่านจากพระวรสาร หลับตาของท่านลง หายใจลึกๆ และรู้สึกตัวของท่านผ่อนคลาย รู้สึกเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย สังเกตแขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนักๆ ลมหายใจของท่านเริ่มช้าลง

ศิษย์คนหนึ่งถามพระเยซูเจ้าว่า “พระอาจารย์ ข้าพเจ้าต้องทำอะไรเพื่อมีชีวิตนิรันดร์” คำตอบคือ “ท่านจะรักองค์พระผู้เป็นเจ้าล้นสุดจิตใจ สติปัญญา และกำลัง และรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” แล้วศิษย์ถามพระองค์ว่า “ใครคือเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า” พระเยซูเจ้าทรงตอบด้วยเรื่องนี้ :

“ชายคนหนึ่งกำลังเดินทางไปเมืองเยรีโค เวลาค่ำเขาถูกโจรกลุ่มหนึ่งเข้าโจมตี พวกโจรทุบตีและปล้นเอาสิ่งไว้ให้ตาย สมณะองค์หนึ่งมาพบเขา และเดินผ่านไปทางอีกฟากหนึ่งของถนน ชาวเลวีคนหนึ่งมาพบเขา และเมื่อเห็นเขาก็เดินผ่านไปอีกฟากหนึ่ง แต่ผู้เดินทางชาวสะมาเรียซึ่งมาพบเขารู้สึกสงสารกับภาพที่เห็น เขาตรงเข้าไปหาชายคนนั้น เทน้ำมันและเหล้าองุ่นใส่บาดแผลของเขา และเอาผ้าพันแผลให้ เขาแบกชายคนนั้นขึ้นหลังของตนเอง นำเขาไปยังโรงแรมแห่งหนึ่ง และดูแลเขา

วันรุ่งขึ้นเขามอบเหรียญเงิน 2 เหรียญให้แก่เจ้าของโรงแรมพร้อมกับคำสั่ง “ดูแลเขา” ณ จุดนี้พระเยซูเจ้าทรงหันไปหาศิษย์และตรัสถามว่า “ใครในสามคนนี้เป็นเพื่อนบ้านของเหยื่อที่เคราะห์ร้ายนั้น”

นักภาพในใจของท่านถึงสิ่งที่แต่ละคนทำเมื่อเขาเห็นคนแปลกหน้า เก็บภาพนี้ไว้ในใจของท่าน ขณะที่ท่านค่อยๆ ลืมตาขึ้น บัดนี้ให้หยาบสมุดบันทึกการไตร่ตรองของท่านขึ้นมา และวาดภาพสิ่งที่ท่านได้เห็นหรือได้ยินในระหว่างการไตร่ตรองนี้

เมื่อเด็กๆ ส่วนใหญ่วาดภาพเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอให้พวกเขาดูรูปภาพของตนและบรรยายสิ่งที่เขาได้เห็นหรือได้ยิน

ร่วมในการอภิปราย

- คำอะไร 3 คำที่เราสามารถใช้บรรยายคุณภาพของการดูแลที่ชาวสะมาเรียให้แก่คนแปลกหน้า
- สรุปเรื่องโดยการบอกนักเรียนว่าชาวสะมาเรียรู้สึกสงสารต่อคนที่เขาไม่รู้จัก เขาไม่เพียงแต่ช่วยคนนั้นทางด้านร่างกาย เขายังช่วยชายคนนั้นทางการเงินด้วย โดยไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทน เมื่อเขาดูแลคนแปลกหน้านั้น เขาทำด้วยวิธีการที่มีคุณภาพ เขาทำอย่างดีที่สุดที่เขาทำได้
- ด้วยวิธีการปฏิบัติอย่างไรที่เราสามารถช่วยคนอื่นๆ เหมือนชาวสะมาเรียผู้ใจดีคนนั้นทำ

ขั้นตอนการปฏิบัติ

ในปัจจุบัน เมื่อใดก็ตามที่ท่านได้รับมอบหมายให้ทำงาน คิดถึงคุณภาพของการเอาใจใส่ที่ท่านมีต่อการทำงานนั้น พยายามทำงานของท่านให้ดีที่สุด

การทำให้งาน บรรลุผล

เคล็ดลับในการสอนทักษะนี้

เมื่อเด็กหญิงชาวอเมริกันพื้นเมืองบางเผ่าบรรลุนิติภาวะ เธอแสดงเครื่องหมายของการเจริญเติบโตนี้ โดยการสั่นวลดลายที่เป็นเอกลักษณ์ลงในตะกร้าแต่ละอันแตกต่างกัน

การคิดหาวิธีการทำงานให้สำเร็จด้วยตนเองเป็นทักษะความมีวินัยในตนเองที่สร้างสรรค์ หมายความว่ามีความมั่นใจสำหรับเด็กๆ ในชั้นอนุบาลถึงเกรด 6 ที่จะแสดงออกเองโดยไม่มีการกระตุ้น ทักษะนี้มีความซับซ้อนมากกว่าการทำตามคำแนะนำง่ายๆ เวลานี้บุคคลนั้นต้องมาพร้อมกับแผนของตนเอง เพื่อทำงานให้เสร็จเรียบร้อย

เด็กๆ ที่อายุน้อยกว่าสามารถเรียนรู้เพื่อทำงานให้เสร็จโดยการทำตามระบบที่คนอื่นจัดไว้ นักเรียนที่อายุมากกว่าแสดงทักษะนี้เมื่อพวกเขาเริ่มคิดหาวิธีทำอะไรบางอย่างด้วยตนเอง

เมื่อเราคิดหาวิธีการทำงานให้สำเร็จ เรารอจนกระทั่งเราได้เรียนรู้ขอบเขต หรือกฎเกณฑ์เพื่อทำงานให้เสร็จ เราคิด : ฉันรู้วิธีทำงานหรือไม่ แผนปฏิบัติการอะไรที่ฉันสามารถใช้เพื่อทำงานนี้ให้เสร็จ ฉันสามารถทำงานทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนของงานเท่านั้น

เด็กๆ ชั้นประถมจะพัฒนาพื้นฐานเพื่อการทำทักษะนี้ ขณะที่พวกเขาทำตามขั้นตอนและระบบที่กำหนดโดยผู้ใหญ่ซึ่งมีความเชี่ยวชาญและจัดระบบ พวกเขาเริ่มแสดงทักษะ เมื่อพวกเขาถูกให้ทางเลือกที่ได้รับการเห็นชอบในวงสังคมและต้องเลือกอันใดอันหนึ่งจากอีกอันหนึ่ง

เด็กๆ ในระดับประถมได้รับการช่วยเหลือให้ทำทักษะนี้เมื่อผู้ใหญ่พูดว่า “ทำไมวิธีการต่างๆ จึงถูกใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน” “วันนี้ เนื่องจากเราล้อมวงกันเป็นวงกลมแทนที่จะเป็นแถว ท่านไม่ต้องยกมือของท่านขึ้นเมื่อท่านต้องการพูด ฟัง และดู และร่วมการสนทนาเมื่อท่านมีบางอย่างที่จะพูด”

เด็กๆ ระดับมัธยมเรียนรู้วิธีการทำทักษะนี้ โดยการจำแนกความแตกต่างระหว่างงานประจำและงานไม่ประจำ เด็กหนุ่มสาวสามารถพบวิธีการที่พวกเขาทำงานได้ดีที่สุด และวิธีการที่พวกเขาชอบทำงานมากกว่า แม้ว่ามันจะแตกต่างจากคนอื่น

เมื่อท่านใช้ทักษะนี้ในห้องเรียน บอกเด็กๆ ว่าส่วนไหนของงานที่ได้รับมอบหมาย หรืองานที่พวกเขาต้องทำตามที่ท่านสั่ง และส่วนไหนที่พวกเขามีอิสระที่จำทำต่างกัน ใช้ภาษาอย่างเช่น “สิ่งเหล่านี้คือที่ถูกมอบให้” “นี่คือสถานที่ที่ท่านสามารถฝึกทักษะการคิดหาวิธีทำงานนี้ด้วยตัวของท่านเอง”

เมื่อเด็กๆ ฝึกทักษะความมีวินัยในตนเองที่สำคัญในการเรียนรู้วิธีการทำงานให้สำเร็จ ผู้ใหญ่ควรจะแสดงตนเป็นผู้นำ หรือแหล่งความรู้ซึ่งทำให้เกิดและสนับสนุนการพัฒนาของเด็ก ก่อนที่จะมอบงานให้เด็กๆ ไปทำให้บรรลุผลสำเร็จ คำถาม 3 ข้อที่ควรนำมาถามเพื่อตัดสินระดับการควบคุมหรือความเป็นเจ้าของที่เด็กต้องการมีในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ :

1. ท่านจะทำงานนี้ดีเท่ากับหรือดีกว่าที่ฉันสามารถทำได้
2. แผนของท่านในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จคืออะไร
3. ท่านต้องการทำงานทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนของมันเท่านั้น

เมื่อถามเป็นประจำ คำถามเหล่านี้สามารถช่วยให้เด็กๆ คิดวิเคราะห์เกี่ยวกับเป้าหมาย หรือผลลัพธ์ของแผนงาน

วิธีการที่ได้ผล

ครูระดับมัธยมต้นกลุ่มหนึ่งกำลังรับประทานอาหารเช้ากลางวันในโรงอาหาร รอบๆพวกเขามีนักเรียนมัธยมต้นเกือบหนึ่งร้อยคนกำลังรับประทานอาหารเช้าอยู่ด้วย

Jamie นักเรียนในเกรด 8 ตรงมาที่โต๊ะอาหารของครู และวนเวียนอยู่ข้างหลัง Miss North ครูสอนภาษาอังกฤษที่เขาชื่นชอบ “Miss North. Miss North.” Jamie พูด “ท่านกำลังกินอาหารเช้ากลางวันอร่อยใช่ไหม”

คำศัพท์ทักษะ

ใช้วลีเหล่านี้ในชั้นเรียนตลอดปี เพื่อช่วยส่งเสริมทักษะในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ:

- นี่คือทั้งหมดที่ฉันสามารถบอกท่าน ตอนนี้ท่านต้องตัดสินใจด้วยตนเอง จงมีความคิดสร้างสรรค์
- มีวิธีการหลายวิธีในการทำสิ่งต่างๆ ใครสามารถบอกสักวิธีหนึ่งได้บ้าง นี่คืองานที่ดีที่สุดของท่านใช่ไหม ท่านจะให้ระดับคะแนนเท่าใดแก่ตนเอง
- ฉันมีคำทำสำหรับท่าน
- ท่านคิดว่าสิ่งนี้เป็นทางเลือกหรือไม่
- ความคิดของท่านแปลกใหม่ ท่านสามารถที่จะบรรลุผลิตภัณฑ์ที่เสร็จเรียบร้อยแล้วนี้เพื่อให้มันดึงดูดใจได้อย่างไร
- หากฉันส่งงานนี้กลับคืนให้ท่าน ท่านจะสามารถทำงานนี้ได้ดีเท่ากับที่ฉันสามารถทำหรือดีกว่า
- ท่านมีแผนงานหรือไม่ ท่านต้องการงานทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนของมันเท่านั้น
- ฉันต้องการบอกท่านว่าผลงานของท่านมันตรงตามที่ฉันคาดหวังไว้อย่างไร
- ถ้าหากครั้งหนึ่งของเพื่อนๆของท่านทำสิ่งนี้ และครั้งหนึ่งของเพื่อนๆของท่านทำสิ่งนั้น
- แล้วท่านจะทำอะไร

“ใช่, Jamie” Miss North ตอบ ค่อนข้างไม่สบายใจ “ฉันต้องคุยกับครู” Jamie พูด “ไม่ใช่เดี๋ยวนี้” Miss North พูด “เธอไม่เห็นหรือว่าฉันกำลังรับประทานอาหารเช้ากลางวันของฉันอยู่”

Jamie หลบไป แต่ภายใน 30 วินาทีต่อมาเธอกลับมา เธอพยายามทำให้ Miss North เห็นเธออีกครั้ง คราวนี้ Miss North น้ำเสียงโกรธมากขึ้นเล็กน้อย “ฉันจะพูดกับเธอเมื่อฉันกินข้าวเสร็จ” ครั้งที่สาม Jamie ตัดสินใจกลับไปเรียกร้องความสนใจของ Miss North เมื่อครูเห็นเธอกำลังเข้ามา เธอขยับเก้าอี้ของเธอไปจากโต๊ะและแกล้งทำเป็นว่าเธอกำลังจะลุกขึ้นและไล่ตาม Jamie , Jamie วิ่งหนีไป

Miss North หันไปหาครูที่โต๊ะและพูดว่า “เธอมักจะทำแบบนี้กับฉัน” “ท่านขัดข้องหรือไม่ถ้าฉันพูดคุยกับเธอ” Mrs. Flynn ถาม “ทำได้เลย” Miss North ตอบ

ขณะที่ Jamie กำลังหาทางกลับไปที่โต๊ะครูเป็นครั้งที่ 4 Mrs. Flynn ลุกขึ้นและพบเธอครึ่งทางก่อนที่เธอจะไปถึงที่นั่น “Jamie” Mrs. Flynn พูด “ฉันสังเกตเห็นว่าเธอจำเป็นต้องพูดกับ Miss North จริงๆ แต่นี่ไม่ใช่วิธีที่เหมาะสม หรือวิธีการที่จะได้รับความสนใจของเธอ”

“เธอทำอย่างนี้กับฉันเสมอ” Jamie พูด “เธออาจทำเช่นนั้น” Mrs. Flynn พูด “แต่ Miss North มีสิทธิ์ที่จะรับประทาน อาหารกลางวันของเธออย่างสงบ และขณะนี้ท่านกำลังรบกวนสิทธิ์นั้น ฉันต้องการให้ท่านออกไปจากโต๊ะ และคิดหาวิธีอื่นที่ท่านอาจจะสามารถเรียกร้องความสนใจของเธอซึ่งจะเป็น

ที่พึงพอใจสำหรับเธอ ฉันจะขอความร่วมมือจากท่านในเรื่องนี้ได้หรือไม่”

“ได้ค่ะ Mrs. Flynn” Jamie พูด

ต่อมาในช่วงบ่ายของวันนั้น Miss North มาหา Mrs. Flynn และถามว่า “ท่านพูดอะไรกับ Jamie” “ทำไมเธอ” Mrs. Flynn ถาม

“เพราะว่าเธอมาหาฉันหลังจากอาหารกลางวัน” Miss North พูด “และถามว่าเธอสามารถนัดเพื่อพูดคุยกับฉันได้หรือไม่ เราคุยกันเป็นเวลาเพียง 20 นาทีเท่านั้น และมันเป็นการสนทนาที่ดีที่สุดที่เราเคยมีมา”

Mrs. Flynn บอก Miss North ว่าไม่มีความลับในสิ่งที่เธอทำ “ฉันเพียงนึกได้ว่าเธอไม่รู้วิธีการทำให้ได้รับความสนใจจากท่านด้วยวิธีการที่เหมาะสม และบอกเธอว่า เธอต้องคิดหาวิธีการอื่นด้วยตนเองเพื่อทำให้งานนี้สำเร็จ ฉันคาดเดาว่าเธอทำได้”

กิจกรรม

ฝึกการเป็นคนช่างสังเกต

ขออาสาสมัคร 2 คนเพื่อฝึกทักษะนี้ ท่านจำเป็นต้องมีนิตยสารครอบครัวที่ต่างกัน หรือส่วนที่ตัดออกมาจากหนังสือพิมพ์วันอาทิตย์ 2 รายการ งานนี้ง่ายไม่ซับซ้อน

แต่แต่ละคนจะได้รับเวลาเป็นจำนวนนาที่ที่แน่นอน เพื่อตัดคุปองส่วนลดค่าใช้จ่ายจากนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ของเขา/เธอ เป้าหมายคือหาวิธีการทำงานนี้ภายในเวลาที่กำหนดให้ และทำอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อว่าไม่มีคุปองแม้แต่ชิ้นเดียวหลงเหลืออยู่ในนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์

ในช่วงท้ายของเวลา ให้แลกเปลี่ยนนิตยสารกัน และขอให้อาสาสมัครแต่ละคนค้นหาอีกคนหนึ่งทำงานเสร็จอย่างละเอียดถี่ถ้วนเพียงใด อภิปรายร่วมกัน:

- วิธีการหรือแนวทางที่คนนั้นบรรลุผลสำเร็จของงาน
- คำพูดบอกใบ้ หรือคำแนะนำที่พวกเขาจะให้แก่คนอื่นที่ทำงานนี้เป็นครั้งแรก
- แผนการในการใช้คุปองที่ถูกตัดออกมา

วิธีการแตกต่างกันในการทำงานเดียวกัน

สนุกกับการสำรวจความจริงที่ว่าเราสามารถทำงานหนึ่งชิ้นให้สำเร็จได้ด้วยวิธีการแตกต่างกันหลายวิธี เลือกการ์ตูนตลกที่เป็นที่ชื่นชอบมาหนึ่งเรื่องซึ่งมีหลายกรอบภาพในเรื่อง หรือภาพหนึ่งภาพซึ่งมีคำบรรยายที่น่าตลกขบขัน ตัดบทสนทนา หรือคำบรรยายออก ตัดการ์ตูนเข้ากับกระดาษและทำสำเนา เพื่อให้ทุกคนสามารถร่วมในกิจกรรมนี้

ตั้งกำหนดระยะเวลาไว้ 10 นาที ให้ทุกคนทำงานเป็นรายบุคคลหรือเป็นทีม เพื่อสร้างบทสนทนาใหม่ให้สัมพันธ์กับภาพ แบ่งปันผลที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว พูดคุยเกี่ยวกับคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันต่อสิ่งที่คล้าย

กันอย่างไร สํารวจโอกาสอื่นๆในโรงเรียน หรือที่บ้านเมื่อมีอะไรบางอย่างที่สามารถมีความหมายแตกต่างกัน
สํารวจคนต่างกัน อภิปรายแนวทางการจัดการความแตกต่างเหล่านี้

สํารวจหนังสือเรียน

ใช้เวลาแก่เด็กนักเรียนระดับมัธยมสํารวจหนังสือต่างๆของพวกเขาที่จะใช้ในช่วงปีการศึกษา ขอ
ให้พวกเขาค้นหาลักษณะ 10 ประการของหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งที่เขาสอบ หลังจากช่วงเวลาของการสํารวจ ขอ
ให้เขาแสดงเป็นพนักงานขายและขายหนังสือให้แก่เพื่อนในห้องเรียน กิจกรรมเดียวกันนี้สามารถทำได้โดยใช้
หนังสือของห้องสมุด

การมอบหมายงาน

เมื่อเราให้งานเด็กๆไปทำให้เสร็จเรียบร้อย เรามอบหมายงานนั้นให้แก่พวกเขา การมอบหมาย หมายถึง
ถึงการให้อํานาจคนอื่นในการทำหน้าที่ในนามของเรา

แบบฟอร์มต่อไปนี้จะสามารถนำมาทำสำเนาและมอบให้แก่เด็กๆในเกรด 4 หรือสูงกว่า เมื่อใดก็ตามที่
พวกเขากำลังทำหน้าที่ในการรับผิดชอบงาน ผู้ใหญ่จะทำตอน A, B, C, D และ F ให้เสร็จ อภิปรายแบบฟอร์ม
หลังจากเด็กๆทำตอน E เสร็จเรียบร้อยแล้ว

A: งานที่ได้รับมอบหมายให้ทำ

.....

B: คนที่มอบหมายงานให้ทำ

.....

C: คนที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อย

.....

D: งานนี้จำเป็นต้องเสร็จภายใน (วันที่)

.....

E: ฉันเชื่อว่าฉันสามารถทำงานนี้ได้ดีเท่ากับ หรือดีกว่าคนอื่น นี่คือแผนงานของฉัน:

.....

ขั้นตอน #2

.....

ขั้นตอน #3

.....

ขั้นตอน #4

.....

ขั้นตอน #5

.....

ฉันเข้าใจงานที่ท่านกำลังมอบให้ฉัน และความรับผิดชอบของฉันในการทำให้มันเสร็จเรียบร้อย ฉันเข้าใจ
รายการตรวจสอบด้านล่างด้วย ใช่..... ไม่ใช่.....

F: ฉันจะ:

- จัดการงานนี้อย่างเต็มที่ ทำมันโดยไม่ต้องมีการติดต่อกับครูอีก
- ลงมือทำ แต่บอกให้ครูรู้ว่าฉันกำลังทำอะไร และเมื่อไรที่ฉันทำเสร็จ
- หาผู้ร่วมงาน และหาสาเหตุของปัญหา หากจำเป็น
- หาทางแก้ปัญหา และแล้วมาอภิปรายแผนของฉันกับครูของฉันก่อนลงมือทำ
- พิจารณางานนี้ และเขียนรายการปฏิบัติที่ฉันคิดว่าควรทำและไม่ควรทำ ฉันจะฟังคำแนะนำของครูของฉันในการตัดสินใจเกี่ยวกับแผนการปฏิบัติงาน

สร้างหนังสือเล่มใหญ่

เด็กๆในระดับมัธยมสนุก ในการสร้างหนังสือของพวกเขาเอง นักเรียนสามารถทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อสร้างหนังสือ เกี่ยวกับทักษะความมีวินัย 15 ประการ วันหยุด เหตุการณ์จากประวัติศาสตร์ งานฉลองตามประเพณี วัฒนธรรม หรือ นิทานเรื่องเล่า

ทำตัวอย่างหนังสือเล่มใหญ่ เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นองค์ประกอบที่ต้องนำเสนอในชิ้นงานที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว แล้วแจก 3 รูปในหน้าหนังสือ เพื่อใส่หัวข้อและยัดหนังสือที่เสร็จเรียบร้อยแล้วเข้าด้วยกัน โดยใช้คู่มือด้านล่าง เด็กๆ ต้องคิดวางแผนการทำงาน เพื่อให้สำเร็จด้วยตัวของพวกเขาเอง

นำแผ่นกระดาษตัดออกจากรัดขนาด 11 นิ้ว X 17 นิ้ว มา 8 แผ่น เขียนแนวทางต่อไปนี้เป็นข้อบนกระดาษแต่ละแผ่น

- ง่ายต่อการอ่าน สำหรับเด็กเล็ก
- ภาพวาดชัดเจนและไม่ซับซ้อน
- สิ่งของบางอย่างถูกเก็บรักษาและวางไว้ในศูนย์สื่อ
- ถูกสร้างขึ้นโดยคนที่ฝึกความร่วมมือ
- แต่ละกลุ่มจะต้องการคนที่ป็นนักคิด คนจัดเตรียมงาน คนวาดภาพประกอบ และนักเขียน
- ถูกสร้างขึ้นโดยคนที่ต้องคิดหาวิธีการทำงานให้สำเร็จ
- ขั้นตอนที่สำคัญ:
 1. ตัดสินใจเรื่องแผนงาน
 2. ตัดสินใจเรื่องจำนวนหน้าในหนังสือของท่าน
 3. จัดหาอุปกรณ์
 4. มอบหมายงาน
 5. เริ่มการสร้าง

แขวนสิ่งเหล่านี้บนกระดานข่าวหรือรอบๆห้อง เพื่อเด็กๆสามารถค้นดูได้ง่าย ขณะที่พวกเขากำลังสร้างหนังสือของเขา

จุดสারণการประเมินตนเอง

เมื่อเด็กๆ เพิ่งจะกำลังเรียนรู้ทักษะสร้างสรรค์ พวกเขาได้รับประโยชน์จากการมีบางวิธีการในการรวบรวมข้อมูลที่พวกเขากำลังเรียนรู้ และการฝึกทักษะที่พวกเขาเข้าไปมีส่วนร่วม มอบบัตรรายการว่างเปล่าขนาด 5 นิ้ว X 8 นิ้ว หรือสต็อกการ์ด ขนาด 8.5 นิ้ว X 11 นิ้ว แก่เด็กๆ คนละ 20 ใบ

- บัตร 2 ใบจะถูกใช้เป็นปกหน้าและปกหลัง
- บัตร 15 ใบจะถูกใช้สำหรับทักษะ 15 ประการ
- บัตร 1 ใบจะถูกใช้เป็นหน้าปกหน้า บันทึกชื่อ อายุ งานอดิเรก และประวัติย่อๆ ของบุคคลผู้ซึ่งกำลังจะถูกใช้หนังสือ
- บัตร 1 ใบจะถูกใช้เป็นหน้าสรุปที่ทำหนังสือ
- เย็บเล่มหนังสือเข้าด้วยกันโดยใช้ห่วงโลหะ เชือก หรือลันกระดุก

ขอให้เด็กๆ ตกแต่งและทำปกหน้าและหลังของจุดสারণเป็นส่วนของตัวเอง บอกเด็กๆ ว่า พวกเขาถูกคาดหวังให้ส่งงานจุดสারণตอนปลายปีการศึกษา มันจะเป็นบันทึกโอกาสที่ดีที่พวกเขาต้องฝึกแต่ละทักษะ พวกเขาสามารถบันทึกเวลาที่โรงเรียน ที่บ้าน อยู่กับเพื่อน ท่องเที่ยว ฯลฯ เมื่อพวกเขาเลือกอย่างมีสติในการใช้ทักษะความมีวินัยในตนเอง พวกเขาอาจจะเขียนและวาดภาพประกอบแต่ละหน้า

ตลอดทั้งปี เลือกทักษะความมีวินัยในตนเอง 1 อย่างต่อสัปดาห์ สำหรับให้นักเรียนทำงาน อภิปรายกับพวกเขาว่าอะไรที่รู้แล้วเกี่ยวกับทักษะนั้น ทำรายการของเคล็ดลับเกี่ยวกับวิธีการแสดงทักษะที่ดีที่สุด โดยใช้คำถามต่อไปนี้เป็นแนวทาง:

- อะไรที่คนควรรู้เกี่ยวกับทักษะนี้
- คนฝึกทักษะนี้อย่างไรเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น
- ทำไมท่านจึงต้องการฝึกทักษะนี้
- ท่านวางแผนทำอะไร

สนับสนุนให้นักเรียนเพิ่มเติมเข้าในจุดสারণตลอดปี บทกลอน นิทาน เพลง และภาพที่เน้นทักษะ สามารถนำมาใส่ที่ด้านหลังของบัตรแต่ละใบ เตรียมกล้องถ่ายรูปของท่านไว้ใกล้มือ เพื่อว่าท่านสามารถถ่ายภาพของนักเรียนขณะที่พวกเขาฝึกทักษะของเขา และมอบสำเนาภาพให้เขาเพื่อหนังสือของเขา

หนังสือนี้สามารถกลายเป็นแฟ้มรวบรวมผลงานการศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนสำหรับปีการศึกษานั้น

ทบทวนวิธีการที่ถูกต้อง /วิธีการที่ผิด

เมื่อใดก็ตามที่นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ พวกเขาได้รับโอกาสในการคิดหาวิธีการด้วยตนเองเพื่อทำให้งานบรรลุผล นักเรียนระดับกลางและระดับมัธยมต้น โดยปกติจะรู้สึกสนใจในกิจกรรมแบบนี้

เพื่อทดลองกับนักเรียนของท่าน ให้เตรียมบัตรหมวดหมู่ 20 ใบ หรือมากกว่า เพื่อแนะนำการทบทวนนี้ เด็กๆ อาจถูกท้าทายให้สร้างสถานการณ์ด้วยตัวของเขาเอง การทำงานเป็นทีมๆ ละ 3 คน เด็กๆ เลือกบัตร 1 ใบ ให้เวลาพวกเขา 1 วันในการพบกับทีมงานของเขาและเตรียมบทบาทสมมติที่แสดงวิธีที่ผิดในการทำอะไรบางอย่างให้เสร็จ และวิธีการที่ถูกต้องในการใช้ทักษะความมีวินัยในตนเองเพื่อทำงานนี้ให้สำเร็จ ตัวอย่างของสถานการณ์ซึ่งอาจจะปรากฏบนบัตรสามารถประกอบด้วย:

- วิธีการที่ถูกต้อง/วิธีการที่ผิดในการแก้ปัญหา
- วิธีการที่ถูกต้อง/วิธีการที่ผิดในการใช้ทักษะทางสังคม
- วิธีการที่ถูกต้อง/วิธีการที่ผิดในการแยกความจริงจากความรู้สึก
- วิธีการที่ถูกต้อง/วิธีการที่ผิดในการเข้าชั้นเรียน
- วิธีการที่ถูกต้อง/วิธีการที่ผิดในการจบวันของท่านที่โรงเรียน
- วิธีการที่ถูกต้อง/วิธีการที่ผิดในการเรียกความสนใจของครู
- วิธีการที่ถูกต้อง/วิธีการที่ผิดในการขออนุญาต
- วิธีการที่ถูกต้อง/วิธีการที่ผิดในการสวดภาวนา
- วิธีการที่ถูกต้อง/วิธีการที่ผิดในการปฏิบัติตัวในโบสถ์

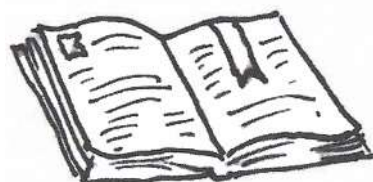
ใช้วรรณกรรมเด็ก

A Picture Book of George Washington Carver (หนังสือภาพของจอร์จวอชิงตัน คาร์เวอร์) โดย David Adler นี่เป็นชีวประวัติที่เรียบง่ายแต่ให้ความรู้มากมายของนักวิทยาศาสตร์ชาวแอฟริกัน-อเมริกันซึ่งเอาชนะความทุกข์ยากมากมายในการค้นพบที่สำคัญและแปลกประหลาดในสาขาเกษตรกรรม

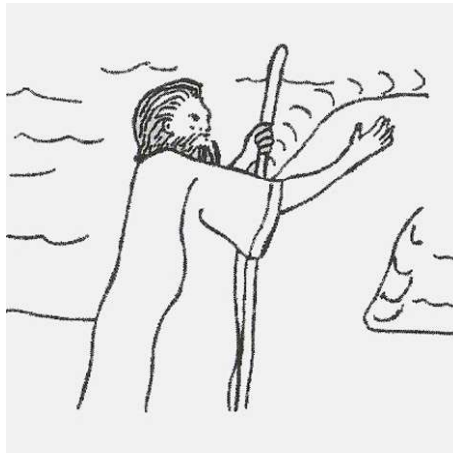
Saint Joan of Arc : God's Soldier (นักบุญโยน ออฟ อาร์ค:ทหารของพระเจ้า) โดย Susan Helen Wallace , สาวน้อย Joan ถูกพระเจ้าเรียกเพื่อดูว่าทนายทนายผู้ชอบธรรมได้รับการแต่งตั้งเป็นกษัตริย์ เพื่อทำเช่นนั้น เธอต้องเสียสละอย่างสูงสุด

Helen Keller : Courage in the Dark (เฮเลน เคลเลอร์ : ความกล้าหาญในความมืด) ,โดย Johanna Hurwitz ชีวประวัติของเด็กหญิงตาบอดและหูหนวก ซึ่งเอาชนะความพิการทั้งสองอย่าง ด้วยความช่วยเหลือจาก Anne Sullivan คุณครูของเธอ

Salt in His Shoes: Michael Jordan in Pursuit of a Dream (เกลือในรองเท้าของเขา:ไมเคิล จอร์แดนในการตามล่าความฝัน) โดย Deloris Jordan แม่และพี่สาวของไมเคิล จอร์แดน เล่าเรื่องราวจากวัยเด็กของเขา เขาวิตกกังวลเกี่ยวกับร่างกายที่เล็กของเขาเมื่อเล่นกีฬาบาสเก็ตบอลกับพี่ชายของเขา แม่ของเขาแนะนำเขาให้ใส่เกลือในรองเท้าของเขา และสวดภาวนาทุกคืน พ่อของเขาบอกเขาว่าการฝึกฝนและการตัดสินใจคือสิ่งที่เขาจำเป็นต้องมี ไม่ใช่ความสูง

การแสดงความเป็นผู้นำ

แล้วโมเสสยื่นมือไปเหนือทะเล.....แล้วชาวอิสราเอลก็เดินบนพื้นแห้งกลางทะเล (อพยพ 14:21-22)

การไตร่ตรอง: เด็กา สามารถแสดงความเป็นผู้นำของพวกเขามาโดยการทำตามพระประสงค์
ของพระเจ้าได้อย่างไรเมื่อมันไม่ทันสมัย

ผู้นำคือคนที่

1. เห็นความต้องการของผู้อื่นและคิดว่ามันสำคัญ
2. ยืนยันความถูกต้อง แม้ว่าพวกเขาต้องยืนอย่างโดดเดี่ยว
3. ทำในนามของผู้อื่นแม้ว่าเขาหรือเธอจะลำบาก

คนที่เป็นผู้นำ

- คิดถึงผู้อื่น
- ทำเพื่อความดีของผู้อื่น
- สนับสนุนสิ่งที่ถูกต้อง
- พูดคุยกับทุกคนและไม่ตัดใครออกไป
- สามารถไว้วางใจได้
- ไม่เพิกเฉยต่อความต้องการของผู้อื่น
- ไม่คล้อยตามสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
- ไม่ยอมแพ้ เมื่อมันยากลำบากในการช่วยเหลือผู้อื่น

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา เตรียมฟังบทอ่านจาก พระวรสาร หลับตาของท่านลง สูดหายใจลึกๆ และรู้สึกร่างกายของท่านผ่อนคลาย รู้สึกเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย สังเกต แขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนักๆ การหายใจของท่านช้าลง

นักภายย้อนกลับไปในโลกเป็นเวลานานก่อนที่พระเยซู บังเกิด พยายามนักภายสมัยที่โมเสสอาศัยในอียิปต์ คงจะมีปิรามิดและดินแดนทะเลทราย โมเสสเป็นชายชราผู้ซึ่งฟังเสียงของพระเจ้าเกือบตลอดชีวิตของเขา พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า พระองค์จะทรงช่วยเขานำชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์ที่ซึ่งพวกเขาตกเป็นทาส ไปยังทะเลทรายซึ่งพวกเขาจะเป็นอิสระ ผู้คนจำนวนมากมายกกำลังเดินออกจากอียิปต์โดยการนำของโมเสส แต่ฟาโรห์และทหารของพระองค์ไม่ต้องการให้พวกเขาออกไป ดัง

นั้นพวกเขาจึงขี่ม้าและเดินทัพตามชาวอิสราเอลไปยังทะเลทราย ขณะที่พวกเขาเข้าใกล้มาเรื่อยๆ ชาวอิสราเอล รู้สึกกลัว โมเสสยังคงเจียบสงบและกล่าวว่า “อย่ากลัวเลย! พระเจ้าจะทรงมีชัยชนะสำหรับพวกเราในวันนี้”

เมื่อถึงเวลาค่ำ โมเสสยืนมือออกไปเหนือทะเล พระเจ้าทรงกวาดทะเลด้วยลมตะวันตกที่แรงกล้า ทำให้มันกลายเป็นพื้นดินแห้ง เมื่อน้ำถูกแยกออก ชาวอิสราเอลเดินทางผ่านกลางทะเลตามโมเสส โดยมีน้ำเป็นเหมือนกำแพงทางด้านขวาและด้านซ้ายของพวกเขา

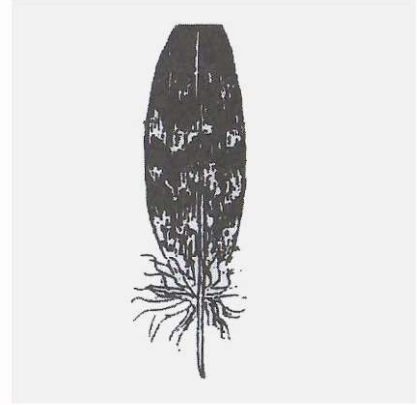
ทหารของฟาโรห์เดินทัพลงไปในทะเลไล่ตามพวกเขา แต่ในทันทีที่ชาวอิสราเอลกับโมเสสปลอดภัยบนอีกฟากหนึ่งของทะเล กำแพงน้ำก็ทะลักลงมาพัดทหารของฟาโรห์ออกไป โมเสสช่วยให้ชาวอิสราเอลปลอดภัยด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า

นักภายในใจของท่านถึงสิ่งที่โมเสสทำเพื่อชาวอิสราเอล เก็บภาพนี้ไว้ในใจขณะที่ท่านค่อยๆ ลืมตาขึ้น บัดนี้ให้ท่านหยิบสมุดบันทึกการไตร่ตรองของท่านขึ้นมา และวาดภาพสิ่งที่ท่านเห็นหรือได้ยินระหว่างการไตร่ตรอง

เมื่อเด็กส่วนใหญ่วาดภาพของเขาเสร็จแล้ว ขอให้พวกเขาดูภาพของเขาและบรรยายสิ่งที่พวกเขาได้เห็นหรือได้ยิน

ร่วมในการอภิปราย

- โมเสสเป็นผู้นำที่เข้มแข็ง เขามีความเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเขาและผู้ติดตามของเขาให้พบความปลอดภัย เขาเป็นผู้นำซึ่งเห็นและคำนึงถึงความต้องการของผู้อื่น ยินยอมความถูกต้อง แม้ว่าเขาต้องยืนอย่างโดดเดี่ยว และทำหน้าที่ในนามของผู้อื่น แม้ว่ามันจะยากลำบากในการทำเช่นนั้น
- ถาถามนักเรียนว่าการกระทำของโมเสสแสดงคุณลักษณะเหล่านี้อย่างไร เราสามารถแสดงคุณลักษณะเหล่านี้ดีเท่ากับทักษะความเป็นผู้นำของโมเสสได้อย่างไร
- พวกเราสามารถพัฒนาความกล้าหาญเพื่อไปยังสถานที่ที่ความเชื่อของเรานำเราไปได้ได้อย่างไร

การแสดง
ความเป็นผู้นำ

ขั้นตอนการปฏิบัติ

มองหาโอกาสเพื่อเป็นผู้นำแบบโมเสสในระหว่างสัปดาห์ที่กำลังจะมาถึง

เคล็ดลับสำหรับการสอนทักษะนี้

นกอินทรีสามารถบินได้สูงที่สุดและนำความหวังและความมั่นใจไปสู่วรรค นั่นเป็นเหตุว่าทำไมชนนกอินทรีจึงเป็นสัญลักษณ์ความเป็นผู้นำสำหรับชาวอเมริกันพื้นเมือง

ความเป็นผู้นำเป็นทักษะความมีวินัยในตนเองที่สร้างสรรค์ หมายความว่ามันจะยากสำหรับเด็กในชั้นอนุบาลถึงเกรด 6 ที่จะแสดงด้วยตนเองโดยปราศจากการกระตุ้น เมื่อใดก็ตามที่ใครคนใดคนหนึ่งรับตำแหน่งความเป็นผู้นำจากคนอื่น พวกเขาได้รับอำนาจในการนำให้งานเสร็จสิ้น บางครั้งอำนาจนี้ถูกมอบให้คนอื่นทำแทนโดยคนที่มีความสามารถน้อยกว่า

เมื่อเราฝึกการเป็นผู้นำ เรารอจนกระทั่งเราได้สังเกตเห็นความต้องการของผู้อื่น เราคิด : การกระทำแนวทางใดจะทำให้ชีวิตของผู้คนดีขึ้น ฉันคิดว่าความต้องการของผู้อื่นนี้สำคัญหรือ ฉันเต็มใจที่จะทำแม้ว่าฉันเป็นคนเดียวเท่านั้นหรือ ฉันเต็มใจที่จะลำบากเพื่อคนอื่นหรือ

ยิ่งเด็กๆ มีโอกาสฝึกทักษะความเป็นผู้นำมากเท่าใด เขาก็ยิ่งมีความพร้อมในการรับตำแหน่งผู้นำมากขึ้นเท่านั้นเมื่อเขาโตขึ้น ไม่ว่าคนๆ นั้นจะมีอายุเท่าใด ความเป็นผู้นำสามารถฝึกได้ หากมันสามารถถูกเปลี่ยนให้เป็นการกระทำหรือกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม

เด็กๆ มีสิทธิ์รู้คุณค่าความเป็นวีรบุรุษและความเป็นผู้นำของเขา มีคุณสมบัติที่ซ่อนอยู่เกี่ยวกับคนเหล่านี้ ซึ่งไม่เด่นชัดเสมอไปสำหรับเด็กๆ พวกเขาสะท้อนคุณลักษณะความเป็นผู้นำที่ลงรายการไว้ในตอนเริ่มต้นของบทนี้ วีรบุรุษ/ ผู้นำ :

- เห็นความต้องการของผู้อื่น และคิดว่ามันสำคัญ
- ยินบนความถูกต้อง แม้ว่าพวกเขาต้องยืนอย่างโดดเดี่ยว
- ทำในนามของผู้อื่น แม้ว่ามันจะยากลำบาก

วิธีการที่ได้ผล

Mrs. Beth Augustine ตัดสินใจแนะนำนักเรียนเกรด 5 ของเธอถึงคุณลักษณะ 3 ประการของผู้นำในช่วงเริ่มต้นปีการศึกษา แต่ละสัปดาห์เธอขอให้เด็กๆ ตัดสินใจฝึกหัดการเป็นผู้นำ พวกเขาทบทวนว่าผู้นำมีลักษณะและเป็นอย่างไร และนี่คือสิ่งที่พวกเขาตัดสินใจ

ผู้นำคือคนที่มองเห็นความต้องการของคนอื่น และคิดว่ามันสำคัญ ยินบนความถูกต้องแม้ว่าพวกเขาต้องยืนอย่างโดดเดี่ยว และเต็มใจที่จะลำบากเพื่อผู้อื่น

ในระหว่างหนึ่งสัปดาห์แรกของการฝึกทักษะความเป็นผู้นำ เด็กผู้ชายในเกรด 5 พร้อมทั้งจะลุกจากโต๊ะอาหารกลางวันโดยมีกระดาษและเศษขยะทิ้งอยู่ใต้โต๊ะ และบนโต๊ะ แทนที่จะแค่บอกให้พวกเขาเก็บสิ่งสกปรกก่อนลุกไป Mrs. Augustine ขอร้องว่า “กรุณายกมือขึ้น ถ้าพวกท่านกำลังมองหาโอกาสเพื่อฝึกความเป็นผู้นำในวันนี้” มีคนยกมือขึ้นราว 7 คน

แล้วเธอถามว่า “ใครเต็มใจจะฝึกมันเดี๋ยวนี้ และทำความสะอาดสิ่งสกปรกที่ใต้โต๊ะอาหารกลางวัน” ทุกคนเอามือลง ยกเว้นคนเดียว “ฉันจะทำมัน” Jeremy พูด, Mrs. Augustine ขอบใจเขาและเริ่มขั้นตอนต่างๆ กับ

คนที่เหลือในชั้นเรียน

ในระหว่างทางไปห้องเรียน เพื่อนร่วมชั้น 2 คนของ Jeremy แสดงความคิดเห็นว่า “Jeremy เป็นผู้นำอย่างแท้จริงนะครับ Mrs. Augustine”

“ทำไมเธอจึงพูดเช่นนั้น” ครูถาม

“เพราะว่าเขาเป็นคนเดียวเท่านั้นที่เต็มใจให้ตัวเองลำบากเพื่อช่วยเหลือ”

Mrs. Augustine กล่าวในภายหลังว่า เธอรู้ว่าเด็กผู้ชายในชั้นเรียนได้มาถึงระดับใหม่ของการเข้าใจว่าความเป็นผู้นำสามารถได้รับการฝึกฝนอย่างไร

ผู้นำมีชั้น (CLASS)

สร้างด้วยย่อโดยการให้ทักษะความมีวินัย 15 ประการ ตัวอย่าง เช่น

Cooperates = การร่วมมือ

Listens = การฟัง

Asks question when something is not understood = ถามคำถามเมื่อไม่เข้าใจ

Selects proper procedures to accomplish a task = เลือกวิธีการที่เหมาะสมเพื่อทำงานบรรลุผล

Socially interacts well with others = มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีกับผู้อื่น

คำศัพท์เกี่ยวกับทักษะ

- ใช้สิทธิ์เหล่านี้ในห้องเรียนตลอดปี เพื่อช่วยเสริมทักษะความเป็นผู้นำ:
- ผู้นำคือคนที่เต็มใจยืนบนความถูกต้องแม้ว่าพวกเขาจะยืนโดดเดี่ยว
- ผู้นำคือคนที่ยอมลำบากเพื่อผู้อื่น
- ผู้นำสังเกตเห็นเมื่อผู้อื่นขาดแคลน และตัดสินใจเสนอให้ความช่วยเหลือ
- ผู้นำควรมีลักษณะและ/ หรือเป็นอย่างไรในสถานการณ์นี้

กิจกรรม

นำตัวเอง

ผู้นำที่ดีเริ่มต้นโดยการเรียนรู้เพื่อนำตัวของพวกเขาเอง พวกเขารู้ว่าสิ่งใดที่พวกเขาสามารถทำได้ดี และสิ่งใดที่พวกเขาต้องการความช่วยเหลือ

จุดประสงค์ของกิจกรรมนี้ก็คือจะดูว่าใครรู้จักตนเองดีที่สุด เริ่มต้นโดย แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คนหรือมากกว่า แจกบัตรขนาด 3 นิ้ว X 5 นิ้ว ให้แก่ทุกคน และบอกให้เขาเขียนชื่อของเขาเอง ที่ด้านบนของบัตร มี 3 ประเด็นสำหรับกลุ่มในการพูดเกี่ยวกับ : ความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ ทักษะพิเศษและความสนใจ และ สิ่งที่คุณต้องการความช่วยเหลือ

เริ่มการประชุมโดยการเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวท่านเอง 1 เรื่อง ต่อไปให้เลือกคน 2 คนจากกลุ่มและถามเขาว่าเห็นด้วยกับคำพูดของท่านหรือไม่ หากท่านได้รับการเห็นด้วยจากทั้ง 2 คน ให้จดเรื่องนั้นลงบนบัตรของท่าน

หากมีคนหนึ่งหรือทั้ง 2 คน ไม่เห็นด้วย คนนั้นต้องบอกว่าสิ่งที่เขาเห็นนั้นแตกต่างจากคำพูดของท่านอย่างไร
 บัดนี้ สิ่งให้กลุ่มทำตามกระบวนการนี้ต่อไป โดยดำเนินการจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งในกลุ่ม คนแรกที่จัดบันทึกเรื่องได้ 3 เรื่องจะเป็นผู้ชนะ ถ้าเวลาหมดก่อนเกมจบ เปรียบเทียบกันว่าจะดำเนินการต่อในภายหลัง

คุณสมบัติพิเศษของความเป็นผู้นำ

ผู้นำแสดงคุณลักษณะพิเศษ 2 ประการ

- พวกเขาทำงานเพื่อสร้างคน
- พวกเขาซื่อสัตย์และทำงานเพื่อประโยชน์ของกลุ่มหรือครอบครัว

ทำสำเนาของบัตรความเป็นผู้นำตามภาพด้านล่างนี้ แจกให้แก่คนที่ต้องการความเป็นผู้นำคนละ 1 ชุด ขอให้พวกเขาตรวจสอบตนเองและสังเกตคนอื่น ๆ เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ แต่ทุกครั้งที่พวกเขาแสดงคุณลักษณะ 1 ใน 2 ประการของผู้นำ พวกเขาควรจะได้เครื่องหมาย / ลงบนบัตรต่อจากคุณลักษณะความเป็นผู้นำ พวกเขาสามารถเขียนคำสัญญาเพื่อช่วยพวกเขาจดจำสิ่งที่ทำได้

บัตรความเป็นผู้นำของฉัน		
ชื่อ.....		
<u>คุณลักษณะ</u>	<u>การตรวจสอบ</u>	<u>คำสำคัญ</u>
ทำงานเพื่อสร้างคน		
ทำงานเพื่อประโยชน์ของกลุ่ม		
ด้วยความซื่อสัตย์		

ตอนสุดสัปดาห์ ขอให้ทุกคนรายงานความก้าวหน้าของพวกเขา ตั้งเป้าหมายส่วนตัวเพื่อทดลองและพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำ และทำกระบวนการนี้ซ้ำอีก 1 สัปดาห์ ดำเนินกิจกรรมนี้ต่อไปจนกระทั่งกลุ่มตัดสินใจว่าถึงเวลาทำงานเกี่ยวกับทักษะความมีวินัยในตนเองประการอื่น

การทดสอบผู้นำโรงเรียน

ทดสอบนักเรียนเพื่อดูว่าใครจะสามารถเป็นผู้แทนโรงเรียนในตำแหน่งความเป็นผู้นำ หัวข้อต่อไปนี้เป็นข้อหรือทุกข้ออาจจะอยู่ในแบบทดสอบ

- ให้แบบอย่างพฤติกรรมที่ยอมรับได้ และไม่สามารถยอมรับได้สำหรับการเป็นสมาชิกของชุมชน วัดหรือโรงเรียน
- อภิปรายความแตกต่างระหว่างวินัยและความมีวินัยในตนเอง

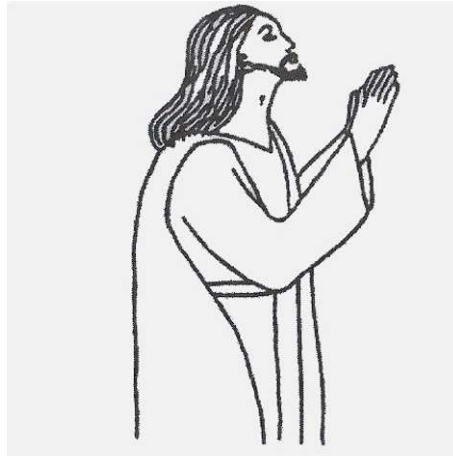
- อธิบายว่าทุกคนรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของเขาอย่างไร และยกตัวอย่าง
- เขียนรายการ และอธิบายกฎ ของหลักสูตรฝึกอบรมความเชื่อ หรือโรงเรียน
- บอกที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ ของสำนักงานการศึกษาศาสนาหรือโรงเรียน
- อธิบายพันธกิจ และคตินิพนธ์ ของหลักสูตรการศึกษาศาสนา หรือโรงเรียน หากเกณฑ์เหล่านี้สามารถประยุกต์กับสถานการณ์ของท่าน
-

แนวทางสำหรับการฝึกความเป็นผู้นำ

นักเรียนมัธยมปลาย 10 คนจากโอมาฮา (Omaha) , เนบราสกา (Nebraska) คิตรายการคุณลักษณะที่พวกเขาเชื่อว่าผู้นำแสดงออก แบ่งปันรายการคุณสมบัติกับนักเรียนของท่าน และขอให้พวกเขาเพิ่มเติมรายการ

- ทำทุกสิ่งที่ทำให้งานบรรลุผลสำเร็จ แม้ว่าต้องทำงานมากขึ้นและเล่นน้อยลง
- มีวิสัยทัศน์ที่ใหญ่ขึ้น และไม่กลัวการมีเพื่อนใหม่
- เปล่งประกายเมื่อเขานำ แต่ก็เปิดรับความคิดใหม่
- ควรจะสามารถถ่ายทอดความคิดของเขาได้อย่างชัดเจน เพื่อที่คนอื่นๆสามารถเข้าใจ
- เคารพความคิดเห็นของทุกคน
- ระวังความหุนหันพลันแล่นของพวกเขา
- สอนผู้อื่นให้เป็นผู้นำ
- สนับสนุนผู้น้อย
- เชื่อถือได้ในทุกสถานการณ์

การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

“เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานภาวนา ดังนี้ ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์ พระนามพระองค์จงเป็นที่สักการะ.....” (มัทธิว 6 : 9)

การไตร่ตรอง : ฉันช่วยนักเรียนของฉันสร้างชีวิตการภาวนา
เพื่อทำให้พวกเขาสื่อสารกับพระเจ้าอย่างไร?

ทักษะของการสื่อสารที่ดีคือ

1. การสื่อสารด้วยคำพูดที่เหมาะสม และไม่ใช้คำพูด
2. ทักษะการฟังที่ดี
3. เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง
4. หลีกเลี่ยงการพูดถึงผู้อื่นในทางลบ
5. ถามคำถามที่ขึ้นต้นด้วย W หรือ H (ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร...) เพื่อหาสิ่งสำคัญ
6. จบด้วยข้อความทางบวก

คนที่รู้วิธีการสื่อสาร

- ให้ความสนใจต่อคนที่กำลังพูด
- ใช้ทักษะการฟัง
- มีทัศนคติทางบวก
- เฉเชิญหน้ากับผู้อื่นเพียงด้วยความตั้งใจเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
- ไม่เพิกเฉยต่อผู้พูด
- ไม่ถูกทำให้เสียสมาธิ
- ไม่ใช้การเลียดสี นินทา หรือดูถูก
- ไม่พยายามเปลี่ยนแปลง หรือเอาชนะผู้อื่น

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา เตรียมฟังบทอ่านจากพระวรสาร หลับตาของท่านลง สูดหายใจลึกๆ และรู้สึกร่างกายของท่านผ่อนคลาย รู้สึกว่าเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย สังเกตแขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนัก การหายใจของท่านช้าลง

ให้ความคิดของท่านย้อนกลับไปในสมัยของพระเยซูเจ้า นึกภาพพระเยซูเจ้าทรงประทับนั่งบนก้อนหินบนยอดภูเขา มีฝูงชนจำนวนมากห้อมล้อมพระองค์อยู่ ศิษย์ของพระองค์ก็อยู่กับพระองค์ด้วย ประชาชนต่างก็เงิบเพราะพวกเขาต้องการได้ยินทุกสิ่งทีพระองค์ต้องตรัส พระองค์ทรงเป็นพระอาจารย์ของพวกเขา วันนี้พระเยซูเจ้าทรงต้องการสอนศิษย์ของพระองค์และใครก็ตามที่ต้องการฟังถึงวิธีการอธิษฐานภาวนา

พระเยซูเจ้าทรงตรัสกับพวกเขาว่า “เมื่อท่านอธิษฐานภาวนา อย่าทำเหมือนพวกที่ยืนและอธิษฐานภาวนาตามมุมนอน เพื่อให้คนอื่นมองเห็นพวกเขา การดึงดูดความสนใจให้ตัวพวกเขาเองเป็นบำเหน็จของเขาเพียงสิ่งเดียว แต่เมื่อท่านอธิษฐานภาวนา จงเข้าไปในห้องส่วนตัว ปิดประตูและอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านเป็นส่วนตัว พระบิดาของท่านผู้ซึ่งเห็นท่านอธิษฐานภาวนาเป็นส่วนตัวจะตอบแทนท่าน อย่าพูดพล่ามยืดยาวเหมือนอย่างพวกที่ชอบให้คนอื่นได้ยินเพราะการอธิษฐานภาวนาที่ยืดยาวมากของเขา พระบิดาของท่านทรงทราบสิ่งที่ท่านต้องการก่อนที่จะท่านจะขอเสียอีก”

“จงอธิษฐานดังนี้ ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตย์ในสวรรค์ พระนามพระองค์จงเป็นที่สักการะ พระอาณาจักรจงมาถึง พระประสงค์จงสำเร็จในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์ โปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้ โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้าเหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น โปรดช่วยข้าพเจ้าไม่ให้แพ้การประจญ แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ”

“นึกภาพในใจของท่านถึงพระเยซูเจ้าทรงกำลังสอนศิษย์ของพระองค์เกี่ยวกับอธิษฐานภาวนา เก็บภาพนี้ในใจขณะที่ท่านค่อยๆ ลืมตาขึ้น บัดนี้ให้หิบบสนมุดบันทึกการไตร่ตรองของท่านขึ้นมา และวาดภาพสิ่งที่ท่านเห็นหรือได้ยินระหว่างการไตร่ตรอง

เมื่อนักเรียนส่วนใหญ่วาดภาพของพวกเขาเสร็จแล้ว ขอให้พวกเขาดูรูปของเขาและบรรยายสิ่งที่เขาเห็นหรือได้ยิน

ร่วมในการอภิปราย

- พระเยซูเจ้าทรงเป็นอาจารย์และคนเล่าเรื่องที่เก่ง ท่านคิดว่าพระเยซูเจ้าทรงทำอะไรเพื่อสื่อสารกับประชาชนที่ห้อมล้อมพระองค์อยู่
- อะไรคือวิธีการบางอย่างที่เราสามารถแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าเรามีทักษะในการสื่อสารด้วยคำพูด และไม่ใช่คำพูดในด้านลบ ?
- เราสามารถพัฒนากิจวัตรในการอธิษฐานภาวนาอย่างไร เพื่อว่าเราสามารถสื่อสารกับพระเจ้าได้อย่างสม่ำเสมอ ?

การสื่อสาร

ขั้นตอนการปฏิบัติ

ทุกครั้งที่ท่านเผชิญหน้ากับใครก็ตาม จงเป็นผู้สื่อสารด้านบวก จงใช้เทคนิคการสื่อสารบางประการที่พระเยซูเจ้าทรงใช้

เคล็ดลับสำหรับการสอนทักษะนี้

ไม้พูด (Talking Stick) ถูกใช้เพื่อบันทึกความสำคัญทางประวัติศาสตร์ในชีวิตของชาวอเมริกันพื้นเมือง มันกลายเป็นการสื่อสารด้วยการเขียนเกี่ยวกับชีวิตของประชาชน

การสื่อสารเป็นทักษะความมีวินัยในตนเองที่สร้างสรรค์ หมายความว่า มันจะยากสำหรับนักเรียนในชั้นอนุบาลถึงเกรด 6 ในการแสดงออกด้วยตนเองโดยไม่มีการกระตุ้น

เมื่อเราสื่อสาร เรารอจนกระทั่งคนอื่นพูดจบ เราคิด : คำอะไรที่จะอธิบายอย่างถูกต้องว่าฉันคิดและรู้สึกอย่างไร

เพื่อสร้างพื้นฐานสำหรับทักษะนี้ เด็กชั้นประถมสามารถได้รับการสอน:

- วิธีอ่านการแสดงออกทางสีหน้า และท่าทางทางกาย เพื่อเรียนรู้ว่าคนอื่นชอบหรือไม่ชอบบางสิ่งบางอย่างหรือไม่
- รายการคำศัพท์เพื่อสร้างความเข้าใจ
- คิดก่อนที่พวกเขาจะพูด
- ความแตกต่างระหว่างถ้อยคำที่ช่วยเหลือเกื้อกูล กับคำที่ทำให้เจ็บปวด

นักเรียนในเกรดระดับกลางได้รับประโยชน์จากการสร้างงานประจำ ซึ่งรวมถึงการรายงานความจริงและความคิดเห็นในห้องเรียน

ในการอภิปรายกลุ่มให้สอนคติพจน์นี้ : ไม่ควรมีใครพูดสองครั้งก่อนที่ทุกคนที่ต้องการพูดได้พูดหนึ่งครั้งเสียก่อน

วิธีการที่ได้ผล

ครอบครัว Franklins เป็นครอบครัวที่อัครวัยซึ่งมีลูก 7 คน เมื่อลูกชายคนโตอายุได้ 17 ปี เขาถูกจับเนื่องจากมีขวดเหล้าที่ถูกเปิดแล้วอยู่ในรถของเขา

มันเป็นเวลาหลังเที่ยงคืน เมื่อตำรวจโทรศัพท์หาพ่อแม่ของเด็กชายคนนั้น และขอให้ใครสักคนมารับเขากลับบ้าน พ่อแม่รู้สึกตกใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Mr. Franklin ผู้ซึ่งรู้สึกโกรธและเจ็บปวดมาก ขณะที่เขาแต่งตัวเพื่อไปสถานีตำรวจ ภรรยาของเขาเตือนเขาว่า “Fred ลูกชายของเราจะรู้สึกตกใจกลัว ฟังเขานะ”

คำพูดเหล่านี้ดังก้องอยู่ในหัวของ Mr. Franklin ตลอดทางที่ไปสถานีตำรวจ เมื่อเขาไปถึงที่นั่น เขาพบลูกชายของเขา รู้สึกละอายใจมาก เด็กชายก้มศีรษะและยืนขึ้นฟังผนังห้องเพื่อรอการตอบสนองของพ่อของเขา ทุกสิ่งที่พ่อได้วางแผนจะพูดกับเขา ถูกลิ้มหมด ในความอ่อนแอทั้งสิ้นของเขา เขาสื่อสารด้วยวิธีเดียวที่เขาสามารถทำได้ เขากอดลูกชายของเขาและเขาทั้งคู่ร้องไห้

คำศัพท์ทักษะ

ใช้วลีเหล่านี้ในชั้นเรียนตลอดปี เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร

- ฉันไม่เชื่อว่าท่านได้แสดงให้เห็นว่าเสียงที่ท่านต้องการได้ระหว่างการอภิปรายของเรา กรุณาทดลองใหม่
- ความคิดเห็นของท่านดี แต่การเลือกคำพูดของท่านมันก้าวร้าว กรุณาพูดใหม่อีกครั้ง
- กรุณาใช้กฎเกณฑ์สำหรับการสื่อสารที่ดี
- ท่านกำลังใช้ข้อความที่เกื้อกูลหรือทำร้าย
- บอกคำพูดที่ดีกว่าให้ฉัน (เช่น ก้าวร้าวน้อยกว่า, หยาด) เพื่อใช้แทน.....
- ท่านสามารถตัดสินใจในหัวข้อนี้
- สิ่งที่ท่านได้เรียนรู้ว่าท่านไม่เคยรู้มาก่อนที่เราจะมีการสนทนานี้

คืนนั้นขณะที่เดินทางกลับบ้าน ความสัมพันธ์ใหม่เกิดขึ้นระหว่างพ่อกับลูกชาย มันปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกในใจของเด็กชายว่าพ่อของเขารักเขาอย่างไม่มีเงื่อนไข เป็นครั้งแรกที่พ่อคิดถึงโอกาสที่สูญเสียไปมาก ที่เขาต้องบอกกับลูกชายของเขาว่าเขารักลูกมากแค่ไหน

เมื่อถึงวันที่ต้องพิพากษาคดีของเขา ทั้งแม่และพ่อยืนข้างๆลูกชายของพวกเขา ศาลตัดสินลงโทษให้ทำงานบริการสังคมด้วยคำพูดเหล่านี้ “ลูกเอ๋ย ท่านมีพ่อแม่ที่ยอดเยียมมาก พวกเขารักท่านมากที่มาอยู่ที่นี่กับท่าน”

กิจกรรม

ฝึกการอภิปรายบทสนทนา

สร้างบทสนทาระหว่างคน 2 คน ใช้องค์ประกอบของการสนทนาให้มากที่สุดเท่าที่ท่านสามารถ ท่านและผู้ทำงานร่วมกับท่านสามารถตัดสินใจได้ว่า ใครจะมีส่วนร่วมในการสนทนา

ข้อเสนอประกอบด้วย: ผู้บริหารกับนักเรียน ; ครูกับผู้ปกครอง; ดาราภาพยนตร์กับคนที่คลั่งไคล้ ; นักการเมือง และผู้ลงคะแนนเสียง และอัครสาวกกับพระเยซูเจ้า

ขออาสาสมัครเพื่อแสดงบทบาทสมมุติการสนทนาของเขาหน้าชั้นเรียน อภิปรายเทคนิคและให้คะแนนสำหรับแต่ละองค์ประกอบของการสนทนาที่ดีที่อาสาสมัครแสดงออกมา

องค์ประกอบของการสนทนาที่ดี

สอนและแล้วให้แสดงบทบาทสมมุติสถานการณ์ซึ่งแสดงองค์ประกอบ 7 ข้อของการสนทนาที่ดี

1. แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจมีส่วนร่วมในการสนทนา (ประกอบด้วยการแสดงสีหน้าและท่าทาง รวมถึงความสามารถในการตอบโต้ด้วย ไม่ใช่ตอบด้วยคำเพียงคำเดียว)
2. ใช้ทักษะการฟังที่ดี
3. แสดงความเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น

4. แสดงอารมณ์ขัน
5. หลีกเลียงการพูดเลียดสี การมุงร้ายและการปกป้องทั้งในด้านน้ำเสียงและทัศนคติ
6. พยายามเข้าใจโลกของบุคคลอื่นโดยการถามคำถามที่ขึ้นต้นด้วย W และ H (ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร...)** ในวงเล็บอธิบายเพิ่มเติม ผู้แปล***
7. เน้นความคิดเห็น หนังสือ โครงการ กีฬา เป็นหัวข้อในการสนทนา

เปลี่ยนแปลงมัน!

แบ่งปันคำพึงเพยนี้กับนักเรียน ถ้าท่านไม่ชอบอะไรบางอย่างให้เปลี่ยนแปลงมัน ถ้าท่านไม่สามารถเปลี่ยนแปลงมันก็ให้เปลี่ยนวิธีการคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น อย่างป่น!

เล่าให้เด็กๆ ฟังถึงช่วงเวลาในชีวิตของท่านเมื่อท่านต้องเปลี่ยนรูปแบบความคิดในด้านลบ ขอให้พวกเขาระดมสมองรายการของพฤติกรรมหรือความคิดเห็นที่พวกเขาบ่นเกี่ยวกับมันเมื่อไม่นานนี้ ทำท่ายพวกเขาให้ทำงานเป็นทีม เพื่อพยายามหาวิธีการใหม่ในการมองหัวข้อเดิม เลือกลับดาห้ละหนึ่งหัวข้อเพื่อทำงานเป็นกลุ่มเพื่อพัฒนาการสื่อสาร

ตัวยุติการสนทนา

นักเรียนระดับกลางถูกขอให้หาเหตุผลบางประการว่าทำไมคนบางคนใช้คำพูดดูถูก พูดไร้สาระ และนินทา เป็นรูปแบบในการสื่อสาร พวกเขาตอบว่า:

คนพูดดูถูกคนอื่นเพราะว่า

- พวกเขารู้สึกโกรธ
- พวกเขาคิดว่านี่เป็นวิธีการที่ฉลาดเพื่อทำให้คนอื่นรู้ว่าพวกเขาไม่สนใจ
- พวกเขาชอบอารมณ์ขันแบบนี้
- พวกเขาเชื่อถือไม่ได้
- พวกเขาต้องการรักษาหน้า
- พวกเขาไม่รู้วิธีแก้ปัญหาโดยการพูดคุยเกี่ยวกับมัน
- พวกเขาคิดว่ามันให้อำนาจแก่พวกเขา

คนพูดไร้สาระเพราะว่า

- พวกเขาต้องการทำให้คนอื่นมีปัญหา
- พวกเขากำลังรายงานสิ่งที่พวกเขาเห็นแก่ใครบางคนซึ่งสามารถทำอะไรบางอย่างเกี่ยวกับมัน
- พวกเขาไม่รู้ว่าจะทำอะไรอื่น
- พวกเขาไม่รู้วิธีเผชิญหน้ากับผู้อื่น
- มีความไม่แน่นอนของกฎหรือวิธีทำตามกฎ

คนนินทาเพราะว่า

- พวกเขาไม่รู้ว่าจะพูดเกี่ยวกับเรื่องอะไร
- มันทำให้พวกเขารู้สึกสำคัญเพราะว่าพวกเขามี “ข่าว” เล่า ซึ่งคนอื่นอาจจะไม่มี
- พวกเขาไม่สามารถรักษาความลับ
- พวกเขาไม่รู้องค์ประกอบ 7 ประการของการสนทนาที่ดี

อภิปรายคำพูดเหล่านี้กับนักเรียนของท่าน ขอให้พวกเขาทำงานเป็นทีม เพื่อ ทบทวนและเขียนรายการแสดงวิธีที่พวกเขาคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารเหล่านี้ ทำทนายพวกเขาให้เฝ้าสังเกตพฤติกรรมของเขาเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ เพื่อ แสดงจำนวนครั้งที่พวกเขามีส่วนร่วมในการพูดไร้สาระ นินทา หรือพูดดูถูกเป็น รูปแบบของการสนทนา

หลายโรงเรียนกำหนดพื้นที่เป็นเขตปลอดการพูดดูถูก หลังจากการจัดการอภิปรายเรื่องการพูดไร้สาระและการบ่น รวมทั้ง การนินทาเป็นรูปแบบของการสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพ ขอให้นักเรียนสร้าง เครื่องหมายสำหรับเขตปลอดการพูดไร้สาระ เขตปลอดการบ่น เขตปลอดการ นินทา ทำทนายให้พวกเขาไปเยี่ยมชมห้องเรียนอื่นๆ และพูดคุยกับนักเรียน บอก เขาว่าทำไมรูปแบบของการสนทนาเหล่านี้ไม่ได้ผล สั่งให้พวกเขาติดป้ายรอบ อาคารเรียนซึ่งพวกเขาคิดว่ากิจกรรมเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้มากที่สุด

ความจริงเกี่ยวกับการพูดดูถูก การพูดไร้สาระ และการบ่น

การพูดดูถูก

- เปิดเผยความรู้สึกไม่ปลอดภัย คนพูดดูถูกคนอื่นเพราะว่าพวกเขารู้สึกไม่มีความสุขกับตัวเอง บางทีพวกเขาขาดความมั่นใจในตนเอง
- แม้ว่าคนหัวเราะกับการพูดดูถูก ภายในพวกเขาอาจจะไม่ชอบมัน และหลายคนหาวิธีแก้แค้น คนๆนั้นเมื่อพวกเขาคาดคิดน้อยที่สุด และคนอื่นรู้สึกทำให้ผิดหวัง
- การพูดดูถูกทำให้คนอื่นคิดถึงท่านน้อยลง ไม่ใช่มากขึ้น เด็กๆ ที่เป็นที่ยอมรับคือคนที่ทำให้ คนอื่นรู้สึกสบายใจและดี ไม่อึดอัดเกี่ยวกับตัวเอง
- เด็กๆ มักจะใช้คำพูดดูถูกในเวลาที่เปราะบางในชีวิตของเขา เมื่อพวกเขาต้องการรู้สึกดีเกี่ยวกับตัวเอง ไม่ทำลายความภูมิใจในตนเองของกันและกัน
- เมื่อการพูดดูถูกถูกใช้เป็นอารมณ์ขันรูปแบบหนึ่ง ทั้งสองฝ่ายควรจะรู้สึกสบายใจกับอารมณ์ ขันรูปแบบนี้
- บางครั้งคนใช้คำพูดดูถูกเพราะว่าพวกเขารู้สึกไม่สบายใจกับความรู้สึกของเขา หรือไม่รู้วิธี การแสดงตนเอง

การพูดไร้สาระและการบ่น

- การพูดไร้สาระเหมาะสมเมื่อชีวิตของคนๆหนึ่ง หรือทรัพย์สินตกอยู่ในอันตราย
- นักเรียนที่อายุมากกว่าบางคนใช้การพูดไร้สาระเป็นรูปแบบในการสื่อสาร เพราะว่าเขาต้องการให้คนอื่นมีปัญหา โดยปกติการทำแบบนี้หมายถึงพวกเขาไม่รู้วิธีแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง
- บางครั้งคนพูดไร้สาระเพื่อเรียกร้องความสนใจ หวังว่าใครบางคนจะสังเกตเห็นพวกเขา
- บางครั้งคนพูดไร้สาระเพื่อว่าพวกเขาสามารถดูดีกว่าคนอื่น
- แทนที่จะพูดไร้สาระหรือบ่น การพูดคุยกับคนอื่น และการหาคนที่สามารถช่วยแก้ปัญหาเป็นวิธีการที่ดีกว่าในการใช้ทักษะความมีวินัยในตนเองของท่าน
- ท่านสามารถถามคำถามนี้กับตัวเองเสมอๆ : ฉันพูดไร้สาระเพื่อช่วยเหลือหรือทำร้ายใครหรือไม่ ฉันได้ทำทุกสิ่งที่ฉันสามารถเพื่อช่วยแก้ปัญหาหรือไม่

ใช้บัตรการสื่อสาร

ใช้บัตรข้างล่างนี้เป็นแนวทาง ให้จัดทำบัตรเครื่องหมายชุดละ 4 ใบบนกระดาษสีต่างๆ ท่านสามารถให้นักเรียนทุกคนทำชุดบัตรของตนเอง

บัตรสื่อสารเหล่านี้สามารถนำมาเก็บรวบรวมไว้ที่ศูนย์กลาง ไม่ว่าครูหรือเด็กๆ สามารถเลือกใช้บัตรสำหรับการอภิปรายในห้องเรียนหรือเมื่ออุปกรณ์ใหม่กำลังถูกสอน

ในการอภิปราย ขอให้ใครซึ่งต้องการเพิ่มเติมการสนทนา ให้ยกบัตรซึ่งมีเครื่องหมายบวกขึ้นหากเขามีสิ่งที่จะพูดด้านบวก หรือเครื่องหมายลบถ้าเขาไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่ถูกพูดถึง เด็กคนใดที่ไม่ต้องการมีส่วนร่วมหรือตอบคำถามสามารถผ่านโดยการใช้นบัตรรอสักครู่ แต่ละคนสามารถถูกกำหนดให้ใช้บัตรแต่ละใบเพียงครั้งเดียวในระหว่างการอภิปราย

+

สีเหลือง

—

สีน้ำเงิน

?

สีเขียว

สีแดง

- + = ฉันเห็นด้วย หรือมีบางอย่างเพิ่มเติม (สีเหลือง)
- = ฉันไม่เห็นด้วย หรือมีความคิดเห็นต่างออกไป (สีน้ำเงิน)
- ? = ฉันมีคำถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ (สีเขียว)
- นาฬิกา = รอสักครู่ ฉันต้องการเวลามากกว่านี้ในการคิด (สีแดง)

การประชุมชั้นเรียนหรือครอบครัว

ฝึกการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยการเชิญนักเรียนในชั้นหรือสมาชิกครอบครัวของท่านให้สนทนาเกี่ยวกับหัวข้อของความสำคัญต่อกันและกัน ให้ทำตามขั้นตอน ดังนี้

- กำหนดเวลาให้แน่นอนสำหรับการประชุม โดยปกติ 10-15 นาทีเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุด
 - สั่งให้สมาชิกของกลุ่มนั่งล้อมเป็นวงกลม
 - ตั้งเทียนที่กลางวงกลมและใช้มันเป็นจุดศูนย์กลางสำหรับคนที่ต้องการพูด (ดูข้างล่าง)
 - สอนกฎสำหรับการประชุม ต่อไปนี้เป็นกฎสองสามข้อที่ท่านสามารถใช้เริ่มต้นด้วย แล้วเพิ่มเติมแนวทางที่สมเหตุสมผลสำหรับกลุ่มของท่านเอง
1. ทุกคนในกลุ่มจะมีโอกาสพูดก่อนที่จะใครคนใดคนหนึ่งจะพูดเป็นครั้งที่สอง
 2. สมาชิกในกลุ่มควรใช้ทักษะการฟังที่ดี
 3. ไม่อนุญาตให้ใช้การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูดหรือท่าทาง

ทดลองเทคนิคนี้ในการประชุมครั้งต่อไปของท่านหากเป็นไปได้ ขอให้แต่ละคนที่ต้องการแบ่งปันในการสนทนา หยิบเทียนและตั้งมันที่ข้างหน้าของเขา เมื่อเขาให้ความคิดเห็นหรือมุมมองเสร็จ เขาสามารถนำเทียนกลับไปตั้งที่กลางวงกลม

เพื่อช่วยทำให้การสนทนาเป็นที่สนใจและลื่นไหล คัดชุดของคำถามซึ่งสามารถตีประกาศบนภาพพลิกหรือป้ายประกาศ ต่อไปนี้เป็นตัวเริ่มต้นบางอย่าง:

- ท่านกำลังรอคอยอะไรมากที่สุดนี้ในสัปดาห์นี้
- กิจกรรมใดที่ท่านปรารถนาให้มันจบสิ้นไปแล้ว เพราะเหตุใด
- สมาชิกในกลุ่มนี้สามารถช่วยท่านได้อย่างไรในสัปดาห์นี้
- ทักษะความมีวินัยในตนเองเรื่องอะไรที่ท่านจะฝึกในสัปดาห์นี้
- ทักษะความมีวินัยในตนเองเรื่องอะไรที่ท่านแสดงออกมากที่สุด ,น้อยที่สุด
- ท่านต้องการให้กลุ่มอธิษฐานขออะไร
- ขอให้สมาชิกของกลุ่มเพิ่มคำถามอื่นๆซึ่งเป็นที่สนใจหรือเกี่ยวข้องกับเขา

เรื่องเล่าเกี่ยวกับความเป็นผู้นำและการสื่อสาร

Corky อายุ 12 ปีเมื่อเขาเผชิญหน้ากับกลุ่มเพื่อนของเขา เขาปฏิเสธที่จะเล่นสเก็ตลงถนนที่เป็นเนินสูงและพยายามพูดคุยกับคนอื่นๆให้ทำเช่นเดียวกัน เพราะว่าไม่มีใครสวมหมวกนิรภัย เขาถูกล้อและเหยียดหยามจากเพื่อนคู่หูของเขา ในที่สุดเมื่อไม่สามารถชักจูงเพื่อนๆของเขาไม่ให้เล่นสเก็ตลงเนินได้ เขาจึงกลับบ้าน

ต่อมาเย็นวันนั้น แม่ของเขาถามว่าทำไมเขาจึงเสียใจมาก ด้วยความไม่เต็มใจ Corky บอกแม่ถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้น แม่ของเขาถูกกระตุ้นให้อยากปลอดภัยและชมเชยเขาที่เป็นลูกที่เชื่อฟัง แต่เธอตระหนักว่าสิ่งที่เขาได้ทำ

มันมากกว่านั้น เขาฟังตัวเองและเลือกทำสิ่งที่เขาคิดว่าถูกต้องด้วยตัวของเขาเองโดยไม่มีผู้ใหญ่อยู่ใกล้ๆ แม้ว่าเพื่อนๆ ของเขาใช้คำพูดที่ดูถูกและล้อเลียนเขาเป็นการตอบแทนก็ตาม

ดังนั้นแม่ของเขาจึงพูดว่า “Corky สำหรับแม่ดูเหมือนว่าลูกได้แสดงความเป็นผู้นำออกมาแล้ว”

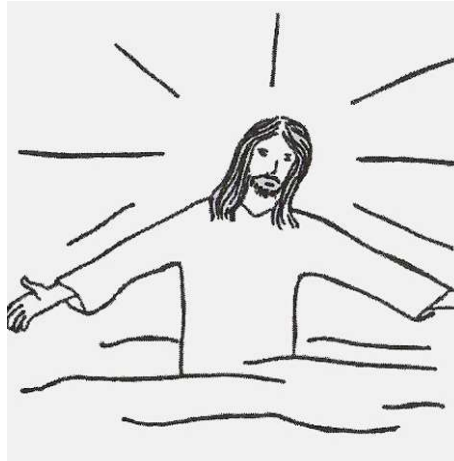
“แม่หมายความว่าอะไรครับ” Corky ตอบ

“ อ้อ ลูกได้ยืนบนความถูกต้องแม้ว่าจะยืนอย่างโดดเดี่ยวก็ตาม นั่นคือหนึ่งในบรรดาทักษะที่ผู้นำแสดงออกมา ลูกไม่ได้ยอมแพ้ในการใช้คำพูดดูถูกเพื่อตอบโต้คนอื่น”

“ท่านพูดถูกแล้วครับ แม่” Corky พูด “แม้ว่าเด็กคนอื่นๆ เลือกที่จะไม่ฟัง ฉันก็สามารถยืนหยัดบนสิ่งที่ฉันคิดว่าถูกต้อง มันรบกวนใจฉันที่พวกเขาบคายต่อฉัน แต่ฉันรู้ว่าฉันทำสิ่งที่ถูกต้อง บางทีฉันอาจต้องคิดทบทวนว่าเด็กๆ เหล่านี้ เป็นเพื่อนของฉันจริงๆ หรือไม่”

แม่ของ Corky รู้ว่า เธอได้ถ่ายทอดความหมายสำคัญแก่ลูกชายของเธอ เธอเห็นว่าแม้ว่าบางทีต้องมีสิ่งแปลกเปลี่ยนก็ตาม เขากำลังฝึกทักษะความมีวินัยในตนเองของเขาในรูปแบบที่เห็นชัดเจนและตรงประเด็น

การจัดการเวลา พื้นที่ คน และสิ่งของ

“ท่านทั้งหลายจงเตรียมพร้อมไว้ เพราะบุตรแห่งมนุษย์จะเสด็จมาในเวลาที่ท่านมิได้คาดหมาย (ลูกา 12: 40)”

การไตร่ตรอง : ฉันสอนนักเรียนของฉันให้ดูแลเรื่องเวลา พื้นที่ และสิ่งของของพวกเขาอย่างไร?

เราสามารถเรียนรู้เพื่อจัดการ

1. เวลา: จดระหนักรายการเวลาและให้ความสำคัญกับมัน วางแผนล่วงหน้า และทำตามแผนจนเสร็จสิ้น ประเมินความสำเร็จของการจัดการเวลา
2. พื้นที่ : รักษาสภาพแวดล้อมให้เป็นระเบียบ
3. คน: รู้ขั้นตอนการจัดการประชุมและการรวมกลุ่มอย่างเป็นระเบียบ
4. สิ่งของ: รู้เส้นทางในการลดความซับซ้อนและจัดการสิ่งของ

คนที่สามารถจัดการ

- ตัดสินใจสิ่งที่เขาจำเป็นต้องทำ
- ทำรายการและจัดลำดับความสำคัญของเวลา
- จัดการสิ่งของ
- มอบหมายงาน
- ไม่ทำงานโดยไม่มีเป้าหมายหรือแผน
- ไม่อยู่กับความยุ่งเหยิง
- ไม่คิดว่าพวกเขาสามารถทำทุกอย่างด้วยตัวเอง

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา เตรียมฟังบทอ่านจาก พระวรสาร หลับตาของท่านลง หายใจเข้าลึกๆ และรู้สึกร่างกายของท่านผ่อนคลาย รู้สึกว่าเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย สังเกต แขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนัก การหายใจของท่านช้าลง

อีกครั้งหนึ่ง เราจะเริ่มด้วยการนึกภาพของพระเยซูเจ้าถูก ผูกชนห้อมล้อมอยู่ มองเห็นคนง่อย ลีหน้าโคกเศร้าของผู้คนใน ผูกชน บางคนมีแผลเปิดหรือแผลพุพอง คนอื่นๆ เพียงแค่ต้องการ เข้ามาใกล้พระเยซูเจ้า เพื่อเรียนรู้จากพระองค์ คนที่อยู่ใกล้ พระเยซูเจ้าที่สุดคือบรรดาอัครสาวกของพระองค์

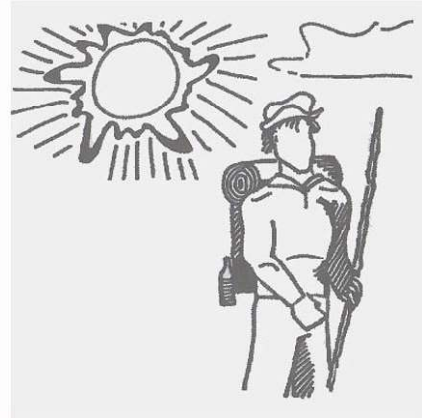
พระเยซูเจ้าทรงตรัสถามคำถามนี้กับพวกเขา “หาก เจ้าของท่านรู้เวลาที่ขโมยกำลังมา เขาจะปล่อยให้ขโมยเข้ามา ในบ้านของเขาหรือไม่” “ไม่” บรรดาศิษย์ตอบอย่างชัดเจนมาก

“แล้วท่านต้องเตรียมพร้อมด้วย” พระเยซูเจ้าทรงตรัส “เพราะในเวลาที่ท่านไม่ได้คาดหมาย บุตรแห่งมนุษย์จะ เสด็จมา” พระเยซูเจ้าทรงต้องการให้บรรดาศิษย์ของพระองค์พยายามดำเนินชีวิตเหมือนคนที่รักพระเจ้า และ แสดงความรักนั้นโดยการรักผู้อื่น แม้กระทั่งศัตรูของพวกเขา

หากท่านนั่งอยู่แทบพระบาทของพระเยซูเจ้า ฟังพระวาจาของพระองค์ ท่านต้องการให้พระเยซูเจ้า รู้ อะไรเกี่ยวกับวิธีการใช้เวลาของท่าน? ทำไมท่านจึงคิดว่ามันเป็นสิ่งสำคัญที่จะทูลพระองค์ว่าท่านรักพระเจ้า อย่างไร? นึกภาพตัวของท่านกำลังสนทนากับพระเยซูเจ้า ทูลพระองค์ถึงสิ่งที่สำคัญที่สุด 3 สิ่งสำหรับชีวิตของ ท่านในขณะนี้

เก็บภาพนี้ในใจของท่าน ขณะที่ท่านค่อยๆ ลืมตาขึ้น บัดนี้ให้นำสมุดบันทึกการไตร่ตรองของท่านขึ้นมา และวาดภาพของสิ่งที่ท่านเห็นหรือได้ยินระหว่างการไตร่ตรอง

เมื่อเด็กๆ ส่วนใหญ่วาดภาพของเขาเสร็จแล้ว ขอให้พวกเขาดูรูปภาพของเขาและบรรยายสิ่งที่พวกเขา เห็นหรือได้ยิน

การจัดการ

ร่วมในการอภิปราย

- พระเยซูเจ้าทรงสอนพวกเราให้จัดการเวลาบนโลก เพราะว่ามันมีจำกัด เราไม่ได้อาศัยอยู่บนโลก นี้ตลอดไป ดังนั้นเราพยายามทำให้ทุกอย่างเป็นสิ่งสำคัญ อะไรคือสิ่งสำคัญในชีวิตของท่านบ้าง?
- พระเยซูเจ้าจะทรงตรัสอะไรเกี่ยวกับวิธีการจัดการของท่านในเรื่องเวลา พื้นที่ สิ่งของ หรือคนใน ชีวิตของท่าน
- เราสามารถพัฒนารูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมีศีลธรรมอย่างไร เพื่อที่เราจะได้ตัดสินใจอย่างมี เหตุผลและชาญฉลาดในการจัดการเวลา พื้นที่ และสิ่งของของเรา?

ขั้นตอนการปฏิบัติ

มองหาพื้นที่หรือสิ่งของที่ท่านสามารถจัดการในสัปดาห์นี้ ใช้เวลาในการจัดสิ่งของให้เป็นระเบียบ ตัดสินใจให้พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิตของท่าน

เคล็ดลับในการสอนทักษะนี้

ในโลกที่ล้นไปด้วยความวุ่นวายของเรา การเรียนรู้ในการจัดการเป็นสิ่งสำคัญ เราต้องเข้าใจขีดจำกัดของเรา เพื่อให้เราสามารถประสบความสำเร็จสูงสุดในเวลาที่มีให้

ทักษะการจัดการเป็นทักษะความมีวินัยในตนเองที่เกิดขึ้นใหม่ มันจะยากสำหรับเด็กในชั้นอนุบาลถึงระดับมัธยมปลายที่จะแสดงออกโดยไม่มีการกระตุ้น

คนส่วนมากเริ่มแสดงว่าพวกเขาสามารถเรียนรู้ทักษะนี้ได้เมื่อพวกเขาอยู่ในเกรด 9 และสูงขึ้นไปที่ซึ่งการฝึกฝนในเบื้องต้นเกิดขึ้น หรือคนมีแนวโน้มตามธรรมชาติในการจัดการ ทักษะนี้อาจจะถูกแสดงออกในช่วงอายุต่ำกว่านี้มาก โดยปกติผู้ใหญ่สังเกตเห็นความไม่สามารถในการจัดการของเด็กๆ เมื่อพวกเขาตรวจดูตู้เก็บของ โต๊ะ หรือแฟ้มเอกสาร

เมื่อเราจัดการเวลา พื้นที่ คน หรือสิ่งของ เรารอจนกระทั่งเราได้รับภาพความคิดของวิธีการที่สิ่งของจะถูกจัดให้เป็นระเบียบ เราคิด : รูปแบบ กรอบเวลา ตาราง การจับกลุ่ม หรือพื้นที่ใดจะทำงานได้ผลดีที่สุด

พื้นฐานของการจัดการเวลา เริ่มจากความสามารถในการบอกเวลาของเด็กๆ มอบหมายงานในช่วงเวลาหยุดพักสั้นๆ หนึ่งถึงสิบนาที เพื่อสอนเด็กๆ ว่า พวกเขาสามารถทำงานให้เสร็จในเวลาเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยได้มากเพียงใด

ทักษะในการจัดการสามารถจัดเป็นโครงสร้างดังนี้

- ตามแนวยาว เมื่อเราใช้ระเบียบวาระการประชุม
- เวียนรอบ ในเวลาที่เรากล้องเทศกาล และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ละปี ; และ
- แบบลวกๆ เมื่อเราเปลี่ยนตาราง เพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันไม่ได้ถูกวางแผนไว้

จำไว้ว่าเด็กในเกรด 1 ถึงเกรด 8 อาจจะต้องมีระบบเพื่อให้พวกเขาได้รับการจัดการ การตรวจการบ้าน กิจกรรมที่พวกเขาฝึกการจัดการเวลา การจัดลำดับเหตุการณ์ และการจัดผังโต๊ะ แผนการคร่าวๆ การจัดประชุม การออกแบบป้ายนิเทศของห้องเรียน การจัดทำแผนภูมิแสดงลำดับเครือญาติ และอื่นๆ จะเป็นการฝึกฝนที่ดีเลิศ ซึ่งพวกเขาสามารถเข้าร่วมได้

คำศัพท์ทักษะ

ใช้ลิเหล่านี้นในห้องเรียนตลอดปีเพื่อช่วยเสริมทักษะในการจัดการ

- ตั้งเป้าหมายสำหรับจำนวนเวลาที่เรามี
- กรูณาอธิบายระบบที่เราใช้เพื่อให้เป็นระเบียบ
- เราจะจัดการมันแบบเป็นลำดับก่อนหลังหรือแบบสุ่ม
- รูปแบบการทำงานที่เป็นแบบแผนใดที่เราสามารถใช้เพื่อจัดการประชุมนี้

ในขณะที่ท่านแสดงทักษะในการจัดการ สอนเด็กๆ ถึงเรื่องหลุมพราง มีหลุมพราง 3 อย่าง

1. การผลัดวันประกันพรุ่ง การเลื่อนสิ่งที่เราสามารถทำได้ในขณะนี้ออกไปก่อน
2. การผละเหิน การผ่นกลางวัน หรือ การทำสิ่งอื่นที่เราารู้สึกอยากทำมากกว่า
3. การหลอกลวงตัวเองและผู้อื่น สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อเราไม่ดูให้ชัดเจนถึงจำนวนเวลาที่เรากำลังต้องการ

สำหรับงาน ตรวจสอบเวลาและจำนวนของงานที่จำเป็นต้องทำให้เสร็จ สิ่งนี้นำไปสู่การใช้คำแก้ตัวว่า “ฉันไม่มีเวลาแล้ว”

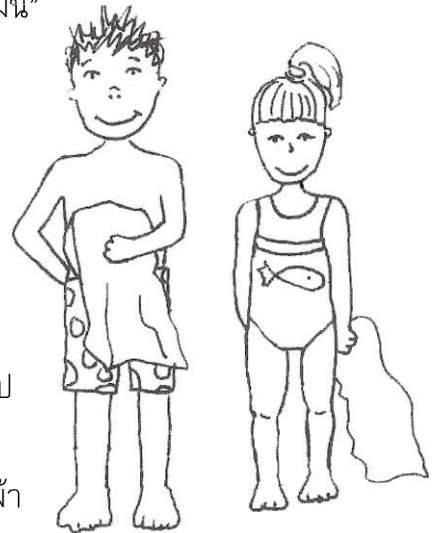
วิธีการที่ได้ผล

ฤดูร้อนเพิ่งจะเริ่มต้นขึ้น และ Liz รู้ว่าลูกของเธอ 2 คนต้องการใช้เวลาหลายชั่วโมงในสระน้ำในละแวกบ้าน เด็กๆ ตื่นเต้นมากวันแรกที่พวกเขาไปว่ายน้ำ พวกเขาพูดคุยตลอดทางกลับบ้านเกี่ยวกับคนที่เขาได้เห็น และสิ่งที่พวกเขาทำ เห็นได้ชัดเจนว่าพวกเขาสนุกสนานจริงๆ กับเวลาในสระน้ำ

ขณะที่พวกเขาเข้าไปในบ้านของเขา ผ้าเช็ดตัวที่เปียกถูกทิ้งไว้ตรงหน้าทางเข้า ชุดว่ายน้ำถูกวางบนโต๊ะในครัว รองเท้าแตะและของเล่นกระจายไปตามที่ต่างๆ จากห้องครัวตลอดทางขึ้นบนไปยังห้องนอน Liz มองดูแวบหนึ่งและตัดสินใจว่านี่คงจะเป็นโอกาสที่ดีเลิศเพื่อสอนเด็กๆ ถึงวิธีการจัดการสิ่งของต่างๆ ของพวกเขาในวันไปว่ายน้ำ

เธอนำเด็กๆ ลงไปที่โต๊ะในครัว และส่งดินสอและกระดาษให้แก่มือกคนโตและบอกให้คนเล็กฟังและช่วยออกความคิดเห็น “ฉันต้องการให้ท่านทำบัตรเตือนความจำของท่านเองและพี่ชายของท่านเพื่อท่านจะได้รู้ว่าต้องทำอะไร เมื่อกลับจากการว่ายน้ำมาถึงบ้าน เธอกล่าว “มีอยู่ 6 สิ่งที่คุณต้องการให้ท่านจำ หลังจากที่ท่านได้ยืมครบทั้ง 6 สิ่ง และให้จดรายการลงบนบัตร เราจะได้พูดคุยเกี่ยวกับมัน”

1. เมื่อท่านกลับมาถึงบ้าน ให้ตรงไปยังห้องอาบน้ำ
2. ผ้าเช็ดตัวเปียกให้เอาไปไว้หลังประตูในห้องน้ำ
3. ทำความสะอาดชุดและตัวของท่านเองในห้องน้ำ
4. หลังจากเปลี่ยนเสื้อผ้า ชุดว่ายน้ำควรจะนำไปตากบนราวเพื่อทำให้แห้งหรือวางบนเก้าอี้ผึ่งผ้า
5. ของเล่น และอุปกรณ์ว่ายน้ำทุกอย่างจะใส่ในตะกร้าพลาสติกในห้องซักผ้า เพื่อเราจะได้เตรียมพร้อม สำหรับการเดินทางไปเที่ยวของเราครั้งหน้า
6. รองเท้าแตะและรองเท้าจะต้องไปอยู่บนพรมเล็กๆ ในห้องซักผ้า

Liz รอขณะที่ลูกสาวของเธอวาดรูปภาพและเขียนคำสำคัญถัดจากแต่ละภาพ เพื่อช่วยให้พี่ชายของเธอจำสิ่งที่ต้องทำ หลังจากที่ทำทุกอย่างถูกจัดบันทึกแล้ว Liz ขอให้ลูกชายของเธอใช้บัตรที่น้องสาวของเธอได้ทำเพื่อบอก 6 สิ่งของเธอที่พวกเขาต้องทำเมื่อพวกเขากลับจากการว่ายน้ำมาถึงบ้าน ลูกชายของเธอรู้ทั้ง 6 สิ่งโดยไม่ต้องมีความช่วยเหลือ ในความเป็นจริงเมื่อเขาต้องการเวลาเพื่อคิด และน้องสาวของเธอต้องการช่วยเหลือเขา เขาพูดว่า “ฉันรู้ ฉันรู้ ไม่ต้องบอกฉัน”

เด็กๆ ได้รับอนุญาตให้ถามคำถามเพื่อทำความเข้าใจเรื่องราวและให้ความเห็นของพวกเขาเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนเกี่ยวกับวิธีการจัดการพื้นที่และสิ่งของใช้เวลาประมาณ 15 นาที “มันเป็นเวลาสิบห้านาทีที่ดีที่สุดในที่ฉันใช้ฤดูร้อนนั้น” Liz กล่าว

เริ่มต้นปีที่ถูกจัดการ

ช่วงเวลาเริ่มต้นของทุกปีการศึกษา นักการศึกษาและพ่อแม่มีโอกาสดังเป้าหมายใหม่ และพื้นที่เป้าหมายสำหรับการพัฒนา การแสดงแบบพฤติกรรมนี้สำหรับเด็กๆ เป็นวิธีการที่ดีเลิศเพื่อแสดงให้พวกเขาเห็นวิธีการที่ผู้ใหญ่จัดการเวลา พื้นที่ คน และสิ่งของ ขณะที่ท่านทำตัวอย่าง ตั้งใจตั้งชื่อและบอกเด็กๆ ถึงทักษะที่ท่านกำลังฝึกอยู่

การทำอย่างดีตอนเริ่มต้นปีการศึกษา ทักษะความมีวินัยในตนเองที่เกิดขึ้นใหม่นี้สามารถจัดเตรียมโครงสร้างที่จำเป็นมากสำหรับเด็กๆ ต่อไปนี้เป็นรายการบางอย่างที่ผู้ใหญ่พบว่ามีความประโยชน์ในการเตรียมการจัดการ

- ตารางสำหรับการประชุมในชั้นเรียนและการศึกษาที่บ้าน
- สถานที่/พื้นที่ และอุปกรณ์ทำการบ้าน
- สมุดบันทึก และสิ่งของอื่นๆ สถานที่เก็บ ตู้เก็บของ กระเป๋าใส่เอกสารและโต๊ะ
- วิธีการเพื่อช่วยเด็กๆ ให้เรียนรู้ชื่อของเพื่อนร่วมห้องเรียน สมาชิกทีมงานใหม่ ทีมสนับสนุน
- หน้าที่ในห้องเรียน
- ขั้นตอนสำหรับการจัดการงาน และการรับมอบงานเมื่อมาสาย หรือขาดเรียน
- การหมุนเวียน / วงจรวินัย
- ขั้นตอนและความคาดหวังสำหรับการทำตามกฎเกณฑ์
- ระบบการแบ่งเกรด และวิธีการช่วยเด็กๆ บันทึกการพัฒนาของพวกเขา
- กฎที่จะใช้ในงานกลุ่ม
- วิธีการ เพื่อให้เด็กๆ ทุกคนสามารถได้รับการตอบสำหรับคำถามของพวกเขา
- งานประจำเพื่อการได้รับความสนใจเมื่อจำเป็น
- กลุ่มศึกษาหรือคู่คตินักเรียน เพื่อช่วยในกระบวนการเรียนรู้
- ผู้จัดทำข้อมูลซึ่งบันทึกวันเกิด โทรศัพท์บ้าน ที่อยู่ และข้อมูลสำคัญอื่นๆ

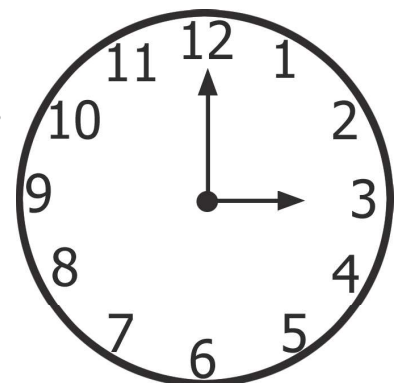
ดูให้แน่ใจว่าได้ใส่รายการของการจัดระเบียบของท่านเองในรายการข้างต้นเพื่อช่วยให้ท่านเริ่มต้น

กิจกรรม

การสอนเกี่ยวกับเวลา

ขอให้นักเรียนในเกรดกลางช่วยนักเรียนที่อายุน้อยกว่าให้เข้าใจเรื่องเวลา พวกเขาสามารถทำหนึ่งกิจกรรม หรือทุกกิจกรรมต่อไปนี้

- ออกแบบคำถามเกี่ยวกับเวลา และตรวจสอบว่าเด็กๆ รู้วิธีอ่านเวลาหรือไม่
- ใช้ภาพของนาฬิกาที่ไม่มีเข็มบอกเวลา บอกเวลาให้แก่เด็กที่มีอายุน้อยและให้พวกเขาวาดภาพเข็มนาฬิกาออกไป
- ใช้ภาพนาฬิกาที่มีเข็ม และขอให้เด็กเขียนเวลาที่ได้ภาพ
- ให้ตารางแก่นักเรียน ตารางนั้นมีรายการสถานที่ในโรงเรียน

หรือบ้าน และเวลาที่พวกเขาต้องพบ ในสถานที่นั้น จงมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับสถานที่พบปะ เพื่อกระตุ้นเด็กที่อายุน้อยกว่าให้ตระหนักเรื่องเวลา

ช่วยจัดระเบียบตัวของตนเอง

มีวิธีการ 5 วิธีเพื่อช่วยตัวท่านเองในการจัดการเรื่องเวลา

1. ทำสิ่งที่ท่านพูดว่าจะทำ
2. เล่นเกมกับตัวท่านเอง ดูว่าท่านสามารถตั้งขีดจำกัด เวลา และทำมันเสร็จภายในเวลานั้น
3. แข่งกับเวลา ทำลายสถิติเวลาของท่านเองในการทำสิ่งต่างๆ
4. ให้รางวัลตัวท่านเอง หยุดพักเมื่อท่านทำงานเสร็จ
5. บอกเพื่อน และขอให้เขากระตุ้นท่านให้ยึดมั่นกับตารางเวลาของท่าน

เกมการทบทวน

กิจกรรมหนึ่งที่สามารถใช้ในทุกชั้นเรียน เพื่อช่วยให้เด็กๆ เรียนรู้การจัดการเวลา สถานที่ คน และสิ่งของ ก็คือศิลปะของการทบทวน เพื่อสร้างการทบทวน คนต้องจัดการสิ่งของ สิ่งพิมพ์ คน และเวลา การทบทวนที่เด็กเป็นคนนำส่วนใหญ่สามารถเสร็จภายในเวลา 5-7 นาที ต่อไปนี้เป็นการทบทวนตัวอย่าง และทักษะที่มันพูดถึง 2 รายการ

เกมทิก แทค โท (โอเอ็กซ์)

- *การจัดการพื้นที่* เก้าอี้ 9 ตัวถูกนำมาวางหน้าห้องเรียนเป็น 3 แถวๆ ละ 3 ตัว เมื่อท่านเริ่ม ให้เตือนเด็กๆ ว่า เมื่อเขาชนะให้นั่งลงกับทีมของเขาเป็นแถวในรูปทิก แทค โท (โอเอ็กซ์)

- *การจัดการสิ่งของ* นักเรียนสร้างคำถามจากสิ่งที่เขาได้เรียนรู้เพื่อใช้ในการทบทวนสำหรับเกมนี้

- *การจัดการคน* ตัดสินใจว่าเกมจะถูกเล่นเป็นแถวต่อแถว หรือจะสร้างทีมขึ้นมา หรือว่าเล่นแบบคนต่อคน ในแต่ละครั้งที่เล่นแข่งขันซึ่งกันและกัน

- *การจัดการเวลา* บอกนักเรียนในห้องว่าเกมจะดำเนินต่อไปนานเท่าใด ตัวอย่างเช่น จาก 5 ถึง 8 นาที หรือจนกระทั่งทีมหนึ่งชนะ

- *วิธีการเล่นเกม* เด็กๆ จะถูกถามคำถามโดยหัวหน้า ถ้าคำตอบถูกต้อง พวกเขาจะได้นั่งบนเก้าอี้ 1 ใน 9 ตัว ที่อยู่หน้าห้องอีกครั้งหนึ่ง พวกเขานั่งอย่างมีหลักการ เกมดำเนินไปขณะที่คำถามถูกถามสลับกันไปจากทีมหนึ่งไปสู่อีกทีมหนึ่ง ตัวอย่างเช่น ถ้าทีมเด็กผู้ชายแทนด้วย X และเด็กผู้หญิงแทนด้วย O เมื่อใดที่มีเด็กชาย 3 คน หรือเด็กหญิง 3 คน นั่งแนวขวาง แนวตั้ง หรือเป็นแนวทแยงมุม ทีมนั้นจะได้รับการประกาศเป็นผู้ชนะ

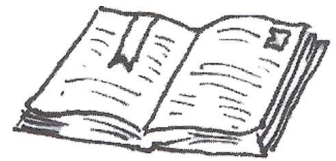
เลือกคำ (Pick a word)

- การจัดการเวลา เกมนี้สามารถเล่นได้ในเวลา 5-10 นาที
- การจัดการพื้นที่ กำหนดพื้นที่กระดาน ใช้แผ่นกระดาษขนาด 8.5 นิ้ว X 11 นิ้ว หรือกระดาษขนาด 4 นิ้ว X 5 นิ้ว สำหรับเล่นไพ่ สิ่งเหล่านี้ถูกติดเทปเข้ากับกระดาน
- การจัดการสิ่งของ คำสำคัญหรือวลี เพื่อทบทวนถูกพิมพ์บนหน้าไพ่แต่ละใบข้างใต้แต่ละคำหรือวลี เป็นตัวเลขซึ่งจะเป็นเหมือนกับค่าของแต้ม ด้านหลังของไพ่อาจจะมีย่อคำหรือคำบอกใบ้เพื่อช่วยนักเรียนทบทวนเนื้อหา
- การจัดการคน กำหนดทีมหรือกลุ่มเลือกผู้เล่น จัดการวิธีการที่ท่านจะกำหนด ผู้เล่นคนแรก คนที่สอง ฯลฯ

วิธีการเล่นเกม เด็กๆไปที่กระดานและเลือกไพ่ คนเดียวหรือกลุ่มช่วยกัน พวกเขาอ่านออกเสียงข้อเท็จจริง (ระหว่าง 1-10) เกี่ยวกับหัวข้อที่เลือก หากคำหรือหัวข้อมีค่าเท่ากับ 5 แต้ม พวกเขาสามารถทวง 5 ข้อความจริง และได้รับ 5 แต้มสำหรับทีมของพวกเขา หากพวกเขาไม่สามารถทวงข้อเท็จจริง 5 ข้อ พวกเขาได้จำนวนแต้มเท่ากับจำนวนข้อเท็จจริงที่ให้ ไม่มีการหักลบคะแนนสำหรับคำตอบที่ไม่ถูกต้อง เมื่อคำใดถูกเลือกไปแล้ว ทีมอื่นไม่สามารถเลือกไพ่นั้นเป็นครั้งที่สอง

ใช้วรรณกรรมเด็ก

Rent Party Jazz โดย William Miller เมื่อแม่ของ Sonny ตกงานใน รัฐนิวยอร์กระหว่างความเศร้าโศก Jack ผู้ยิ้มแย้ม นักดนตรีแจ๊สบอก Sonny ถึงวิธีการจัดการ Rent Party เพื่อระดมเงินที่พวกเขาต้องการ แสดงให้เห็นวิธีการที่ผู้คนสร้างความแตกต่างเมื่อพวกเขาทำงานร่วมกัน

The Dreamer (คนช่างฝัน) โดย Cynthia Rylant เรื่องนี้เป็นเรื่องราว ที่มีภาพประกอบอย่างสวยงามของ ศิลปินศักดิ์สิทธิ์ผู้ซึ่งฝันถึงโลกและทุกสิ่งทุกอย่างในโลกล

Harriet Tubman: Conductor on the Underground Railroad (Harriet Tubman :พนักงานเก็บค่าโดยสาร บนรถไฟใต้ดิน) โดย Ann Lane Petry หนังสือเล่มนี้เล่าเกี่ยวกับวิธีการที่ Minty หลบหนีไปทางเหนือและผูกมิตร ในฟิลาเดลเฟีย ประสบการณ์ของเธอกับรถไฟใต้ดิน กระตุ้นให้เธอกลับไป และนำคนอื่นๆไปสู่อิสรภาพ

Kate from Philadelphia. The Life of Saint Katherine Drexel for Children (เคท จากฟิลาเดลเฟีย: ชีวิต ของนักบุญแคทเธอรีน เดริกเซลสำหรับเด็กๆ) โดย Patricia Edward Jablonski บุตรสาวของเศรษฐีนักธุรกิจชาวฟิลาเดลเฟีย เคททิ้งความมั่งคั่งเพื่อรับใช้ประชาชนชาวอเมริกันพื้นเมืองทางตะวันตกของสหรัฐ

ใช้ดนตรี

สื่อนเพลง “ฉันเป็นคนมีระเบียบ” (I Am Organized) ประพันธ์โดย Jo Mersnick และขับร้องโดยใช้ทำนอง เพลง “London Bridge”

Organized your time today, time today, time today,

Be on time so you can say, I am organized!

จัดการเวลาของท่านวันนี้ เวลาวันนี้ เวลาวันนี้ จงตรงต่อเวลา เพื่อท่านจะพูดได้ว่าฉันมีระเบียบ

Organized your desk today, desk today, desk today,

Make it neat so you can say, I am organized!

จัดโต๊ะของท่านวันนี้ โต๊ะวันนี้ โต๊ะวันนี้ ทำให้มันเรียบร้อย เพื่อท่านจะพูดได้ว่าฉันมีระเบียบ

Organized your thoughts today, thoughts today, thoughts today.

Think them out so you can say, I am organized!

จัดการความคิดของท่านวันนี้ ความคิดวันนี้ ความคิดวันนี้ คิดออกมาเพื่อท่านจะพูดได้ว่าฉันมีระเบียบ

Organized your work today, work today, work today.

Sort it out so you can say, I am organized!

จัดการงานของท่านวันนี้ งานวันนี้ งานวันนี้ แยกชนิดมันเพื่อท่านจะพูดได้ว่า ฉันมีระเบียบ

Organized your plans today, plans today, plans today.

Schedule them so you can say, I am organized!

จัดการแผนงานของท่านวันนี้ แผนงานวันนี้ แผนงานวันนี้ จัดรายการมันเพื่อท่านจะพูดได้ว่าฉันมีระเบียบ

บทประพันธ์

เล่าเรื่องนี้ให้นักเรียนฟัง และให้เวลาสำหรับพวกเขาได้อภิปรายว่าการจัดการสิ่งแวดล้อมของพวกเขาสามารถทำให้เกิดผลได้อย่างไร

จัดการไปที่ละอย่าง

Jenna ตื่นขึ้นรู้สึกมีพลังและเหนื่อย เธอเข้านอนในเวลาที่เหมาะสม แต่ใจของเธอหม่นว้างด้วยความตื่นเต้นที่เธอจะมีบ้านใหม่ของพวกเขา แม่และพ่อของเธอได้พูดคุยเกี่ยวกับการสร้างบ้านในช่วงปีหน้า และ Jenna ไม่สามารถรอคอยที่จะมีห้องของเธอเอง เธอได้ใช้ห้องร่วมกับน้องสาวของเธอชื่อ Stephanie และเมื่อไม่นานมานี้ เธอรู้สึกมีความสุขในหลายสิ่ง ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาแทบจะไม่พูดกันเลย ยกเว้นแต่พูดว่า “เอาเสื้อผ้าของท่านออกจากเตียงของฉัน” หรืออะไรทำนองนี้

Jenna รู้แค่เพียงว่าการมีห้องของเธอเองจะแก้ปัญหาได้ และความรู้สึกสะท้อนใจนี้จะถูกทำให้ดีขึ้น “ฉันรู้ว่าฉันจะมีความสุขในเวลานั้น” เธอสัญญากับตัวเอง

จาก Heartwaves: Daily Meditations for Children,

เขียนโดย Mary Bennett

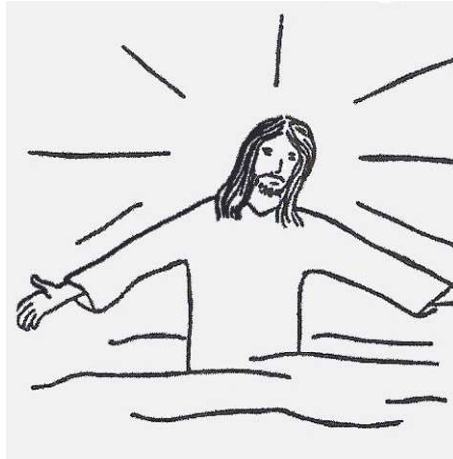
ตีพิมพ์ใหม่โดยได้รับอนุญาต

การดำเนินชีวิตในอนาคตเป็นหลุมพราง

ช่วงเวลาเดียวที่ฉันมีคือวันนี้!

ฉันจะสร้างความสงบสุขกับชีวิตของฉันตามที่มันเป็น

การแก้ไข้ปัญหา

ดังนั้น ศักดิ์ศรีจึงวิ่งนำหน้าไปขึ้นต้นมะเดื่อเทศ เพื่อให้เห็นพระเยซูเจ้า

เพราะพระองค์กำลังจะเสด็จผ่านไปทางนั้น (ลูกา 19: 4)

การไตร่ตรอง : ฉันสอนนักเรียนของฉันให้ใช้การแก้ไข้ปัญหาในการกลับคืนดี
และรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับคนอื่นอย่างไร

ขั้นตอนการแก้ไข้ปัญหาคือ

1. ตระหนักเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นและพยายามระบุสาเหตุ
2. สำรวจหาความจริงทั้งหมด
3. ระดมสมองเพื่อหาวิธีการที่เป็นไปได้เพื่อแก้ไข้ความขัดแย้ง ใช้การคิด “แล้วถ้า” เพื่อค้นหาผลที่จะเกิดตามมา
4. ทิ้งวิธีการแก้ไข้ปัญหาที่ไม่เป็นจริง หรือวิธีการแก้ไข้ปัญหาที่จะสร้างปัญหาสำหรับคนอื่น
5. เลือกวิธีการแก้ไข้ปัญหาหนึ่งวิธี ทำตามนั้นโดยตลอดและประเมินผล

คนที่รู้วิธีการแก้ไข้ปัญหา

- ระบุเรื่องและให้ความสนใจ
- ใช้ทักษะการเผชิญหน้าที่มีประสิทธิภาพ
- มองที่ความเป็นจริง
- ทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อแก้ไข้ปัญหา
- เปิดใจให้กว้าง
- ไม่เพ่งความสนใจเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเอง
- ไม่ยอมแพ้ต่อคำนิทา
- ไม่สร้างปัญหาให้คนอื่น
- ไม่ปิดโอกาสที่เป็นไปได้
- ไม่โกรธ ทำหน้าไม่พอใจ หรือปฏิเสธที่จะทำงานท่ามกลางปัญหา

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา เตรียมตัวฟังบทอ่านจากพระวรสาร หลับตาของท่านลง หายใจเข้าลึกๆ และรู้สึกร่างกายของท่านผ่อนคลาย รู้สึกว่าเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย สังเกตแขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนัก การหายใจของท่านช้าลง

นี่ภาพพระเยซูเจ้ากำลังทรงพระดำเนินไปตามถนนที่เต็มไปด้วยฝุ่น ในระหว่างทางไปยังหมู่บ้านเล็กๆ ชื่อเอรีโค พระองค์อยู่ใกล้กับเพื่อนๆ ของพระองค์: เปโตร ยากอบ และยอห์น ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงพระดำเนินใกล้เข้าไปยังหมู่บ้านเรื่อยๆ พระองค์สามารถได้ยินเสียงของฝูงชนซึ่งได้ออกมาเพื่อพบพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงได้รับการสรรเสริญสำหรับเครื่องหมายและอัศจรรย์ต่างๆ ที่พระองค์ทรงกระทำ

มีคนเก็บภาชนะซึ่งเป็นคนร่ำรวยมากคนหนึ่งชื่อคักเคียสอยู่ในฝูงชน เขารู้ว่าพระเยซูเจ้ากำลังเสด็จมาและอยากพบพระองค์ แต่ตัวเขาตื้อเกินไป และมีฝูงชนจำนวนมากอยู่ข้างหน้าเขา ดังนั้น คักเคียสคิดสักครู่หนึ่ง มีความคิดหลายอย่างเกิดขึ้นในหัวของเขาว่าเขาสามารถทำอะไรได้ เขาเลือกความคิดหนึ่งที่เขาคิดว่าจะดีที่สุด

คักเคียสวิ่งแข่งหน้าฝูงชนไปและปีนขึ้นไปบนต้นมะเดื่อเทศ เขารอที่นั่นจนกระทั่งพระเยซูเจ้าเสด็จผ่านมา ท่านคิดว่าสิ่งนี้เป็นการแก้ปัญหาคักเคียสหรือไม่

นี่ภาพในใจถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ขณะที่พระเยซูเจ้าเสด็จใกล้เข้ามายังจุดที่คักเคียสกำลังรออยู่ เก็บภาชนะในใจของท่าน ขณะที่ท่านค่อยๆ ลืมตาขึ้นอย่างช้าๆ บัดนี้ให้ท่านหยิบสมุดบันทึกการไตร่ตรองของท่านขึ้นมาและวาดภาพของสิ่งที่ท่านเห็นหรือได้ยินระหว่างการไตร่ตรองนี้

เมื่อเด็กส่วนใหญ่วาดภาพของเขาเสร็จแล้ว ขอให้เขาพิจารณาภาพของเขาและบรรยายสิ่งที่พวกเขาเห็นหรือได้ยิน

ร่วมในการอภิปราย

- ท่านคิดว่าแผนของคักเคียสเป็นการแก้ปัญหที่ดีสำหรับปัญหาของเขาหรือไม่ ทำไม หรือทำไมจึงไม่
- บางครั้งชีวิตทำให้เรามีปัญหาเหมือนอย่างที่เกิดขึ้นกับคักเคียส และเราจำเป็นต้องคิดหาแผนการ บางปัญหาอาจแก้ไขได้ง่ายกว่าปัญหาอื่นๆ ให้ระดมความคิดปัญหาที่อาจจะง่ายต่อการแก้ไขและเขียนมันบนกระดาน ให้เด็กๆ บอกวิธีการแก้ไขปัญหานั้นหรือสองวิธีเพื่อแก้ไขปัญหานั้นแต่ละอย่าง
- เราสามารถเข้าใกล้พระเยซูเจ้ามากขึ้นได้อย่างไร โดยผ่านทางวิธีการแก้ไขปัญหามาของเรา

ขั้นตอนการปฏิบัติ

ขอให้เด็กๆ เขียนปัญหาที่แก้ไขได้ยากมากกว่าในสมุดบันทึกการไตร่ตรองของเขา บอกพวกเขาว่าท่านจะอ่านปัญหาและแนะนำวิธีการหนึ่งวิธีที่อาจจะแก้ไขปัญหานั้นได้ หากพวกเขาไม่ต้องการมีส่วนร่วมในปัญหานั้นบอกพวกเขาให้พับหน้านั้น เพื่อว่ามันจะยังคงเป็นส่วนส่วนตัวและท่านจะไม่อ่านสิ่งที่พวกเขาเขียน

เคล็ดลับสำหรับการสอนทักษะนี้

ไม่ว่าเราทำอะไร เรามักจะมีปัญหาเสมอ แต่สิ่งที่แยกคนดีออกจากคนสำคัญเป็นความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้

การแก้ไขปัญหานั้นเป็นทักษะที่เด็กๆถูกคาดหวังให้ทำเมื่อพวกเขาถูกฝึกให้มีวินัย ด้วยกันกับการฟัง การทำตามคำสั่ง และการเข้าใจกฎเกณฑ์ การแก้ไขปัญหามีส่วนช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในห้องเรียน เมื่อครูให้ความสนใจต่อทักษะเหล่านี้

ทักษะในการแก้ไขปัญหานั้นเป็นทักษะความมีวินัยในตนเองที่เกิดขึ้นใหม่ หมายความว่ามันจะยากสำหรับเด็กในชั้นอนุบาลถึงระดับมัธยมปลายที่จะแสดงด้วยตนเองโดยปราศจากการกระตุ้น คนเริ่มแสดงให้เห็นว่าพวกเขาสามารถเข้าใจทักษะนี้อย่างถ่องแท้ เมื่อพวกเขาเริ่มรู้สึกสบายใจในการเผชิญหน้าคนอื่น การเผชิญหน้าเป็นคำในแง่บวก ซึ่งมีความหมายเรียบง่ายว่า “มาอยู่ต่อหน้ากัน”

เมื่อเราแก้ไขปัญหานั้นเกี่ยวข้องกับทั้งสองฝ่าย เราสามารถเข้าใจปัญหาจากมุมมองมากกว่าหนึ่งมุมมอง เราคิด: ฉันจะกล่าวถึงปัญหาจากสองมุมมองที่แตกต่างกันได้อย่างไร วิธีการแก้ไขปัญหานั้นจะทำให้เราทั้งคู่เป็นผู้ชนะ

- เพื่อช่วยให้เด็กๆ พัฒนาทักษะนี้ พวกเขาสามารถได้รับการสอนหลักการสำคัญบางประการ
- ปัญหาไม่สามารถได้รับการแก้ไขโดยการใช้อำนาจ แต่โดยการพูดคุยกัน
- การเสียสละเวลาสามารถนำมาใช้เพื่อเตรียมพร้อมเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับปัญหา
- ผู้คนต้องทำงานเพื่อแก้ไขปัญหานั้นว่าสิ่งเดียวกันนี้จะไม่เกิดขึ้นอีกในโอกาสต่อไป
- เด็กเล็กสามารถถูกถามว่า “ท่านจะทำอะไรเพื่อแสดงว่าท่านเสียใจ” เมื่อพวกเขาเห็นว่าเขาได้เป็นต้นเหตุทำให้เกิดปัญหาต่อคนอื่น
- เด็กๆสามารถได้รับการสอนว่าพวกเขาไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นโดยการทำให้เกิดปัญหาต่อคนอื่น

การสัญญา

วิธีการหนึ่งเพื่อแก้ไขปัญหานั้นคือการเขียนสัญญา สอนนักเรียนว่าสัญญาเป็นข้อตกลงที่เข้าสู่ความรับผิดชอบร่วมกัน มันรวมถึงคำกล่าวซึ่งกล่าวอย่างชัดเจนถึงจุดประสงค์ของสัญญา คนร่างสัญญาขึ้นมาควรอยู่ในกรอบความคิดแง่บวกและต้องการหาทางแก้ไขปัญหานั้น พวกเขาถาม: “ท่านต้องการหาวิธีการใหม่เพื่อทำสิ่งต่างๆให้หรือไม่” คนที่ร่างสัญญาทำมันเป็นลายลักษณ์อักษร และเขียนรายการสิ่งที่แต่ละฝ่ายตกลงจะทำ พวกเขาลงนามสัญญา และตกลงเห็นชอบวันเริ่มสัญญา

นักเรียนควรเรียนรู้หลักการของการไม่เห็นชอบ ที่สำคัญที่สุด มันใช้ได้ที่ไม่เห็นด้วย คนที่ไม่เห็นด้วยไม่แปลกหรือเลว เมื่อคนไม่เห็นด้วยกับความคิด ไม่ได้หมายความว่าความคิดของคนนั้นไม่สำคัญ คนสามารถไม่เห็นด้วยและยังคงเคารพและไว้วางใจซึ่งกันและกัน

เมื่อคนสองคนไม่เห็นพ้องกัน ไม่ได้หมายความว่าคนหนึ่งถูกและอีกคนหนึ่งผิด หรือว่าพวกเขาโกรธ หรือว่าไม่ชอบซึ่งกันและกัน ไม่ใช่ว่าการไม่เห็นด้วยทั้งหมดต้องจบลงด้วยการที่ทั้งคนสองคนเห็นด้วยตรงกัน ท่านสามารถตกลงกับสิ่งที่ไม่เห็นด้วย นี่คือการขั้นตอนสำคัญที่ต้องรับในการเรียนรู้เพื่อแก้ไขปัญหานั้น

ข้อขัดแย้งมักเกิดขึ้นเมื่อคู่กรณีพยายามแก้ไขปัญหานั้น มีวิธีการพื้นฐาน 5 วิธีที่ผู้ใหญ่ใช้เมื่อแก้ไขข้อขัดแย้ง

1. การแข่งขัน คนหนึ่งพยายามที่จะครอบงำ

2. การปรับตัว คนหนึ่งยอมวางมือจากตำแหน่งของเขา
3. การหลีกเลี่ยง คนต้องการเวลา เพราะปัญหาเป็นสิ่งที่เล็กน้อยหรือเป็นอันตรายที่จะเผชิญ
4. การประนีประนอม ทั้งสองฝ่ายฟัง เจาะต่อรองและผ่อนสั้นผ่อนยาว แต่ละคนชนะบางอย่าง และพ่ายแพ้บางอย่างในการอภิปรายกัน
5. การร่วมมือ นี่เป็นสถานการณ์ชนะด้วยกันทั้งสองฝ่าย คู่กรณีชี้แจงข้อบช่ายของข้อตกลง และข้อโต้แย้ง พวกเขาดูทางเลือกและหาทางออกที่สามารถตกลงร่วมกันได้

วิธีการเหล่านี้สามารถปรับและสอนให้แก่เด็กๆ เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขข้อขัดแย้ง

คำศัพท์ทักษะ

ใช้วิธีเหล่านี้ในชั้นเรียนตลอดปี เพื่อช่วยเสริมทักษะในการแก้ไขปัญหา

- ท่านรู้หรือไม่ว่าเด็กคนอื่นที่มีปัญหานี้ ได้แก้ไขมัน
- ท่านต้องการให้ฉันบอกว่าคนอื่นที่มีปัญหาเช่นนี้ แก้ไขมันอย่างไรใช่หรือไม่
- ถ้าความพยายามไม่เกิดผลแล้วท่านจะเต็มใจทำอะไร
- ฉันเข้าใจสิ่งที่ท่านกำลังพูด และฉันคิดว่าเราสามารถจัดการมันได้
- ข้อมูลนั้นสัมพันธ์กับปัญหาในปัจจุบันของท่านอย่างไร
- เราสามารถพูดคุยเกี่ยวกับปัญหานี้ในเวลานี้หรือในภายหลังก็ได้ ท่านชอบแบบใดมากกว่า
- ฉันอยากฝึกวิธีอื่นบ้าง เพื่อจัดการกับปัญหานี้ถ้ามันเกิดขึ้นอีก
- ใช้เวลาสองนาที่เพื่อคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้น และเราสามารถพูดคุยเกี่ยวกับมันหลังจากนั้น
- ปัญหาไม่สามารถได้รับการแก้ไขด้วยการใช้ความรุนแรงแต่ด้วยการพูดคุย

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

ท้ายที่สุด เด็กๆ ควรจะเข้าใจว่าผลลัพธ์เป็นผลที่เกิดตามมาจากสถานการณ์ของปัญหา สิ่งเหล่านี้คือตัวบ่งชี้สำคัญสำหรับผลลัพธ์:

- ทุกการกระทำมีปฏิกิริยาเกิดตามมา
- ผลลัพธ์มีความสำคัญต่อการสอนบทเรียน
- ในกรณีส่วนใหญ่ ผลลัพธ์สามารถเจรจาต่อรองกันได้

มีผลลัพธ์สามรูปแบบ: เป็นธรรมชาติ และสมเหตุสมผล บังคับตัวเอง และผู้ใหญ่บังคับ ผลลัพธ์ที่เกิดจากผู้ใหญ่บังคับจะมีขึ้นเมื่อเกิดความรุนแรงมากต่อสิทธิ์ของผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบางคนตกอยู่ในอันตรายทางกายหรือทางจิต บางคนข่มเหงด้วยน้ำเสียงหรือท่าทาง หรือบางคนไม่สามารถควบคุมได้ และไม่สามารถใช้เหตุผลด้วย

ผลลัพธ์ถูกผู้ใหญ่กำหนดด้วย เมื่อคำแนะนำ หรือการลงโทษด้วยคำพูดไม่ช่วยให้คนแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเขา หรือเด็กๆ มาถึงขั้นตอนบางอย่างในกระบวนการความมีวินัยในห้องเรียน

ในกรณีอื่นๆคนอาจเกิดความตระหนักว่า พวกเขา กำลังมีความยากลำบากในการทำตามขั้นตอนหรือกฎเกณฑ์ พวกเขาสามารถตัดสินใจเปลี่ยนแปลงได้ แผนการปฏิบัติที่เขาเลือกเรียกว่า ผลที่เกิดจากการบังคับตนเอง ผลที่เกิดจากการบังคับตนเองหรือเกิดจากผู้ใหญ่บังคับอาจจะง่ายสำหรับคนหนึ่งแต่ยากสำหรับคนอื่น

แต่เมื่อใครคนหนึ่งเต็มใจที่จะรับผลที่เกิดขึ้นกับการกระทำของเขา นั่นแสดงว่าพวกเขาต้องการที่จะควบคุมชีวิตของเขาเอง

ต่อไปนี้เป็นผลลัพธ์ตัวอย่างสองสามประการซึ่งสามารถนำไปใช้ในห้องเรียนของท่าน นักเรียนสามารถ:

- แยกตัวของเขา/ เธอออกไป เมื่อชั้นเรียนทำโครงการพิเศษ เขาหรือเธอสามารถเสนอทำงานบางอย่างเพื่อจะช่วยสภาพแวดล้อมของห้องเรียนหรือโรงเรียนในระหว่างเวลานั้น
- เขียนรายการ 5 อย่างที่เด็กสามารถทำเพื่อแสดงความเข้าใจเรื่องกฎเกณฑ์ที่ไม่ได้รับการปฏิบัติตาม
- เขียนรายการคุณสมบัติที่ดีที่สุดในของเขา / เธอ 7 ข้อแล้วแบ่งปันรายการนั้นกับผู้ใหญ่คนอื่น นักเรียนบอกกับอีกคนหนึ่งถึงสิ่งที่เขา / เธอได้ทำ และทำไมนักเรียนทำโครงการนี้ และขอคำแนะนำจากผู้ใหญ่

วิธีการที่ได้ผล

นักศึกษาชั้นปีสองจำนวนสองคนและปีสุดท้ายหนึ่งคนถูกจับเพราะหยิบโดนัทจากถาดอาหารซึ่งถูกเตรียมไว้สำหรับแขกที่จะมาเยี่ยมโรงเรียนในวันนั้น ด้วยความเต็มใจที่จะยอมรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำ นักศึกษาสองคนได้ไปพบอาจารย์คนที่จัดเตรียมอาหาร

อาจารย์ ด้วยความที่รู้ว่าชายหนุ่มทั้งสามคนได้เรียนจบหลักสูตรหนึ่งปีเต็มเกี่ยวกับการเรียนรู้เพื่อการมีวินัยในตนเองมาเรียบร้อยแล้ว เริ่มสร้างแบบและใช้ทักษะในการเผชิญหน้าติดตามผลอย่างใกล้ชิด

หลังจากการทักทายเบื้องต้นและจับมือกันแล้ว อาจารย์ก็หันไปทางนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายและกล่าวว่า “บอกฉันซิว่าเกิดอะไรขึ้น” นักศึกษาปีสุดท้ายผู้มีพรสวรรค์ด้านการละครเริ่ม “โอ ! กาแฟคั่วแบบฝรั่งเศสที่ท่านวางไว้มีกลิ่นหอมมากเลย ฉันถูกล่อใจให้ไปที่หน้าต่าง เมื่อฉันเห็นโดนัทที่เข้ายวนทำให้ฉันอดใจไม่ได้และฉันจึงหยิบมาสองสามชิ้น แต่ฉันมาอยู่ตรงนี้เพื่อจะบอกท่านว่า ฉันรู้สึกเสียใจ”

โดยไม่ได้อบตอสิ่งที่นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายได้กล่าว อาจารย์ได้ถามนักศึกษาชั้นปีที่สอง 2 คนว่าเกิดอะไรขึ้น คนแรกตอบว่า “อ้อ! พวกเรากำลังจะหยิบโดนัทหลักสองสามชิ้นด้วย แต่ก่อนที่จะหยิบได้ นักศึกษาปีสุดท้ายก็โดนจับเสียก่อน แม้ว่าพวกเราจะได้หยิบโดนัทไปเลยก็ตาม เราก็ถูกกล่าวโทษว่าได้หยิบด้วย” อาจารย์ใช้เวลาสักครู่เพื่อแยกแยะระหว่างสิ่งที่เธอกำลังรู้สึกกับความจริงที่เธอเพิ่งจะได้ยิน ด้วยน้ำเสียงเรียบๆ เธอขอบคุณชายหนุ่มสำหรับความเต็มใจในการเล่าปัญหา แล้วถามว่า “พวกท่านจะชดใช้อย่างไร”

“ขอโทษครับ” นักศึกษาปีสุดท้ายกล่าว

“ท่านจะชดใช้สิ่งที่ท่านหยิบไปอย่างไร” อาจารย์ตอบ “ท่านเพิ่งจะกินอาหารเข้าบางส่วนที่ฉันได้เตรียมไว้สำหรับแขกของฉัน ฉันต้องการให้ท่านชดใช้สิ่งที่ท่านได้หยิบไป”

“ฉันไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้” นักศึกษาปีสุดท้ายกล่าว “เราไม่ได้รับอนุญาตให้ออกนอกมหาวิทยาลัยในระหว่างวันที่มีการเรียนครับ”

นักศึกษาชั้นปีที่สองพยายามที่จะช่วยเหลือ “เขาสามารถที่จะชดใช้โดนัทด้วยสิ่งอื่นจากตู้ขายของอัตโนมัติของมหาวิทยาลัยได้ไหมครับ” คนหนึ่งพูด

“นั่นก็ดีเหมือนกัน” อาจารย์กล่าว “ฉันต้องการให้ท่านทำสิ่งนั้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ นี่เป็นสิ่งที่ท่านเห็นด้วยหรือไม่”

นักศึกษาปีสุดท้ายสิ้นศรัทธาอย่างไม่เต็มใจ “ครับ ฉันคิดว่ามันน่าจะดี”

อาจารย์จับมือกับนักศึกษาทั้งสามคน และขอบคุณพวกเขาสำหรับความช่วยเหลือของพวกเขาในการ

แก้ไขปัญหานั้น เธอได้ดำเนินการสนทนอย่างเป็นธรรมชาติ และไม่ได้ส่งผ่านการพิจารณาดีหรือการตำหนิ เธอเน้นเพียงแค่วิธีการที่ให้อาหารนั้นได้รับการแก้ไขและใครเป็นผู้แก้ไขมัน

กิจกรรม

ขั้นตอนการใช้ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มี 3 ขั้นตอนที่ช่วยนักเรียนให้รู้และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียน ขั้นตอนมีดังนี้:

1. เลือกผลลัพธ์จากรายการที่แสดงในบัตรผลลัพธ์ (หรือผลลัพธ์อื่นๆ ที่ท่านได้คิดขึ้นสำหรับชั้นเรียนของท่าน)
2. เขียนจดหมายถึงพ่อแม่ของเขาหรือเธอ หรือครูใหญ่ บรรยายถึงสิ่งที่ท่านทำและวิธีการที่ท่านวางแผนเพื่อแก้ไขมัน
3. ส่งจดหมาย อภิปรายเนื้อหา ขอให้ผู้ปกครองลงนามจดหมายและส่งมันกลับมาให้ครู

เมื่อเด็กๆ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเขาด้วยเพียงคำพูดเตือนเท่านั้น พวกเขาได้รับการแนะนำให้เลือกผลลัพธ์จากบัตรข้างล่างนี้ ถ้าพฤติกรรมไม่ดีนี้ยังคงดำเนินต่อไป พวกเขาเคลื่อนไปยังขั้นตอนที่สองและวาดภาพ หรือเขียนจดหมายถึงพ่อแม่หรือครูใหญ่ จดหมายนี้วางอยู่บนโต๊ะของพวกเขา ถ้าหากพฤติกรรมก้าวร้าวของพวกเขา ยังคงดำเนินต่อไป พวกเขาเคลื่อนไปยังขั้นตอนที่สามและจดหมายนี้ถูกส่งและอภิปรายกับผู้ใหญ่

บัตรผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

ชื่อ :

ถ้าฉันรบกวนชั้นเรียนด้วยการทำผิดกฎฉันจะ:

1. เขียนคำขอโทษ
2. ไม่ได้รับสิทธิพิเศษ
3. ไม่ได้รับ ☐ ห้า ☐ สิบ ☐ สิบห้า นาที ของเวลาพัก
4. ทำหน้าที่บางอย่างเพื่อแสดงว่าฉันเสียใจ

มันเป็นการพูดไร้สาระใช่หรือไม่

เด็กๆ ระดับประถมศึกษาารู้สึกเป็นภาระผูกพันทางศีลธรรมที่ต้องรายงานต่อผู้ใหญ่เมื่อถูกถูกละเมิด เมื่อเด็กๆ อายุ 5-7 ปี สถานการณ์นี้สามารถจัดการได้อย่างง่ายดายมาก โดยใช้วิธีการเริ่มเรื่องวิธีหนึ่งในบรรดาวิธีการเหล่านี้

- ขอบคุณอย่างสุภาพต่อเด็กสำหรับการรายงาน ไม่ต้องทำอะไรอื่นอีก
- ถามเด็กว่า “ที่ท่านบอกฉันนี้เพราะว่าท่านต้องการให้ฉันทำอะไรบางอย่าง หรือเพียงต้องการบอกให้ฉันรู้เท่านั้น” ถ้าพวกเขาต้องการให้ท่านทำอะไรบางอย่าง ส่งเสริมให้พวกเขาทำงานกับท่านเพื่อแก้ไขปัญหานี้

- สร้างกล่อง “ฉันเป็นพยาน” และให้เด็กๆ วาดภาพ หรือเขียนปัญหาที่พวกเขาพบ บนบัตรขนาด 5 นิ้ว X 8 นิ้ว และใส่มันลงในกล่อง เปิดกล่องเป็นระยะๆ และทบทวนในเรื่องที่พวกเขามีโดยการ พูดเกี่ยวกับแต่ละปัญหา

สอนเด็กเล็กๆว่า พวกเขารับผิดชอบต่อการกระทำของพวกเขาโดยการช่วยเหลือพวกเขาให้เข้าใจความแตกต่างระหว่างการกระทำที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม ใช้วิธีการสอนซึ่งจะช่วยเด็กๆ เรียนรู้พฤติกรรมในชั้นเรียนที่เป็นที่ยอมรับได้ สอนพวกเขาว่ามีผลลัพธ์เกิดขึ้นเมื่อมีการกระทำที่ไม่เหมาะสมเกิดขึ้น

ขั้นตอนตัวอย่างสำหรับการสอนผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

ผลลัพธ์เป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหา มันสำคัญที่จะสอนเด็กๆถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อกฎถูกละเมิดต่อไปนี้เป็นวิธีการต่างๆ หลายวิธีสำหรับวินัยของห้องเรียนซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ตลอดปี ท่านอาจจะพบว่ามันมีประโยชน์ในการเปลี่ยนวิธีการต่างๆ ตามปัญหาที่ถูกกล่าวถึง

วิธีการ 1

ขั้นตอน 1

เลือกหนึ่งในรายการต่อไปนี้:

- ให้คำใบ้แก่เด็กว่าเขาหรือเธอกำลังประพฤติตัวไม่เหมาะสม ใช้ความใกล้ชิด และเดินเข้าไปใกล้เด็ก
- ถามคำถามเด็ก 1 ข้อ
- ลดเสียงของท่านให้เบาลงเพื่อเป็นสัญญาณให้เด็กตั้งใจฟัง
- เปลี่ยนทิศทางพฤติกรรมของนักเรียน

ขั้นตอน 2

เลือกหนึ่งในรายการต่อไปนี้

- ดักเตือนด้วยวาจา
- นัดพบเด็กในภายหลัง
- ให้เด็กหยุดพักในการประชุม
- บอกเด็กๆว่าพวกเขาหรือเธอกำลังขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสิทธิพิเศษ

ขั้นตอน 3

- ให้เด็กทำแผน พวกเขาสามารถถามตัวเองว่า : ฉันได้ทำอะไร ฉันสามารถทำอะไรที่แตกต่างในครั้งต่อไป
- โทรศัพทหาผู้ปกครอง

ขั้นตอน 4

- พบกับผู้ปกครอง
- ทำสัญญากัน

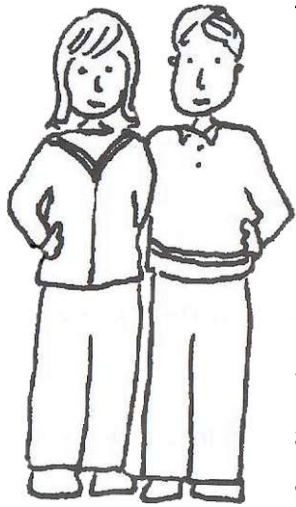
ขั้นตอน 5

- พบกับผู้อำนวยการของการศึกษาด้านศาสนา

วิธีการ 2

1. ให้โอกาสเด็กหนึ่งครั้งเพื่อแก้ไขตัวของเขาหรือเธอเอง ถ้าเขาหรือเธอไม่แก้ไขพฤติกรรม ให้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้อย่างลำดับ

2. สื่อสารกันระหว่างเด็กกับครู
3. แจ้งเตือนผู้ปกครอง (ประกาศเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร โทรศัพท์หา แจ้งเตือนนักเรียน)
4. ติดต่อสื่อสารด้วยวาจาจากพ่อแม่ (เด็กและครู หรือครูใหญ่พูดคุยกับพ่อแม่)
5. การพบปะกับครูใหญ่ พ่อแม่ นักเรียน ครูใหญ่อธิบายสถานการณ์และรับคำสัญญาจากเด็ก พ่อแม่ได้รับการแจ้งเตือนเกี่ยวกับขั้นตอนต่อไป
6. การพบปะกันครั้งที่สองกับพ่อแม่ เด็กจะถูกเรียกออกจากห้องเรียน พ่อแม่ นักเรียน ครู ครูใหญ่จะมาถึงการตกลงร่วมกันเกี่ยวกับแผนพฤติกรรมกลุ่ม
ขั้นตอนต่อไปจำเป็นต้องร่วมมือกับขั้นตอนทางวินัยของโปรแกรมการหล่อหลอมความเชื่อของวัดหรือของโรงเรียน
7. ถูกพักการเรียนโดยไม่ให้เข้าห้องเรียนตามปกติ (สามารถถูกทำซ้ำ)
8. ถูกพักการเรียน (1-15 วัน)
9. การไล่ออกเป็นขั้นตอนสุดท้าย

วิธีการ 3

แผนนี้ถูกพัฒนาขึ้นและถูกใช้โดยครูหลายคนที่ทำงานกับนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมต้นและมัธยมปลาย ภายใต้แต่ละขั้นตอนของทั้งสี่ขั้นตอนที่เขียนรายการไว้ข้างล่างนี้มีทางเลือกไว้ให้ นักเรียนได้รับการสอนว่าทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งอาจจะถูกใช้โดยครูหลายคน เพราะว่าครูชอบทำงานกับเด็กๆ ด้วยวิธีที่แตกต่างกัน และเพราะว่าสภาพแวดล้อมของห้องเรียนเหมาะสำหรับรูปแบบการรับผิดชอบต่างกัน จึงมีทางเลือกไว้ให้

1. ครั้งที่วัยรุ่นประพฤติไม่เหมาะสม ขึ้นอยู่กับพฤติกรรม หนึ่งในรายการต่อไปนี้จะเกิดขึ้น
 - ครูคำสอน หรือครูจะเตือนวัยรุ่นคนนั้นด้วยสายตาหรือจะเรียกชื่อวัยรุ่นคนนั้น
 - ครูคำสอนอาจจะยื่นใกล้เด็กคนนั้น หรือถามคำถามเขาหรือเธอ
 - ครูคำสอนอาจจะเปลี่ยนน้ำเสียงของเขาหรือของเธอ หรือเปลี่ยนพฤติกรรมของวัยรุ่นคนนั้นใหม่
2. ครั้งที่สองที่เด็กวัยรุ่นประพฤติไม่เหมาะสม เขาหรือเธออาจจะได้รับการเตือนด้วยวาจา หรือครูคำสอนอาจจะเลือกรอพิจารณาเรื่องไว้ ครูคำสอนอาจจะนัดหมายเพื่อพูดคุยกับเด็กหรือบอกเขาหรือเธอว่านี่เป็นคำเตือนครั้งสุดท้าย
3. ครั้งที่สามที่เด็กวัยรุ่นประพฤติไม่เหมาะสม ครูคำสอน หรือครูอาจต้องการสื่อสารสื่อสารกับผู้ปกครอง หรือทำงานร่วมกับครูคำสอนหรือครูหลังเลิกเรียน ครูคำสอนหรือครูอาจตัดสินใจทำสัญญากับวัยรุ่นหรือประกาศการหักคะแนน หรือตัดสินให้พวกเขาในการเข้าร่วมในกิจกรรม

4. กรณีครั้งที่สี่ของการประพฤติไม่เหมาะสม โดยปกติต้องการการสื่อสารกับผู้ปกครอง และผู้อำนวยการ การการศึกษาด้านศาสนาหรือครูใหญ่

วิธีการ 4

บัตร์ รอ คิด วางแผน ตามแบบที่แสดงไว้สามารถนำมาใช้เมื่อเด็กได้รับการเตือนด้วยวาจาไปแล้ว และ ยังไม่สามารถควบคุมตัวเขาหรือเธอได้ วางบัตร์หนึ่งไปจากบัตร์เหล่านี้บนโต๊ะของวัยรุ่น นี่เป็นสัญญาณว่าเขา ควรจะหาที่นั่งและนั่งลง และพิจารณาเกี่ยวกับการกระทำของพวกเขา

ครูคำสอนตรวจสอบเป็นเวลาหลายนาทียเพื่อพูดคุยกับวัยรุ่น และเรียนรู้แผนที่เขาหรือเธอจะใช้ เพื่อกลับ มาอยู่กับชั้นเรียน แล้วเด็กสามารถกลับมาร่วมกับกลุ่มได้ใหม่ ถ้าเกิดความยุ่งยากขึ้นอีกเป็นครั้งที่สอง พวกเขา จะถูกส่งบัตร์รอ คิด วางแผน (WTP) และตอนนี้ต้องเขียนคำตอบสำหรับคำถามหลายข้อซึ่งเขียนอยู่ ที่ด้านหลัง ของบัตร์ บัตร์นี้ถูกส่งไปที่บ้านและให้ผู้ปกครองลงชื่อ

รอ

1. ทักอะไรที่ท่านไม่ได้กำลังใช้เมื่อท่านได้รับบัตร์ใบนี้

คิด

2. ท่านควรปฏิบัติอย่างไรถ้าท่านกำลังใช้ทักษะนี้

วางแผน

3. แผนของท่านในการกลับไปร่วมกับชั้นเรียนอีกครั้งคืออะไร

การหยุดพักชั่วคราว

การให้เด็กหยุดพักชั่วคราว สามารถเป็นกลวิธีที่ได้ผลมาก มันให้โอกาสพวกเขาเพื่อแยกความจริงจาก ความรู้สึก (ทักษะความมีวินัยในตนเองที่ยาก) และเพื่อสงบใจ พวกเขาสามารถพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น และเขียนหรือวาดภาพเรื่องราวของเขา พวกเขาสามารถตั้งเป้าหมายสำหรับสิ่งที่เขาวางแผนเพื่อทำในโอกาสต่อไป

ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการใช้การหยุดพักชั่วคราว คือการสนทนาที่เกิดขึ้นระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ บาง คนพบว่ามันมีประโยชน์ที่ให้ได้ๆตอบคำถามอย่างสมบูรณ์ด้วยการเขียน หรือการพูด ถ้าเขาถูกให้พักชั่วคราว

- ฉันคิดว่าทำไมฉันจึงถูกให้พักชั่วคราว
- เรื่องราวในด้านของฉันคืออะไร
- อะไรที่ฉันคิดว่าควรเกิดขึ้นต่อไป

จงระมัดระวังอย่าให้เด็กหยุดพักชั่วคราว หรือใช้การลงโทษทางวินัยใดๆสำหรับเรื่องราวอื่นๆ เพียง เพราะว่ามันรู้สึกเหนื่อยหรืออารมณ์ไม่ดี

วิธีการแก้ปัญหาสามวิธี

สอนนักเรียนในระดับกลางว่าปัญหาสามารถจัดการได้ด้วยวิธีการหนึ่งในสามวิธี : อย่างน้อยๆ อย่างก้าวร้าว หรืออย่างแน่วแน่ ช่วยให้เด็กๆ เข้าใจความแตกต่างระหว่างสามวิธีการเหล่านี้ อภิปรายสถานการณ์ดังต่อไปนี้ สนับสนุนวิธีการที่แน่วแน่เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้

ผู้ปกครองบอกท่านว่า ท่านต้องทำความสะอาดห้องที่ไม่เรียบร้อยและสกปรกของท่าน ก่อนที่จะออกไปนอกบ้าน

ก) จ้างน้องชายหรือน้องสาวทำให้ท่าน (วิธีการแบบน้อยๆ)

ข) เริ่มทำความสะอาดห้องของท่านทันที หรือต่อรองเกี่ยวกับเวลาที่ท่านวางแผนทำความสะอาดห้องของท่าน (วิธีการแบบแน่วแน่)

ค) โกรธและตะโกน “ท่านไม่ยุติธรรม มันเป็นห้องของฉันและฉันชอบมันรักและสกปรก ทำไมฉันไม่สามารถปล่อยให้มันอยู่ในสภาพที่ฉันชอบ” (วิธีการแบบก้าวร้าว)

เก็บบันทึก

ขยายขนาดและทำสำเนาแบบฟอร์มต่อไปนี้ เพื่อช่วยเด็กๆ ให้เรียนรู้วิธีการที่ดีกว่าในการแก้ไขปัญหาก็สำเนาของแผ่นที่เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในแฟ้มข้อมูลของเด็กแต่ละคน

ฉันสามารถทำแผน	
1. ฉันไม่ได้ทำตามกฎ นี่คือนี่สิ่งที่ฉันทำ	
2. มันมีผลกระทบอย่างไรต่อ:	
ครู.....	
นักเรียน.....	
ฉัน.....	
3. สามสิ่งที่คุณสามารถทำเพื่อช่วยตัวเอง คือ:	
ก).....	
ข).....	
ค).....	
4. โอกาสต่อไปฉันจะ:	
.....	
.....	
นักเรียน.....	
วัน เดือนปี.....	
ครู.....	

ใช้วรรณกรรมเด็ก

Fables โดย Arnold Lobel นิทานดั้งเดิม 20 เรื่อง โดย Lobel เล่าเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายของตัวละคร ลัตว์ จากจระเข้ถึงนกกระจอกเทศที่คิดค้นปัญหาของพวกมัน นิทานแต่ละเรื่องให้บทเรียนหรือคติธรรม Caldecott, 1981

นาง Frisby และหนูแห่ง NIMH (Mrs. Frisby and the Rats of NIMH), โดย Robert. C. O'Brien ด้วย ไม่มีใครช่วยเหลือเธอกับปัญหาของเธอ หนูแม่หมาตัวหนึ่งมาเยี่ยมหนูแห่ง NIMH ซึ่งเสนอวิธีการแก้ปัญหาที่ยอดเยี่ยมเพื่อให้ Timothy ลูกชายของเธอปลอดภัย เพื่อเป็นการตอบแทน Mrs. Frisby ให้การดูแลพวกมัน อย่างดีและช่วยชีวิตของพวกมัน Newbery 1972

คลาราผู้น่ารักกับผ้าห่มอิสรภาพ (Sweet Clara and the Freedom Quilt) โดย Deborah Hopkinson Clara ได้รับความช่วยเหลือจากคนอื่นๆในบริเวณแม่น้ำ บ้านเรือน และจุดสังเกตเมื่อเธอปักผ้าห่ม ด้วยลวดลายแผนที่ ซึ่งนำทางเธอและคนอื่นๆ จำนวนมากไปสู่อิสรภาพ เด็กผู้หญิงทาสที่กล้าหาญคนนี้แสดงบทบาทที่ไม่ธรรมดาในรถไฟใต้ดิน

ผ่านดวงตาของฉัน (Through My Eyes):อัตตชีวประวัติของ Ruby Bridges (The Autobiography of Ruby Bridges) Ruby นักเรียนผิวดำคนแรกที่มาเรียนในโรงเรียนซึ่งก่อนหน้านี้มีการแบ่งแยกกลุ่มในปี 1960 เล่าเรื่องราวของเธอเองรวมถึงคำวิจารณ์ของผู้ใหญ่รายงานข่าวของสมัยนั้น และความทรงจำส่วนตัวเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เกิดกับเธอขณะที่เธอเป็นเด็กอายุ 6 ขวบว่าเป็นอย่างไร

ใช้คำกลอน

ในบทกลอนที่ใช้ในระดับประถมนี้ เด็กๆอภิปรายถึงการนำความเป็นเจ้าของมาเป็นปัญหา พวกเขาเรียนรู้ว่าการใช้วลี “ฉันไม่รู้ว่สิ่งนี้เกิดขึ้นอย่างไร” ไม่ได้แก้ไขปัญหา

ฉันไม่รู้ว่สิ่งนี้เกิดขึ้นอย่างไร

อย่าถามฉันว่สิ่งนี้เกิดขึ้นอย่างไร
เพราะฉันไม่รู้จริงๆ
ว่เจ้าขวดโซดาบัดซบนี้
ปักบนหัวแม่เท้าของฉันได้อย่างไร
ฉันกำลังสาละวนกับเรื่องของฉัน
ฉันไม่ได้ทำอะไรเลย
ฉันนั่งตรงนี้อย่างเจียบๆ
แล้วทันใดนั้นเอง.....เปรี๊ยะ!
ฉันเหลียวดูว่เกิดอะไรขึ้น
และเห็นขวดอยู่ตรงนั้น
ฉันไม่รู้ว่มันมาจากที่ใด
ฉันไม่รู้จริงๆ ฉันสาบาน

.....ภาพประกอบและบทกลอนโดย Christine Ryktarsyk

การเริ่มต้นแก้ไขปัญหา

แต่เขานำคนอัมพาตนั้นผ่านฝูงชนเข้าไปถึงพระเยซูเจ้าไม่ได้
เขาจึงเปิดหลังคาบ้านตรงที่พระองค์ทรงประทับอยู่
แล้วหย่อนแคร่ที่คนอัมพาตนอนอยู่ลงมาจากช่องนั้น (มาระโก 2:4)

การไตร่ตรอง : ฉันช่วยนักเรียนของฉันให้พัฒนาทักษะเพื่อนำข่าวดีของพระวาจาสู่โลกอย่างไร

ขั้นตอนสู่การเริ่มต้นแก้ไขปัญหา

1. เข้าถึงต้นกำเนิดของปัญหาเสมอ
2. พุดปัญหาทั้งหมดกับคนกลางหากจำเป็น
3. นัดหมายหากจำเป็นต้องพุดกับผู้ใหญ่หรือเพื่อน
4. เขียนสิ่งที่ต้องพุดเพื่อความชัดเจน
5. มีผลลัพธ์ที่เราต้องการให้เกิดขึ้นอยู่ในใจ

คนที่รู้วิธีการเริ่มต้นแก้ไขปัญหา

- เต็มใจเริ่มต้นก้าวแรก
- ขอความช่วยเหลือถ้าจำเป็น
- ทำการนัดหมาย
- ไม่พุดลับหลังคน
- ไม่เพิกเฉยต่อปัญหา
- ไม่เผชิญหน้าผู้อื่นอย่างไม่เหมาะสม

เคล็ดลับ : เราไม่สามารถแก้ไขปัญหาโดยการสร้างปัญหาให้แก่ผู้อื่น

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา เตรียมตัวฟังบทอ่านจากพระวรสาร หลับตาของท่านลง หายใจเข้าลึกๆ และรู้สึกร่างกายของท่านผ่อนคลาย รู้สึกว่าเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย ลังเกตแขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนัก การหายใจของท่านช้าลง

เริ่มการไตร่ตรองของท่านโดยการนึกภาพของพระเยซูเจ้าในบ้านหลังเล็กแปลกตา ในเมืองคาเปอร์นาอุม เพื่อนและคนรู้จักได้ยินว่าพระเยซูเจ้าเสด็จกลับมาบ้านจากการเดินทางของพระองค์ พวกเขาเริ่มมาเยี่ยมพระองค์ และไม่นานบ้านก็เต็มไปด้วยฝูงชน ประตูบ้านถูกกีดขวาง เพราะว่ามีฝูงชนของผู้ติดตามจำนวนมาก

มีชายพิการคนหนึ่งต้องการพบพระเยซูเจ้า เขาหวังว่าพระเยซูเจ้าจะทรงช่วยเขา แม้เขาพยายามอย่างมาก เขาก็ไม่สามารถแม้แต่จะเข้าไปถึงประตูเพื่อตะโกนเรียกพระเยซูเจ้า มีชายสี่คนซึ่งเห็นการแสดงออกทางสีหน้าของชายคนนี้ และตระหนักว่ามันสำคัญเพียงใดสำหรับเขาเพื่อพบพระเยซูเจ้า พวกเขาเริ่มก้าวแรกเพื่อเริ่มต้นหาทางแก้ไขปัญหาของชายคนนี้

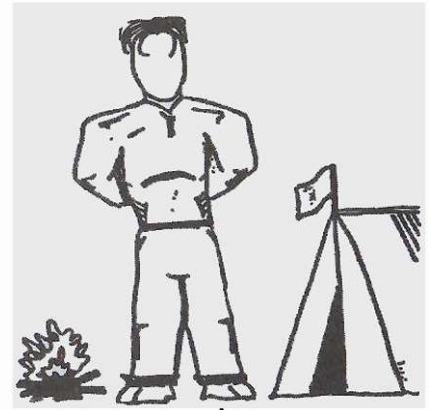
พวกเขาเอาแคร่และเชือกและแบกแคร่และชายคนนั้นขึ้นไปบนหลังคาบ้าน ขณะที่พวกเขาอยู่บนหลังคา พวกเขาทำช่องบนฟางซึ่งคลุมบ้านอยู่ เมื่อเขาเจาะทะลุได้และสามารถมองเห็นผู้คนด้านล่าง พวกเขาค่อยๆ หย่อนชายบนแคร่นั้นลงไป นึกภาพชายพิการบนแคร่นั้นค่อยๆ ลงมาจากหลังคา คนที่อยู่ข้างล่างกำลังทำอะไร พระเยซูเจ้าทรงทำอะไร ชายพิการนั้นแสดงออกทางสีหน้าอย่างไรขณะนี้

เก็บภาพนั้นไว้ในใจขณะที่ท่านค่อยๆ สืบตามขึ้น บัดนี้นำสมุดบันทึกการไตร่ตรองของท่านขึ้นมาและวาดภาพของสิ่งที่ท่านเห็นหรือได้ยินในระหว่างการไตร่ตรอง

เมื่อเด็กส่วนใหญ่วาดภาพของพวกเขาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอให้พวกเขาดูที่ภาพของเขาและบรรยายสิ่งที่เขาได้เห็นหรือได้ยิน

ร่วมในการอภิปราย

- ท่านคิดว่าการเริ่มต้นของชายทั้งสี่คนนั้นเป็นประโยชน์หรือไม่ พระเยซูเจ้าทรงทำอะไรเมื่อพระองค์ทรงเห็นชายคนนั้น บอกเด็กๆ ว่าพระเยซูเจ้าทรงทำให้ประชาชนรู้สึกได้รับการต้อนรับ พระองค์มักจะทรงเชื้อเชิญพวกเขาโดยการตรัสว่า “จงตามเรามาเถิด” เราสามารถทำแบบพระเยซูเจ้าในพฤติกรรมนี้ได้อย่างไร
- พุดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับเคล็ดลับที่มีประโยชน์บางประการที่พวกเขาสามารถใช้ เมื่อพวกเขาเริ่มต้นแก้ไขปัญหามา โดยการใช้ขั้นตอนต่างๆ ที่แสดงในหน้าก่อนหน้า
- เราสามารถอัญเชิญพระจิตเจ้าให้ดลใจความพยายามในการแก้ไขปัญหามาได้อย่างไร

การเริ่มต้น แก้ไขปัญหา

ขั้นตอนการปฏิบัติ

ขอให้เด็กๆ เขียนเกี่ยวกับโอกาสที่พวกเขาเริ่มต้นแก้ไขปัญหา ปัญหาอาจจะเป็นของพวกเขาหรือของคนอื่นที่เขารู้จัก นำพวกเขาให้ค้นหาปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข และใช้ชายสี่คนในเรื่องเป็นตัวอย่างของเขา ชายทั้งสี่คนนั้นลงมือทำทันทีที่เขารู้ว่าคนบางคนต้องการความช่วยเหลือ

เคล็ดลับสำหรับการสอนทักษะนี้

หลายครั้งเราเผชิญสถานการณ์ยากลำบาก แต่ครั้งที่สิ่งนี้เกิดขึ้น มันจำเป็นต้องสร้างสรรค์และมีสายตาแหลมคมในการหาคำตอบ

การเริ่มต้นหาทางออกสำหรับปัญหาเป็นทักษะความมีวินัยในตนเองที่เกิดขึ้นใหม่ หมายความว่ามันจะยากสำหรับเด็กในระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมปลายที่จะแสดงออกได้ด้วยตนเองโดยไม่มีการกระตุ้น

เมื่อเราเริ่มต้นเพื่อแก้ไขปัญหา เรารอจนกระทั่งเราเห็นว่ามีปัญหาอยู่ เราคิด: ฉันจะบอกชื่อปัญหานั้นอย่างไร เพื่อที่คนอื่นจะได้เข้าใจมัน วิธีการแก้ไขปัญหาคือจะทำให้ทุกฝ่ายเป็นผู้ชนะ ผลลัพธ์อะไรที่ฉันคาดหวังให้เกิดขึ้น

ผู้คนแสดงให้เห็นว่าพวกเขาสามารถเข้าใจทักษะนี้อย่างถ่องแท้ เมื่อพวกเขาเริ่มรู้สึกสบายใจในการเผชิญหน้ากับผู้อื่น ผู้ที่เริ่มต้นในการแก้ไขปัญหาคือจะชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาอยากเห็นให้เกิดขึ้น เป็นผลลัพธ์ของการเผชิญหน้า ผลลัพธ์ที่สามารถเป็นไปได้คือ:

- อีกฝ่ายหนึ่งจะเห็นด้วยกับฉัน
- ฉันจะเห็นด้วยกับอีกฝ่ายหนึ่ง
- เราจะประนีประนอมกัน
- เราจะเห็นชอบด้วยกับสิ่งที่ขัดแย้ง
- เราทั้งคู่จะเห็นชอบกับบางสิ่งที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

การแก้ไขปัญหาคือเป็นเรื่องของการเปิดใจ!

วิธีการที่ได้ผล

ทีมงานที่ St. Monica ทำงานหนักในช่วงเริ่มต้นปีการศึกษา เพื่อพัฒนากฎเกณฑ์พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองที่ทำให้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เป็นที่น่าพอใจมากขึ้นสำหรับทุกคน พวกเขามีรายการปฏิบัติ 12 ข้อ ซึ่งครูทุกคนตกลงว่าพวกเขาจะพยายามทำตามเป็นเวลาหนึ่งปี ประเด็นในรายการของพวกเขา รวมถึงการใช้ทักษะทางสังคมของพวกเขาในการสร้างอาสาสมัคร และครูที่มาทดแทนรู้สึกยินดี และการใช้ทักษะขององค์กรของพวกเขาเพื่อกำหนดตาราง เพื่อให้กระดานข่าวบริเวณทางเข้าได้รับการเปลี่ยนแปลงเป็นรายเดือน

สมาชิกคนหนึ่งของทีมงานอาสาเขียนรายการที่ครบถ้วนแล้ว เธอทำสำเนาให้ครูแต่ละคนเพื่อใส่กรอบและตั้งไว้ในห้องเรียนของพวกเขา ครูทั้งหลายรู้สึกประหลาดใจว่าแค่เพียงทำกิจกรรมง่ายๆธรรมดาเท่านั้นสร้างจิตวิญญาณแห่งความร่วมมือขึ้นในกลุ่มได้

ในเดือนมีนาคม Mrs. Abts ครูคนหนึ่งเกรด 5 พบว่าเพื่อนคนหนึ่งกำลังพูดถึงเธอในห้องของภาควิชา คำวิจารณ์นั้นไม่รุนแรงและอยู่บนพื้นฐานความจริง อย่างไรก็ตาม Mrs. Abts รู้สึกไม่พอใจที่คนอื่นไม่มาหาเธอและตรวจสอบเกี่ยวกับข้อมูลนั้น การเผชิญหน้าไม่ใช่กิจกรรมที่เธอชื่นชอบ และถึงกระนั้นเธอก็รู้ว่าเธอต้องเผชิญหน้ากับสิ่งที่เกิดขึ้น

หลังจากคิดทบทวนใจอยู่สองสามชั่วโมง Mrs. Abts ก็รู้ว่าเธอควรจะทำอะไร เธอตรวจสอบกฎเกณฑ์พฤติกรรม ที่เธอได้แขวนบนผนังห้องของเธอเมื่อก่อนหน้านี้ เธอปลดมันลงมา และลงไปยังห้องโถงเพื่อคุยกับเพื่อนคนนั้น

เมื่อเผชิญหน้ากับครูคนนั้น เธอถาม “ นี่น่าจะเป็นโอกาสดีสำหรับเราที่จะพูดคุยกันสักสองสามนาทีใช่ไหม” เมื่อเพื่อนตอบว่าใช่ Mrs. Abts เริ่มโดยการแสดงกฎเกณฑ์ให้เธอดู “ เราได้ตกลงกันเพื่อทำแบบอย่างทักษะความมีวินัยในตนเองเรื่องการแก้ไขปัญา โดยการกระตุ้นไปยังต้นกำเนิดของปัญหา ฉันจำเป็นต้องคุยกับท่านเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันได้ยิน” เธอเริ่ม

ครูทั้งสองคนรู้สึกดีขึ้น เมื่อการเผชิญหน้ากันสิ้นสุดลง Mrs. Abts สารภาพว่านี่เป็นครั้งแรกที่เธอมีความกล้าเผชิญหน้ากับเพื่อน ครูอีกคนก็รู้สึกเหมือนกับว่านี่เป็นครั้งแรกเช่นกัน “ เมื่อปีที่แล้วเมื่อเหตุการณ์เดียวกันนี้เกิดขึ้น เขาเพียงซุบซิบหลังเพื่อนเท่านั้น ปล่อยให้ทุกคนรู้สึกไม่เป็นมืออาชีพและอึดอัดใจ” เธอกล่าว “ นี่ไม่่ง่ายสำหรับท่าน ฉันรู้สึกดีใจจริงๆที่ท่านมาเผชิญหน้ากับฉัน เพราะว่าฉันผิดที่ไม่มาหาท่านก่อน”

เมื่อปฏิบัติอย่างถูกต้อง การเริ่มต้นแก้ไขปัญา จะเป็นทักษะความมีวินัยในตนเองที่คนสามารถใช้ได้ตลอดชีวิต

คำศัพท์ทักษะ

ใช้วิธีเหล่านี้ในชั้นเรียนตลอดปี เพื่อช่วยส่งเสริมทักษะการเริ่มต้นแก้ไขปัญา:

- ท่านสามารถเริ่มต้นเพื่อแก้ไขปัญหานี้ หรือฉันสามารถ ท่านเลือกข้อไหน
- ท่านไม่สามารถแก้ไขปัญาโดยการสร้างปัญาให้คนอื่น
- ผลที่เกิดขึ้นอาจไม่เป็นอย่างที่ท่านคาดหวัง ท่านจะยังคงเต็มใจที่จะทำการแก้ไขปัญาอีกหรือไม่
- ขอขอบคุณสำหรับการเริ่มต้นก่อนเพื่อแก้ไขปัญหานี้
- ถ้าฉันแก้ไขปัญานี้คือสิ่งที่ฉันจะทำ แต่ท่านเริ่มต้นก่อน
- ท่านจะทำการชดเชยอย่างไร

กิจกรรม

สำรวจวิธีการที่คนอื่นจัดการกับปัญา

ผู้ใหญ่และเด็กที่โตกว่าสามารถสำรวจองค์ประกอบของการเริ่มต้นแก้ไขปัญาโดยการอภิปรายปัญา และวิธีการจัดการกับปัญา ทดลองเกมนี้ดู เขียนวลีแต่ละวลีข้างล่างนี้บนแผ่นกระดาษ แล้วเอาแผ่นกระดาษนั้นใส่กล่อง แบ่งนักเรียนในห้องออกเป็นกลุ่มๆละ 5 หรือ 6 คน ขอให้คนหนึ่งจากแต่ละกลุ่มออกมาหยิบแผ่นกระดาษจากกล่อง และเติมประโยคให้สมบูรณ์ อนุญาตให้มีการอภิปรายกันอย่างอิสระก่อนย้ายไปหาคนถัดไปในกลุ่ม

- ฉันจะไม่เคยลืมเวลา.....
- ฉันอาจจะได้บอกสิ่งนี้กับท่านมาก่อน.....
- ฉันจำเป็นต้องบอกความจริงแก่ท่านเกี่ยวกับ.....
- ปัญาที่ยากที่สุดที่ฉันต้องเผชิญคือ.....

- เมื่อฉันประสบปัญหาฉันมักจะ.....
- ถ้าฉันมีปัญหากับใครบางคนฉันมักจะ.....
- ฉันรู้สึกโมโหเมื่อ.....
- เมื่อฉันโมโหฉันมักจะ.....

จบการอภิปรายโดยการขอให้แต่ละคนเล่าถึงสิ่งที่เขาได้เรียนรู้เกี่ยวกับตัวของเขาเอง หรือสมาชิกของกลุ่มระหว่างการประชุมนี้

การเริ่มต้นก่อน

อภิปรายกับเด็กว่ามันยากเท่าใดที่จะเริ่มต้นก่อนเมื่อมีปัญหา เชิญชวนให้เด็กๆ เขียนหรือวาดภาพในสมุดบันทึกการไตร่ตรองของเขาหรือบนแผ่นกระดาษต่างหาก เกี่ยวกับเวลาเมื่อมีปัญหาซึ่งไม่สามารถได้รับการแก้ไขเพราะไม่มีใครเต็มใจที่จะเป็นฝ่ายเริ่มต้นก่อน

เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จ ขออาสาสมัครสองสามคนให้แบ่งปันเรื่องราวของพวกเขาแก่นักเรียนในชั้น หลังจากฟังเรื่องราวแล้วให้ช่วยกันเขียนรายการ 3 อย่างซึ่งอาจจะช่วยคนบางคนให้เริ่มต้น และเขียนอีก 3 รายการของสิ่งที่ทำให้การเริ่มต้นมันยาก

ท้าทายนักเรียนให้หาโอกาสเริ่มต้นการแก้ไขปัญหาในระหว่างสัปดาห์ และรายงานสิ่งที่พวกเขาสังเกตเห็นกลับมา

เจรจาต่อรองเพื่อสิ่งที่คุณต้องการ

ขั้นตอนที่สำคัญในการเริ่มต้นแก้ไขปัญหาคือการเจรจาต่อรองเพื่อสิ่งที่คุณต้องการ การเจรจาต่อรองสามารถเริ่มได้ในทุกช่วงอายุ การใช้สัญญาแบบเรียบง่ายๆ สามารถช่วยเด็กๆ เรียนรู้ทักษะนี้ สัญญาอาจถูกเขียนขึ้นเมื่อเด็กๆ ต้องการสิทธิพิเศษ ต้องการซื้ออะไรบางอย่าง หรือต้องการความช่วยเหลือในการดูแลความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย เดือนนี้ท้าทายนักเรียนแต่ละคนให้ทำงานกับท่านเพื่อเจรจาต่อรองสัญญา สัญญาที่เรียบง่ายอาจจะมีข้อความดังนี้ :

ฉัน (ชื่อ) จะทำรายงานและการบ้านของฉันสำหรับทุกวิชาในเดือนนี้ เมื่อฉันทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ฉันจะได้รับอนุญาตให้ข้ามรายงานและ/หรือการบ้านหนึ่งวัน

ปลายสัปดาห์หรือเดือน ประเมินแต่ละสัญญา อภิปรายร่วมกัน

- สัญญาช่วยได้หรือไม่? อย่างไร?
- ท่านบรรลุเป้าหมายของท่านหรือไม่? เราสามารถทำงานร่วมกันเพื่อช่วยท่านให้บรรลุเป้าหมายของท่านได้อย่างไร?
- มีปัญหาอื่นๆที่บ้าน ที่โรงเรียน กับเพื่อนของท่านที่ท่านสามารถแก้ไขโดยใช้สัญญาหรือไม่?

ใช้คำศัพท์เดียวกัน

คิดสำนวนธรรมดาบางสำนวนซึ่งเด็กสามารถใช้เมื่อพวกเขาต้องการแก้ไขปัญหา ติดมันบนบัตรกระดาษและเก็บรักษามันไว้เพื่อใช้อ้างอิงในอนาคต หรือเขียนมันบนกระดาษทำป้ายและติดแสดงไว้ในห้องเรียน

- เรามาช่วยกันสำรวจทางเลือกกัน
- ให้ตัวท่านลองมาเป็นฉัน
- เราสามารถอยู่กับสิ่งที่เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงมันได้หรือไม่
- ท่านสามารถช่วยให้ฉันเข้าใจเหตุผลของท่านได้หรือไม่
- มีวิธีแก้ไขปัญหานั้นที่เราไม่ได้คิดถึงมันหรือไม่
- เราควรจะขอความคิดเห็นคนอื่นบ้างหรือไม่
- เราสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างไรเพื่อให้เรากลายเป็นผู้ชนะทั้งสองคน

ใช้คำพูดที่ไม่ด่วนตัดสิน

สอนเด็กๆ ให้ใช้คำพูดที่ไม่ด่วนตัดสิน เมื่อพวกเขาพยายามเริ่มต้นหาวิธีการแก้ไขปัญหานั้น

1. พูดถึงพฤติกรรมที่เจาะจง “ขณะนี้ท่านกำลังกลอกตาไปมา และกอดอก” หรือ “เมื่อท่านใช้ท่าทางนั้น น้ำเสียง คำเหล่านั้น.....”
2. ใช้ข้อความ “ฉันรู้สึก” แทนข้อความว่า “ท่านเป็น” : “ฉันรู้สึกท้อ” “ฉันถูกทำให้ไม่พอใจ”
3. ให้เหตุผล: “มันใช้คนสองคนในการหาทางออก นี่เป็นโอกาสดีในการพูดคุยเกี่ยวกับปัญหานี้หรือไม่” “มันแสดงความไม่เคารพต่อตัวท่านเองและคนที่ต้องฟังท่าน”

แสดงตนเป็นผู้รู้

เราสามารถเป็นผู้รู้โดยการเอาจริงเอาจังกับปัญหาของเด็กๆ และถามว่าพวกเขาคิดว่าจะทำอะไรเกี่ยวกับมัน “นั่นคือปัญหา ท่านได้คิดไว้แล้วหรือยังว่าท่านจะแก้ไขมันอย่างไร”

แล้วเราอาจจะเสนอทางเลือก “ท่านต้องการให้ฉันบอกท่านถึงวิธีการที่คนอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในสถานการณ์ของท่านได้แก้ปัญหามาอย่างไรหรือไม่” เราควรเคารพคำตอบของเขา หากพวกเขาตอบว่า “ไม่” ปลอ่ยให้พวกเขาคิดมันด้วยตนเอง หากพวกเขาตอบ “ตกลง” เราสามารถแนะนำอย่างน้อยสามสิ่งซึ่งพวกเขาสามารถทำ

ช่วยเหลือพวกเขาให้จำกฎหนึ่งเดียนนี้ให้ขึ้นใจว่า: ท่านไม่สามารถแก้ไขปัญหามาโดยการสร้างปัญหาให้แกคนอื่น

คิดก่อนเผชิญหน้า

ระลึกไว้ว่าการเผชิญหน้านั้นหมายถึงแค่เพียงมาอยู่ต่อหน้ากัน ผู้คนฝึกทักษะนี้ด้วยท่าทางสร้างสรรค์เมื่อพวกเขา:

- ใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม
- สงบสติตัวเอง
- บรรยายสิ่งที่พวกเขาเห็นหรือได้ยิน โดยไม่ตัดสินใดๆ
- นัดหมายเพื่อพูดคุยเป็นการส่วนตัวแทนที่จะเผชิญหน้ากันต่อหน้าคนอื่น
- เขียนปัญหาเป็นลายลักษณ์อักษรและทำกำหนดการประชุม

- แสดงความรู้สึกเข้มแข็งโดยใช้ภาษาพูด และท่าทางทางกายอย่างเหมาะสม
- หยุดเรื่องไว้ชั่วคราว ถ้าความรู้สึกรุนแรงเกินไป
- ใช้ภาษาทักษะที่เป็นกลาง
- หลีกเลี่ยงการพูดถากถางและข่มขู่

เมื่อท่านจำเป็นต้องเริ่มต้นเพื่อเผชิญหน้ากับใคร การไตร่ตรองคำถามต่อไปนี้มักจะเกิดประโยชน์ :

- พฤติกรรมของคนที่ฉันมีผลกระทบต่อฉันโดยตรงหรือไม่ มันเกิดขึ้นมากกว่าหนึ่งครั้งและมันมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นอีกหรือไม่
- นี่เป็นโอกาสดีในการเผชิญหน้ากับปัญหานี้หรือไม่
- ปัญหานี้มันจะแก้ไขได้ด้วยตัวมันเองหรือไม่
- ฉันเป็นคนที่ดีที่สุดที่จะจัดการปัญหานี้หรือไม่
- มีคนอื่นซึ่งอาจจะเป็นคนที่ดีกว่าในการเผชิญกับปัญหานี้หรือไม่
- ความรู้สึกของฉันเกี่ยวกับปัญหานี้มันเกิดขึ้นขณะนี้หรือไม่
- ฉันพร้อมที่จะให้เรื่องนี้มันจบทันทีที่ฉันได้แสดงความรู้สึกของฉันและร้องขอสิ่งที่ฉันจำเป็นต้องมีหรือต้องการหรือไม่

การใช้วรรณกรรมเด็ก

ผจญภัยหมาป่าขั้วโลก (Julie of the Wolves) โดย จิน แคร็กเฮด จอร์จ (Jean Craighead George) Miyax หลงทางในป่าอลาสกา เธอใช้การฝึกแบบเอสกีโมของพ่อของเธอ และต่อสู้แต่ละวันเพื่อมีชีวิตรอด เธอค่อยๆ ได้รับการยอมรับจากฝูงสุนัขป่าที่อยู่บริเวณขั้วโลกเหนือ (Arctic) ซึ่งช่วยเหลือเธอให้มีชีวิตรอดอยู่ Newbery Medal 1973

ต้นไม้ใหญ่ : นิทานของป่าเมซอน (The Great Kapok Tree : A Tale of the Amazon Rain Forest) โดย Lynne Cherry ต้นไม้เป็นส่วนหนึ่งของปะรำของป่าเขตร้อน เมื่อชายคนหนึ่งพยายามตัดต้นไม้ขนาดใหญ่ออก กลุ่มของสัตว์ลัดกันมากระซิบที่หูของเขาถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นถ้าเขาทำลายบ้านของพวกมัน

นกกาเหว่า (Raven): นิทานนักเล่นกลจากแปซิฟิกด้านตะวันตกเฉียงเหนือ (A Trickster Tale From the Pacific Northwest) โดย Gerald McDermott นกกาเหว่าตัดสินใจจะทำให้แสงสว่างคืนสู่โลก แต่อันดัมแรกมันต้องปลอมตัวเป็นเด็กเพื่อเข้าใกล้แสงสว่าง Caldecott Honor 1994

Wilfrid Gordon McDonald Partridge โดย Mem Fox. Wilfridพยายามค้นหาความหมายของความจำ เพื่อว่าเขาสามารถช่วยเพื่อนสูงอายุจดจำอดีตได้

เริ่มต้นแก้ไขปัญหาเพื่อความต้องการของเขาวัด

ความคิดเสนอขึ้นโดย Chris Broslavick และ Tony Pichler

ทบทวนคำแนะนำบางประการสำหรับการเริ่มต้นแก้ไขปัญหากับชั้นเรียนของท่าน

- เข้าถึงที่มาของปัญหาเสมอ
- พูดคุยมันให้จบสิ้นกับคนกลาง

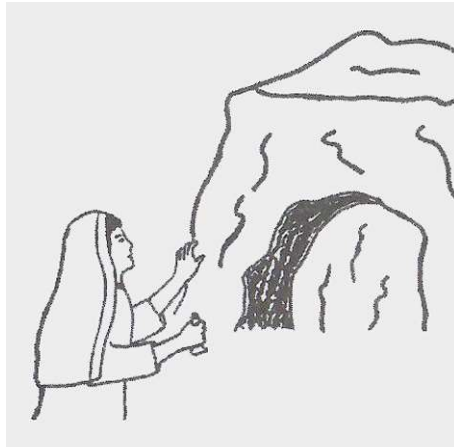
- เมื่อท่านจำเป็นต้องพูดคุยกับผู้ใหญ่ให้ทำการนัดหมาย
- เขียนสิ่งที่ท่านต้องการพูดเป็นตัวหนังสือ
- ชัดเจนกับผลลัพธ์ที่ท่านคาดหวัง

แบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็นกลุ่มๆละ 3 หรือ 4 คน แจกกระดาษและดินสอให้แก่กลุ่มย่อยทุกกลุ่มให้คำแนะนำทุกกลุ่มให้ระดมความคิดเกี่ยวกับความจำเป็นต่างๆของวัดหรือโรงเรียนของท่าน สิ่งเหล่านี้อาจรวมถึงเรื่องราว เช่น การดูแลเด็กสำหรับเด็กเล็กๆ ตู้เก็บอาหารสำหรับผู้ยากไร้และหิวโหย หรือการรับส่งเด็กเล็กไปเรียนวิทยาศาสตร์ หรือทัศนศึกษา ต่อจากนั้นให้กลุ่มเลือกหนึ่งหัวข้อจากรายการของเขา ใช้เงื่อนไขสำหรับการเริ่มต้นแก้ไขปัญหาคือ ขอให้นักเรียนทำแผนยุทธศาสตร์ที่พวกเขาอาจจะใช้เพื่อสร้างสรรค์วิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าว

หลังจากที่กลุ่มมีเวลามากเพียงพอเพื่อพูดคุยปัญหาจนจบสิ้น ขอให้ผู้แทนจากทุกกลุ่มแบ่งปันปัญหาและทางแก้ไขปัญหานั้นเป็นไปพร้อมกับเพื่อนในชั้นเรียน ทั้งชั้นเลือกหนึ่งปัญหาที่เกี่ยวข้องเพื่อทำงานต่อไป ตัดสินใจว่าใครจะรับผิดชอบส่วนใดของกระบวนการ ให้ตระหนักว่ามันอาจจะใช้เวลาหลายสัปดาห์เพื่อแก้ไขปัญหานั้นได้ตามความจริง ให้เวลาในการรายงานปัญหาเป็นรายสัปดาห์จนกระทั่งสามารถหาทางแก้ไขปัญหานั้นได้สำเร็จ

การแยกความจริง ออกจากความรู้สึก

มารีย์ยังคงยืนร้องให้อยู่นอกพระคูหา (ยอห์น 20:11)

การไตร่ตรอง : ฉันช่วยนักเรียนของฉันให้ใช้สติเพื่อตัดสินสิ่งที่ถูกศีลธรรมอย่างไร

ขั้นตอนการแยกความจริงออกจากความรู้สึก

1. ยอมรับกับตัวเองว่าเรารู้สึกอย่างไร บอกความรู้สึกของเรา
2. อย่าตำหนิตัวเราเองสำหรับความรู้สึกของเรา ความรู้สึกไม่ดีหรือไม่เลย
3. พูดคุยถึงความรู้สึกของเรากับคนที่สามารถช่วยเราได้ดีที่สุดกับสถานการณ์นั้น
4. เริ่มต้นประโยคของเราด้วยวลี เช่น “ฉันรู้สึก.....” “เมื่อท่าน.....” และ “เพราะ.....”
5. หยุดการสนทนาไว้ชั่วคราวจนกระทั่งเราได้แยกความจริงออกจากความรู้สึก

คนที่สามารถแยกความจริงออกจากความรู้สึก

- บรรยายความรู้สึกของพวกเขา
- รวมความรู้สึกกับความจริง
- แยกความรู้สึกของเขาออกมา
- อธิบายความจริง
- ไม่เพิกเฉยต่อความจริงหรือความรู้สึก
- ไม่โกรธเมื่อพ่ายแพ้
- ไม่ใช่อารมณ์

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา เตรียมตัวฟังบทอ่านจากพระวรสาร หลับตาของท่านลง หายใจเข้าลึกๆ และรู้สึกร่างกายของท่านผ่อนคลาย รู้สึกว่าเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย ลังเกตแขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนัก การหายใจของท่านช้าลง

วันนี้เรากำลังจะไตร่ตรองเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น หลังจาก que พระเยซูเจ้าทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน นิกภาพชายสองคน อัญเชิญพระศพพระเยซูเจ้าลงจากไม้กางเขนและใช้ผ้าพันพระศพ พวกเขา นำพระองค์ไปยังพระคูหาซึ่งขุดขึ้นจากด้านข้างของภูเขา พวกเขา วางพระศพของพระองค์ลงในพระคูหาอย่างระมัดระวัง เมื่อพวกเขาจากไป ชายสองคนกลิ้งหินก้อนใหญ่มาที่หน้าพระคูหาเพื่อปิดพระคูหา นั้นให้สนิท ชายทั้งสองนั้นมั่นใจว่า พระเยซูเจ้าจะปลอดภัยตรงนั้น

กลางคืนผ่านไป เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น มารีย์ชาวมักดาลาไปที่พระคูหา ขณะที่เธอเข้าไปใกล้ เธอเห็นว่าก้อนหินขนาดใหญ่ถูกเคลื่อนออกจากทางเข้า เธอมองเข้าไปข้างใน และพบว่าพระคูหาว่างเปล่า นิกภาพใบหน้าของมารีย์ขณะที่เธอรู้ว่าพระเยซูเจ้าหายไป มารีย์วิ่งไปบอกอัครสาวกซีโมนเปโตรว่าพระคูหาว่างเปล่า เธอบอกเปโตรว่า พระเยซูเจ้าได้ทรงทำตาม que พระองค์ทรงสัญญาไว้ พระองค์ได้ทรงกลับคืนพระชนม์ชีพและมีชีวิต แม้ว่า พระองค์ได้สิ้นพระชนม์เมื่อสามวันก่อนหน้านี ซีโมนและอัครสาวกอีกคนหนึ่งวิ่งไปที่พระคูหาและมองเข้าไปข้างใน พระคูหาว่างเปล่า พวกเขา กลับไปบ้านด้วยความประหลาดใจ

มารีย์ร้องให้อยู่ข้างนอกพระคูหา เธอไม่รู้ว่ามีอะไรเกิดขึ้นรอบๆ ตัวเธอ แต่ในที่สุดเธอลังเกตเห็นคนสวนคนหนึ่ง เมื่อคนสวนมองเธอและพูดว่า “มารีย์” เธอหันมาและอ้าปากค้าง อุทานว่า “รับโปนี่” ซึ่งแปลว่าพระอาจารย์ มารีย์จำพระเยซูเจ้าในร่างคนสวนได้

นิกภาพของมารีย์ชาวมักดาลาในใจของท่าน ความรู้สึกของเธอคืออะไร เธอรู้ว่าความจริงอะไรเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า เก็บภาพนี้ไว้ในใจของท่านขณะที่ท่านค่อยๆ สิ้นสุดขึ้น บัดนี้ นำสมุดบันทึกการไตร่ตรองของท่านขึ้นมา และวาดภาพสิ่งที่ท่านได้เห็นหรือได้ยินในระหว่างการไตร่ตรอง

เมื่อเด็กๆ ส่วนใหญ่ วาดภาพของเขาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอให้พวกเขา มองดูรูปภาพของเขา และบรรยายสิ่งที่พวกเขาได้เห็นหรือได้ยิน

รวมในการอภิปราย

- มารีย์กำลังรู้สึกอะไร เธอรู้ความจริงอะไรเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า
- บอกกับเด็กๆ ว่าเมื่อคนรู้สึกหลายอย่างในเวลาเดียวกัน เราเรียกมันว่าความรู้สึกสับสน ความรู้สึกสับสนเป็นเหตุให้คนวิ่งหนี ซ่อนตัว ร้องไห้ รู้สึกละอาย หัวเราะ หรือโกรธ มันมีประโยชน์ในโอกาส เช่นนั้น ที่จะพูดกับตัวของท่านเองและยอมรับ “ฉันกำลังประสบกับความรู้สึกสับสนและไม่รู้ว่าฉันกำลังรู้สึกอย่างไรอย่างแท้จริง” ตัดสินใจพูดคุยเกี่ยวกับความรู้สึกสับสนของท่านกับใครบางคน ซึ่งสามารถช่วยท่านแยกมันให้ชัดเจน ใครที่ท่านอาจจะไปหาเพื่อให้อภัยเหลือ

- พุดคุยเกี่ยวกับวิธีการที่เราสามารถไว้วางใจในสัญชาตญาณของเรา และเชื่อในสิ่งที่ไม่สามารถเห็นด้วยตาเสมอไป

ขั้นตอนการปฏิบัติ

ขอให้เด็กๆ เขียนลงในสมุดบันทึกการไตร่ตรองของเขาเกี่ยวกับเวลาที่พวกเขาประสบกับความรู้สึกสับสน และบอกสิ่งที่พวกเขาทำเมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น

เคล็ดลับสำหรับการสอนทักษะนี้

การแยกความจริงออกจากความรู้สึกเป็นเหมือนการห้อยตัวอยู่ระหว่างหน้าผาสองฝั่ง ท่านไม่สามารถเกาะได้ทั้งสองฝั่ง แต่ต้องเลือกข้างหนึ่ง ทำสมองให้โล่งเพื่อที่ท่านสามารถมองเห็นความจริงเป็นกุญแจไขปัญหา

การแยกความจริงออกจากความรู้สึกเป็นทักษะความมีวินัยในตนเองที่เกิดขึ้นใหม่ หมายความว่า มันจะยากสำหรับเด็กในระดับชั้นอนุบาลถึงมัธยมปลายที่จะแสดงออกด้วยตนเองโดยไม่มีการกระตุ้น เด็กในเกรด 6 ถึงเกรด 10 เป็นช่วงอายุที่ดีที่สุดในการเรียนรู้เกี่ยวกับและการฝึกทักษะนี้

เมื่อเราแยกความจริงออกจากความรู้สึก เราอาจจนกระทั่งเรามีอารมณ์เข้มข้นเป็นกลาง เราคิด : ฉันจะเรียกอารมณ์ของฉันว่าอะไร อะไรเป็นสาเหตุทำให้ฉันมีอารมณ์เหล่านี้

การตัดสินใจ การรู้ความจริงและความรู้สึกของเรา การใช้สมองของเรา และหัวใจของเราเป็นทักษะที่คนใช้ตลอดชีวิต ท่านสามารถสอนขั้นตอนของทักษะนี้ โดยการช่วยนักเรียนออกชื่อความรู้สึกของพวกเขา แล้วบรรยายว่าความรู้สึกเหล่านั้นมีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของพวกเขาอย่างไร ท่านสามารถช่วยให้พวกเขาเรียนรู้ในการไว้วางใจทั้งความรู้สึกที่สบายใจและไม่สบายใจ รวมความรู้เข้ากับความจริงและตัดสินใจทำตามวิธีการที่พิจารณาทั้งสอง

คำศัพท์ทักษะ

ใช้ลิเหล่านี้ในชั้นเรียนตลอดปีเพื่อช่วยส่งเสริมทักษะของการแยกความจริงออกจากนวนิยาย

- ความรู้สึกที่มีพลังที่สุดของท่านในขณะนี้คืออะไร
- ท่านสามารถบอกได้หรือไม่ว่ากำลังรู้สึกอะไรอยู่
- ความจริงคืออะไร
- เชลลความหุนหันพลันแล่นของท่านจนกระทั่งเราแยกความจริงและความรู้สึกออกจากกัน
- เมื่อท่าน..... ฉันรู้สึก..... เพราะว่า.....
- มีคนกลางที่ท่านสามารถพุดคุยเกี่ยวกับปัญหานี้หรือไม่
- ฉันกำลังมีความกังวลใจในการแยกความจริงออกจากความรู้สึกในขณะนี้ ฉันต้องการเวลาคิดทบทวนเกี่ยวกับเรื่องนี้มากขึ้น ฉันจะกลับมาหาท่านในภายหลัง
- ความรู้สึกนี้กระทบท่านภายในตรงส่วนใด - ในศีรษะของท่าน นัยน์ตาของท่าน ปาก คอ หัวใจ กระเพาะ เเท้า หรือที่อื่นใด

วิธีการที่ได้ผล

โรงเรียน Holy Rosary ได้กำลังทำการสอนนักเรียนเกี่ยวกับทักษะความมีวินัยในตนเอง 15 ข้อมาเป็นเวลานานกว่าเวลา 7 ปีแล้ว นักเรียนจำนวนมากซึ่งเริ่มต้นในชั้นอนุบาลปัจจุบันอยู่ในชั้นมัธยมต้น พวกเขาได้พัฒนาในด้านทักษะและรู้ภาษาทักษะอย่างดี พวกเขารู้ว่าทั้งผู้ใหญ่และเด็กกำลังทำงานเพื่อแสดงถึงทักษะในชีวิตประจำวัน ครูส่งเสริมให้เด็กๆ ใช้ภาษาทักษะและเข้าไปเลี้ยงภัยร่วมกัน ขณะที่พวกเขาทั้งสองฝึกฝนทักษะนั้น

วันหนึ่ง Matt นักเรียนระดับมัธยมต้น ถูกส่งไปสำนักงานเพื่อพบกับครูใหญ่ นี่เป็นการพบครั้งที่สามของ Matt ในเวลาไม่ถึงสองสัปดาห์ และครูใหญ่รู้สึกผิดหวังมาก ที่พบเขาอีก เธอรู้ว่าการพบครั้งนี้หมายความว่า Matt อาจจะได้รับผลกระทบที่แรงขึ้น เป็นผลลัพธ์ของพฤติกรรมของเขา สัญญาจะต้องถูกร่างขึ้นเพื่อกำหนดเงื่อนไข เกี่ยวกับพฤติกรรมของเขาถ้าเขาต้องการอยู่ที่ Holy Rosary

Matt ก็รู้สึกผิดหวัง ในพฤติกรรมของเขาเช่นกัน เขามองที่ใบหน้าของครูใหญ่ของเขา และพูดอย่างแผ่วเบาว่า “Mrs. Jones ท่านต้องการเวลาเล็กน้อยเพื่อแยกความจริงออกจากความรู้สึกใช่หรือไม่” Mrs. Jones พยักหน้า เธอสังเกตเห็นว่า ทีมงานได้สอน Matt มาอย่างดีมากเพียงใดให้สำนึกเมื่อคนอื่นได้รับผลกระทบจากพฤติกรรมของเขา “ใช่ Matt ” เธอกล่าว “โดยแท้จริงแล้ว ฉันคิดว่าเธอควรจะนั่งลงก่อนและใช้เวลาฉันเล็กน้อยเพื่อคิดสิ่งที่ฉันจำเป็นต้องพูดกับท่าน”

กิจกรรม

ท่านรู้สึกมันตรงไหน

เพื่อช่วยเด็กเล็กๆระบุว่าความรู้สึกมันอยู่ตรงจุดใด ใช้แบบสำรวจรายการตามปกติ เมื่อพวกเขากำลังรู้สึกรุนแรงอย่างหนึ่งอย่างใด ท่านอาจถามว่า “ท่านรู้สึกถึงความโกรธของท่านอยู่ตรงจุดไหน ในหัวของท่าน ตาของท่าน แก้มของท่าน ปากของท่าน ลำคอของท่าน มือของท่าน ออกของท่าน กระเพาะของท่าน ขาของท่าน เท้าของท่าน หรือที่อื่นใด

แล้วถาม “มันรู้สึกเหมือนอะไร หากบรรยายเพื่อบอกคนอื่นว่าความรู้สึกเป็นอย่างไรเพื่อตอบสนองต่อจุดที่คนอาจรู้สึกโกรธ ท่านอาจจะได้ยิน “ ฉันรู้สึกถึงความโกรธในดวงตาของฉัน มันรู้สึกเหมือนกับว่าดวงตาของฉันมีการมองเห็นภาพถ่ายเอ็กซ์เรย์ และฉันสามารถมองเห็นทะลุสิ่งนี้”

ทำบัตรความรู้สึก

บัตรต่อไปนี้ถูกทำขึ้นโดยนักเรียนเกรด 5 และติดไว้ใกล้กับเครื่องเหลาดินสอ ตรงนี้นักเรียนกำลังเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะสองอย่าง มันเป็นทักษะทางสังคมที่ควรรู้ว่าเมื่อไรทำเสียงเพื่อที่คนอื่นจะไม่ถูกรบกวน ยิ่งกว่านั้นเสียงที่ไม่จำเป็นสามารถเป็นเหตุให้ผู้อื่นประสพความรู้สึกทางลบอย่างรุนแรงด้วย

ขอให้เด็กๆสร้างบัตรความรู้สึกอื่นๆ ซึ่งเป็นตัวแทนความรู้สึกบางอย่างที่พวกเขาประสบระหว่างวันที่มีการเรียน

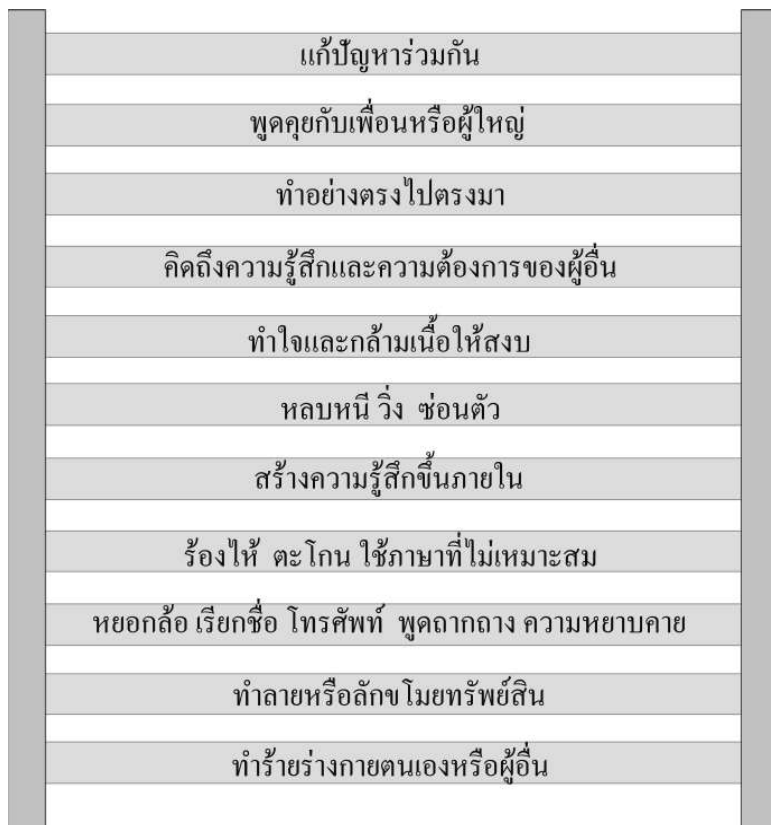

ความรู้สึกกลับสน

ระบุบางสิ่งที่คุณทำเมื่อคุณมีความรู้สึกกลับสน พวกเขาวิ่งหนี หลบซ่อนตัว ร้องไห้ ตกตะลึง รู้สึกอับอาย ไม่สามารถหาคำพูดที่บรรยายสิ่งที่พวกเขากำลังรู้สึก หัวเราะ หรือโกรธ

สอนการพูดกับตนเองด้วยคำพูดเช่น “ฉันกำลังประสบกับความรู้สึกกลับสน และไม่ว่าฉันกำลังรู้สึกอย่างไร” ส่งเสริมให้เด็กๆ พูดเกี่ยวกับความรู้สึกกลับสนของเขาใครก็ตามบางคนซึ่งอาจจะสามารถช่วยแยกแยะมันออกได้

แสดงบันไดความรู้สึกให้นักเรียนดู สอนเขาถึงสิ่งที่คนซึ่งไม่สามารถแยกความจริงออกจากความรู้สึกให้ทำเมื่อเขามีปัญหา พูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่คนที่รู้วิธีการใช้ทักษะนี้สามารถทำ

ใช้บทกลอน

แบ่งปันบทกลอนนี้กับเด็กๆ ของท่าน และขอให้พวกเขาประเมินมัน

ความกลัวลึกลับของฉัน

ไม่มีใครรู้ความกลัวลึกลับของฉัน

ดังนั้นโปรดอย่าบอกใคร

ฉันมีความกลัวซึ่งน่ากลัวนี้และยากที่จะรักษาให้หาย

ว่าฉันตกลงไปในหลุม

หลุมนี้จะมืดและลึก และขึ้นแฉะ
 และฉันจะตกลงไปและตกลงไป
 ช่วยชีวิตสัตว์ที่เคลื่อนไหวช้าๆและบอบบาง
 ทุกครั้งที่ฉันทำความสะอาดกำแพง

 เมื่อฉันลงไปถึงก้นหลุมในที่สุด ในที่สุด
 ฉันจะติดด้วยเสียงดังจนหือฮือ
 และเมื่อฉันพยายามลุกขึ้นยืน
 ฉันจะพบว่าฉันไม่สามารถทำได้
 เพราะว่าฉันจมลงไปในโคลนถึงสะโพกของฉัน

 ฉันจะโยกและฉันจะกระโดดและฉันจะรู้สึกอึดอัดไปทั่ว
 พยายามทำให้ฉันหลุดพ้นเป็นอิสระ
 แต่ในที่สุด ฉันกลัวว่ามันจะเป็น
 หลุมมืด โคลนและ....ตัวฉัน

Christine Ryktarsyk

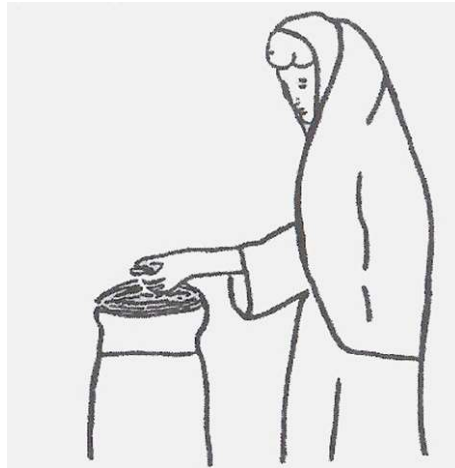
ใช้ดนตรี

สอนเด็กๆให้ร้องเพลงต่อไปนี้ ซึ่งแต่งขึ้นโดย Mersnick และขับร้องโดยใช้ทำนองเพลง "Itsy Bitsy Spider"
 ความจริงและความรู้สึก

อย่าปล่อยให้ความรู้สึกของท่านครอบงำท่านในวันนี้
 อย่าปล่อยให้ความรู้สึกของท่านเข้ามาขวางทาง
 หยุด และคิด ค้นหาความจริง ค้น
 หาความเป็นจริง แล้วท่านสามารถทำได้

การเสียสละเพื่อรับใช้ผู้อื่น

หญิงคนนี้ขัดสนอยู่แล้ว ยังนำเงินทั้งหมด นำทุกอย่างที่มีอยู่สำหรับเลี้ยงชีวิตมาทำทาน (มาระโก 12:44)

การไตร่ตรอง : ฉันสอนนักเรียนของฉันให้เสียสละ และรับใช้ผู้อื่นอย่างไร

ขั้นตอนในการเสียสละคือ

1. เปรียบเทียบสิ่งของหรือการกระทำตามความต้องการของคนอื่นหรือสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคนส่วนใหญ่ในการทำเช่นนั้น เราคิด: พระวรสารสอนอะไรเราเกี่ยวกับสิ่งนี้
2. ตัดสินใจว่าสิ่งใดที่ควรเก็บรักษาไว้และสิ่งใดที่ควรปล่อยวาง
3. เน้นความพึงพอใจในการเลือกเพื่อสิ่งที่ดีกว่าหรือเพื่อประโยชน์ของคนอื่นมากกว่าตัวของเราเอง

คนที่เสียสละ

- หาวิธีการให้บริการ
- สังเกตเห็นความต้องการของผู้อื่น
- เข้าใจความหมายของ “สิ่งที่ดีกว่า”
- เลือกทางเลือกอย่างมีสติเพื่อให้บริการ
- ดำเนินชีวิตด้วยการตัดสินใจของตนเอง
- ไม่คิดถึงเฉพาะตนเองเท่านั้น
- ไม่ยึด “ตัวฉัน” เป็นศูนย์กลาง
- ไม่เน้นเฉพาะความต้องการของเขาหรือเธอเองเท่านั้น
- ไม่เลื่อนลอย ปล่อยให้อากาศและเวลาฉวยโอกาสต่อการเลือกของเขาหรือของเธอ
- ไม่เก็บความเศร้าเสียใจ

การเสียสละเป็นการกระทำของการสละบางสิ่งเพื่อได้รับบางสิ่งที่ดีเท่าๆกันหรือดีกว่า

การไตร่ตรองนำทาง

ขณะที่เราเริ่มการไตร่ตรองของเรา เตรียมตัวฟังบทอ่านจากพระวรสาร หลับตาของท่านลง หายใจเข้าลึกๆ และรู้สึกร่างกายของท่านผ่อนคลาย รู้สึกว่าเท้าและขาของท่านผ่อนคลาย ลังเกตแขนและศีรษะของท่านรู้สึกหนัก การหายใจของท่านช้าลง

วันนี้เราจะนึกภาพพระเยซูเจ้าในวิหารของชาวยิว วิหารมีเสาสสูงและมีแท่นบูชาหลายแห่ง ผู้คนกำลังซื้อนกเขาและสัตว์อื่นๆเพื่อใช้เป็นเครื่องบูชา พวกเขากำลังเข้าออกไปถวายเครื่องบูชาของเขา อธิษฐานภาวนาแล้วก็ออกไป พระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่ใกล้ประตู ดังนั้นพระองค์สามารถทักทายผู้คนขณะที่พวกเขาเดินเข้ามา ตรงทางเข้าประตูของวิหารมีกระจาดรับเงินทำบุญวางอยู่ใบหนึ่ง คนมั่งมีจำนวนมากมาที่วิหารและเป็นคนใจบุญ พวกเขาใส่เงินจำนวนมาก บางคนยิ้มกว้าง และท่านสามารถบอกได้ว่าพวกเขาภูมิใจในสิ่งที่พวกเขากำลังทำ

ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงเฝ้ามอง พระองค์ทรงเห็นหญิงหม้ายยากจนคนหนึ่งเข้ามาผ่านประตูทางเข้าพระวิหาร เธอเอามือล้วงเข้าไปในกระเป๋าของเธอ และพบเหรียญเล็กๆ 2 เหรียญซึ่งมีค่าเพียงสองสามเซ็นต์เท่านั้น สาวกที่อยู่กับพระเยซูเจ้าสังเกตเห็นเธอด้วย พระเยซูเจ้าทรงตรัสกับพวกเขาว่า “หญิงหม้ายยากจนคนนี้ใส่เงินทำบุญมากกว่าบรรดาผู้ทำบุญคนอื่นๆทั้งหมด”

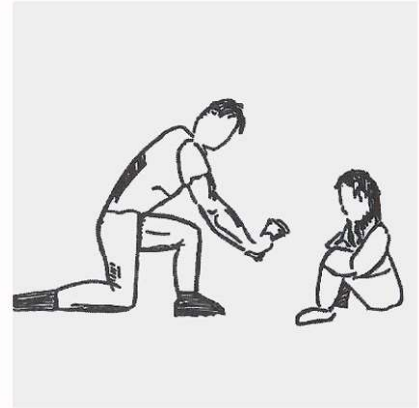
“เป็นไปได้อย่างไร” ประชาชนสงสัย “เธอได้บริจาคเงินทั้งหมดที่เธอมีเพื่อประทังชีวิต” พระเยซูเจ้าทรงตรัส “ในขณะที่คนอื่นๆให้จากเงินที่เหลือของเขา”

นึกภาพของหญิงยากจนคนนี้ในใจของท่าน เธอไม่มีอะไรเลย แต่เธอยังใจดีมากกับเงินเล็กน้อยที่เธอมี อย่างไรก็ตามเธอรู้ว่าทุกสิ่งที่มีในโลกนี้พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานให้เรา คิดเกี่ยวกับภาพทั้งหมดที่ท่านได้เห็น ในการรำพึงนี้เลือกภาพเหตุการณ์ที่เด่นมาเหตุการณ์หนึ่ง เก็บภาพนี้ไว้ในใจขณะที่ท่านค่อยๆลืมหายใจ บัดนี้ให้นำสมุดบันทึกการไตร่ตรองของท่านขึ้นมาและวาดภาพสิ่งที่ท่านเห็นหรือได้ยินในระหว่างการไตร่ตรองนี้

เมื่อเด็กส่วนใหญ่วาดภาพของเขาเสร็จแล้ว ขอให้พวกเขาดูภาพของเขาและบรรยายสิ่งที่เขาได้เห็นหรือได้ยิน

ร่วมในการอภิปราย

- พระเยซูเจ้าทรงพยายามสอนอะไรแก่ศิษย์ของพระองค์
- เราสามารถเรียนรู้อะไรจากเรื่องนี้
- บอกชื่อคนที่ท่านรู้จักซึ่งได้เสียสละเหมือนหญิงในเรื่องนี้ พวกเขาทำอะไร
- บรรยายการกระทำที่ไม่เจازงของการแสดงความมีเมตตาต่อผู้อื่น
- เราสามารถเรียนรู้ในการเสียสละบางสิ่งที่สำคัญต่อเราเพื่อเป็นการรับใช้พระเจ้าและผู้อื่นอย่างไร

การเสียสละ
เพื่อรับใช้ผู้อื่น

ขั้นตอนการปฏิบัติ

ในสัปดาห์ที่ทำการไตร่ตรองของท่าน ให้เขียนรายการการเสียสละที่สามารถนำไปใช้ในสัปดาห์นี้ เลือกหนึ่งรายการเพื่อเน้นความสนใจและมั่นใจว่าท่านสามารถทำมันได้ในระหว่างสัปดาห์

เคล็ดลับสำหรับการสอนทักษะนี้

พวกเราทุกคนได้รับพระพรอย่างน่าอัศจรรย์ แต่พวกเราทุกคนถูกเรียกมาให้เสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยวิธีดังกล่าวเราสามารถตอบแทนสิ่งที่เราได้รับมา การรับใช้ผู้อื่นหรือการเสียสละเป็นทักษะความมีวินัยในตนเองที่เกิดขึ้นใหม่ หมายความว่ามันจะยากสำหรับเด็กในชั้นอนุบาลถึงมัธยมปลายที่จะแสดงออกด้วยตนเอง โดยไม่มีการกระตุ้น นักเรียนในเกรด 6 - 10 อยู่ในวัยของการเรียนรู้และการฝึกเกี่ยวกับทักษะนี้

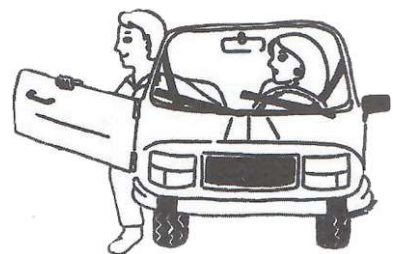
เมื่อเราเสียสละและรับใช้ผู้อื่น เรารอเพื่อให้ความจำเป็นและความต้องการของเรามาบรรจบกัน เราคิด : อะไรที่ฉันเต็มใจจะปล่อยวางมันหรือยอมแพ้ เพื่อชีวิตจะดีขึ้นสำหรับฉันและ/หรือคนอื่น

จำไว้ว่าเด็กประถมจะเข้าใจทักษะนี้มากขึ้นจากท่าทีของผู้ใหญ่ในการพูดเกี่ยวกับทักษะมากกว่าจากพื้นฐานความคิดรวบยอด ตัวอย่างเช่น ครูคำสอน หรือครู หรือผู้ปกครองพูดว่า “เมื่อท่านแบ่งปันขนมคุกกี้ของท่านกับคนที่ไม่มี ท่านทำให้หัวใจของฉันรู้สึกอบอุ่นจริงๆ ท่านเสียสละ และนั่นคือทักษะความมีวินัยในตนเองสูงสุดที่คนสามารถทำได้” เมื่อผู้ใหญ่พูดสิ่งนี้ด้วยการเชิงชวน เด็กจะรับรู้ความหมายของการเสียสละ และจะรู้ว่าเขาหรือเธอได้ทำสิ่งที่ดีมา

นักเรียนระดับชั้นประถมเรียนรู้ว่า เมื่อพวกเขาเลือกทำทักษะความมีวินัยในตนเอง จะมีประโยชน์ต่อตัวของเขาและคนอื่น ความคิดรวบยอดนี้สร้างพื้นฐานสำหรับทักษะของการเสียสละ

มองหาโอกาสที่จะแจ้งถึงการเสียสละที่ท่านเห็นคนอื่นกำลังทำ

เด็กๆ ในเกรด 3 ถึง 5 จะเข้าใจทักษะนี้ เมื่อท่านใช้คำที่อาจจะคุ้นเคยกับพวกเขา การเสียสละหมายถึง “การทำสิ่งดีงามยิ่ง” พวกเขาสามารถระดมสมองการกระทำซึ่งพวกเขาจะพิจารณาว่ามันดียิ่งๆ ใช้รายการนี้เพื่อระบุคนซึ่งเสียสละ การเสียสละเป็นการกระทำของการให้บางสิ่งเพื่อได้รับบางสิ่งที่ดีเท่ากันหรือดีกว่า

ขั้นตอนที่ผู้ใหญ่อนุมัติเพื่อการเสียสละสามารถติดประกาศหรือนักเรียนที่โตกว่าสามารถทำได้

คำศัพท์ทักษะ

- ท่านเต็มใจสละอะไร ท่านจะได้รับอะไร
- อะไรคือสิ่งที่มีคุณค่า 2 อย่างในการแข่งขันครั้งนี้
- การกระทำนั้น “ดีเยี่ยม”
- ไม่ใช่คนทุกคนสามารถฝึกทักษะนี้
- ฉันต้องการอาสาสมัคร
- ประเภทของอาสาสมัครที่ฉันต้องการคือ คนที่ไม่หวัหระคึกคักเวลาที่เขามาอยู่ที่หน้าห้องเรียน คนที่ชอบแสดงบทบาทสมมุติ คนที่สามารถทำงานนี้อย่างจริงจัง และอื่นๆ
- นี่ไม่ใช่เรื่องของความยุติธรรม ฉันกำลังขอให้ท่านคิดถึงความต้องการของคนอื่นในเวลานี้

เพื่อเป็นการเสียสละคนอาจจะ

1. รู้สึกว่าเขา/เธอไม่สามารถได้รับสิ่งที่มีคุณค่าสองอย่างหรือมากกว่าได้ในเวลาเดียวกัน
2. เปรียบเทียบสิ่งต่างๆตามลักษณะพิเศษ (ตัวอย่างของพระเยซูเจ้าและนักบุญ ความต้องการของผู้อื่น ซึ่งดีที่สุดสำหรับคนส่วนมาก ฯลฯ)
3. ตัดสินใจว่าสิ่งใดที่เขาจะเลือก และสิ่งใดที่พวกเขาจะปล่อยวางมัน
4. ยอมรับว่ามันยากที่จะปล่อยวางสิ่งหนึ่งสิ่งใด
5. เน้นเรื่องความพึงพอใจในทางเลือกของเขาสำหรับความดีที่ยิ่งใหญ่กว่า และ/หรือสำหรับประโยชน์ของใครบางคนมากกว่าของตัวเอง
6. ดำเนินชีวิตด้วยการตัดสินใจ และหลีกเลี่ยงการเก็บความเสียใจ
7. ยอมรับคำชมเชยที่อาจมาจากคนอื่น เพราะพวกเขาได้เห็นว่าคุณนั้นได้เสียสละ

วิธีการที่ได้ผล

Mr. Fred ครูในเกรด 2 สอนเด็กๆของเขาว่าการเสียสละหมายความว่า พวกเขาจะเลือกระหว่างสิ่งสำคัญสองสิ่ง ประมาณหนึ่งสัปดาห์หลังจากที่ได้สอนความคิดรวบยอดนั้นไป เด็กคนหนึ่งยังอยู่รอแทนที่จะไปพัก เพื่อบอกครูเกี่ยวกับการเสียสละที่กำลังทำอยู่

“มีพวกเราสี่คนในละแวกบ้าน และพวกเราตัดสินใจว่าเมื่อเราดักหิมะด้วยพลั่วสำหรับเพื่อนบ้าน เราคงจะออมเงินได้ และมอบมันให้แก่คนที่มีความจำเป็น พวกเรามี 17 ดอลลาร์ในกล่องของเราขณะนี้ และฉันต้องการเพียงให้ท่านรู้สิ่งนั้น” Mr. Fred ชมเชยเด็กชายเหล่านั้นและกล่าวว่า “ท่านต้องรู้สึกภูมิใจมากกับการเสียสละที่ท่านกำลังทำอยู่ ทักษะนี้มันยากที่จะทำสำหรับท่านหรือไม่”

“ไม่เลยครับ” เด็กชายพูด “ความจริงแล้ว ฉันกำลังเสียสละอยู่ในขณะนี้”

“ใช่หรือ” ครูถาม

“ครับ” เขาตอบ “เพื่อนในห้องเรียนของฉันออกไปพัก และฉันกำลังอยู่ที่นี่เพื่อบอกท่านเกี่ยวกับการเสียสละที่ฉันได้ทำ”

แรงจูงใจของไมโมนิเดส (Maimonides)

แบ่งปันกับนักเรียนถึงแรงจูงใจ 8 ประการที่ไมโมนิเดส (Maimonides) นักปรัชญาชาวยิวสังเกตเห็นขณะที่เขาเฝ้าดู คนซึ่งทำพฤติกรรมความมีน้ำใจ ไม่ใช่ทุกคนให้ด้วยเจตนาแห่งความไม่เห็นแก่ตัวเหมือนกัน

1. รูปแบบการทำความดีที่สูงสุด คือการช่วยคนยากจนให้กลายเป็นคนพึ่งพาตนเองได้ โดยการให้พวกเขาเงิน การนำพวกเขาเข้าเป็นหุ้นส่วน หรือการให้งานพวกเขา เพราะด้วยวิธีนี้ไม่มีการสูญเสียการนับถือตนเองเลย
2. เราควรจะให้ด้วยวิธีการที่ ทั้งผู้ให้หรือคนที่รับไม่รู้ลักษณะของอีกคน
3. เราควรจะให้ในรูปแบบซึ่งคนที่รับไม่รู้ว่าใครเป็นผู้ให้เขาหรือเธอ
4. เราควรจะให้ในแบบที่คนให้ไม่รู้ว่าเขาหรือเธอกำลังให้แก่ใคร
5. เราควรจะให้ก่อนที่จะถูกร้องขอ
6. ให้หลังจากถูกขอเท่านั้น

7. ให้น้อยกว่าที่เหมาะสมแต่ให้ด้วยความเต็มใจ
8. ให้แต่ให้แบบไม่เสียดาย

กิจกรรม

ตรวจสอบการรับรู้ของนักเรียน

พูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับคุณค่าของการเสียสละ ถาม:

- การเสียสละหมายความว่าอะไร
- เมื่อท่านได้ยินคำว่าเสียสละ รับใช้ผู้อื่น อาสาสมัคร คำเหล่านี้มีความหมายบางอย่างในทางบวกหรือทางลบสำหรับท่าน อธิบายคำตอบของท่าน
- ท่านเคยเห็นคนในครอบครัวหรือละแวกบ้านของท่านเสียสละในสัปดาห์ที่ผ่านมาหรือไม่ พวกเขาทำอะไร พวกเขาให้อะไร พวกเขาได้รับอะไร
- บรรยายถึงโอกาสที่ท่านเสียสละ

แบ่งปันการเสียสละส่วนตัว

บอกเด็กๆว่าทำไมท่านต้องการเป็นครูคำสอน หรือครู ให้พวกเขาว่า ท่านจะทำอะไรเพื่อทำงานนี้ ที่สำคัญมากกว่านั้นบอกให้พวกเขารู้ว่าท่านได้รับอะไรเพราะท่านได้เลือกทางเลือกนี้

ที่บ้าน บอกกับลูกๆของท่านแต่ละคนว่าวันที่พวกเขาเกิดเป็นอย่างไร สร้างทั้งความรู้สึกและความจริงของสถานการณ์ บรรยายความห่วงใย ความวิตกกังวล ความปิติยินดี และความรู้สึก ให้ลูกๆของท่านรู้ว่าท่านยอมทำอะไรเพื่อเป็นพ่อแม่และท่านได้รับอะไร

สร้างรูปภาพและภาพตัดปะสิ่งของ

วางกองหนังสือวารสารและหนังสือพิมพ์เก่าบนกลางโต๊ะ วางการแบ่งเป็นชุดๆของดินสอสี กรรไกร กาว และกระดาษแข็งขนาดใหญ่ 1 แผ่น

นิยามคำว่าเสียสละเป็นการปฏิบัติของการยอมให้สิ่งของบางอย่างเพื่อได้รับบางสิ่งที่ดีเท่ากันหรือดีกว่า ทำลายครอบครัวหรือชั้นเรียนของท่านให้ตัดเรื่องราวและภาพถ่ายของผู้คนในปัจจุบันซึ่งกำลังเสียสละเพื่อชีวิตจะดีขึ้นสำหรับคนรุ่นต่อไป อภิปราย:

- คำว่าเสียสละหมายความว่าอะไร
- อะไรคือเหตุผลสองประการที่ว่าทำไมการเสียสละเป็นทักษะชีวิตที่สำคัญสำหรับคนที่ต้องเริ่มต้น
- อะไรคือตัวอย่างบางประการของคนที่กำลังเสียสละอยู่ในวันนี้ เพื่อว่าคนอื่นอาจจะมีชีวิตที่ดีขึ้นในวันพรุ่งนี้
- กิจกรรมที่ชั้นเรียนทั้งหมดหรือนักเรียนและครอบครัวของพวกเขาสามารถทำเพื่อผู้อื่น

การอาสาสมัคร

หนึ่งในวิธีการที่ดีที่สุดที่แสดงทักษะของการเสียสละ คือการให้เวลาของท่านเพื่อช่วยเหลือคนอื่น สัปดาห์นี้ทำรายการของโครงการหรือการจัดการอย่างเป็นระบบซึ่งต้องการความช่วยเหลือของอาสาสมัคร เลือกหนึ่งรายการซึ่งครอบครัว หรือชั้นเรียนเต็มใจจะนำมาเป็นโครงการสำหรับสองสามสัปดาห์ถัดไป ขอให้แต่ละคนทำงานเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการมากขึ้น แล้วกระตุ้นตัวท่านเองให้ทำข้อตกลงร่วมกันเพื่อช่วยเหลือกับโครงการนี้

เมื่อเวลาอาสาสมัครหรือโครงการเสร็จสิ้นแล้ว ให้พูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านทุกคนได้เรียนรู้

ใช้วรรณกรรมเด็ก

ท้าทายให้นักเรียนหาหนังสือหรือนิทานของเด็กๆ ซึ่งแสดงตัวอย่างของทักษะความมีวินัยในตนเองเกี่ยวกับการเสียสละ สิ่งที่คุณแนะนำบางอย่าง คือ :

ดนตรีประสานเสียงของปลาวาฬ (A Symphony of Whales) โดย Steve Schuch นิทานเรื่องนี้มาจากเรื่องจริง บอกเล่าถึงการช่วยเหลือที่เป็นเหมือนละคร เรื่องเล่าของความกล้าหาญ และความเชื่อ และพลังของดนตรี เมื่อปลาวาฬ Beluga ถูกกับดักในอ่าว ผู้คนในหมู่บ้านทำให้น้ำแข็งเปิดออก จนกระทั่งผู้ทำลายน้ำแข็งชาวรัสเซียซึ่งสามารถมาถึงและช่วยเหลือพวกเขา

ผู้หญิงควาย (Buffalo Woman) โดย Paul Goble เรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของนิทานพื้นบ้านของชาวอเมริกันพื้นเมือง นิทานนี้เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างควายกับชนชาวอเมริกันพื้นเมือง

คุณแม่เทเรซาช่วยเหลือคนยากไร้ (Mother Teresa Helping the Poor) โดย William Jacobs ชีวิตประวัติของผู้หญิงซึ่งอุทิศชีวิตของเธอเพื่อช่วยเหลือคนอื่นในประเทศอินเดียและทั่วโลก ภาพถ่ายแสดงสภาพที่เธอทำงาน หนังสือหลายเล่มเกี่ยวกับคุณแม่เทเรซาสามารถหาได้สำหรับผู้อ่านทุกระดับ

ต้นไม้แห่งการให้ (The Giving Tree) โดย Steve Silverstein , Silverstein ได้เขียนนิทานเปรียบเทียบที่คงอยู่ตลอดกาลเกี่ยวกับศิลปะของการให้ และไม่เรียกร้องสิ่งใดเป็นการตอบแทน ต้นไม้เสียสละตัวของมันเองอย่างอิสระ และด้วยความรักต่อเด็กชายเล็กๆ คนหนึ่ง จนกระทั่งต้นไม้ไม่เหลืออะไรที่จะให้อีก

ใช้ดนตรี

สอนเด็กๆ ถึงบทเพลงเกี่ยวกับการให้ซึ่งแต่งขึ้นโดย Jo Mersnick ร้องโดยใช้ทำนองเพลง “ Baa! Baa! Black Sheep!”

คำแปลเนื้อเพลง การรับใช้ผู้อื่น (Service to Others)

การรับใช้ผู้อื่น ฉันสามารถทำอะไรได้? ให้เวลาของฉันและ

ใช้มันกับท่าน การรับใช้ผู้อื่น มันสามารถเป็นอะไรได้?

ให้บางสิ่งพิเศษจากฉันแก่ท่าน การรับใช้ผู้อื่น

ฉันสามารถพูดอะไรได้? ถามคำถาม “ฉันสามารถช่วยท่านอย่างไรในวันนี้”

Service to Others

SER - VICE TO OTH-ERS What can I do? Give of my time and

spend it with you. SER - VICE TO OTH - ERS What can it be?

Give some - thing spe - cial to you from me. SER - VICE TO OTH - ERS

What can I say? Ask the ques - tion "How can I help you to - day?"